TEXTE

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

EDIȚIA 1688, pag. 70, col. I

PREOȚIIA

CAP 1

1. Și chemă Domnul pre Moisi și grăi lui den cortul mărturiei zicînd :

2. „Grăiește fiilor lui Israil și vei zice către ei : « Om dentru voi de va aduce daruri Domnului, den dobitoace, și den boi, și den oi, veți aduce darurile voastre.

3. De vor fi de tot arderi darul lui, den boi, parte bărbătească, curat să aducă la ușa cortului mărturiei și va aduce pre el priimit înaintea Domnului.

4. Și va pune mâna pre capul jîrtvei priimită lui, ca să să roage pentru el.

5. Și vor junghea vițelul înaintea Domnului și vor aduce fiii lui Aaron, preoții, sîngele și vor vărsa sîngele pre jîrtăvnic, împrejur, cela ce iaste la ușăle cortului mărturiei.

6. Și belind arderea de tot, vor împărți pre ea în părți.

7. Și vor pune fiii lui Aaron, preoții, foc pre jîrtăvnic și vor grămădi lêmne pre foc.

8. Și vor grămădi fiii lui Aaron, preoții, cêle în doao tăiate, și capul, și grăsimea, preste lêmnele ce-s pre foc, carele-s pre jîrtăvnic.

9. Iară cêle den pîntece și picioarele le vor spăla cu apă și va pune preotul pre toate pre jîrtăvnic, luoare de rod iaste, jîrtvă miros de bună mirosire iaste Domnului.

10. Iară de va fi dentru oi darul lui Domnului, den miei, și den iezi, întru ardere de tot parte bărbătească curată va aduce pre el.

11. Și va pune mîna pre capul lui și vor junghea pre el den coastele jîrtăvnicului, către miazănoapte, înaintea Domnului ; și vor vărsa fiii lui Aaron, preoții, sîngele lui pre jîrtăvnic, împrejur.

12. Și vor împărți pre el în părți, și capul, și seul lui, și vor clădi preoții acêstea pre lêmnele ce-s pre foc, care iaste pre jîrtăvnic.

13. Și cêle den pîntece și picioarele vor spăla cu apă și va aduce preotul toate și va pune pre jîrtăvnic, luoare de rod iaste, jîrtvă miros de bună mirosire Domnului.

14. Iară de va fi den zburătoare, va aduce ardere de tot dar al lui Domnului, [15] și va aduce den turturêle sau den porumbași darul lui.

15. Și va aduce preotul către jîrtăvnic și va înfrînge capul lui și va pune preotul pre jîrtăvnic și va stoarce sîngele către fundul jîrtăvnicului.

16. Și va scoate gușa cu pênele și le va lepăda lîngă jîrtăvnic pre êle, de către răsărit, la locul cenușii.

17. Și va înfrînge pre el den aripi și nu o va împărți și o va pune preotul pre jîrtăvnic, pre lêmnele ce-s pre foc, luoare de rod iaste, jîrtvă miros de bună mirosire Domnului.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Ms. 45

CARTE PREOȚASCĂ

CAP 1

1. Și chemă Domnul pre Moisi și-i grăi lui den cortul mărturiei dzicînd:

2. „Grăiește fiilor lui Israil și vei dzice către ei: «Om dentru voi de va aduce daruri[1] Domnului, den dobitoc, și den boi, și den oi, veți aduce darurile voastre.

3. De vor fi de tot arderi darul lui, den boi, parte bărbătească, curat să aducă la ușa cortului mărturiei și va aduce pre el priimit înaintea Domnului.

4. Și va pune pre capul jirtvei mâna, priimit lui, ca să s <ă> roage pentru el.

5. Și vor junghea vițălul înnaintea Domnului și vor aduce fiii lui Aaron, preuții, singele și vor vărsa singele pre jirtăvnic, prenpregiur, cel ce iaste la ușile a cortului mărturiei.

6. Și belind arderea de tot, vor împărți pre ea după părți.

7. Și vor pune fiii lui Aaron, preuții, foc pre jirtăvnic și vor grămădi lêmne pre foc.

8. Și vor clădi fiii lui Aaron, preuții, părțile cêle în doao tăiate, și capul și grăsimea, preste lêmnele ce-s preste foc, carele-s pre jirtăvnic.

9. Iar cêle den pîntece și picioarele le vor spăla cu apă și va pune preutul pre toate pre jirtăvnic, luare de rod iaste, jirtvă și miros de bună mirosire iaste Domnului.

10. Iar să va fi dintru oi darul lui Domnului, den miei[2] și dentru iedzi, întru jirtve parte bărbătească curat<ă> va aduce pre el.

11. Și va pune mîna pre capul lui și vor giunghea pre el den coastele jirtăvnicului, către miadzănoapte, înnaintea Domnului; și vor vărsa fiii lui Aaron, preuții, singele lui pre jirtăvnic, înpregiur.

12. Și vor împărți pre el după părți, și capul, și săul lui, și vor clădi preuții acêstea pre foc ce-s preste jirtăvnic.

13. Și cêle den pîntece și picioarele le vor spăla cu apă și va aduce preutul toate și va pune preste jirtăvnic, luare de rod iaste, jirtvă miros de bună mirosenie Domnului.

14. Iar de va fi den zburătoare[3] va aduce ardere de tot dar a lui Domnului. [15]. Și va aduce den turturêle sau dentru porimbaș<i> darul lui.

15. Și va aduce preutul către jirtăvnic și-i va zbura[4] capul lui și va pune pre jirtăvnic preutul și va stoarce singele către fundul jirtăvnicului.

16. Și va scoate gușa-i cu pênele și va lepăda pre êle lîngă jirtăvnicul de către răsărit, la locul cenușii.

17. Și va înfrînge pre el den aripi și nu o va despuia[5] și o va pune preutul pre jirtăvnic pre lêmnele ce-s preste foc, luare de rod iaste, jirtvă miros de bună mirosire Domnului.

Ms. 4389

CARTEA 3 A LUI MOISEI, PREOȚEASCĂ, OVREIÊSTE VAICRA

CAPUL DENTĂI

1. Și chiemă Domnul pre Moisei den cortul mărturiei și-i grăi zicînd:

2. „Grăiește feciorilor lui Israil și zi către dînșii: «Fieștecare om dentru voi carele va vrea să aducă dar Domnului, den dobitoc, den boi și den oi, să aduceț darurile voastre.

3. Deci de vor fi de ardere de tot darul lui, den[i] boi[1], parte bărbătească, să aducă, nevinovată, înaintea cortului mărturiei și să-l aducă plăcut înaintea Domnului.

4. Și să-ș puie mîna pre capul aducerii să i se roage pentru dînsul priimit.

5. Și să junghe vițelul înaintea Domnului și să aducă preoții, feciorii lui Aaron, sîngele și să-l toarne împrejurul altariului carele iaste înaintea ușilor cortului mărturiei.

6. Și belind arderea cea de tot, să o împartă părți.

7. Și să puie popii, feciorii lui Aaron, foc pre altar și să grămădească lêmne pre altar desupra focului.

8. Și să grămădească popii, feciorii lui Aaron, părțile cêle dăspicate în doaoă, și capul, și grăsimea, pre lêmnele cêle aprinse de pre altar.

9. Iar droburile și picioarele să le spêle cu apă și să le puie popa toate pre altar, că iaste aducerea jărtvei Domnului cei cu miros bun.

10. Iar de va fi darul lui den oi adus Domnului, den miei[2] și den iezi, spre arderea cea de tot, parte bărbătească curată să aducă și să-ș puie mîna pre capul lui.

11. Și să-i junghe despre laturea altariului cea despre miiazănoapte, înaintea Domnului, iar sîngele să-l vêrse popii, feciorii lui Aaron, împrejurul altariului.

12. Și să-l dăspice în părți și să puie capul și grăsimea lui popii pre altar desupra lêmnelor care sînt pre foc.

13. Iar droburile și picioarele lui să le spêle cu apă și să le aducă popa toate să le puie pre altar, că iaste jărtvă adusă cu mircs Lun Domnului.

14. Iar de va aduce dar Domnului den pasăre[3], și va aduce den turturêle sau den porumbi,

15. Să aducă darul său preotul la altar și să-i rumpă capul și să-l puie popa pre altar și sîngele să-l stringă lîngă temeliia altariului.

16. Iar gușa cu fulgii să puie lîngă altar, despre răsărit, la locul cenușăi.

17. Și să-i fringă aripile iar să nu le dăsparță[4] și să puie preotul pre altar pre lêmnele cêle ce vor fi arzînd că iaste jărtvă adusă cu bun miros Domnului.

Versiune modernă

PREOȚIA

(LEVITICUL)

CAP. I

Rînduiala aducerii jertfelor. Arderea de tot

1. Iar Domnul l-a chemat pe Moise și i-a vorbit din cortul întîlnirii zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă cineva dintre voi va aduce Domnului un dar dintre dobitoace, această jertfă să fie adusă din cireada de boi sau din turma de oi.

3. Dacă darul lui este arderea de tot din vite mari, să aduc o parte bărbătească fără cusur la ușa cortului întîlnirii, ca să fie bine primită înaintea Domnului.

4. Și să-și pună mîna pe capul jertfei celei pentru arderea de tot, iar aceasta îi va fi bine primită, ca să se săvîrșească pentru el ispășirea păcatelor.

5. Apoi să înjunghie juncul înaintea Domnului, iar preoții, fiii lui Aaron, să aducă jertfă sîngele, stropind cu sînge de jur împrejur altarul care se află la ușa cortului întîlnirii.

6. Jupuind animalul pentru arderea de tot, să îl taie în bucăți potrivite.

7. Iar preoții, fiii lui Aaron, să aprindă focul pe altar și să așeze lemne pe foc.

8. Apoi, fiii lui Aaron, preoții, să așeze bucățile tăiate, capul și grăsimea, pe lemnele care ard pe altar.

9. Iar mărunțaiele și picioarele să le spele cu apă, și să ardă preotul totul pe altar, ca arderea de tot, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

10. Dacă darul lui către Domnul va fi adus pentru arderea de tot din turma de oi sau de capre, atunci să aducă parte bărbătească fără cusur.

11. Și să își pună mîna pe capul jertfei și să o înjunghie înaintea Domnului, în laturi dinspre miazănoapte a altarului; iar fiii lui Aaron, preoții, să stropească cu sînge împrejurul altarului.

12. Apoi să o taie în bucăți potrivite, iar preotul să le așeze împreună cu capul și cu grăsimea pe lemnele care ard pe altar.

13. Iar mărunțaiele și picioarele să le spele cu apă și să aducă preotul toate acestea și să le ardă pe altar, ca ardere de tot, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

14. Dacă însă darul lui spre ardere de tot pentru Domnul este din păsări, atunci să aducă jertfă din turturele sau din porumbei.

15. Preotul să aducă jertfa la altar, să îi frîngă gîtul și să o ardă pe altar, iar sîngele să îl stoarcă pe peretele altarului.

16. Iar gușa cu penele să le scoată și să le arunce lîngă altar, în partea dinspre răsărit la locul pentru cenușă.

17. Apoi să îi frîngă aripile fără să le desprindă de trup și să o ardă preotul pe altar, deasupra lemnelor de pe foc, ca ardere de tot, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 70, col. II

КАП. Е

Ѡ҃ть сѹ҃флетѹ҃ дѣ҃ва а҃дѹ҃че да҃рь жр҃твѣ а҃
дмн҃ѹлѹи, фѣннѣ кѹра҃тѣ вафи҃ да҃рѹль
лѹи, шн҃ са҃тѹ҃на пр҃есте а҃ ѹ҃нгѣ дела҃
нѹ, шн҃ ва пѹ҃не пр҃ем҃ тѣмѧе, жр҃твѣ
ѧ҃сте. Шн҃ сѣва а҃дѹ҃че пр҃е дѫ҃нсакѣ в҃
тр҃ѣ фи҃тѣ лѹи҃ да҃рень пр҃есоцѣи, шн҃ лѹжи҃нь дн҃
тр҃ѣнса мѧна пли҃нѣ, дн҃ фѣина кѹ ѹ҃нгѹ де
ле҃мнѹ, шн҃ то҃а҃тѣ тѣмѣа҃ѣн, шн҃ ва пѹ҃не пр҃ес
тѹ҃ помени҃рѣ е҃н пр҃е жр҃тѣвнн҃к, жр҃твѣ ми
рось мироси҃рѣи чеи҃ вѹ҃не дмн҃ѹлѹи. Шн҃ че҃р г҃
мѣне дн҃ жр҃твѣ, лѹи҃ да҃рень шн҃ фи҃нлор лѹи
сфи҃тѣ сфи҃телор҃, дн҃ жр҃твеле дмн҃ѹлѹи. д҃
Ѩ҃р҃ дѣвн҃ а҃дѹ҃че да҃рь жр҃твѣ коа҃пѣ дн҃ кѹ
то҃рѹ дефѣнѣ, пѧнни недоспи҃те фрѣмѧнта҃те
ѳ҃ ѹ҃нгѣ дела҃мнѹ, шн҃ тѹ҃рте не доспи҃те ѹ҃нсв
кѹ ѹ҃нгѣ дела҃мнѹ. Ѩ҃р҃ дева҃фи жр҃твѣ е҃
дн҃ тигае да҃рѹ҃ тѣѹ, фѣнкѣ фрѣмѧнта҃тѣ
ѳ҃ ѹ҃нгѣ дела҃мнѹ не доспи҃те вофи҃. Шн҃ ѕ҃
вн҃ зрови҃ пр҃е а҃ле вѹ҃кѣцн, шн҃ вн҃ тѹ҃рна пр҃есте
а҃ле ѹ҃нгѣ дела҃мнѹ, жр҃твѣ а҃ѧсте дмн҃ѹлѹи.
Ѩ҃р҃ де вафи҃ жр҃твѣ дѹ҃пе гр҃ѣтар҃ю да҃рѹль ѕ҃
тѣѹ, фѣнкѣ кѹ ѹ҃нгѣ дела҃мнѹ сѣва фа҃че.
Шн҃ ва а҃дѹ҃че жр҃тва на҃рѣ сѣвафа҃че дентрѹ а҃ и҃
чѣ҃сѣ дмн҃ѹлѹи, шн҃ ва а҃дѹ҃че ла пр҃есо҃ѹль. Шн҃ а҃про ѳ҃
пѣ҃дѹ҃че кѣ҃р҃ѣ жр҃тѣвнн҃к, ва ѹ҃а҃ пр҃есѣ҃ѣ дн҃ кѣ҃
тѣѕ помени҃рѣ е҃, ш҃ ва пѹ҃не пр҃есо҃ѹль пр҃е жр҃тѣѣ
нн҃ѣ, ѹ҃а҃ре дерѣ҃, ми҃рѣ а҃бѹ҃ней мироси҃ре дмн҃ѹ
лѹи҃. Ѩ҃р҃ че ва҃рьмѧнѣ дела҃ жр҃твѣ, лѹи҃ ѕ҃
а҃а҃рѣнь шн҃ фи҃нлорь лѹи҃, сфи҃тѣ сфи҃телорь дѣ҃ ѧ҃
сѹ҃нле дерѣ҃ дмн҃ѹлѹи. Тоа҃тѣ жр҃тва ка҃ре а҃а
сѣвцѣ а҃дѹ҃че дмн҃ѹлѹи, ѣ҃ѣ фа҃цѣ досп҃ѣтѣ.
Пе҃нтрѹ кѣ то҃т а҃ѧ҃а҃тѹ҃ль шн҃ то҃а҃тѣ мѣ҃рѣ, в҃
ѣ҃ѣ а҃дѹ҃цѣ дентрѧ҃ѣ҃ль, ѣ҃ѣ а҃дѹ҃цѣ дмн҃ѹлѹи
да҃рь, дѣ҃сп҃тѹ҃ сѣле а҃дѹ҃цѣ а҃чѣ҃сѣ дмн҃ѹлѹи,
жр҃тѣ пр҃е жр҃тѧ҃ѣнн҃к ѣ҃ѣ҃ѣсѣ҃ѣ, ла мило҃ дѣ вѹ
нѣ мироси҃ре дмн҃ѹлѹи. Шн҃ то҃т да҃рь жѣр г҃
тѣѣи҃ воа҃стре, кѹ са҃ре сева҃ѣра҃, шн҃ ѣ҃ѣнѹ҃ѣ пѣѹ҃ѣ
сѣ҃ѣнѣ са҃рѣ фѣгѣ҃ѧдѹи҃нцѣи҃ дмн҃ѹлѹи, дн҃ жа҃р
тѣѣае воа҃стре, пр҃ето҃т да҃рѹль вѣ҃ѣ а҃дѹ҃че са҃ре.
Ѩ҃р҃ дѣвѣ҃ а҃дѹ҃че жр҃тва роа҃дело҃р дн҃ пѣѹ҃ дѹ҃ д
нѹлѹи, но҃ао фреса҃те спи҃че ѹ҃рѹ҃нте дмн҃ѹлѹи,
шн҃ вн҃ а҃дѹ҃че жр҃тва роа҃дело҃р дн҃ пѣѹ҃
Шн҃ вн҃ тѹ҃рна пр҃есте а҃ ѹ҃нгѣ дела҃мнѹ, шн҃ вѣ е҃
пѣ҃не пр҃есте а҃ тѣѧ҃ѕ жр҃тѣѣ ѧ҃сте. Шн҃ ѕ҃
ва а҃дѹ҃че пр҃есо҃ѹль помени҃рѣ е҃н дн҃ спи҃че кѹ ѹ҃нгѹ
тѹ҃ль дела҃мнѹ шн҃ то҃а҃тѣ тѣмѣа҃ѣн, а҃дѹ҃ре дѣ
рѣ҃ ѧ҃сте дмн҃ѹлѹи.

КАП. Г

Ѡ҃ть дева҃фи жр҃тѣѣ дѣ҃ мѧнтѹ҃ире да҃рѹ҃ ѕ҃
лѹи дмн҃ѹлѹи, дева а҃дѹ҃че пр҃е е҃ле дн҃
тр҃ѣ вѣ҃ѣ, дева҃фи па҃рте сѣ҃ѣсѣ҃ѣтѣ҃ѣсѣ҃ѣ
а҃ѣ фѣмеи҃ѣсѣ҃ѣ, кѹра҃т ва а҃дѹ҃че
дмн҃ѹлѹи. Шн҃ ва пѹ҃не мѣ҃нле лѹи҃, и҃
пр҃е ка҃пѹль да҃рѹлѹи҃, шн҃а ва ѕ҃нѹ҃ѣ лѧ҃ѣсѣ ѹ҃
шнле кѣ҃тѹ҃лѹи҃ мѣ҃рт҃ѹ҃рі҃ей, шн҃ вор тѹ҃рна фи҃н
лѹи҃ ѧ҃а҃рѣнь пр҃есоцѣи ѳ҃нцеле пр҃е жр҃тѣѣнянь. і҃а
Шн҃ вор а҃дѹ҃че дн҃ жр҃тва мѧнтѹ҃ирѣи҃ а҃ѧ҃аре да
рѣ҃ дмн҃ѹлѹи, ѣ҃ѣль ѣ҃ѣ а҃поперѣ пѧ҃шечем, шн҃ вѣ҃

CAP 2

1. Iară sufletul de va aduce dar, jîrtvă Domnului, făină curată va fi darul lui, şi va turna preste ea untdelemn şi va pune pre ea tămîie, jîrtvă iaste.

2. Şi o va aduce pre dînsa cătră fiii lui Aaron, preoţii, şi luînd dentr-însa mîna plină den făină cu untu de lemnu şi toată tămîia ei şi va pune preotul pomenirea ei pre jîrtăvnic, jîrtvă miros mirosirii cei bune Domnului.

3. Şi ce rămîne den jîrtvă, lui Aaron şi fiilor lui, sfîntă sfintelor den jîrtvele Domnului.

4. Iară de vei aduce dar jîrtvă coaptă den cuptoriu, de făină, pîini nedospite, frămîntate în untdelemnu, şi turte nedospite, unse cu untdelemnu.

5. Iară de va fi jîrtvă den tigaie darul tău, făină frămîntată în untdelemnu, nedospite vor fi.

6. Şi vei zrobi pre êle bucăţi şi vei turna preste êle untdelemnu, jîrtvă iaste Domnului.

7. Iară de va fi jîrtvă dupe grătariu darul tău, făină cu untdelemnu să va face.

8. Şi va aduce jîrtva carea o va face dentru acêstea Domnului şi va aduce la preotul. [9] Şi apropiindu-se cătră jîrtăvnic,

9. Va lua preotul den jîrtvă pomenirea ei şi va pune preotul pre jîrtăvnic luare de rod, miros a bunei mirosire Domnului.

10. Iară ce va rămînea de la jîrtvă, lui Aaron şi fiilor lui, sfinte sfintelor den luorile de rod Domnului.

11. Toată jîrtva care o veţ aduce Domnului să nu faceţ dospită, [12] pentru că tot aluatul şi toată miêrea să nu aduceţ dentr-însa.

12. Să aduceţ Domnului dar de-nceput să le aduceţ acêstea Domnului, iară pre jîrtăvnic să nu să suie la miros de bună mirosire Domnului.

13. Şi tot darul jărtvei voastre cu sare se va săra; şi să nu se părăsească sarea făgăduinţii Domnului den jîrtvele voastre, pre tot darul veţ aduce sare.

14. Iară de veţ aduce jîrtva roadelor dentăiu Domnului noao frecate spice uruite Domnului, şi vei aduce jîrtva roadelor dentăiu.

15. Şi vei turna preste ea untdelemnu şi vei pune preste ea tămîie, jîrtvă iaste.

16. Şi va aduce preotul pomenirea ei den spice cu untul de lemnu şi toată tămîia ei, luare de rod iaste Domnului.

CAP 3

1. Iară de va fi jîrtvă de mîntuire darul lui Domnului, de va aduce pre el dentru boi, de va fi parte| bărbătească au fămeiască, curat va aduce înaintea Domnului.

2. Şi va pune mîinile lui pre capul darului şi-l va jungea lîngă uşile cortului mărturiei; şi vor turna fiii lui Aaron, preoţii, sîngele pre jîrtăvnic.

3. Şi vor aduce den jîrtva mîntuirii luare de rod Domnului seul ce acopere pîntecele şi tot/seul ce iaste preste pîntece.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

CAP 2

1. Iară sufletul să va aduce dar[1] jirtvă Domnului, fănină curată va fi darul lui, şi va turna preste ea untu de lemnu, şi va pune pre ea tămîie, jirtvă iaste.
2. Şi o va aduce pre însă către fiii lui Aaron, preuţii, şi luindu dentru ea plină mîna de fănină cu untul de lemnu şi toată tămîia ei şi va pune preutul pomenirea lui pre jirtăvnic, jirtvă miros mirosirei ceii bune Domnului.
3. Şi ce rămîne den jirtvă, lui Aaron şi fiilor lui, sfintu a sfinţilor den jirtvele Domnului.

4. Iar de vei aduce dar jirtvă frămîntată den cuptoriu[2], de făină, păini nedospite, frămîntate în untu de lemnu, şi covrigi nedospiţi, unşi cu untu de lemnu.

5. Iar de va fi jirtvă den tigaie[3] darul tău, fănină frămîntată în untu de lemnu nedospite vor fi.
6. Şi vei zdrobi pre êle bucăţele şi vei turna preste êle untdelemnu, jirtvă iaste Domnului.
7. Iar să va fi jirtva den vatră[4] darul tău, fănină cu untu de lemnu să va face.

8. Şi vei aduce jirtva carea o vei face dentru acêstea Domnului şi vei aduce la preutul, [9] şi apropiindu-să către jirtăvnic,
9. Va lua preutul den jirtvă pomenirea ei şi va pune preutul pre jirtăvnic luarea de rod, miros a bunei mirosiri Domnului.

10. Iar ce va rămînea de la jirtvă, lui Aaron şi fiilor lui, sfînt a sfinţilor den luările de rod Domnului.

11. Toată jirtvă carea o veţi aduce[5] Domnului să nu o faceţi dospită. Pentru că tot aluatul şi toată mierea să nu aduceţi dentru însă.
12. Să aduceţi Domnului dar de-ncepături; să le aduceţi acêstea Domnului pre jirtăvnic să nu să suie la miros a bunii mirosiri Domnului.
13. Şi tot darul jirtvei voastre cu sare să va săra[6]; şi să nu să părăsască sarea făgăduinţii Domnului den jirtvele voastre, pre tot darul veţi aduce sare.

14. Iar să vei aduce jirtvă a roadelor dentăi Domnului noao măcinate spice frecate Domnului, şi vei aduce jirtva a ro<a>delor dentăi[7].
15. Şi vei turna preste êle untdelemnu şi vei pune preste ea tămîie, jirtvă iaste.
16. Şi va aduce preutul pomeniirea ei den spice cu untul de lemnu şi toată tămî<ia>[8] ei, luare de roadă iaste Domnului.

CAP 3

1. Iară de va fi jirtvă de mîntuire darul lui Domnului, de va aduce pre el dentru boi, să va fi parte bărbătească au fămeiască, curat va aduce înnaintea Domnului[1].

2. Şi va pune mînule lui pre capul darului şi-l va junghea lîngă uşile cortului mărturiei; şi vor turna fiii lui Aaron, preuţii, singele pre jirtăvnic.

3. Şi vor aduce den jirtva mîntuirii luare de rod Domnului săul ce acopere pîntecile şi tot/săul ce iaste preste pîntece,

CAP 2

1. Iară de va aduce Domnului dar fără de suflet, darul lui să fie făină curată de griu[1] şi să toarne pre dînsa untdelemn şi să puie pre dînsa tămîie (albă)[2], că iaste jărtvă.
2. Şi să o ducă la feciorii lui Aaron, popii, şi să ia dentr-însa mîna plină de făină de griu cu undelemn şi tămîia toată şi să o puie preotul pre altar< întru pomenirea lui>[3], că iaste jărtvă bună mirositoare Domnului.
3. Iar ce va rămînea den jărtvă să fie a lui Aaron şi a feciorilor lui, sfînta sfinţilor den jărtvele Domnului.

4. Iar de vei aduce dar jărtvă coaptă în cuptor, de făină de griu, jărtvă de păine nedospită, frămîntată cu undelemn, şi covrigi nedospiţ, unş cu undelemn.

5. Iar de va fi darul tău jărtvă de pre grătar, să fie făină de griu frămîntată cu undelemn, să fie nedospită.
6. Şi să o zdrobeşt<i> în bucăţele mărunte şi să torni preste dînsele undelemn, că iaste jărtvă Domnului.
7. Iar de va fi jărtva den vatră darul jărtvei tale, fă făină cu undelemn.

8. Şi să aducă jărtva aceasta Domnului, la popa să o aducă, [9] şi să se apropie de altar.
9. Şi să ia popa den jărtvă pomenirea ei şi să o puie pre altar, aducere în miros bun Domnului.

10. Iar rămăşiţa den jărtvă să fie a lui Aaron şi a feciorilor lui, sfînta sfinţilor den aducerile Domnului.

11. Toată jărtva carea o veţ aduce Domnului să nu se facă cu aluat; den tot aluatu şi den toată mierea[4] să nu se aducă aducere Domnului.
12. Numai den pîrga lor să aduceţ dar Domnului, iar pre altar să nu se puie spre miros bun Domnului.

13. Şi tot darul jărtvelor voastre să se sare cu sare[5]; şi să nu se lase sarea făgăduinţei Domnului den jărtvele voastre în toate jărtvele să se aducă sare.

14. Iar de vei aduce jărtvă Domnului pîrga den grînele tale spice frecate măcinate nou Domnului, şi să aduci jărtva de pîrgă.

15. Şi să torni pre dînsa undelemn şi să pui pre dînsa tămîie (albă)[2], că iaste jărtvă.
16. Şi să aducă popa pomenirea ei den spicele cu untdelemnul şi tămîia toată, aducere iaste Domnului.

CAP 3

1. Iară de va fi jărtvă mîntuirei darul lui Domnului, şi va fi den boi, şi va fi parte bărbătească sau muierească, parte curată să aducă înaintea Domnului.

2. Şi să puie mîinile sale pre capul darului şi să-l junghe la uşile cortului mărturiei şi să toarne popii, feciorii lui Aaron, sîngele împrejurul altariului.

3. Şi să aducă din jărtva mîntuirei prinos Domnului, iar praporul şi toată/grăsimea carea iaste în măruntăi,

CAP. 2

Prinoasele de grîne

1. Dacă cineva va aduce Domnului ca jertfă un prinos de pîine, darul său să fie din fruntea făinii de grîu, şi să toarne peste ea untdelemn şi să să adauge tămîie.
2. Şi să o înfăţişeze fiilor lui Aaron, preoţilor, iar preotul să ia un pumn plin din fruntea făinii amestecate cu untdelemn şi cu toată tămîiia şi să le ardă pe altar, spre pomenire, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.
3. Iar ceea ce rămîne din prinosul de grîne să fie pentru Aaron şi fiii săi ca parte preasfîntă între arderile de tot aduse Domnului.
4. Dacă însă vei aduce în dar, jertfă Domnului, prinos de grîne copt în cuptor, să aduci plini din fruntea făinii nedospite, frămîntate cu untdelemn, şi turte nedospite unse cu untdelemn.
5. Dacă darul tău este prinos de grîne copt în tigaie, el să fie din fruntea făinii, frămîntat cu untdelemn şi nedospit.
6. Să îl rupi în bucăţi şi să torni peste el untdelemn; acesta este prinos de grîne adus Domnului.
7. Iar dacă darul tău este prinos de grîne prăjit în cratiţă, să fie pregătit din frunte de făină cu untdelemn.
8. Darul pregătit din acestea să îl aduci Domnului şi să îl înmînezi preotului, care îl va aduce pe altar.
9. Din prinosul de grîne, preotul să ia partea pentru pomenire, pe care să o ardă pe altar, ca ardere de tot, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.
10. Iar ceea ce va rămîne din prinosul de grîne să fie pentru Aaron şi fii săi ca parte preasfîntă între arderile de tot aduse Domnului.
11. Nici un prinos de grîne pe care îl veţi înfăţişa ca dar Domnului să nu îl pregătiţi dospit, căci nimic dospit sau cu miere nu veţi arde înaintea Domnului.
12. Puteţi să aduceţi şi din acestea în dar Domnului, dar numai ca prinos din pîrga lor; ele nu vor fi însă înălţate pe altar ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.
13. Toate prinoasele tale de grîne să le sărezi cu sare, să nu laşi să lipsească de pe prinoasele tale sarea, semn al legămîntului cu Dumnezeul tău; pe toate prinoasele tale să aduceţi Domnului, Dumnezeului vostru, şi sare.
14. Şi dacă vei aduce Domnului jertfă din cele dîntîi roade ale tale, atunci să aduci spice fragede, boabe prăjite la foc şi proaspăt rîşnite, ca prinos din pîrga ta,
15. Să torni untdelemn peste ele şi să adaugi tămîie; aceasta este o jertfă.
16. Iar preotul să ardă partea spre pomenire din boabe şi din untdelemn, precum şi toată tămîia, ca ardere de tot pentru Domnul.

CAP. 3

Jertfa de pace

1. Iar dacă jertfa lui va fi jertfă de pace, şi dacă o va aduce din cireada de vite, atunci fie parte bărbătească, fie parte femeiască, să o aducă, fără nici un cusur, în faţa Domnului.
2. Şi să îşi pună mîna pe capul jertfei şi să o înjunghie la uşa cortului întîlnirii, iar apoi preoţi fiii lui Aaron, să stropească cu sîngele ei altarul de jur împrejur.

3. Din această jertfă de pace să aducă, drept ardere de tot pentru Domnul, grăsimea care acoperă măruntaiele, toată/grăsimea dinlăuntru,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 71, col. I

4. Şi pre cei doi rănichi, şi seul ce iaste preste ei ce iaste preste coapse, şi seul ce iaste preste ficaţi cu rănichii va lua.

5. Şi vor aduce pre êle fiii lui Aaron, preoţii, preste jîrtăvnic, preste arderile de tot preste lêmnele cê-s pre foc, luare de rod, miros bunii mirosire Domnului.

6. Iară de va fi den oi darul lui jîrtvă de mîntuire Domnului, parte bărbătească au fămeiască, curat va aduce pre el.

7. De va aduce miel darul lui, îl va aduce pre dînsul înaintea Domnului.

8. Şi va pune mîna pre capul darului său şi-l va junghea pre el lîngă uşile cortului mărturiei şi vor turna fiii lui Aaron, preoţii, sîngele pre jîrtăvnic, împrejur.

9. Şi va aduce den jîrtva mîntuirii luare de rod Domnului seul şi mijlocul curat, cu şalele va lua pre dînsul şi tot seul ce acopere pîntecele,

10. Şi tot seul ce iaste preste pîntece şi pre amîndoi rănichii şi seul ce iaste preste dînşii, ce iaste la coapse, şi seul ce iaste la ficaţi cu rănichii luîndu,

11. Va aduce preotul preste jîrtăvnic, miros de bună mirosire, luare de rod Domnului.

12. Iară de va fi den capre darul lui Domnului şi-l va aduce înaintea Domnului,

13. Şi va pune mîinile pre capul lui şi-l vor junghea pre el înaintea Domnului, lîngă uşile cortului mărturiei, şi vor turna fiii lui Aaron, preoţii, sîngele preste jîrtăvnic împrejur.

14. Şi va aduce dentr-însul aducere de rod Domnului seul ce acopere pîntecile şi tot seul ce iaste preste pîntece,

15. Şi amîndoi rănichii şi tot seul ce iaste preste ei, ce iaste preste coapse, şi seul de la ficaţi cu rănichii îl va lua.

16. Şi va aduce preotul pre jîrtăvnic aducere de Lună mirosire Domnului. [17] Tot seul Domnului de lêge în vêci.

17. Întru rudele voastre, în toată sălăşluirea voastră, tot seul şi tot sîngele să nu mîncaţi»".

CAP 4

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Grăiêşte cătră fiii lui Israil zicînd: «Suflet de va greşi înaintea Domnului, fără de voie, den toate poruncile Domnului care nu să cade să le facă şi va face una dentr-acêlea,

3. De va greşi arhiereul cel unsu, ca să greşască norodul, şi va aduce pentru păcatele lui care au greşit viţel den boi curat Domnului pentru păcat.

4. Şi va aduce viţelul lîngă uşa cortului mărturiei înaintea Domnului şi va pune mîna lui pre capul viţelului şi va junghea viţelul înaintea Domnului.

5. Şi luînd preotul cel uns, cel săvîrşit, în mîni den sîngele viţelului şi va băga pre el în cortul mărturiei.

6. Şi va întinge preotul dêgetul în sînge şi va stropi den sînge de şapte ori cu dêgetul înaintea Domnului spre acoperemîntul cel sfînt./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

4. Și pre cei 2 rărunchi, și săul ce iaste preste ei, ce iaste preste stinghi[2], și seul ce iaste preste ficați cu rărunchii va[3] lua.

5. Și vor aduce pre êle fiii lui Aaron preste jirtăvnic, preste arderile de tot, preste lêmnele ce-s preste foc, luare de rod, miros mirosirei bune Domnului.

6. Iar de va fi den oi[4] darul lui jirtvă de mîntuire Domnului, parte bărbătească au fămeiască, curat va aduce pre el.

7. De va aduce miel darul lui, îl va aduce pre însă înnaintea Domnului.

8. Și va pune mîna pre capul darului său și-l va giunghea pre el lîngă ușile cortului mărturiei și vor turna fiii lui Aaron, preuții, singele pre jirtăvnic, împregiur.

9. Și va aduce den jirtva mîntuirei luare Domnului săul și mijlocul curat, cu șealele[5] va lua pre însă și [10] tot săul ce acopere pîntecile,

10. Și tot săul ce iaste preste pîntece și pre amîndoao rărunchele și săul ce iaste preste însă, ce iaste la stînghi, și săul de la maiuri cu rărunchii luîndu,

11. Va aduce preutul preste jirtăvnic, miros de bună mirosire, luare de rod Domnului.

12. Iar să va fi den capre[6] darul lui Domnului și-l va aduce înnaintea Domnului,

13. Și va pune mâna lui pre capul lui și-l vor junghea pre el înnaintea Domnului, lîngă ușile cortului mărturiei, și vor turna preuții singele, fiii lui Aaron, preste jirtăvnic împregiur.

14. Și va aduce dentru însul aducere Domnului săul ce acopere pîntecile și tot săul ce iaste preste pîntece,

15. Și amîndoaă rărunchele și tot săul[7] ce iaste preste êle, ce iaste preste stînghi, și-săul de la maiuri cu rărunchii îi vei lua.

16. Și va aduce preutul pre jirtăvnic aducere miros de bună mirosire Domnului. [17]. Tot săul Domnului de lêge în vêci.

17. Întru rudele voastre, întru toată sălășluirea voastră, tot săul și tot singele să nu mîncați[8]»".

CAP 4

1. Și dzise Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Grăiêște cătră fiii lui Israil dzicîndu: «Suflet de va greși[1] înnaintea Domnului, făr-de voie, den toate porîncile Domnului carele nu să cade să le facă și va face una dentru acêlea,

3. Să va greși arhiereul[4] cel unsu, ca să greșască nărodul, și va aduce pentru păcatul lui carele au greșit viță den boi curat Domnului pentru păcat.

4. Și va aduce vițălul lîngă ușa cortului mărturiei înnaintea Domnului și va pune mîna lui pre capul vițălului și va giunghea vițălul înnaintea Domnului.

5. Și luînd preutul unsul, cel săvîrșit la mîini, den singele vițălului și va băga pre el întru cortul mărturiei.

6. Și va muia preutul dêgetul în singe și va stropi den singe de 7 ori cu dêgetul înnaintea Domnului spre acoperemîntul cel sfîntu./

4. Și preste amîndoi rărunchii, și grăsimea ce iaste pre dînșii și ce iaste la ii[1], și grăsimea de la plumâni să se ia cu rărunchii.

5. Și să le aducă feciorii lui Aaron pre altar preste lêmnele care ard pre dînsul spre ardere de tot, că iaste aducere cu bun miros Domnului.

6. Iar de va fi darul jărtvei lui cei de mîntuire Domnului den ei, să se aducă parte bărbătească sau muierească, nevinovată să fie.

7. De va aduce darul lui miel, să-l aducă înaintea Domnului.

8. Și să-ș puie mâinile pre capul darului său și să-l junghe la ușile cortului mărturiei și să toarne popii, feciorii lui Aaron, singele împrejurul altariului.

9. Și să aducă den jărtva mîntuirei prinos Domnului, [10] iar grăsimea și mijlocele curat cu șalele să ia, și praporul.

10. Și toată grăsimea carea iaste la mărunțăi, și rărunchii amîndoi, și grăsimea de pre dînșii, și ce iaste la ii[1], și grăsimea de la mațe să ia cu rărunchii,

11. Și să le aducă popa la altar în mirosul mirosêlii cei bune a Domnului, prinos Domnului.

12. Iar de va fi darul lui care-l aduce Domnului den capre să-l aducă înaintea Domnului,

13. Și să-ș puie mâinile pre capul lui și să-l junghe înaintea Domnului, la ușile cortului mărturiei, și să toarne popii, feciorii lui Aaron, singele împrejurul altariului.

14. Și să aducă dentr-însul prinos Domnului praporul și grăsimea de la mărunțăi,

15. Rărunchii amîndoi și toată grăsimea ce iaste pre dînșii și carea iaste pre la dășărturi și bâzârul să-l ia cu rărunchii.

16. Și să le aducă popa la altar prinos cu miros bun Domnului. Toată grăsimea să fie a Domnului lêge în vêci.

17. Întru neamurile voastre în toate și în toată sălășuința voastră, toată grăsimea și tot singele să nu mîncați»".

CAP 4

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Grăiêște feciorilor lui Israil și zi: «De va greși sufletul înaintea Domnului, nevrînd toate poruncile Domnului și va face vreuna den cêle ce nu se cad a face,

3. De va greși arhiereul cel uns greșală care greșesc și oamenii, să aducă pentru greșala lui carea au greșit viței den boi nevinovat Domnului.

4. Și să-l aducă la ușile cortului mărturiei înaintea Domnului și să-ș puie mîna pre capul vițelului și să-l junghe înaintea Domnului.

5. Și luînd preotul cel uns, căruia-i sînt mîinile săvîrșite, den singele vițelului, să-l bage în cortul mărturiei.

6. Și să-ș întingă preotul degetul în singe și să stropească cu dêgetul înaintea Domnului spre acoperemîntul sfințirei de 7 ori./

4. Și amîndoi rinichii, împreună cu grăsimea de pe ei, cea de pe șale, ca și seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii.

5. Iar preoții, fiii lui Aaron, să le ardă pe altar împreună cu arderea de tot, peste lemnele aprinse, ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

6. Iar dacă jertfa pe care o va aduce ca jertfă de pace Domnului va fi din turma de oi, atunci, fie parte bărbătească, fie parte femeiască, să o aducă fără nici un cusur.

7. Dacă va aduce ca dar un miel, să îl înfățișeze înaintea Domnului,

8. Să își pună mîna pe capul jertfei și să o înjunghie la ușa cortului întîlnirii, iar fii lui Aaron, preoții, să stropească cu sîngele e altarul de jur împrejur.

9. Din această jertfă de pace, să înfățișeze, ca ardere de tot pentru Domnul, grăsimea ei și coada în întregime, retezată chiar de la șira spinării, grăsimea de mărunțaie, și toată grăsimea dinlăuntru,

10. Și rinichii împreună cu grăsimea de pe ei, cea de pe șale, ca și seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii,

11. Iar preotul să ardă acestea pe altar ca hrană arsă în foc pentru Domnul.

12. Dacă darul adus va fi o capră, să o înfățișeze înaintea Domnului,

13. Să își pună mîna pe capul ei și să o înjunghie la ușa cortului întîlnirii, iar preoții, fiii lui Aaron, să stropească cu sîngele ei altarul de jur împrejur.

14. Și din această jertfă să aducă, drept prinos ars în foc pentru Domnul, grăsimea de pe mărunțaie și toată grăsimea dinlăuntru,

15. Și amîndoi rinichii, împreună cu grăsimea lor, cea de pe șale, ca și seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii.

16. Iar preotul să ardă toate acestea pe altar ca hrană arsă în foc, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul. Toată grăsimea este a Domnului.

17. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veșnică în orice așezare a voastră; să nu mîncați nici grăsime, nici sînge.»"

CAP. 4

Jertfele pentru păcat

1. Domnul i-a vorbit lui Moise, zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă va păcătui cineva fără de voie împotriva poruncilor Domnului, săvîrșind o încălcare a vreuneia dintre ele, va trebui să împlinească următoarele:

3. Dacă a păcătuit arhiereul miruit și a tras păcatul asupra poporului, pentru păcatul pe care l-a săvîrșit, el să aducă Domnului un junc fără cusur, ca jertfă pentru păcat.

4. Să aducă juncul la ușa cortului întîlnirii, înaintea Domnului, să pună mîna pe capul lui și să-l înjunghie înaintea Domnului.

5. Iar arhiereul cel miruit să ia din sîngele juncului și să-l aducă în cortul întîlnirii.

6. Apoi să-și moaie preotul degetul în sînge și să stropească de șapte ori cu sînge înaintea Domnului, în fața perdelei sfîntului altar./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

ѻ҃л

Pag. 71, col. II

Шн̀ ка҆пꙋ́не пре҆сто҆ꙋ́ дн҃ь сн҃ѣ҆ле вице́лꙋ҆ꙋ́ю, пре҆ коа́рнеле жр҃тꙋ́вникꙋ҆ꙋ́ю тѣмн҃и́ю токми́ю че а҆́сте а҆нан҃нтѣ а҆мн҃ꙋ҆ꙋ́ю, ка́ре а҆́сте а҆ ко́рто҆ꙋ́ мр҃тꙋ́ре́ю, шн̀ то́т сн҃ѣ҆ле вице́лꙋ҆ꙋ́ю ба҆ тꙋ́рна҆ а҆жи́нгѣ фꙋ́ндꙋ҆ жр҃тꙋ́вникꙋ҆ꙋ́ю а҆рдери́ю де то́ю, ка́реле а҆́сте а҆жи́нгѣ оꙋ́шиле ко́рто҆ꙋ́ мр҃тꙋ́ре́ю. Шн̀ то́т се́ꙋ҆ вице́лꙋ҆ꙋ́ю а҆ а҆ грешаи́ꙋ, ба҆рба́теск҃а дела҆ е́л се́ꙋ҆, че а҆́ко пере чѣ́ле дн҃ь пѧ́тече, шн̀ то́т се́ꙋ҆ че а҆́сте пе́сте чѣ́ле дн҃ь пѧ́тече. Шн̀ а҆мъ́ндо́и рꙋ́нь кі́и, шн̀ се́ꙋ҆ че а҆́сте пре́сте е́л, ка́реле а҆́сте пе́сте коа́пе, шн̀ грꙑсни́ че а҆́сте пре́сте фи ка́цъ, кꙋрꙑ́ни́кі́и ба҆лꙋ҆ пре҆ а҆̀. Ꙗ҆ко кнѧ҃ сѣ а҆̀ дела вице́лꙋ҆ жр҃тве́и мѧнтꙋ́рі́и, шн̀ ба а҆дꙋ́че попа҆ ла жр҃тꙋ́вникꙋ҆ а҆дꙋ́гі́и.

Шн̀ пꙋ́ѧлѣ вице́лꙋ҆ꙋ́ю шн̀ то́т трꙋ́пꙋ҆ а҆ꙋ́ю кꙋ ка́пꙋ҆ а҆ꙋ́ю, шн̀ кꙋ ма҆рꙋ́ннеле а҆ꙋ́ю шн̀ кꙋ пѧ́нте чꙋ́нле шн̀ кꙋ ба́нга. Шн̀ во́р сконте то́т вице́лꙋ҆ а҆фа́рѣ дн҃ь та́бъръ фло́и кꙋра́т, оꙋ́нде во́р тꙋ́рна҆ чнꙋ́ша, шн̀ во́р а҆рде пре҆ дꙋ́нсꙋ҆ пре҆ ле́мне ффо́и ла къръса́рѣ чнꙋ́шіи се́ва҆ а҆рде.

Ѣа҆рѣ де нꙋ́ка҆ нꙋкоа́ще то́а҆тѣ а҆дꙋна́рѣ фі́лоръ а҆ꙋ́ю ѣсраи́л, шн̀ ба оꙋ́нта҆ кꙋбѧ́нтꙋ҆ дн҃ь со́ніи а҆дꙋна́ре́ю, шн̀ во́р фа́че оꙋ́на де́нтрꙋ то́а҆тѣ по рꙋ́нчиле дмн҃ꙋ҆ꙋ́ю, ка́рѣ нꙋ́сева фа́че шн̀ во́р гре́ шн̀. Шн̀ се́ва҆ нꙋкоа́ще ло́р пъка́тꙋ҆ ка́реле а҆́ꙋ грешѝ фтрꙋ́е́л, шн̀ ба а҆дꙋ́че а҆дꙋна́рѣ вице́ дн҃ь со́н кꙋра́т пе́нтрꙋ грешала́ѣ, шнаба а҆дꙋ́че пре҆ е́л а҆жи́нгѣ оꙋ́шеле, ко́рто҆ꙋ́ю мр҃тꙋ́ре́ю.

Шн̀ во́р пꙋ́не чи сътрѧ́нн҃ а҆̀ а҆дꙋна́рѣ мѧ҃нн ле́ло́р пре҆ ка́пꙋ҆ вице́лꙋ҆ꙋ́ю фнан҃нтѣ дмн҃ꙋ҆ле҆.

Шн̀ во́р жꙋ́нгѣ вице́лꙋ҆ фнан҃нтѣ дмн҃ꙋ҆ю, шн̀ ба а҆дꙋ́че пре҆сто҆ꙋ́ че҆ а҆ꙋ́не҆ дн҃ь сн҃ѣ҆ле вице́лꙋ҆ꙋ́ю ла ко́рто҆ꙋ́ мр҃тꙋ́ре́ю. Шн̀ ба фтѝнце пре҆сто҆ꙋ́ кꙋдꙋ́ита҆ꙋ́ю а҆ꙋ́ю дн҃ь сн҃ѣ҆ле вице́лꙋ҆ꙋ́ю, шн̀ ба стропѝ де ша́пте со́рѝ фнан҃нтѣ дмн҃ꙋ҆ꙋ́ю фнан҃нтѣ а҆коперема́нтꙋ҆ꙋ́ю че҆а҆ сфа́нтѣ.

Шн̀ дн҃ь сн҃ѣ҆ ба пꙋ́не пре҆сто҆ꙋ́ пре҆ ко́рнеле жр҃тꙋ́вникꙋ҆ꙋ́ю, тѣмн҃ѧлор токи мр҃тꙋ́ре́ю каре а҆́сте фнан҃нтѣ дмн҃ꙋ҆ꙋ́ю, ка́ре а҆́сте фко́рто҆ꙋ́ мр҃тꙋ́ре́ю. Шн̀ то́т сн҃ѣ҆ле ба тꙋ́рна҆ къ фꙋ́ндꙋ҆ жр҃тꙋ́вникꙋ҆ꙋ́ю а҆сꙋ́рилор, ка́реле а҆́сте а҆жи́нгѣ оꙋ́шиле ко́рто҆ꙋ́ю мр҃тꙋ́ре́ю. Шн̀ то́т се́ꙋ҆ а҆ꙋ́ю ба҆лꙋ҆ дела҆ дꙋ́ се́ꙋ҆, шн̀ ба а҆дꙋ́че ла жр҃тꙋ́вникъ, шн̀ ба фа́че вице́лꙋ҆ фче кнѧ҃ а҆ꙋ фъкꙋ́т вице́лꙋ҆ грешаи́ю а҆ша се́ва фа́че, шн̀ се́ва рꙋга́ пе́нтрꙋ дꙋ́шіи пре҆сто҆ꙋ́ шн̀ се́ва а҆ꙋ́се҆ ло́р грешала́. Шн̀ во́р а҆дꙋ́че пре҆ вице́ле́ то́т а҆фа́рѣ дн҃ь та́бъръ, шн̀ во́ а҆рде де́тот пре҆ вице́ле́, фче кнѧ҃ а҆ꙋ а҆ре҆ вице́лꙋ҆ че҆ ма҆и де́нанте, пъка́тꙋ҆ а҆дꙋна́рѣ а҆́сте.

Ѣа҆рѣ де́ва҆ грешѝ бо҆ꙋрна҆, шн̀ ба фа́че оꙋ́на дн҃ь то́а҆тѣ порꙋ́нчиле дмн҃ꙋ҆ꙋ́ю дмн҃ъзꙋ҆ꙋ́ю а҆ꙋ́ю, ка ре нꙋ́сева фа́че фъръ де вое, шн̀ ба грешѝ.

Шн̀ се́ва҆ нꙋкоа́ще а҆ꙋ́ю грешала́ ка́ре а҆ꙋ грешѝ́тъ фтрꙋ́нсе, шишва а҆дꙋ́че ца́пꙋ҆ а҆ꙋ́ю ца҆п дн҃ь ка́пре па́рте бръбъте́скъ кꙋра́т пе́нтрꙋ пъка́т.

Шн̀ ба пꙋ́не мѧ҃на а҆ꙋ́ю пре҆ ка́пꙋ҆ ца҆пꙋ҆ꙋ́ю шна́ бо́р тꙋ́нгѣ пре҆ е́л фло́к. оꙋ́нде тꙋ́нгѣ а҆рдерле

7. Şi va pune preotul den sîngele viţelului pre coarnele jîrtăvnicului tămîii tocmirii ce iaste înaintea Domnului, care iaste în cortul mărturiei, şi tot sîngele viţelului va turna lîngă fundul jîrtăvnicului arderii de tot, carele iaste lîngă uşile cortului mărturiei.

8. Şi tot seul viţelului al greşalii va rădica de la el, seul ce acopere cêle den pîntece, şi tot seul ce iaste peste cêle den pîntece,

9. Şi amîndoi rănichii, şi seul ce iaste preste ei, carele iaste peste coapse, şi grăsimea ce iaste preste ficaţi cu rănichii va lua pre ea,

10. În ce chip să ia de la viţelul jîrtvei mîntuirei. Şi va aduce popa la jîrtăvnicul aducerii

11. Şi piêlea viţelului, şi tot trupul lui, cu capul lui, şi cu marginele lui, cu pîntecile, şi cu baliga.

12. Şi vor scoate tot viţelul afară den tabără, în loc curat, unde vor turna cenuşa, şi vor arde pre dînsul pre lêmne în foc, la vărsarea cenuşii se va arde.

13. Iară de nu va cunoaşte toată adunarea fiilor lui Israil şi va uita cuvîntul den ochii adunării şi vor face una dentru toate poruncile Domnului carea nu se va face şi vor greşi,

14. Şi se va cunoaşte lor păcatul carele au greşit întru el, şi va aduce adunarea viţel den boi curat pentru greşala şi-l va aduce pre el lîngă uşele cortului mărturiei.

15. Şi vor pune cei bătrîni ai adunării mîinile lor pre capul viţelului înaintea Domnului. [16] Şi vor junghea viţelul înaintea Domnului.

16. Şi va aduce preotul cel unsu den sîngele viţelului la cortul mărturiei.

17. Şi va întinge preotul cu dêgetul lui den sîngele viţelului şi va stropi de şapte ori înaintea Domnului, înaintea acoperemîntului celui sfînt.

18. Şi den sînge va pune preotul pre coarnele jîrtăvnicului tămîilor tocmirii care iaste înaintea Domnului, care iaste în cortul mărturiei, [19] Şi tot sîngele va turna către fundul jîrtăvnicului luorilor, carele iaste lîngă uşile cortului mărturiei.

19[20]. Şi tot seul lui va lua de la dînsul şi va aduce la jîrtăvnic.

20. Şi va face viţelul în ce chip au făcut viţelul greşalii, aşa se va face, şi se va ruga pentru dînşii preotul şi se va lăsa lor greşala.

21. Şi vor aduce pre viţel tot afară den tabără şi vor arde de tot pre viţel în ce chip au arsu viţelul cel mai denainte, păcatul adunării iaste.

22. Iară de va greşi boiariul şi va face una den toate poruncile Domnului Dumnezăului lui, care nu se va face fără de voie, şi va greşi,

23. Şi se va cunoaşte lui greşala care au greşit într-însa, şi-ş va aduce darul lui ţap den capre, parte bărbătească, curat pentru păcat,

24. Şi va pune mîna lui pre capul ţapului şi-l vor junghea pre el în loc unde junghie arderile/de tot înaintea

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

7. Şi va pune preutul den singele viţălului pre cornurile jirtăvnicului tămîiei tocmirei ce iaste înnaintea Domnului, care iaste în cortul mărturiei, şi tot singele viţălului va turna lîngă fundul jirtăvnicului arderii de tot, carele iaste lîngă uşile cortului mărturiei.

8. Şi tot săul al viţălului al greşealei va rădica de la el, săul ce acopere cêle den pîntece şi tot săul ce iaste preste cel den pîntece,

9. Şi amîndoao rărunchile, şi seul ce iaste preste ei, carele iaste preste stînghi, şi grăsimea ce iaste preste ficaţi cu rărunchii vei lua pre el,

10. În ce chip să ia de la viţălul jirtvei mîntuirei. Şi va aduce popa la jirtăvnicul aducerii

11. Şi pielea viţălului, şi tot trupul lui, cu capul lui, şi cu marginile, şi cu pîntecile şi cu balega.

12. Şi vor scoate tot viţălul afară den tabără, în loc curat, unde vor turna cenuşe, şi vor arde pre însul de tot preste lêmne în foc; la vărsarea cenuşii să va arde.

13. Iar de va greşi toată adunarea[3] fiilor <lui>[4] Israil şi să va uita cuvîntul den ochii adunării şi va face una dentru toate porîncele Domnului carea nu să va face şi vor greşi,

14. Şi să va cunoaşte lor păcatul carele au greşit întru el, şi va aduce adunarea viţăl den boi curat pentru greşeală şi-l va aduce pre el lîngă uşile cortului mărturiei.

15. Şi vor pune cei mai bătrîni a adunării mînule lor pre capul viţălului înnaintea Domnului [16] şi vor junghea viţălul înnaintea Domnului[5].

16. Şi va aduce înlontru preutul cel unsu den singele viţălului la cortul mărturiei.

17. Şi va muia preutul dêgetul lui den singele viţălului şi va stropi de 7 ori înnaintea Domnului, înnaintea acoperemîntului sfîntu.

18. Şi den singe va pune de asupra preutul pre coarnele jirtăvnicului a tămîlor tocmiri carea iaste înnaintea Domnului, carea iaste în cortul mărtuiiei, [19] şi tot singele va turna către fundul jirtăvnicului luărilor carele iaste lîngă uşa cortului mărturiei.

19[20]. Şi tot săul lui va lua de la însul şi va aduce la jirtăvnic.

20. Şi va face viţălul în ce chip au făcut viţălul cela a greşelii, aşa să va face, şi să va ruga pentru înşii preutul şi să va lăsa lor greşeale.

21. Şi vor aduce pre viţăl pre tot afară den tabără şi vor arde de tot pre viţăl ce chip au arsu viţălul cel de mainte, păcat de adunare iaste.

22. Iar să va greşi boiarinul[6] şi va face una dentru toate porăncele Domnului Dumnedzăului lui, sau nu să va face făr-de voie, şi va greşi,

23. Şi să va cunoaşte lui greşeala carea au greşit întru însă, şi-ş va aduce dar lui ţap den capre, parte bărbătească, curat pentru păcat,

24. Şi va pune mîna lui pre capul ţapului şi-l vor giunghea pre el în loc unde giunghe arderile/de tot înnaintea Domnului, pentru

7. Şi să puie preotul den singele viţelului pre cornul altariului al tămîiei cei tocmite, carea iaste înaintea Domnului, carea iaste în cortul mărturiei [8] şi să toarne tot singele viţelului la fundul altariului arderii de tot, care iaste lîngă uşile cortului mărturiei.

8. Şi tot seul viţelului greşalei să ia de la dînsul, seul de la măruntăi şi praporul,

9. Şi rănichii amîndoi, şi seul de pre dînşii, şi care iaste pre de laturi la dăşărturi, şi băzărul să ia cu rănichii,

10[9]. Cum va lua şi viţelul jărtvei mîntuirei. [10] Şi să puie popa pre altariul arderii de tot,

11. Iar pielea viţelului, şi trupul lui tot, cu capul, şi cu picioarele, şi cu droburile, şi cu balega.

12. Şi tot viţelul să-l scoaţă afară de tabără, la loc curat, unde vor arunca cenuşa, şi să-l arză în foc cu lêmne, la locul vărsării de cenuşă să-l arză.

13. Iar de va greşi tot nărodul feciorilor lui Israil şi se va uita cuvîntul de la faţa nărodului şi vor face den porăncile Domnului care nu se cade să facă şi vor greşi,

14. Iar apoi se va cunoaşte păcatul lor care au făcut într-însul, să aducă nărodul un viţel den boi curat pentru păcat şi să-l aducă înaintea uşilor cortului mărturiei.

15. Şi să puie bătrînii nărodului măinile lor pre capul viţelului înaintea Domnului şi să junghe viţelul înaintea Domnului.

16. Şi să bage popa cel uns den singele viţelului în cortul mărturiei.

17. Şi să-ş întingă popa dêgetul lui în singele viţelului şi să stropească înaintea Domnului şi înaintea acoperemîntului sfînţirei de 7 ori.

18. Şi să puie popa den singe pre cornurile altariului al tămîiei cei tocmite ce iaste înaintea Domnului, care iaste în cortul mărturiei, iar singele să-l toarne tot la fundul altariu<lui>[1] arderii de tot, care iaste la uşa cortului mărturiei.

19. Şi să ia tot seul lui să-l puie pre altar.

20. Aşa să facă viţelului acestuia cum va face şi viţelului care iaste pentru păcat şi să se roage popa pentru dînşii şi se va ierta lor păcatele.

21. Şi să scoaţă tot viţelul afară de tabără şi să-l arză cum vor arde viţelul cel dentăi, că iaste pentru păcatele nărodului.

22. Iar de va greşi boiar şi va face unul den toate păcatele care au porîncit Domnul să nu se facă şi nu se cade a se face el va face,

23. Şi apoi se va cunoaşte păcatul care au greşit într-însul, să aducă darul său ţap de capre, parte bărbătească, pentru păcat, şi să fie nevinovat,

24. Şi să-ş puie mîna pre capul ţapului şi să-l junghe la locul unde junghe arderile/cêle de tot pentru păcate înaintea Domnului,

7. Preotul să ungă apoi cu acest singe coarnele altarului pentru tămîia înmiresmată, dinaintea Domnului, în cortul întîlnirii; apoi tot singele rămas al juncului să îl toarne la temelia altarului pentru arderile de tot, care se află la uşa cortului întîlnirii.

8. După aceea, să scoată grăsimea din juncul adus ca jertfă pentru păcat, grăsimea de pe măruntaie şi toată grăsimea dinlăuntru,

9. Amîndoi rinichii împreună cu grăsimea de pe ei, cea de pe şale, ca şi seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii,

10. Tot aşa cum le-a scos din vita adusă ca jertfă de pace; apoi să ardă preotul toate acestea pe altarul arderilor de tot.

11. Dar pielea juncului şi toată carnea lui împreună cu capul şi cu picioarele, cu măruntaiele şi cu balega.

12. Întregul junc să îl scoată afară din tabără la un loc curat, acolo unde se aruncă cenuşa, şi să îl ardă pe un foc de lemne; la locul de aruncare al cenuşii să îl ardă.

13. Iar dacă întreaga adunare a fiilor lui Israel va păcătui fără voie, fără ca ochii adunării să bage de seamă, va încălca una din poruncile Domnului săvîrşind ceva care nu se cuvine şi va deveni vinovată,

14. Atunci, cînd îşi va da seama de păcatul săvîrşit, adunarea să aducă din cireadă un junc fără cusur, ca jertfă pentru păcat, şi să-l înfăţişeze înaintea cortului întîlnirii.

15. Iar bătrînii adunării să-şi pună mîinile pe capul juncului înaintea Domnului şi să-l înjunghie în faţa cortului întîlnirii.

16. Apoi preotul cel miruit să aducă din singele juncului în cortul întîlnirii.

17. Şi să-şi moaie preotul degetul în singe şi să stropească de şapte ori cu singe înaintea Domnului, în faţa perdelei sfîntului altar.

18. Să ungă preotul cu acest singe coarnele altarului pentru mirodenii înmiresmate dinaintea Domnului, în cortul întîlnirii; apoi tot singele rămas să îl toarne la temelia altarului pentru arderile de tot, care se află la uşa cortului întîlnirii.

19. După aceea, să scoată toată grăsimea juncului şi să o ardă pe altar.

20. Cu acest junc să facă întocmai cum a făcut cu juncul adus ca jertfă pentru păcatul arhiereului, la fel să facă. Preotul să facă astfel ispăşirea pentru adunare şi li se va ierta păcatul.

21. Să scoată afară juncul din tabără şi să-l ardă după cum au ars şi juncul cel dintîi; aceasta este o jertfă pentru păcatul adunării.

22. Dacă a păcătuit o căpetenie săvîrşind fără voie ceva ce nu se cuvine împotriva poruncilor Domnului şi s-a făcut astfel vinovat,

23. Cînd îşi va da seama de păcatul pe care l-a săvîrşit, să aducă drept jertfă pentru păcat un ţap fără cusur,

24. Să-şi pună mîna pe capul ţapului şi să-l înjunghie pe locul unde se înjunghie arderile/de tot, înaintea Domnului. Acasta

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Оѣ

Pag. 72, col. I

детоу̀ фнаи́нть дмнхлхй пе́нтрх грешалть а
кѣ е сте . Шн ба пхне пре́сотха де́н сѫнцеле чеа́
де грешалъ кх дѣ́цетха пре́ коарнеле жр̃тѣвни
кхлхй а́рдернлор детоу̀, шн тоу̀ сѫнцеле лхй
ба бтре́ пре́ фхндха жр̃тѣвникхлхй а́рдернло
кѕ детоу̀ . Шн тоу̀ се́ха лхй фаба а́дхче ла
жр̃тѣвникъ, каш̃ се́ха жр̃твен мжнтхире, шн
шн себа рга пе́нтрх дже́ха пре́сотха де гре
кз шала лхй шн себа лъса лхй . Ѥ́рть оу̀н сѫлет
деба грешн де небое, ден нородха пхмжнтхлхй,
фхкжндь оу̀на ден тоа́ле порхнчиле дмнхлхй ка
кѝ ре нхсеба фаче шн ба грешн . Шн себа кхно
аще грешала лхй ка́ре а́ грешит фтрже́а, шн
ба а́дхче дарха лхй капръ ден а́де кхра́тъ пар
те фѣмеѥскъ ба а́дхче пе́нтрх грешала ка́ре а́
кд грешит . Шн ба пхне мжна лхй пре́ капха
грешалеи лхй, шн бор жхнгъ капра, а́чѣа а́гре
шала́ї, флоскха оу̀нде жхнге а́рдернле де́тоу̀ .
а Шн ба лха пре́сотха ден сѫнцеле е́и кх дѣцетх
лхй, шн ба пхне пре́ коарнеле жр̃тѣвникхлхй а
дернлор де тоу̀, шн тоу̀ сѫнцеле ба бтре́ пре
жхр фхндха жр̃тѣвникхлхй а́рдернлор де то.
аа Шн тоу̀ се́ха ба лха фчекип сѣ а́ сеѣ дгла
жр̃тва мжнтхиеи шн ка а́дхче пре́сотха пре
жр̃тѣвнике ла мироѣ де бхнъ мироснре дмнхле,
шн себа рга пре́сотха пе́нтрх дже́ха шн себа
ав лъса лхй . Ѥ́рть деба а́дхче о́ае, дархль
пе́нтрх грешалъ, пъ́рте фѣмеѥскъ кхра́тъ сѣ
аг а́дхкъ пре а. Шн ба пхне мжна лхй пре́ ка
пхх чеа а́грешала́ї шн бор жхнгъ прта пе́нтрх
грешалъ, флоскъ оу̀нде жхнге жр̃тѣеле а́лоскъ
ад сфитъ. Шн лхжндь пре́сотхль ден сѫнцеле
грешъа́ї кх дѣцетхль лхй банхне пре́ коарнеле
жр̃тѣвникхлхй а́рдерїи детоу̀, шн тоу̀ сѫн
целе лхй ба бтре́ пре́х фхндхль жр̃тѣвникхлх
ае а́рдерїи детоу̀ . Шн тоу̀ се́хль лхй ба лх
а́чекипъ сѣ а́ сеѣ де о́ае дела жр̃тва мжнтхи
рїи, шн ба пхне пре дже́ха пре́сотхль пре жр̃тѣ
ниск пре а́рдерѣ детоу̀ а́дмнхлхй, шн себарх
га пе́нтрх дже́хль пре́сотхль пе́нтрх грешала
карѣ а́ грешит, шн ѝ себа лъса лхй.

К А П , ѕ

аа Ѝ деба грешн сѫфлет, шн ба а́дхи гладе
жхрмжнть, шн а́чета мьртхріе, а́х
аб а́дхкхть а́х ѱіе, де нхба спне шиш
балха пъкатхль лхй. Сѫфлетхль а
чела ка́ре себа а́тинче де тоть лхкрхль
некхра́т, а́х мертъчи́не а́х прине́х де хіа́ръ не
кхра́тъ а́х ден мертъчи́ниле оу̀рхчи́ннаюръ челор
некхра́те, а́х ден мертъчи́ннае добитоачелорь не
кхра́те, шн себа греши дентрх ѣл шн себо пжн
аг гирн . Са́х себа а́тинче ден некхрцъціе де о
денто́атъ некхрцъціа лхй, де ка́рѣ а́тинга́ндх
се себа пжнгърн, шн са́х а́мцъните пре́ сине шн
ад дхпъ а́чѣста бакхно́аще шн ба грешн. Сѫфле
тхль чель фърцделѣце, че а́пърте кх бѫзеле съ
фа́къ сине са́х съфа́кть рѫх, дхпъ тоате ка́те
ба а́пърци о́мхль кх жр̃тѣвникъ, шн себа оу̀н
та пре сине, шн а́чета бакхно́аще шн ба грешн

Domnului, pentru greșală iaste.

25. Și va pune preotul den sîngele cel de greșală cu dêgetul pre coarnele jîrtăvnicului arderilor de tot și tot sîngele lui va vărsa pre fundul jîrtăvnicului arderilor de tot.

26. Și tot seul lui îl va aduce la jîrtăvnic, ca și seul jîrtvei mîntuirei, și se va ruga pentru dînsul preotul de greșala lui și se va lăsa lui.

27. Iară un suflet de va greși de nevoie den norodul pămîntului făcînd una den toate poruncile Domnului, care nu se va face și va greși,

28. Și se va cunoaște greșala lui care au greșit într-însa și va aduce darul lui capră den iade, curată, parte fămeiască va aduce pentru greșala care au greșit,

29. Și va pune mîna lui pre capul greșalei lui și vor junghea capra acêea a greșalii în locul unde junghe arderile de tot.

30. Și va lua preotul den sîngele ei cu dêgetul lui și va pune pre coarnele jîrtăvnicului arderilor de tot și tot sîngele va vărsa prejur fundul jîrtăvnicului ardirilor de tot.

31. Și tot seul va lua în ce chip să ia seu de la jîrtva mîntuirei și va aduce preotul pre jîrtăvnic la miros de bună mirosire Domnului și se va ruga preotul pentru dînsul și se va lăsa lui.

32. Iară de va aduce oaie darul pentru greșală, parte fămeiască curată să o aducă pre ea.

33. Și va pune mîna lui pre capul ceia a greșalii și vor junghea pre ea pentru greșală în loc unde junghe jîrtvele în loc sfînt.

34. Și luînd preotul den sîngele greșălii cu dêgetul lui, va pune pre coarnele jîrtăvnicului arderii de tot și tot sîngele lui va vărsa prejur fundul jîrtăvnicului arderii de tot.

35. Și tot seul lui va lua în ce chip să ia seu de oaie de la jîrtva mîntuirii și va pune pre dînsul preotul pre jîrtăvnic pre arderea de tot a Domnului și se va ruga pentru dînsul preotul pentru greșala carea au greșit și i se va lăsa lui.

CAP 5

1. Și de va greși suflet și va auzi glas de jurămînt și acesta mărturie au au văzut, au știe, de nu va spune, și-ș va lua păcatul lui.

2. Sufletul acela care se va atinge de tot lucrul necurat, au mortăciune, au prinsu de hiară necurată, au den mortăciunile urîciunilor celor necurate, au den mortăciunile dobitoacelor necurate, și se va greși dentru el, și se vor pîngări.

3. Sau se va atinge den necurăție de om den toată necurățiia lui de carea atingîndu-se se va pîngări și s-au amăgit pre sine și după aceasta va cunoaște și va greși.

4. Sufletul cel fără de lêge, ce împarte cu buzele să facă bine sau să facă rău după toate cîte va împărți omul cu jurămînt și se va uita pre sine, și acesta va cunoaște și va greși/una dentr-acêstea.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

greșală iaste.

25. Și va pune preutul den singele cel de greșeală cu dêgetul pre coarnele jirtăvnicului arderilor de tot și tot singele lui va vărsa pregiur fundula jirtăvnicului arderilor de tot.

26. Și tot săul lui îl va aduce la jirtăvnic, ca și săul jirtvei mîntuirei, și să va ruga pentru însă preutul den greșeala lui și i să va lăsa lui.

27. Iar un suflet va greși de bună voie[7] dentru nărodul pămîntului făcîndu una den toate porîncele Domnului, carea nu să va face și va greși,

28. Și să va cunoaște lui greșeala carea au greșit întru însă, și va aduce darul lui capră den iade, curată, parte fămeiască va aduce pentru greșeala care au greșit,

29. Și va pune mîna lui pre capul greșealei lui și vor junghea capra cêea a greșealii întru locul unde giunghe arderile de tot.

30. Și va lua preutul den singele ei cu dêgetul lui și va pune de asupra pre coarnele jirtăvnicului a arderilor de tot și tot singele ei va vărsa pregiur fundul jirtăvnicului a arderilor de tot.

31. Și tot săul va lua în ce chip să ia său de la jirtva mîntuirei și va aduce preutul pre jirtăvnic la miros de bună mirosire Domnului și să va ruga pentru însul preutul și i să va lăsa lui.

32. Iar să va aduce oaie darul lui pentru greșeală[8] parte fămeiască curată să o aducă pre ea.

33. Și va pune mîna lui pre capul cêea al greșealei și vor giunghea pre ea pentru greșeală în loc unde junghe jirtvele, în loc sfîntu.

34. Și luînău preutul den singele greșealei cu dêgetul lui, va pune pre coarnele jirtăvnicului a arderii de tot și tot singele lui va vărsa pregiur fundul jirtăvnicului arderii de tot.

35. Și tot săul lui va lua în ce chip să ia său den oaie de la jirtva mîntuirei și va pune pre însă preutul pre jirtăvnic pre arderea de tot a Domnului și să va ruga pentru însul preutul pentru greșeala carea au greșit și i să va lăsa lui.

CAP 5

1. Și de va greși suflet și va audzi glas, de giurămîntu și acesta martur au au vădzut au știe și el, de nu va spune, și-ș va lua păcatul lui[1].

2. Sufletul acela carele să va atinge de tot lucrul necurat, au mortăciune, au prinsu de jiganie necurat<ă>, au den motăciunile uriciunelor celor necurate, au de cêle mortăciune dobitoace necurate, și să va greși dentru el, și să vor pîngări[2].

3. Sau să va atinge den necurăție de om den toată necurăția lui den carea atingîndu-să să va pîngări și s-au greșit pre sine, și după aceasta va cunoaște și va greși[3].

4. Sufletul cel făr-de lêge, ce înparte cu budzele să facă bine sau să facă rău după toate cîte va înpărți omul cu giurămîntu și să va uita pre sine, și acesta va cunoaște și va greși/una dentru acêstea,

că pentru păcat iaste.

25. Și să puie preotul den sîngele cel pentru păcat cu dêgetul pre cornurile altariului arderii cei de tot și sîngele lui tot să-l toarne la fundul altariului al arderii de tot.

26. Și tot seul lui să-l puie pre altar, ca și seul jărtvelor mîntuirei, și să se roage preotul pentru dînsul, pentru păcatele lui, și se vor ierta lui.

27. Iar, de va greși un suflet nebăgînd seamă den nărodul pămîntului acestuia și va face den toate porăncile Domnului una carea nu se cade a se face și va greși,

28. Să aducă o capră den capre, parte muierească, nevinovată să fie, [29] și să o aducă pentru păcatul lui care au greșit,

29. Și să-ș puie mîna pre capul caprei și să o junghe în locul unde se junghe jărtvele.

30. Și să ia preotul den sîngele ei cu dêgetul și să puie pre cornurile altariului arderii de tot și sîngele tot să-l vêrse împrêjurul temelici altariului arderii de tot.

31. Și să ia tot seul cum va lua și seul de la jărtvele mîntuirei și să puie preotul pre altar în mirosul mirosêlei cei bune a Domnului, și să se roage preotul pentru dînsul și se va ierta lui.

32. Iar de va aduce oaie darul său pentru păcat, să aducă parte muierească, nevinovată să fie.

33. Și să puie mîna sa pre capul ceia ce iaste pentru păcat și să o junghe pentru păcat la locul unde se junghe toate arsurile de tot, la loc sfînt.

34. Și să ia preotul den sîngele cel pentru păcat cu dêgetul său și să puie pre cornurile altariului arderii de tot, iar sîngele tot să-l vêrse împrejurul temelici altariului.

35. Și să ia tot seul ei cum va lua și seul de la oile care sînt pentru jărtva mîntuirii și să-l puie preotul pre altar spre arderea cea de tot a Domnului și să se roage pentru dînsul preotul pentru păcatul lui care au greșit și se va ierta lui.

CAP 5

1. Iară de va greși sufletul auzînd glas de jurămînt și-i va fi mărturisitor de va fi auzit sau va fi priceput și nu va spune, păcat dobîndește,

2. Sufletul carele se va atinge de tot lucrul necurăției sau de mortăcină, sau mîncat de fieri necurate, sau mortăcini pîngărite, sau mortăcini de fiară necurate și mortăcini de gadini necurate uitîndu-ș, se va spurca.

3. Sau se va atinge de necurăție de om, den fieștecare den necurățiile lui care atingîndu-se se va spurca și-ș va uita, iar după aceasta va cunoaște că iaste vinovat păcatului.

4. Sufletul carele se va făgădui cu buzele sale să facă bine sau rău după tot ce va grăi omul cu jurămînt și va uita, iar apoi va pricêpe ce au greșit/vre un lucru dentr-însele

este o jertfă pentru păcat.

25. Iar preotul să ia cu degetul său din sîngele jertfei aduse pentru păcat și să ungă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot, apoi să toarne sîngele rămas la temelia altarului pentru arderile de tot.

26. Și toată grăsimea să o ardă pe altar, întocmai ca grăsimea de la jertfa de pace. Preotul să facă astfel ispășire pentru acea căpetenie și i se va ierta păcatul.

27. Dacă cineva din poporul de rînd va păcătui fără voie, săvîrșind ceva care nu se cuvine împotriva uneia dintre poruncile Domnului, și s-a făcut vinovat,

28. Cînd își va da seama de păcatul pe care l-a săvîrșit să aducă drept jertfă o capră fără cusur pentru păcatul pe care l-a făptuit,

29. Să-și pună mîna pe capul jertfei și să o înjunghie pe locul arderilor de tot.

30. Iar preotul să ia cu degetul său din sîngele jertfei și să ungă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot și tot sîngele rămas să-l toarne la temelia altarului.

31. Și să desprindă preotul toată grăsimea jertfei, după cum s-a desprins grăsimea de la jertfa de pace, și să o ardă pe altar ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul. Astfel să facă preotul ispășire pentru acel om, și i se va ierta păcatul.

32. Dacă însă va aduce cineva jertfă pentru păcat din turma de oi, atunci să aducă o parte femeiască fără cusur.

33. Și să-și pună mîna pe capul jertfei pentru păcat, și să o înjunghie la locul unde se înjunghie arderile de tot.

34. Și preotul să ia cu degetul său din sîngele jertfei și să ungă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot, iar tot sîngele rămas să-l toarne la temelia altarului.

35. Și să desprindă preotul toată grăsimea jertfei după cum s-a desprins grăsimea mielului adus ca jertfă de pace și să o ardă pe altar alături de jertfele mistuite de foc înaintea Domnului. Astfel să facă preotul ispășirea pentru păcatul săvîrșit de omul acela și i se va ierta.

CAP. 5

Jertfe pentru diferite păcate

1. Dacă cineva va păcătui cînd, fiind chemat ca martor, a auzit cuvintele jurămîntului, și nu va spune ceea ce a văzut sau ceea ce știe, acela va purta povara păcatului său.

2. Dacă cineva, fără să-și dea seama, va atinge vreun lucru necurat, fie hoitul unei fiare necurate, fie hoitul unei vite necurate, fie hoitul unei tîrîtoare necurate, acela va deveni necurat și vinovat.

3. Dacă cineva se va atinge, fără să-și dea seama, de vreo necurățenie omenească de orice necurățenie care îl lasă întinat, iar apoi va băga de seamă, atunci se va face vinovat.

4. Dacă cineva, vorbind în chip ușuratic, va spune cu gura sa că va face un bine sau un rău și va întări aceasta prin jurămînt, chiar dacă la început nu și-a dat seama ce face, cînd va pricepe,/se va face vinovat.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

оу҃на дентрачѣстѣ. Шиш҃ва рѣскꙋмпъра҃тъ ѕ
катꙋль пе҃нтрꙋ каре҃ле а҃ꙋ греши҃тъ а҃сꙋпра лꙋи
Шн҃ва а҃дꙋче пе҃нтрꙋ каре҃ а҃ꙋ греши҃т дмн҃лꙋй, ѕ
пе҃нтрꙋ грешала каре҃ а҃ꙋ греши҃т, парте фѣмеи
ск҃ь дела о҃и мѣсоаре҃, са҃ ѵѣтꙋе҃ дин капре пе҃н
трꙋ пъкат҃ь, шн҃ себа рꙋга҃ пе҃нтрꙋ е҃ль пре҃сотꙋль
пе҃трꙋ грешала҃ лꙋй҃ каре҃ а҃ꙋ греши҃т, шт҃иесва҃ ль
ea лꙋй҃ грешала҃. Ѳа҃рѣ динꙋка пꙋт҃ѣ мжна и
лꙋй҃ деажꙋнсь ла о҃а҃е, ва а҃дꙋче пе҃нтрꙋ грешала҃
лꙋй҃ каре҃ а҃ꙋ греши҃т доаѕ тꙋртꙋреле, са҃ дои
пꙋй҃ деторѣ҃ѣꙋ дмн҃лꙋй҃, оу҃нꙋ пе҃нтрꙋ пъкат҃ь,
шн҃ а҃лтꙋль пе҃нтрꙋ а҃рдере детот҃. Шн҃ лева ѳ
а҃дꙋче пре҃ а҃ле ла пре҃сот҃, шн҃ ва а҃дꙋче пре҃сотꙋль
т҃тю чеа҃ пе҃нтрꙋ грешала҃т, шн҃ ва рꙋмпе пре҃с
тꙋль капꙋль лꙋй҃ деи҃ гат҃ шн҃ нꙋлва деспрѣи҃.
Шн҃ ва стропи҃ деи҃ сн҃ѣле чеа҃ пе҃нтрꙋ пъкат҃ь, к
пре пърѣтеле жрт҃ѣвникꙋлꙋй҃, ѳа҃рѣ рѣмъшица
сн҃ѣлелꙋй҃ васꙋрѣ пре҃ фꙋндꙋла жрт҃ѣвникꙋлꙋй҃,
пе҃нтрꙋ къ грешала҃ а҃сте. Шн҃ а҃лдоилѣ т҃ва і
фаче а҃рдере детот҃ дꙋпъ кꙋм ск҃ꙋвине, шн҃ ее
ва рꙋга҃ пе҃нтрꙋ дн҃ѕꙋль пре҃сотꙋль пе҃нтрꙋ пъ
катꙋла҃ лꙋй҃ каре҃ а҃ꙋ греши҃т, шт҃иесва҃ ль ea лꙋй҃.
Ѳа҃рѣ дин҃ ва а҃фла҃ мжна лꙋй҃ пърѣке детꙋрт҃ ѯ
рѣле а҃ꙋ дои пꙋй҃ деторꙋ҃ѣꙋ, шн҃ ва а҃дꙋче дарѣ
лꙋй҃ пе҃нтрꙋ каре҃ле а҃ꙋ греши҃тъ а҃ла҃ зѣчеле҃ лꙋй҃ и
фи дефѣи҃нъ ѕ҃ꙋра҃тъ пе҃нтрꙋ грешала҃т, сѣ нꙋ то҃р
не предж҃нса оу҃нтъ делемнꙋ, нич ск҃ꙋпѣ пре҃те
а҃ тѣмже, кѣчи пе҃нтрꙋ грешала҃ а҃сте. Шн҃ ва ѳ
а҃дꙋче прежкътъ пре҃сотꙋль шн҃ лꙋж҃ндꙋкꙋ мж
на пре҃сотꙋль ден҃ тр҃ж҃нса плин҃ъ мжна лꙋй҃ поме
нирѣ҃ѣн ва пꙋне деасꙋпра жрт҃ѣвникꙋлꙋй҃, пре҃те
а҃рдернле челе детот҃ дмн҃лꙋй҃, грешала҃ а҃сте.
Шн҃ себа рꙋга҃ пе҃нтрꙋ дж҃нсꙋль пре҃сотꙋль пе҃нтрꙋ і
грешала҃ лꙋй҃, каре҃ а҃ꙋ греши҃т, де҃нтрꙋ оу҃на де а
честѣ шн҃ себа лъса҃ лꙋй҃, ѳа҃рѣ рѣмъшица ѳафѣ
пре҃сотꙋлꙋй҃, кашн҃ жрт҃ва фѣи҃нѣй ꙋра҃те.
Шн҃ грѣн дмн҃лꙋ кѣпрѣ мо҃ѵсн҃ ѕнкж҃нде. і
Сꙋфлеть каре҃ ва грешн҃ преджнсꙋль кꙋ оу҃нтаре҃, ѳ
шн҃ ва грешн҃ фѣрѣдеѳе҃ де҃ сфинтеле дмн҃лꙋй҃,
шн҃ ва а҃дꙋче пе҃нтрꙋ грешала҃ лꙋй҃ дмн҃лꙋй҃ ѵѣ҃ѣ
че ꙋра҃те де҃ со҃н, пр҃ецꙋ де а҃рꙋнт҃ де сикал ꙋ
сикалꙋль челе сфинт҃. Пе҃нтрꙋ каре҃ле а҃ꙋ грешн҃ к
шн҃ каре҃ а҃ꙋ греши҃тъ ден҃ сфинте ва плт҃н҃, шн҃
чель пре҃те а҃ннчѣ пат҃е ва а҃даѳуе пре҃те е҃ль,
шн҃ ва да҃ пре҃ е҃ль пре҃сотꙋлꙋй҃, шн҃ пре҃сотꙋль себа
рꙋга҃ пе҃нтрꙋ е҃ль т҃трꙋ ѵѣ҃ѣчеле пъкатꙋлꙋй҃ шн҃
себа ѣрта҃ лꙋй҃. Шн҃ сꙋфлеть҃ каре҃ле ва грешн҃, ѯ
шн҃ ва фаче оу҃на ден҃ тоате порꙋнчиле дмн҃лꙋй҃,
каре҃ нꙋтребѣе а҃фаче, шн҃ нас кꙋноскꙋть шн҃ ва
грешн҃, шн҃ ва лꙋа҃ пъкатꙋль лꙋй҃. Шн҃ ва а҃ ѱ
дꙋче ѵѣрѵѣче ꙋра҃ть ден҃ со҃н, с҃прецꙋ де а҃рꙋнт҃
т҃трꙋ грешала҃ къторъ пре҃сотъ, шн҃ себа рꙋга҃ пре҃
сотꙋль пе҃нтрꙋ е҃ль, пе҃нтрꙋ нещт҃инца лꙋй҃ каре҃ на
шнꙋт҃, шн҃ е҃ль нꙋщ҃е҃ шн҃ себа лъса҃ лꙋй҃.
Пе҃трꙋсть а҃ꙋ грешн҃т грешала҃ ѱа
ль с҃нанн҃тѣ
дмн҃лꙋй҃.

Pag. 72, col. II

5. Şi-ş va răscumpăra păcatul pentru carele au greşit asupra lui,

6. Şi va aduce pentru care au greşit Domnului, pentru greşala care au greşit, parte fămeiască de la oi, mieoară, sau vătuie den capre, pentru păcat, şi se va ruga pentru el preotul pentru greşala lui care au greşit şi i se va lăsa lui greşala.

7. Iară de nu va putea mîna lui de ajuns la oaie, va aduce pentru greşala lui carea au greşit doao turturêle sau doi pui de porumbu Domnului, unul pentru păcat şi altul pentru ardere de tot.

8. Şi le va aduce pre êle la preot şi va aduce preotul întâiu cel pentru greşală şi va rumpe preotul capul lui den git şi nu-l va despărţi.

9. Şi va stropi den sîngele cel pentru păcat pre părete le jîrtăvnicului, iară rămăşiţa sîngelui va scurâ pre fundul jîrtăvnicului, pentru că greşală iaste.

10. Şi al doilea îl va face ardere de tot după cum să cuvine şi se va ruga pentru dînsul preotul pentru păcatul lui care au greşit şi i se va lăsa lui.

11. Iară de nu va afla mîna lui părêche de turturêle au doi pui de porumbu şi va aduce darul lui pentru carele au greşit al zêcelea lui ifi de făină curată pentru greşală, să nu toarne pre dînsa untdelemnu, nice să puie preste ea tămîie, căci pentru greşală iaste.

12. Şi va aduce pre ea către preotul şi, luînd cu mîna preotul dentr-însa plină mîna lui pomenirea ei, va pune desupra jîrtăvnicului preste arderile cêle de tot Domnului, greşală iaste.

13. Şi se va ruga pentru dînsul preotul pentru greşala lui care au greşit dentru una de acêstea şi se va lăsa lui, iară rămăşiţa va fi preotului, ca şi jîrtva făinii curate»".

14. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

15. „Suflet care va greşi pre dînsul cu uitare şi va greşi fără de voie den sfintele Domnului şi va aduce pentru greşala lui Domnului berbêce curat den oi, preţ de argint de sicli cu siclul cel sfînt.

16. Pentru carele au greşit şi care au greşit den sfinte va plăti şi cel preste a cincea parte va adaoge preste el şi va da pre el preotului şi preotul se va ruga pentru el întru berbêcele păcatului şi se va ierta lui.

17. Şi sufletul carele va greşi şi va face una den toate poruncile Domnului care nu trebuie a face şi n-au cunoscut şi va greşi şi va lua păcatul lui,

18. Şi va aduce berbêce curat den oi, în preţ de argint, întru greşală către preot şi se va ruga preotul pentru el pentru neştiinţa lui, care n-au ştiut şi el nu ştiia şi se va lăsa lui.

19. Pentru că au greşit greşală înaintea Domnului"./

Шн҃

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

5. Și-ș va mărturisi păcatul pentru carele au greșit asupra lui,

6. Și va aduce pentru carele au greșit Domnului, pentru greșeala care au greșit, parte fămeiască de la oi, cîrlăniță, sau căpriță den capre, pentru păcat, și să va ruga pentru el preutul pentru greșeala carea au greșit și i să va lăsa lui greșeala.

7. Iar de nu-i poate mîna lui de agiunsu la oaie, va aduce pentru greșeala lui carea au greșit doao turturêle sau doi pui de porîmbu[4] Domnului, unul pentru păcat și altul pentru ardere.

8. Și le va aduce pre êle la preutul și va aduce preutul întăi cêea pentru greșeală[5] și va rumpe preutul capul lui den git și nu-l va despărți.

9. Și va stropi den sîngele cel pentru păcat pre zidul jirtăvnicului, iar rămășița sîngelui va cură pre fundul jirtăvnicului, pentru că greșeală iaste.

10. Și al doilea îl va face ardere de tot după cum să cuvine și să va ruga pentru însul preutul pentru păcatul lui carele au greșit și i să va lăsa lui.

11. Iar să nu afle[5b 1a] mîna lui părêche de turturêle au doi a porîmbilor pui și va aduce darul lui pentru carele au greșit al zêcelea a lui iîf fănină[6] curată pentru greșeale ; să nu torni pre însă untu de lemnu, nice să pui preste ea tămîie, căci pentru greșeală iaste.

12. Și va aduce prea ea către preutul și, luînd cu mîna preutul de însă plină mîna lui pomenire ei, va pune de asupra jirtăvnicului preste arderile cêle de tot Domnului a greșealii iaste.

13. Și să va ruga pentru însul preutul pentru greșeale<le> lui care au greșit dentru una de aceasta și i să va lăsa lui, iar rămășița va fi preutului, ca și jirtva făninei curate».

14. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu :

15. „Suflet carele să va greși pre însă cu uitare și va greși făr<ă> voie[7] den sfin<te>[8] lor Domnului și va aduce pentru greșeala lui Domnului berbêce curat den oi, preț de argintu de sicli cu siclul cel svîntu.

16. Pentru carele au greșit și carea au greșit den sfinte va plăti și cel preste a cincea parte va adaoge preste el și va da pre el preutului și preutul să va ruga pentru el întru berbêcele păcatului și să va ierta lui.

17. Și sufletul carele va greși[9] și va face una dentru toate porîncele Domnului den carele nu trebuie a le face și n-au cunoscut și va greși și va lua păcatul lui,

18. Și va aduce berbêc e[10] curat den oi în preț de argintu, întru greșeală către preut și să va ruga pentru însă preutul pentru neștiința lui, carea n-au știut și el nu știia și i să va lăsa lui.

19. Pentru că au greșit cu greșeală greșeale înnaintea Domnului/".

5[4]. Și-ș va mărturisi păcatul pentru care au greșit într-însul,

6[5]. Să aducă Domnului pentru greșala ce au greșit [6] miea den oi, parte muierească, sau iadă den capre și să se roage preotul pentru dînsul de păcatul care au greșit și se va lăsa lui.

7. Iar de nu va putea ajunge mîna lui cu miea, să aducă pentru greșala lui 2 turturêle sau 2 pui de porumb Domnului, unul pentru păcat, altul spre arderea de tot.

8. Și să-i dea preotului, iar preotul să ia întăi cela pentru păcat și să-i taie preotul capul și să nu-l spintece.

9. Și să stropească den sîngele cela pentru păcate pre părețîi altariului, iar sîngele cît va rămînea să-l scură pre fundul altariului, că iaste pentru păcat.

10. Iar cel al doilea să-l facă ardere de tot cum se cuvine și să se roage preotul pentru dînsul de păcatul care au greșit și se va lăsa lui.

11. Iar de nu va afla mîna lui părêche de pui de porumb sau 2 turturêre[1], să aducă darul său pentru păcat a zêcea parte de măsuri de efi de făină de grîu pentru păcat și să nu toarne desupra pre dînsa untdelemn, nici tămîie să nu puie pre dînsa pentru că iaste pentru păcat.

12. Ce să o aducă la preot și să ia preotul dentr-însa mîna lui plină întru pomenirea lui și să puie pre altar spre arderea de tot Domnului, că iaste pentru păcat.

13. Și să se roage preotul pentru dînsul de păcatul care au greșit dentr-una de acêstea și se va lăsa lui, iar rămășița să fie a preotului, ca și jărtva făinei cei de grîu curat»".

14. Și grăi Domnul către Moisei zicîndu-i :

15. „Sufletul de va uita cu uitare și nevrînd va greși den cêle ce sînt sfințite Domnului să aducă pentru călcarea sa Domnului cîrlan den oi nevinovat, căruia-i va fi prețul 2 sicle de argint, după siclele sfințirilor care va fi greșit.

16. Și ce au greșit den sfințire să plătească și a cincea parte să adaogă preste dînsul și să o dea preotului, iar preotul să se roage pentru dînsul înaintea Domnului de călcarea lui și se va lăsa lui.

17. Și sufletul care va greși și va face una den toate porîncile Domnului care nu se cuvin a se face și va face nepricepînd, și-ș va cunoaște păcatul lui mai pre urmă'

18. Să aducă cîrlan den oi, nevinovat, cu preț de argint, la preot pentru păcat și să se roage preotul pentru dînsul de neștiința lui carea n-au știut, și se va lăsa lui.

19. Că neștiind el cu uitarea au făcut greșală înaintea Domnului"./

5. Cînd cineva, deci, se va face vinovat de una din aceste greșeli, atunci să-și mărturisească păcatul săvîrșit,

6. Și să aducă Domnului, ca jertfă pentru ispășirea păcatului său, o parte femeiască din turmă, o oaie sau o capră, jertfă pentru păcat.
Preotul să facă ispășire pentru păcatul său și i se va ierta păcatul.

7. Iar dacă nu-i va fi la îndemînă să aducă o oaie sau o capră, atunci să înfățișeze Domnului, ca jertfă pentru păcatul săvîrșit, două turturele sau doi pui de porumbel, unul ca jertfă de ispășire, iar celălalt ca ardere de tot.

8. Și să le aducă preotului, iar acesta să înfățișeze întîi jertfa pentru păcat ; să-i frîngă gîtul cu unghia, fără să-i desprindă capul de trup.

9. Apoi să stropească peretele altarului cu sîngele jertfei de ispășire, iar sîngele rămas să-l stoarcă la temelia altarului ; aceasta este o jertfă pentru păcat.

10. Iar cealaltă pasăre să o înfățișeze ca ardere de tot, potrivit rînduielii statornicite. Și astfel să facă preotul ispășire pentru păcatul acestui om și i se va ierta lui păcatul.

11. Dacă nu are la îndemînă două turturele sau doi pui de porumbel, să aducă în dar pentru păcatul săvîrșit a zecea parte dintr-o efă de frunte a făinii, ca jertfă pentru păcat ; dar să nu toarne untdelemn peste ea și nici să nu adauge tămîie, căci este o jertfă pentru păcat.

12. Și să o aducă la preot, iar preotul să ia un pumn plin spre pomenire și să o ardă pe altar, alături de celelalte jertfe mistuite de foc înaintea Domnului ; aceasta este o jertfă pentru păcat.

13. Preotul să facă astfel, pentru acest om, ispășirea păcatului săvîrșit într-unul din aceste chipuri, și i se va ierta păcatul. Făina rămasă va fi a preotului, ca și la prinosul de grîne».

14. Apoi Domnul i-a vorbit lui Moise, zicîndu-i :

15. „Dacă cineva va săvîrși o nelegiuire fără voie și va lua din lucrurile închinate Domnului, acela să înfățișeze Domnului, ca jertfă pentru ispășirea păcatului său, un berbece fără cusur din turmă, prețuit de tine în sicli de argint, potrivit siclului lăcașului sfînt.

16. Și să dea înapoi ceea ce a luat din lucrurile sfîntului lăcaș, adăugînd a cincea parte din prețul lor, și să le înfățișeze preotului, iar preotul să facă ispășire pentru el cu berbecele adus ca jertfă pentru vină, și i se va ierta păcatul.

17. Dacă va păcătui cineva fără să-și dea seama, săvîrșind împotriva poruncilor Domnului lucruri care nu trebuiesc săvîrșite, acela se va face vinovat și va purta povara păcatului său.

18. Atunci să înfățișeze preotului, ca jertfă pentru vină, un berbece fără cusur luat din turmă, după prețuirea ta, și i se va ierta.

19. Aceasta este o jertfă pentru vină, căci omul acesta se făcuse vinovat înaintea Domnului."/

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 73, col. I

КА' П' S'

И гръ҃нъ дмнѹ҃ кътрѣ мѡ҃исеи зкнжн҃дѧ, сѹфлетѹ҃ль кáре ва҃ грѣши҃ и шн҃ неаскѹ҃лтѹ҃ль тжн҃дѹ҃ нѹ҃ва а҃скѹ҃тá порѹнчиле дмнѹ҃ лѹ҃и, шн҃ ва мнѝцн҃ кътрѣ апрóапелеѡ҃, ѓтрѣ ѯлокѝре а҃ѹ пéнтрѣ соцѝре, а҃ѹ пéнтрѣ тáкъ, а҃ѹ а҃ѳфъкѹ҃тъ брéсъ етрáлнтá
г те вечнѝкѹ҃и. А҃ѹ а҃ѳафлáт пѣрзáре шн҃ ва мнѝцн҃ пéнтрѣ҃, шн҃ ва тжрá нѹ҃ стрѣмбѹ҃ль пéн
д трѣ ѹ҃нá дéи тóате кáрíле ва҃фáче сáмѹ҃ кáре грѣшáск ѓтрѣ а҃ѳ҃ѣ҃ль. Шн҃ ва҃фи кжн҃дѣ
е ва грешн҃, шн҃ ва҃пъкѹ҃тѹ҃и, шн҃ ва҃дá ѓнапóи тá фѹ҃á че а҃ѹ жефѹ҃нт, а҃ѹ стрѧмбътáтъ че а҃ѹ стрѧ
вáт, а҃ѹ ѯалóгѹ҃á чéлѹ҃ѣ ла҃джнсá, а҃ѹ пѣзá рѣ кáре а҃ѹ а҃ѳфлáт дéн тóт лѹ҃крá кáре а҃ѹ жѹ
рáт пéнтрѣ ѐль кѹ стрѧмбѹ҃ль, шн҃ ва пъсти҃ кáпъ
ѕ шн҃ а҃ѹ чнѝнаѣ лѹ҃и ва а҃дáѡще прéсте ѐль, а҃л кѹи
ѕ жсте лѹ҃и вá҃дá ѓкáре зи сѣвáдсѣдн҃. Шн҃ а
з грешѣлѝи лѹ҃и ва а҃дѹ҃че дóмнѹ҃лѹи берб҃ѹ҃че дéн о҃и
нѹ҃рáть, прéць пéнтрѣ кáре а҃ѹ гретúть.
и Шн҃ сéва рѹгá пéнтрѣ ѐль прéсотá ѓнáинтѣ
дмнѹ҃лѹи, шн҃ сéва а҃ѣá лѹ҃и пéнтрѣ оу҃на дúнс
ѳ тóате кáте а҃ѹ ѳкѹ҃тъ шн҃ а҃ѹ грешúть ѓтрѣ
к дмнсáль. Шн҃ грѣ҃нъ дмнѹ҃ кътрѣ мѡ҃исеи зи
а кжн҃дѣ. Порѹнтѣ҃ще лѹ҃и а҃ароню шн҃ фúлоръ
ѳ лѹ҃и знкн҃дѣ. Ѓтá҃ста ѯсте лéџѣ ѧдéрíи
дéтóт, áчáста а҃рдéрѣ дéтóт прѣ а҃рдéрѣ ѐи прѣ
жрътъвникъ, тóатъ нóапт҃ѣ ва а҃рде пънъ дс
мнн҃ца, нѹ҃сека стúнце фóкѹ҃л кáреле ѯсте прѣ
і жрътъвникѹ҃л лѹ҃и. Шн҃ сéва ѳ҃рпка прéсо
тá ѓхúнъ дéнь, шн҃ нъдрáзи дéнь, ва ѳ҃
рпка прѣжѣ трѹпѹ҃л лѹ҃и, шн҃ ва лá҃ѣ а҃дѹ҃че
прéсте тóт кáрѣ сóа топи фóкѹ҃л а҃рдéрѣ дс
ѳ тóт дела жрътъвник. Шн҃ сóапѹ҃не прѣ
а҃лътѹрѣ кѹ жрътъвникѹ҃ль, шн҃ ва дéзбрáка вѣ
мн҃нтѹ҃л лѹ҃и шн҃ ва ѳ҃рпка а҃лт҃ъ вешмн҃нтъ,
ѳ шн҃ ва скóате а҃дѹ҃черѣ депрéсте тóт а҃ѳáрѣ дѣ
ѳ тáбърѣ а҃ла҃кь кѹ҃рáть. Шн҃ фóкъ прѣ жр
тъвникъ ва а҃рде прѣ дмнсѹ҃ль, шн҃ нѹ҃сека стúнце,
ѳ шн҃ ва а҃рде прéсѹ҃л прѣ дмнсѹ҃ль лѣмне дс дúмн
нѣџъ дúмнн҃ѣџъ, шн҃ ва кáлъдн прѣ ѐль а҃рдéрѣ д
тóт, шн҃ ва пѹ҃не прéсте ѐль сѹ҃л мн҃нтѹ҃ирíи.
г Шн҃ фóкъ пѹ҃рѹ҃рѣ ва а҃рде прѣ жрътъвникъ нѹ҃сека
д стúнце. Ѓтá҃ста ѐ лéџѣ, жрътъвникъ кáре сѡ
вóрь а҃дѹ҃чефúи лѹ҃и а҃ароню прéсоцúи, денаи҃нтѣ
дмнѹ҃лѹи ѳ҃посътúва жрътъвникѹ҃лѹи.
е Шн҃ ва лá҃ѣ дéнтрúнсѹ҃ль прéсотá кѹмúна дéнь
ѳ фúнна чѣ кѹ҃рáть а҃жрътвги, кѹ оу҃нть дéлем
нѹ҃ ѐи, шн҃ кѹ тóа҃ѣ тъмá҃ ѐи кáреле сжн҃ть
ѕ прѣ жрътъ, шн҃ ва а҃дѹ҃че прѣ жрътъвникъ, лѹ
áре дéрóдь мирóсь дéбѹ҃нь мирóсире, помнн҃рѣ ѐи
з дмнѹ҃лѹи. Їа҃ръ тебарьмáнѣ дéлѣ вамн҃ка
а҃ароню шн҃ фúѣи лѹ҃и, а҃знме сéвѡ мáнка ѳ҃лѡ
ѳ ефн҃тъ, ѳкѹ҃рѣ кóртѹлѹи мъртѹ҃рíеи вóрмѧ
и ка прѣ. Нѹ҃сека кóаце дéспитъ, пáрте
ѕ прѣ а҃мь дáтъ лóрь дéи а҃дѹ҃чирнле дмнѹ҃лѹи,
ѳ ефн҃тъ ефн҃телóр а҃ѣте, ка шн҃ а҃легрешéлїи, шн҃
к ка шн҃ а҃лепкáтѹ҃лѹи. Тóатъ пáртѣ бъ
бътéскъ дéи прéсоцн вóрь мáнка прѣ, лѣџе

Pag. 73, col. I

CAP 6

1. Și grăi Domnul către Moisi zicînd :

2. „Sufletul care va greși și nascultîndu nu va asculta poruncile Domnului și va minți către aproapele-ș întru zălojire, au pentru soțiire, au pentru jah, au au făcut vreo strîmbătate vecinului,

3. Au au aflat pierzare și va minți pentru ea și va jura cu strîmbul pentru una den toate carele va face omul ca să greșască întru acêstea,

4. Și va fi cînd va greși și va păcătui și va da înapoi jaful ce au jefuit, au strîmbătatea ce au strîmbat, au zălogul ce s-au pus la dînsul, au pierzarea care au aflat,

5. Den tot lucrul care au jurat pentru el cu strîmbul și va plăti capul și al cincilea lui va adaoge preste el, a l cui iaste lui va da în care zi să va dovedi.

6. Și a greșălii lui va aduce Domnului berbêce den oi, curat, preț pentru care au greșit.

7. Și se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului și i se va lăsa lui pentru una den toate cîte au făcut și au greșit întru dînsul".

8. Și grăi Domnul către Moisi zicînd :

9. „Poruncește lui Aaron și fiilor lui zicînd : «Aceasta iaste legea arderii de tot. Aceasta arderea de tot pre arderea ei pre jîrtăvnic, toată noaptea va arde, pănă de mineață, nu se va stinge focul carele iaste pre jîrtăvnicul lui.

10. Și se va îmbrăca preotul în haină de in și nădragi de in va îmbrăca prejur trupul lui și va lua aducire preste tot carea o va topi focul, arderea de tot de la jîrtăvnic.

11. Și o va pune pre ea alăturea cu jîrtăvnicul și va dezbrăca veșmîntul lui și va îmbrăca alt veșmînt și va scoate aducerea de preste tot afară den tabără la loc curat.

12. Și foc pre jîrtăvnic va arde pre dînsul și nu se va stinge și va arde preotul pre dînsul lêmne de dimineață dimineață și va clădi pre el arderea de tot și va pune preste el săul mîntuirii.

13. Și foc pururea va arde pre jîrtăvnic, nu se va stinge.

14. Aceasta e lêgea jîrtvei care o vor aduce fiii lui Aaron, preoții, denaintea Domnului împotriva jîrtăvnicului.

15. Și va lua dentr-însul preotul cu mîna den făină cea curată a jîrtvei cu untdelemnul ei și cu toată tămîia ei, carele sînt pre jîrtvă, și va aduce pre jîrtăvnic luare de rod, miros de bună mirosire, pomenirea ei Domnului.

16. Iară ce va rămînea den ea va mînca Aaron și fiii lui, azime se vor mînca în loc sfînt, în curtea cortului mărturiei vor mînca pre ea.

17. Nu se va coace dospită ; parte pre ea am dat lor den aducirile Domnului, sfîntă sfintelor iaste, ca și ale greșelii și ca și ale păcatului.

18. Toată partea bărbătească den preoți vor mînca pre ea. lêge/vêcinică în rudile voastre den aducirile Dom-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

CAP 6

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicindu:

2. „Sufletul[1] carele va greși și neascultîndu nu va asculta porăncele Domnului și va mînți către aproapele-s, au întru zălojire, au pentru soțietate, au pentru jeac, au au făcut vreo strîmbătate vecinului,

3. Au au aflat pierdzare și va mînți pentru ea și va giura cu strîmbul pentru una den toate carele va face omul ca să greșască întru acêstea,

4. Și va fi cîndu va greși și va păcătui și va da înnapoi jeacul[1 b i] ce au jecuit[1 b ii], au strîmbătate ce au strîmbat, au zălogul ce s-au pus la însul, au pierzarea carea au aflat,

5[4]. Den tot lucrul carele au giurat pentru el pre strîmbul și va plăti capul și al cincelea lui va adaoge preste el, a cui iaste lui va da întru care dzi să va dovedi.

6[5]. Și a greșalii lui va aduce Domnului berbêce den oi, curat, preț pentru care au greșit.

7[6]. Și s<ă> va ruga pentru el preutul înnaintea Domnului și i să va lăsa lui pentru una dentru toate cîte au făcut și au greșit întru însul".

8[7]. Și grăi Domnul către Moisi dzicindu:

9[8]. „Porincêște lui Aaron și fiilor lui[2] dzicînd: [19] «Aceasta iaste lêgea arderii de tot[3]. Aceasta arderea de tot pre arderea ei pre jirtăvnic, toată noaptea va arde, pîndimineață, și nu să va stinge focul carele iaste pre jirtăvnicul lui.

10. Și să va îmbrăca preutul îmbrăcăminte de in și nădragi de in va îmbrăca pregiur trupul lui și va lua aducerea cea preste tot carea o va topi focul, arderea de tot de la jirtăvnic.

11. Și o va pune pre ea alăturea cu jirtăvnicul și să va dezbrăca vășmîntul lui și să va îmbrăca veșmînt altul și va scoate aducerea de preste tot afară den tabără la loc curat.

12. Și foc pre jirtăvnic va arde pre însul și nu să va stinge și va arde pre însul preutul lêmne de dimineață den dimineață și va clădi pre el arderea de tot și va pune preste el săul mîntuirei.

13 Și foc pururea va arde pre jirtăvnic, nu să va stinge.

14. Aceasta-i lêgea jirtvei[4] care o vor aduce pre ea fiii lui Aaron, preuții, dennaintea Domnului împotriva jirtăvnicului.

15. Și va lua dentru însul preutul cu mîna den fănina cea curată a jirtvei cu untdelemnul ei și cu toată tămîia ei, carele-s pre jirtve, și va aduce pre jirtăvnic aducere miros de bună mirosire, pomenirea ei Domnului.

16. Iar ce va rămînea dentru ea va mînca Aaron și fiii lui, azime să vor mînca în loc sfîntu, în curtea cortului mărturiei vor mînca pre ea.

17. Nu să va coace dospită; parte pre ea am dat lor den aducerile Domnului, sfîntă sfinților iaste, ca și al greșcalii și ca și al păcatului.

18. Tot partea bărbătească den preuți vor mînca pre ea de lêge/vêcinică întru ru-

CAP 6

1. Și grăi Domnul către Moisei zicîndu-i:

2. „Sufletul deaca va greși și negrijind nu va băga seamă de porăncile Domnului și va mînți către vecin pentru zălojire, sau pentru soțietatea, sau pentru jah, sau au năcăjit pre vecin în cevaș[1],

3. Sau au găsit ceva pierdut și au mințit de dînsul și se va jura în nedireptate pentru una drept toate, drept cîte va face omul,

4. Că să greșască într-acêstea, [5] și va fi deaca va greși și va păcătui și va da înapoi jahul ce au jăhuit, sau năcazul cu ce au năcăjit, sau zălogul ce iaste zălojit la dînsul, sau piêrderea carea o va fi găsit,

5. Den tot lucrul care au jurat pentru dînsul cu strîmbul, acêea ce au jurat drept dînsa adevărat să o dea, și dentr-al său să mai adaogă către acêea a cincea parte și să dea celuia de la cine se-au luat în zioa cêia ce se va vădi lucrul acela.

6. Iar pentru păcatul său să aducă Domnului berbêce den oi, nevinovat să fie, preț după socoteala greșalei.

7. Și să se roage preotul pentru dînsul înaintea Domnului și se va lăsa lui tot păcatul care au făcut cu călcarea porăncii".

8. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

9. „Porincêște lui Aaron și feciorilor lui[i] și le zi: «Aceasta iaste lêgea arderii de tot. Această ardere de tot să arză focul toată noaptea pre altar, pănă dimineața, și să nu stingă.

10. Și să se îmbrace preotul în haină de in și nădragi de in să încalțe pre trupul său și să ia prinosul care-l va fi ars focul arderii: de tot de pre altar și să-l puie alăturea cu altariul.

11. Și să se dăzbrace de hainele sale și să se îmbrace într-alte haine și să scoață prinosul dennafară de tabără în loc curat.

12. Iar focul la altar să arză pre dînsul și să nu se stingă, și să arză preotul pre dînsul lêmne în toate diminețile și să clădească pre dînsul ardere de tot și să puie pre dînsul grăsimea mărturiei.

13. Iar focul în tot ceasul să arză pre altar și să nu se stingă.

14. Aceasta iaste lêgea jărtvei carea o vor aduce popii, feciorii lui Aaron, împotriva altariului înaintea Domnului.

15. Și să ia preotul o mînă de făină de grîu de la altar cu undelemn și cu tămîia ei cea albă, care sînt cu jărtva, să aducă la altar prinos în miroseală cu miros bun întru pomenirea ei Domnului.

16. Iar den rămășița ei să mănînce Aaron și feciorii lui azimă, să mănînce în loc sfînt, în curtea cortului mărturiei să o mănînce.

17. Și să nu se coacă dospită că pre ea am dat parte lor den prinosul Domnului, că iaste sfînta sfinților, cum pentru păcat[ă] așa și pentru greșala călcării.

18. Tot parte bărbătească den preot să o mănînce, lêge/vêcinică întru neamurile

CAP. 6

Alte jertfe pentru vină

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Dacă va greși cineva și va săvîrși o nelegiuire față de Domnul, mințind față de aproapele său în legătură cu un lucru dat ca zălog, încredințat lui spre păstrare ori furat, sau jefuindu-l într-un fel pe aproapele său,

3. Dacă va găsi un lucru pierdut și tăgăduiește acesata, sau dacă va jura strîmb cu privire la orice păcat pe care îl săvîrșește cineva,

4. Dacă va păcătui astfel și se va face vinovat, atunci să dea înapoi lucrul furat sau jefuit, cel încredințat spre păstrare și cel dat ca zălog, lucrul pierdut pe care l-a găsit,

5. Sau orice alt lucru despre care a jurat strîmb, să înapoieze acest lucru în întregime să mai adauge a cincea parte din prețul său și să-l întoarcă stăpînului, chiar în ziua în care își va aduce jertfa pentru vină.

6. Și să înfățișeze Domnului, pentru păcatul său, un berbece fără cusur, luat din turmă, după prețuirea ta, ca jertfă pentru vina sa.

7. Iar preotul va face pentru el ispășire înaintea Domnului și i se va ierta lui, oricare ar fi greșeala de care s-a făcut vinovat."

8. Și i-a vorbit Domnul lui Moise zicîndu-i:

9. „Poruncește fiilor lui Aaron și spune-le: «Aceasta este legea privitoare la arderea de tot. Arderea de tot să rămînă pe vatra altarului toată noaptea, pînă dimineața, și focul de pe altar să ardă fără întrerupere.

10. Atunci preotul să se îmbrace în tunica sa de in și să-și acopere trupul cu nădragi de in să ridice cenușa lăsată de focul care va mistui arderea de tot pe altar și să o pună lîngă altar.

11. Apoi să se dezbrace de veșmintele sale și să ia alte veșminte, ca să ducă cenușa în afara taberei, într-un loc curat.

12. Focul să ardă pe altar neîntrerupt și să nu se stingă; în fiecare dimineață preotul să pună lemne pe foc, să așeze deasupra arderea de tot și să a rdă grăsimea jertfelor de pace.

13. Focul să ardă neîntrerupt pe altar și să nu se stingă niciodată.

14. Iată acum legea privitoare la prinosul de grîne. Fiii lui Aaron să-l aducă în fața Domnului, înaintea altarului.

15. Preotul să ia un pumn plin din fruntea făinii și din untdelemn, cu toată tămîia adăugată la prinos, și să ardă totul pe altar, spre pomenire, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

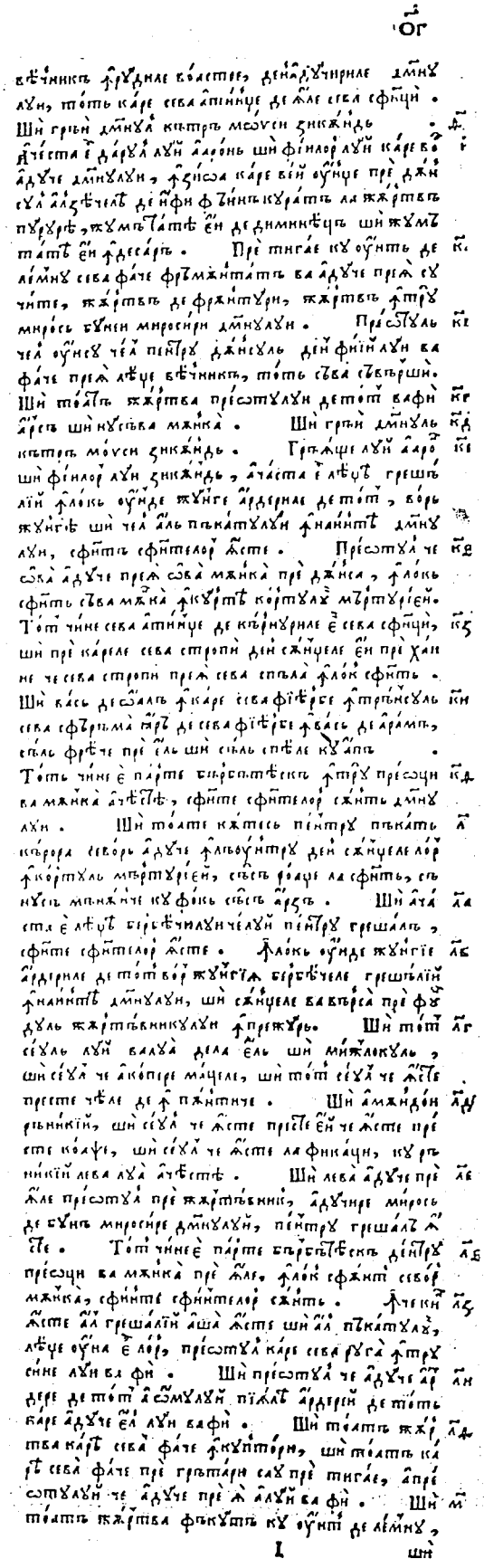
16. Iar ceea ce va mai rămîne din prinosul de grîne să mănînce Aaron și fiii săi, dar să o mănînce nedospită, într-un loc sfînt, în curtea cortului întîlnirii.

17. Dar să nu o coacă dospit. Aceasta este partea pe care le-am dăruit-o lor din arderile mele de tot; ea este un lucru preasfînt, ca și jertfa pentru păcat și jertfa pentru vină.

18. Orice bărbat dintre fiii lui Aaron să mănînce din ea; aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege/veșnică, privitoare la

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 73, col. II

nului ; tot care se va atinge de ele se va sfinți»".

19. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

20. „Acesta e darul lui Aaron și fiilor lui, care vor aduce Domnului în zioa care vei unge pre dînsul : al zecelea de ifi, făină curată la jîrtvă pururea, jumătatea ei de dimineață și jumătatea ei îndesară.

21. Pre tigaie cu untdelemnu se va face, frămîntată va aduce pre ea sucite, jîrtvă de frînturi, jîrtvă întru miros burei mirosiri Domnului.

22. Preotul cel unsu, cel pentru dînsul den fiii lui, va face pre ea lêge vêcinică, tot să va săvîrși.

23. Și toată jîrtva preotului de tot va fi arsă și nu să va mînca".

24. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

25. „Grăiește lui Aaron și fiilor lui zicînd : «Aceasta a lêgea greșălii : în loc unde junghe arderile de tot vor junghea și cel al păcatului înaintea Domnului, sfîntă sfintelor iaste.

26. Preotul ce o va aduce pre ea o va mînca pre dînsa, în loc sfînt să va mînca, în curtea cortului mărturiei.

27. Tot cine se va atinge de cărnurile ei se va sfinți și pre carele se va stropi den sîngele ei pre haine ce se va stropi pre ea se va spăla în loc sfînt.

28. Și vas de oală în care se va fiêrbe într-însul se va sfărîma, iară de se va fiêrbe în vas de aramă, să-l frêce pre el și să-l spêle cu apă.

29. Tot cine e parte bărbătească întru preoți va mînca acêstea, sfinte sfintelor sînt Domnului.

30. Și toate cîte-s pentru păcat, cărora se vor aduce înlăuntru den sîngele lor în cortul mărturiei, să să roage la sfînt să nu să mănînce, cu foc să să arză.

<CAP 7>

1[31]. Și aceasta e lêgea berbêciului celui pentru greșală, sfinte sfintelor iaste.

2[32]. În loc unde junghie arderile de tot vor junghiia berbêcele greșălii înaintea Domnului și sîngele va vărsa pre fundul jîrtăvnicului împrejur.

3[33]. Și tot seul lui va lua de la el, și mijlocul, și seul ce acopere mațele și tot seul ce iaste preste cêle de în pîntice,

4[34]. Și amîndoi rănichii, și seul ce iaste preste ei, ce iaste preste coapse, și seul ce iaste la ficați, cu rănichii, le va lua acêstea.

5[35]. Și le va aduce pre ele preotul pre jîrtăvnic, aducire miros de bună mirosire Domnului, pentru greșală iaste.

6[36]. Tot cine e parte bărbătească dentru preoți va mînca pre êle, în loc sfînt se vor mînca, sfinte sfintelor sînt.

7[37]. În ce chip iaste al greșalii, așa iaste și al păcatului, lêge una e lor ; preotul care se va ruga întru sine lui va fi.

8[38]. Și preotul ce aduce ardere de tot a omului piêlea arderii de tot, care aduce el, lui va fi.

9[39]. Și toată jîrtva carea se va face în cuptoriu și toată carea se va face pre grătariu, sau pre tigaie, a preotului ce aduce pre ea, a lui va fi.

10[40]. Și toată jîrtva făcută cu untdelemnu,/și nu

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

dele voastre den ⌜aducerile Domnului; tot carele să va atinge de êle să va sfinţi»".

19. Şi grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

20. „Acesta-i darul lui Aaron[5] şi fiilor lui, carele vor aduce Domnului întru dzua, carea vei unge pre însul: al dzecelea deifi făinină curată la jirtvă pururea, giumătate de ea dimineaţă şi giumătate de ea îndesara.

21. Pre tigaie întru untu de lemnu să va face, frămîntată vei aduce pre ea sucită, jirtvă den bucăţi, jirtvă întru miros a bunii mirosiri Domnului.

22. Preutul cel unsu, cel pentru însul den fiii lui, va face pre ea de lêge vêcinică, tot să va săvîrşi.

23. Şi toată jirtva preutului de tot va fi arsă şi nu să va minca".

24. Şi grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

25. „Grăieşte lui Aaron şi fiilor lui dzicîndu: «Aceasta-i lêgea greşalei[6]: în loc unde junghe arderile de tot vor junghea şi cel a păcatului înnaintea Domnului, svintu sfinţilor iaste.

26. Preutul ce o aduce pre ea o va minca pre însă, în loc sfintu să va minca, în curtea cortului mărturiei.

27. Tot cine să va atinge de cărnurile ei să va sfinţi şi pre carele să va stropi den singele ei pre haine ce să va stropi pre ea să va spăla în loc sfintu.

28. Şi vas de oală întru carea să va fiêrbe să va sfărîma, iar în vas de aramă de să va fiêrbe să-l frêce şi pre el şi să-l spêle cu apă.

29. Tot cine-i de parte bărbătească întru preuţi va minca acêstea, svinte svinţilor sîntu Domnului.

30. Şi toate cîte-s pentru păcat, cărora să vor aduce înlontru den singele lor întru cortul mărturiei, să s<ă> roange la sfintu să nu să mănînce, cu foc să s<ă> arză de tot.

<CAP 7>

1[31]. Şi aceasta-i lêgea berbêcelui[1] celui pentru greşeale, sfinte a sfinţilor iaste.

2[32]. În loc unde giunghe arderile de tot vor junghea berbêcele cel al greşealei înnaintea Domnului şi singele vor vărsa pre fundul jirtăvnicului înpregiur.

3[33]. Şi tot săul lui va lua de la el, şi mijlocul, şi săul ce acopere maţele, şi tot săul ce iaste preste cêle den pîntece,

4[34]. Şi rărunchii amîndoi, şi săul ce iaste preste înşi, ce iaste preste stînghi, şi săul ce iaste la ficaţi, cu rărunchii, le va lua pre acêstea.

5[35]. Şi le va aduce pre êle preutul pre jirtăvnic, aducere miros de bună mirosire Domnului, pentru greşeală iaste.

6[36]. Tot cine-i de parte bărbătească va minca pre êle, în loc sfintu să vor minca, sfinte sfinţilor sîntu.

7[37]. În ce chip iaste a greşealei, aşea iaste şi al păcatului, lêge una lor, preutul carele să va ruga întru însă lui va fi.

8[38]. Şi preutul ce aduce ardere de tot a omului pielea arderii de tot, carea aduce el, lui va fi.

9[39]. Şi toată jirtva carea să va face în cuptoriu şi toată carea să va face pre vatră sau pre tigaie, a preutului ce aduce pre ea, a lui va fi.

10[40]. Şi toată jirtva făcută cu untu de lemnu, şi nu răsfăcută, la toţi fiii lui Aaron voastre, şi tot cine se va atinge de prinosul Domnului se va sfinţi».

19. Şi grăi Domnul către Moisei zicînd:

20. „Acesta iaste darul lui Aaron şi al feciorilor lui, care-l vor aduce Domnului în zioa în carea-i vei unge: a zêce parte de măsură de efi de făină curată la jirtvă pururea, jumătate dentr-însa dimineaţa, jumătate îndeseară.

21[20]. În tigaie în undelemn să se facă [21] frămîntată să o aduci jirtvă den fărămituri, jirtvă în miros mirosealei cei bune a Domnului.

22. Preotul cel uns, care va fi după dînsul în locul lui, den feciorii lui, să o facă lêge vêcinică, totdeauna să se săvîrşească.

23. Şi toată jirtva preoţească spre toată arderea să fie şi să nu se mănînce»[2].

24. Şi grăi Domnul către Moisei ⌜zicînd:

25. „Grăieşte lui Aaron şi feciorilor lui zicîndu-le: «Aceasta iaste lêgea greşalei: în locul în care junghe arderea cea de tot să junghe şi cea pentru păcat înaintea Domnului, că iaste sfinta sfinţilor.

26. Preotul care o va aduce să o mănînce în loc sfînt, să o mănînce în curtea cortului mărturiei.

27. Tot cela ce se va atinge de cărnurile ei se va sfinţi şi ale cui haine se vor stropi de singele ei şi pre ce se va stropi să se spêle în loc curat.

28. Şi tot vasul de lut în care se va fiêrbe să se spargă, iar de se va fiêrbe în vas de aramă, să se frêce şi să-l spêle cu apă.

29. Tot carele iaste ⌜întru preot parte bărbătească să mănînce dentr-însele, că iaste sfinta sfinţilor Domnului.

30. Prinosul care iaste pentru păcate, al căruia singe se bagă în cortul mărturiei spre curăţire întru sfinţire, să nu se mănînce, ce să se arză cu foc.

CAP 7

1. Şi aceasta iaste lêgea Domnului pentru greşală, carea iaste sfinta sfinţilor.

2. În locul unde junghe arderile de tot să junghe berbêcele cel pentru greşală înaintea Domnului, iar singele să-l vêrse împrejurul temeliei altariului.

3. Şi tot seul lui să se ia de la dînsul, şi dăşărturile şi praporul, şi tot seul ce iaste la cêle denlăuntru,

4. Şi rănichii amîndoi, şi seul de pre dînşii, şi ce iaste pre ii, şi băzărul, să se ia cu acêstea.

5. Şi să le aducă preotul la altar prinos Domnului în miros bun, că iaste pentru greşală.

6. Tot care iaste parte bărbătească den preoţ să le mănînce, şi în loc sfînt să le mănînce, că sfinta sfinţilor iaste.

7. Cum iaste cea pentru păcat, aşa iaste şi cea pentru greşală, că o lêge au; preotul carele se va ruga de sine lui va fi.

8. Şi preotul carele va aduce arderea cea de tot a omului pielea jîrtvei arderii de tot, carea o va aduce pentru dînsul, a lui să fie, adecă a preotului.

9. Şi toată jîrtva carea se va face în cuptor şi toată cîtă se va face pre vatră, sau pre grătar, a preotului care o va aduce a aceluia să fie.

10. Şi toată jîrtva frămîntată cu amestecătură de untdelemn, şi fără de amestecă-

jertfele mistuire de foc înaintea Domnului. Tot ceea ce se va atinge de ele va fi sfinţit».

19. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

20. „Acesta este darul pe care Aaron şi fiii săi să îl înfăţişeze Domnului în ziua cînd vor fi miruiţi; a zecea parte dintr-o efă din fruntea făinii, ca prinos veşnic, jumătate dimineaţa şi jumătate seara.

21. Să fie pregătită în tigaie, frămîntată şi prăjită cu untdelemn, să fie adusă coaptă şi frîntă în bucăţi, ca prinos cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

22. Preotul care, dintre fiii lui Aaron, va fi miruit în locul lui, să aducă acest prinos. Aceasta este o lege veşnică; prinosul să fie ars în întregime.

23. Orice prinos de grîne din partea unui preot să fie ars în întregime şi să nu se mănînce nimic din el."

24. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

25. „Vorbeşte lui Aaron şi fiilor săi şi spune-le: «Aceasta este legea privitoare la jertfa pentru păcat: în locul unde este înjunghiată jertfa pentru arderea de tot, acolo să fie înjunghiată înaintea Domnului şi jertfa pentru păcat; aceasta este un lucru preasfînt.

26. Preotul care va aduce jertfa pentru păcat, acela să o mănînce; să fie mîncată într-un loc sfînt, în curtea cortului întîlnirii.

27. Oricine se va atinge de carnea ei va fi sfinţit, iar dacă va ţîşni sînge pe vreun veşmînt, partea stropită să fie spălată într-un loc sfînt.

28. Oala de lut în care va fierbe carnea să fie spartă, iar, dacă a fost fiartă într-un vas de aramă, acesta să fie frecat şi spălat cu apă.

29. Orice bărbat din neamul preoţesc să mănînce din ea: aceasta este un lucru preasfînt.

30. Dar să nu se mănînce nici o jertfă pentru păcat din al cărei sînge va fi adus în cortul întîlnirii, ca să se facă ispăşire în sfîntul lăcaş; aceasta să fie arsă în foc.

CAP. 7

Jertfele pentru ispăşire

1. Iată legea privitoare la jertfa pentru vină; ea este un lucru preasfînt.

2. În locul unde este înjunghiată jertfa pentru arderea de tot, acolo să fie înjunghiată şi jertfa pentru vină; cu sîngele ei să fie stropit altarul ei de jur împrejur.

3. Să fie adusă toată grăsimea, coada, grăsimea care acoperă măruntaiele,

4. Amîndoi rinichii, împreună cu grăsimea de pe ei, cea de pe şale, ca şi seul de pe ficat, care se desprinde o dată cu rinichii.

5. Preotul să le ardă pe altar, ca jertfă mistuită de foc, înaintea Domnului; aceasta este o jertfă pentru vină.

6. Orice bărbat din neamul preoţilor să mănînce din ea, dar s-o mănînce într-un loc sfînt; aceasta este un lucru preasfînt.

7. Cum este la jertfa pentru vină, tot aşa să fie şi la jertfa de ispăşire; aceeaşi lege este pentru amîndouă; vita jertfită să rămînă preotului care a săvîrşit ispăşirea cu ajutorul ei.

8. Cînd preotul înfăţişează arderea de tot a cuiva, lui să-i rămînă pielea acelei arderi de tot.

9. Orice prinos de grîne copt în cuptor, pregătit în tigaie sau în cratiţă, să fie al preotului care îl va înfăţişa.

10. Orice prinos de grîne pregătit cu untdelemn /sau uscat să fie al tuturor fiilor

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 74, col. I

ѡ҃д

шн҃ нѫ҃ прєфъкѹ҃тъ ла тоцн фи҃ін лѹ҃н а҃а҃рѡ҃н ба фн҃ фи҃нцє кѣ҃рѹа ф҃тоѝма .

К Л П З҃

а҃ Ачаста є лѣ҃гѣ тѫ҃ртвєн мѫ҃нтѹ҃ирїи ка
в҃ рѣ҃ вор а҃дѹ҃че дмн҃залѹ҃н . Дєвор а҃дѹ҃
че пє҃нтрѹ҃ а҃а҃ѹда прє ѣ҃, шн ба а҃дѹ҃че
ла тѫ҃ртва а҃а҃ѹдєн пи҃ини дє фи҃ни҃ нѹ
рате, фъкѹ҃тє ф҃оу҃нѫ҃ дєлє҃ни҃ѯ, шн
тѫ҃рте не доспи҃нте оу҃нѕе нѯ оу҃нѫ҃ дє лє҃ни҃ѯ, шн
фъи҃нѫ҃ а҃лѣ҃сѣ фрємн҃тѫ҃тѫ нѯ оу҃нѫ҃ дє лє҃ни҃ѯ.
Прѣ пи҃ини не доспи҃нте ба а҃дѹ҃че дарѹрнле лѹ҃н .
прѣ тѫ҃ртвѣ дє а҃а҃ѹдѣ мѫ҃нтѹ҃ирєн лѹ҃н .
д҃ Шн ба а҃дѹ҃че дєла дмн҃зѹ҃ оу҃нѹ҃ дєн тоа҃тє да
рѹрнле лѹ҃н а҃ѹре дмн҃залѹ҃н, прєѣтѹ҃лѹ҃н чєлѹ҃р
є҃ нѣ єжи҃нле мѫ҃нтѹ҃ирєй, лѹ҃н ба фн҃ . Шн нѣ
нѹрнле тѫ҃рткєй а҃а҃ѹдєй мѫ҃нтѹ҃ирєй, лѹ҃н вор
фн҃, шн ѓкарѣ зн҃ сѣдзрѹ҃ѱи, сєвор мѫ҃нка, нѹ
ѕ҃ вор лъса дєн трѫ҃нса пънѣ дмнн҃ѣца . Шн
дєва тѫ҃ртѹ҃н рѹгѣ дє оу҃нъ вос дарѹ҃ лѹ҃н, ф҃
ѓкарѣ зн҃ ба а҃дѹ҃че тѫ҃ртва лѹ҃н сєва мѫ҃нка шн
а҃дѡ зн҃ . Шн чєва рѣмънѣ дєн кѣрнѹрнле
з҃ тѫ҃ртвєн пънѣ а҃тр҃ѣ зн҃, нѹ ф҃оѝк сєва а҃рде .
и҃ Ѩр҃ѣ де мѫ҃нкѫ҃нде ба мѫ҃нка дєн кѣрнѹрн а҃тр҃ѣ
зн҃, нѹсєва прїнми чєлѹ҃и чє а҃дѹ҃че лѹ҃н, нѹсєв
ба сокоти лѹ҃и, пє҃нтрѹ҃ кѫ пдн҃гърнчи҃не ѥ҃сте,
тр҃ѣ сѹфлетѹ҃ѧ ѓаре ба мѫ҃нка дєн ѡ҃ле пъкат҃ѹ
ѳ҃ ба лѹ҃ѧ . Шн кѣрнѹрн ѓа҃тє сєвор а҃тн҃ѕе де
тоа҃т не нѹ҃рат҃ѹ҃ѧ нѹсєвор мѫ҃нка, ф҃оѝк дєтоа҃т
сєвор а҃рде, тоа҃т нѹ҃рат҃ѹ҃ѧ ба мѫ҃нка ѓарнє .
і҃ Шн сѹфлетѹ҃ѧ ѓаре ба мѫ҃нка дєн кѣрнѹрнле жд
твєй мѫ҃нтѹ҃ирєй, ѓаре ѥ҃сте а҃дмнлѹ҃н, шн не
нѹрѣцѣ лѹ҃н прѣ дмн҃зѹ҃ ба перн сѹфлетѹ҃ а҃
ає чєла дєн нородѹ҃ лѹ҃н . Шн сѹфлетѹ҃ ѓаре
сєва а҃тн҃ѕе де тоа҃т лѹ҃рѹ҃ нє нѹ҃рат҃, сау дєнє
нѹрѣцѣ де ѡ҃м, сау дєтѣле нѹ пат҃рѹ пи҃тоаре
не нѹ҃рате, сау де тоа҃тє оу҃рѫчи҃нѣ не нѹ҃рат҃ѣ,
шн ба мѫ҃нка дєн кѣрнѹрнле тѫ҃ртвєн мѫ҃нтѹ҃
єй ѓарєле ѥ҃сте дмн҃залѹ҃н, ба перн сѹфлетѹ҃ а҃ѵе
ав ла дєн нородѹ҃ лѹ҃н . Шн грѣн дмн҃ѹ҃ кѣтъ
гі мо҃усн зникѫ҃нде . Грѣѧще фи҃нлор лѹ҃н ѓерина
зникѫ҃нде, тоа҃т сєѹ҃ѧ о҃нлор шн а҃ѧ ѳонлор, шн а҃
дї капрелор, сѣнѣ мѫ҃нкаць . Шн сєѹ дє морт҃
ѵи҃не шн при҃нѕ дє хѣ҃ѓъ сєва лѹ҃кра ла тоа҃тъ лѹ
ѕ҃ рѹ҃ѧ, шн ла мѫ҃нкаре нѹсєва мѫ҃нка . Тоа҃тъ
ѓарєле ба мѫ҃нка сєѹ дєла доспо҃ате, дѫ҃нкаре вє҃
а҃дѹ҃че дин трѫ҃нселе а҃дѹ҃чере дмн҃залѹ҃н, ба перн
зі сѹфлетѹ҃ а҃ѵєла дєн нородѹ҃ лѹ҃н . Тоа҃т сѫ
ѵєле єѣнѣ мѫ҃нкаț ѳтоа҃т сѣла҃шѹ҃ бо҃стрѹ дє҃
зї доспто҃ате шн дєн па҃сѣри . Тоа҃т сѹфлетѹ҃ѧ
ѓаре ба мѫ҃нка сѫ҃нце, ба перн сѹфлетѹ҃ а҃ѵєла
зї дєн нородѹ҃ лѹ҃н . Шн грѣн дмн҃ѹ҃ нѣтръ
ѕ҃ мо҃усн зникѫ҃нде . Шн фи҃нлор лѹ҃н ѓерина лєвѣ
сръѣн зникѫ҃нде, чєла чє а҃дѹ҃че тѫ҃ртвѣ мѫ҃нтѹ҃
ѓєй лѹ҃и дмн҃залѣ, ба а҃дѹ҃че дарѹ҃ лѹ҃н дмн҃залѹ҃н,
к дєн тѫ҃ртва мѫ҃нтѹ҃ирєн лѹ҃н . Мѫ҃нєле лѹ҃н
вор а҃дѹ҃че а҃дѹ҃чєрнле дмн҃залѹ҃н, сєѹ҃ѧ чє ѥ҃сте пре
сте пи҃єптѹ, шн сєѹ҃ѧ чє ѥ҃сте прєсте фика҃ц вор
а҃дѹ҃че лѹ҃и, каєѣ пѣѵе дарє ф҃наи҃нтѣ дмн҃залѹ҃н .
кѧ Шн ба а҃дѹ҃че прєѣтѹ҃ѧ сєѹ҃ѧ чє ѥ҃сте прєсте пи҃єп

prefăcută, la toţi fiii lui Aaron va fi fieştecăruia întocma.

[CAP 7]

11[1]. Aceasta e lêgea jîrtvei mîntuirii, carea vor aduce Domnului.

12[2]. De vor aduce pentru lauda pre ea şi va aduce la jîrtva laudei pîini de făină curată, făcute în untdelemnu, şi turte nedospite, unse cu untdelemnu, şi făină aleasă, frămîntată cu untdelemnu.

13[3]. Pre pîini nedospite va aduce darurile lui pre jîrtvă de laudă mîntuirei lui.

14[4]. Şi va aduce de la dînsul unul den toate darurile lui luare Domnului, preotului ce toarnă sîngile mînturei, lui va fi.

15[5]. Şi cărnurile jîrtvei laudei mîntuirei lui vor fi şi în carea zi să dăruiêşte se vor mînca, nu vor lăsa dentr-însa pănă dimineaţa.

16[6]. Şi de va jîrtvui rugă de bunăvoie darul lui, în carea zi va aduce jîrtva lui, se va mînca şi a doo zi.

17[7]. Şi ce va rămînea den cărnurile jîrtvei pănă a treia zi cu foc se va arde.

18[8]. Iară de mîncînd va mînca den cărnuri a treia zi, nu se va priimi celui ce aduce lui, nu se va socoti lui, pentru că pîngăriciune iaste, iară sufletul care va mînca den êle păcatul va lua.

19[9]. Şi cărnuri cîte se vor atinge de tot necuratul nu se vor mînca, în foc de tot se vor arde, tot curatul va mînca carne

20[10]. Şi sufletul care va mînca den cărnurile jîrtvei mîntuirei, care iaste a Domnului, şi necurăţiia lui pre dînsul va peri sufletul acela den norodul lui.

21[11]. Şi sufletul care se va atinge de tot lucrul necurat, sau de necurăţie, de om, sau de cêle cu patru picioare necurate, sau de toată uriciunea necurată şi va mînca den cărnurile jîrtvei mîntuirei carele iaste Domnului, va peri sufletul acela den norodul lui»“.

22[12]. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

23[13]. „Grăiêşte fiilor lui Israil zicînd : «Tot seul oilor, şi al boilor, şi al caprelor să nu mîncaţi.

24[14]. Şi seu de mortăciune şi prinsă de hiară se va lucra la tot lucrul, şi la mîncare nu se va mînca.

25[15]. Tot carele va mînca seu de la dobitoace den care veţ aduce dentr-însele aducere Domnului va peri sufletul acela den norodul lui.

26[16]. Tot sîngele să nu mîncaţ în tot sălaşul vostru den dobitoace şi den pasări.

27[17]. Tot sufletul care va mînca sînge va peri sufletul acela den norodul lui».

28[18]. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

29[19]. „Şi fiilor lui Israil le vei grăi zicînd : «Cela ce aduce jîrtvă mîntuirei lui Domnului va aduce darul lui Domnului den jîrtva mîntuirei lui.

30[20]. Mîinele lui vor aduce aducerile Domnului, seul ce iaste preste pieptu şi seul ce iaste preste ficaţ vor aduce lui ca să puie dare înaintea Domnului.

31[21]. Şi va aduce preotul seul ce iaste preste piep/tu

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

va fi, fieștecăruia atocma.

[CAP 7]

11[1]. Aceasta-i lége a jirtvei[2] mintuirei, carea vor aduce Domnului.

12[2]. Să vor aduce pentru laudă pre ea și va aduce la jirtva laudei păini de fănină curate, făcut<e> în untu de lemnu, și covrigi nedospiți, unși cu untdelemnu, și fănină aleasă, frămîntată cu untdelemnu.

13[3]. Pre păini nedospite va aduce dururile lui pre jirtvă de laudă a mintuirei lui.

14[4]. Și va aduce de la însul unul den toate dărurile lui luare Domnului preutului ce toarnă singele mintuirei, lui va fi.

15[5]. Și cărnurile jirtvei laudei mintuirei lui vor fi, și întru care dzi să dăruiește să vor mînca, nu vor lăsa de însul la dimineață.

16[6]. Și de va jirtvui rugă de bună voie darul lui, întru care dzi va aduce jirtva lui, să va mînca și a doao dzi.

17[17]. Și ce va rămînea den cărnurile jirtvei păn-a treia dzi cu foc să va arde.

18[8]. Iar să va mîncîndu mînca-va den cărnuri a treia dzi, nu va priimi celuia ce-i aduce lui, nu să va socoti lui, pentru că pîngăriciune iaste, iar sufletul carele va mînca dentru el păcatul va lua.

19[9]. Și cărnuri cite să vor atinge de tot necuratul nu să vor mînca, în foc de tot să vor arde, tot curatul va mînca carne.

20[10]. Și sufletul carele va mînca den cărnurile jirtvei mintuirei, carele iaste al Domnului, și necurățiia lui pre însul, va peri sufletul acela den nărodul lui.

21[11]. Și sufletul carele să va atinge de lucrul necurat, sau de necurăție de om, sau den cêle cu 4 picioare necurate, sau de toată uriciunea necurată și va mînca den cărnurile mintuirei carele iaste a Domnului, va peri sufletul acela den nărodul lui»".

22[12]. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

23[13]. „Grăiește fiilor <lui>[3] Israil dzicîndu: «Tot săul a boilor, și a oilor, și a caprelor să nu mîncați.

24[14]. Și seu de mortăciune și prinsu de jiganie să va lucra la tot lucrul, și la mîncare nu să va mînca.

25[15]. Tot carele va mînca seu de la dobitoace den carele veți aduce aducere Domnului dentru înse va peri sufletul acela den nărodul lui.

26[16]. Tot singele să nu mîncați întru tot sălașul vostru den dobitoace și den pasări.

27[17]. Tot sufletul de va mînca singe va peri sufletul acela den nărodul lui.»"

28[18]. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

29[19]. „Și fiilor lui Israil le vei grăi dzicînd: «Cela ce aduce jirtvă mintuirei lui Domnului va aduce nărodu[4] lui Domnului den jirtva mintuirei lui.

30[20]. Mînule lui vor aduce aducerile Domnului, săul ce iaste preste pieptu, săul cel preste maiu va aduce lui ca să puie dare înnaintea Domnului.

31[21]. Și va aduce preutul săul ce iaste preste pie/ptu pre jirtăvnic și va fi pieptul

tură, să fie la tot feciorii lu Aaron fieștecăruia întocma.

11[2]. Aceasta iaste lêgea jărtvei de pace, carea să o aducă Domnului.

12. Că de o vor aduce pentru lauda să aducă cu jărtva și pâine de laudă de făină de grîu, curat frămîntată în undelemn, și covrigi nedospiț, unși cu undelemn, [13] și făină de grîu, frămîntată cu undelemn.

13. Cu pâinea cea nedospită să aducă darul lui cu jărtva jărtvei laudei cei de mîntuire.

14. Și de la dînsul unul să aducă den tot darul său luare Domnului și preotului carele toarnă singele mărturiei a lui să fie.

15[14]. Și cărnurile jărtvei laudei cei de mîntuire ale lui vor fi, [15] și or în ce zi se vor aduce într-acêea să se mănînce, iar să nu rămîie dentr-însa până a doaoa zi.

16. Iar de va aduce jărtva sa rugăciune de bunăvoie, în ce zi ce va aduce, într-acêea să se mănînce.

17. Iar ce va rămînea pre dimineața pre altar până a treia zi să se arză pre altar.

18. Iar de mîncînd va mînca den cărnuri a treia zi, nu se va priimi celuia ce o au adus, că nu i se va băga în seamă, că iaste spurcăciune, și sufletul care va mînca dentr-însele păcat dobîndește.

19. Și cărnurile care se vor atinge de tot ce iaste necurat să nu se mănînce, ce să se arză în foc, și tot cine va fi curat să mănînce cărnurile.

20. Și sufletul care va mînca den carnea jărtvei cei de mîntuire, carea iaste a Domnului, și necurățiia lui pre dînsul, peri-va sufletul acela den nărodul său.

21. Și sufletul care se va atinge de tot lucrul necurat, sau de necurățiia omului, sau den cêle cite cu patru picioare necurate și de toată necurățiia spurcată și va mînca den carnea jărtvei mîntuirei carea iaste a Domnului, sufletul acela va peri den nărodul său»".

22. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

23. „Grăiește feciorilor lui Israil zicîndu-le: «Tot seul boilor, și al oilor, și al caprelor să nu mîncați.

24. Și seu de mortăcină și mîncat de fieri tot lucrul să s<e> facă cu dînsul, iar de mîncare să nu se mănînce.

25. Că tot cel ce va mînca seu den dobitocul care va aduce dar Domnului dentr-însul, sufletul acela va peri den nărodul său»[3].

26. Nice un singe să nu se mănînce întru toate lăcașurile voastre, nice de dobitoc, nice de pasăre.

27. Că tot sufletul care va mînca singe va peri sufletul acela den nărodul său»"

28. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

29. „Grăiește feciorilor lui Israil zicîndu-le: «Cela ce va aduce jărtvă de mîntuire Domnului să aducă darul său Domnului den jertva mîntuirei.

30. Mînele lui să aducă prinos Domnului seul care iaste pre piept și băzărul să aducă ca să-l puie înaintea Domnului.

31. Și să puie preotul seul de pre piept pre altar, [31] iar pie/ptul să fie al lui Aaron

lui Aaron, deopotrivă fiecăruia.

11. Iată legea privitoare la jertfa de pace, care va fi adusă Domnului.

12. Dacă cineva o va aduce ca jertfă de laudă, să aducă împreună cu jertfa de pace și pîini nedospite, frămîntate cu untdelemn, turte nedospite, stropite cu untdelemn și fruntea de făină frămîntată cu untdelemn.

13. Pe lîngă aceste turte, să mai aducă lîngă jertfa de pace și de laudă, ca prinos de grîne, și niște pîini dospite.

14. Din toate aceste prinoase, cîte o bucată să o înfățișeze ca dar înălțat Domnului; aceasta să fie a preotului care stropește cu sîngele jertfei de pace.

15. Carnea jertfei de laudă și de pace să fie a sa, dar să o mănînce în ziua înfățișării ei; să nu se lase nimic din ea pînă dimineață.

16. Iar dacă jertfa cuiva este adusă spre a îndeplini o făgăduință sau ca dar de bunăvoie, aceasta să fie mîncată în ziua înfățișării ei, iar ceea ce va rămîne din ea să fie mîncată a doua zi.

17. Ceea ce va rămîne din carnea jertfei pentru a treia zi să fie ars în foc.

18. Dar dacă va îndrăzni cineva să mănînce din carnea jertfei sale de pace în a treia zi, această jertfă nu va fi primită; celui care a adus-o nu i se va ține în seamă, căci aceasta este lucru necurat, și oricine va mînca din ea va purta povara păcatului său.

19. Carnea care s-a atins de ceva necurat să nu fie mîncată, ci să fie arsă în foc. Dar carnea jertfei poate să o mănînce oricine este curat.

20. Dar dacă cineva, aflîndu-se în stare de necurățenie, va mînca din carnea jertfei de pace, care este a Domnului, acela să fie îndepărtat din neamul lui.

21. Iar acela care va atinge vreun lucru necurat, fie vreo necurățenie omenească, fie un animal necurat sau orice altă spurcăciune necurată, și va mînca apoi din carnea jertfei de pace care este a Domnului, acela să fie îndepărtat din poporul lui»".

22. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

23. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Să nu mîncați nici un fel de grăsime, de bou, de oaie sau de capră.

24. Grăsimea unei vite moarte sau sfîșiate de fiare puteți să o folosiți la orice altceva, dar să nu o mîncați.

25. Dacă va mînca cineva din grăsimea vitelor care sînt înfățișate domnului ca jertfă mistuită de foc, acela să fie îndepărtat din neamul lui.

26. Să nu mîncați nicidecum sînge, oriunde veți locui, nici de pasăre, nici de vită.

27. Oricine va mînca sînge să fie îndepărtat din neamul lui.»"

28. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

29. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Acela care va aduce jertfa sa de pace Domnului să înfățișeze Domnului darul său, luat din jertfa de pace.

30. Cu mîinile sale să aducă părțile ce trebuiesc mistuite în foc, înaintea Domnului, și anume grăsimea așezată deasupra pieptului, iar pieptul să fie legănat, ca dar legănat înaintea Domnului.

31. Și preotul să ardă grăsimea pe altar, iar pie/ptul să rămînă lui Aaron și fiilor săi.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 74, col. II

тѹ пре ѫрътѣвнікѣ, шн ва фн пѣпттѹ аѹн аа
рѣн шн фінаоу аѹн . Шн сраѣѹа чѣа дрепт кѕ
вец да аѯоаре прѣотѹаѹн, дін ѫртѣкеле мѫ
тѹірей воастре . Чѣла че адѹче сѫнѹеле мѫ кѳ
тѹірей, шн сѣа дін фнїн аѹн ааронѣ аѹн ва фн
сраѣѹа чѣа дрепт фпартѣ . Пентрѹ кѳпѣ кѵ
ѣѹа пѹнгерїн дѣсѹпра, шн сраѣѹа аѯоарїн ѫмаѹа
дела фнїн аѹн їсраіла, дін ѫртѣкеле мѫтѹірѣ
воастре, шн аѣм дат пре джнселе аѹн ааронѣ пре
сѳѣ, шн фінаоу аѹн аѣце вѣчнікѣ дела фнїн аѹн
їсраіл . Дтаѣла е оуѹерѣ аѯ ааронѣ шн оуѹерѣ фінаоу кѯ
ѫ, де адѹчирле дїнаѯ, тѹрѹ каре зна адѯ пре
ѣкасѣ прїсѫцѣскѣ дїнаѯ . Дѯпзкѣа порѯнїт
дмнѣзѳаѯ дѣ лиѹ фтрѹ каре зна оуїнсѹ пре джшїн
дла фнїн аѹн їсраіл, делаѣце вѣчнікѣ фтрѹдѹ
неаѯ . Дтаѣла е аѣце адѣрнаѯ де тѳшѫмѫтѣ шн кѕ
пентрѹ грешалѫ шн пентрѹ пъкатѣ, шн ѣсъвѣрѣ
шнрїн, шн ѫмѫртѣкн мънтѹірїн . Дчѣ кн кѳ
аѯ порѯнїнтъ дмнѯаѯ аѹн моусн фмѫтѣле сннаѣ,
фкарѣзн, аѯ порѯнїнтъ фінаоу аѹн їсраіл сѣ ѫ
дѹкѣ дарѹрілѣ лоръ фнаінтѣ дмнѯаѯн, фпѹстїн
нлѣ сннаїн .

К А П Н

Ши грѣи дмнѯаѯ кътрѣ моусн знкѯндѣ . кѵ
Де пре ааронѣ шн пре фнїн аѹн, шн вешмінтеле аѹн, шн оуѹнтъ делеміѯаѯ оуѹе кѳ
рїй, шн внцѣлѯа чѣл пентрѹ пъкатъ, шн чін дой бербечї, шн кошница кѵ азїмі кѯ
ле . Шн тоатъ ѫдѹнареа сесорѯлѯі каре кѳ
ера ла оуша кортѯлѯі мъртѹрїей . Шн фъ кѳ
кѣ моусн дѯпрекѹм аѯ порѯнїтъ аѹн дмнѯаѯ, кѳ
шн аѯ ѫдѹнатъ тоатъ ѫдѹнареа ла оуша кортѯ
лѯі мъртѹрїей, шн зісе моусн кътрѣ ѫдѹнаре. кѳ
Дчѣста ѣсте кѵвънтѹл че аѯ порѯнїтъ дмнѯ кѳ
сѣфакъ . Шн ѫдѹсе моусн пре ааронѣ шн пр кѕ
фнїн аѹн . Шн спѣлъ пре джншїн кѵ апъ, кѵ
шн лаѯ фтрънкат кѵ хѣнна шн лаѯ фнїнсѣ кѵ
ерѣѯлѯ шнѫ фтрънкъ кѵ хѣнна тѣ пънъ кѳсъ, шѫ кѳ
пѹсъ пръсте джнсѣлѣ тѣ пръсте оумърѣ
Шн аѯ фнїнсѣ пре джнсѣлѣ дѯпѣ фачерѣ тѣ пръ кѳ
сте оумърѣ, шн аѯ стрънсѣ пре джнсѣлѣ кѵ дѯ
са, шн ѫдпѯѣ пръсте джнсѣлѯ ѣнгѣлпнѯ шн аѯ
пѹсъ пѣсте ѣнгѣлпнѯ ѫрътърѣ шн ѫдевърѯлѯ .
Шн аѯ пѹсъ мѹтра пре капѯ аѹн, шн аѯ пѹсъ кѳ
пре мѹтра дін фаца аѹн потіръва чѣ де ѫрѣ чѣ кѳ
сфнцітъ сфнтъ, дѯпрекѹм аѯ порѯнїтъ дмнѯ кѳ
аѹн моусн . Шн аѯ моусн дін оуїнтѯлѯ де кѵ
леміѯ аѣлѣ оуїнцерїн, шн аѯ оуїнсѹ кортѯлѯ шн
тоате васеле аѹн, шнѫ сфнцн пре джнсѣлѯ .
Шн стропн дінъ тръінсѣлѯ пре ѫрътѣвнікѣ де кѳ
шапте ѳрн, шн аѯ оуїнсѹ пре ѫрътѣвнікѣ шн
ааѯ сфнцнт пре джнсѣлѯ, шн тоате васеле аѹн,
шн спѣлътоарѣ шн фѹндѯлѣ ѣн, шн аѣѯ сфнцн
пре джнселе . Шн тѹрнѣ моусн дін оуїнтъ кѳ
делеміѯлѣ оуїнцерїн пре капѯ аѹн ааронѣ шнѣл
оуїнсе пре джнсѣлѯ шнѣл сфнцн пре ѣл . Шн кѳ
ѫдѹсе моусн пре фнїн аѹн ааронѣ, шн фѣрънкъ пр
джншїн хѣнні шн фнїнсе пре джншїн кѵ ерѣѯ,
шн аѣѯ пѹсъ кнѣпе дѯпъ кѵм порѯнїн дмнѯаѯ
аѹн

pre jîrtăvnic, și va fi pieptul lui Aaron și fiilor lui.

32[22]. Și brațul cel dirept veț da luoare preotului den jîrtvele mîntuirei voastre.

33[23]. Cela ce aduce sîngele mîntuirei și seul den fiii lui Aaron lui va fi brațul cel dirept în parte.

34[24]. Pentru că pieptul punerii deasupra și brațul luorii am luat de la fiii lui Israil den jîrtvele mîntuirei voastre și le-am dat pre dînsele lui Aaron, preotul, și fiilor lui lêge vecinică de la fiii lui Israil."

35[25]. Aceasta e ungerea lui Aaron și ungerea fiilor lui den aducerile Domnului, întru care zi au adus pre ei ca să preoțească Domnului,

36[26]. După cum au poruncit Domnul să le dea lor, întru care zi au unsu pre dînșii de la fiii lui Israil de lêge vêcinică întru rudele lor»".

37[27]. Aceasta e lêge arderilor de tot și a jîrtvei, și pentru greșală, și pentru păcat, și a săvîrșirii, și a jîrtvei mîntuirii,

38[28]. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi în Muntele Sinaei, în care zi au poruncit fiilor lui Israil să aducă darurile lor înaintea Domnului în pustiul Sinaii.

CAP 8

1. Și grăi Domnul către Moisi zicînd :

2. „Ia pre Aaron și pre fiii lui, și veșmintele lui, și untdelemnul ungerii, și vițelul cel pentru păcat, și cei doi berbeci, și coșnița cu azimele,

3. Și toată adunarea soborului care era la ușa cortului mărturiei".

4. Și făcu Moisi dupre cum au poruncit lui Domnul și au adunat toată adunarea la ușa cortului mărturiei.

5. Și zise Moisi către adunare : „Acesta iaste cuvîntul ce au poruncit Domnul să facă".

6. Și aduse Moisi pre Aaron și pre fiii lui și spălă pre dînșii cu apă.

7. Și l-au îmbrăcat cu haină și l-au încinsu cu brîul și-l îmbrăcă cu haina cea pînă jos ș-au pus preste dînsul cea—preste—umăr. [8] Și au încinsu pre dînsul după facerea cei—preste—umăr și au strînsu pre dînsul cu dînsa,

8. Și au pus preste dînsul engolpiul lui, au pus peste engolpiu arătarea și adevărul.

9. Și au pus mitra pre capul lui și au pus pre mitră den fața lui potcoava cea de aur, cea sfințită sfîntă, dupre cum au poruncit Domnul lui Moisi.

10. Și luo Moisi den untul de lemnu al ungirii și au unsu cortul și toate vasele lui și-l sfinți pre dînsul.

11. Și stropi dentr-însul pre jîrtăvnic de șapte ori și au unsu pre jîrtăvnic și l-au sfințit pre dînsul, și toate vasele lui, și spălătoarea, și fundul ei și le-au sfințit pre dînsele.

12. Și turnă Moisi den untdelemnul ungerii pre capul lui Aaron și-i unse pre dînsul și-l sfinți pre el.

13. Și aduse Moisi pre fiii lui Aaron și îmbrăcă pre dînșii haine și încinse pre dînșii cu brîne și le-au pus chivere. după cum porunci Domnul/lui Moisi.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

lui Aaron și fiilor lui.

32[22]. Și brațul cel dreptu vei da luare preutului dentru jirtvele voastre a mintuirei.

33[23]. Celaș ce aduce singele mărturiei și săul dentru fiii lui Aaron lui va fi brațul cel dreptu în parte.

34[24]. Pentru pieptul a punerii de asupra și brațul luării am luat de la fiii lui Israil den jirtvele mintuirei voastre și le-am dat pre însе lui Aaron, preutul, și fiilor lui de lêge vêcinică de la fiii lui Israil.

35[25]. Aceasta-i ungerea lui Aaron și ungerea fiilor lui den aducerile Domnului, întru care dzi au adus pre ei ca să preuțască Domnului,

36[26]. După cum au porâncit Domnul să le dea lor, întru care dzi au unsu pre înșii de la fiii lui Israil de lêge vêcinică[5] întru rudele lor»".

37[27]. Aceasta-i lêgea a arderilor de tot și a jirtvei, și pentru greșeală, și pentru păcat, și a săvirșirei, și a jirtvei mintuirei,

38[28]. În ce chip au porîncit Domnul lui Moisi întru Muntele Sinâ, întru care dzi au porîncit fiilor lui Israil să aducă darurile lor înnaintea Domnului în pustiiul Sinâ.

CAP 8

1. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Ia pre Aaron și pre fiii lui, și veșmintele lui, și untdelemnul ungerii, și viţălul cel pentru păcat, și cei doi berbeci, și coșnița cu azimile

3. Și toată adunarea soborului care era pre uș[1] la ușa cortului mărturiei".

4. Și făcu Moisi după cum i-au porîncit lui Domnul și au adunat toată adunarea la ușea cortului mărturiei.

5[4]. Și dzise Moisi cătră adunare: „Acesta iaste cuvîntul ce au porîncit Domnul să fac."

6. Și aduse Moisi pre Aaron și pre fiii lui [7] și-i spălă pre înșii cu apă.

7. Și l-au îmbrăcat cu haina pre însă și l-au încinsu cu brîul pre însul și-l îmbrăcă cu haina — cea — păn<ă>— gios și au pus preste însul cea—preste—umăr. [8]. Și l-au încinsu pre însul după facerea ceii—preste—umăr și au strînsu pre însă cu însa.

8. Și au pus preste însă cuvîntul și au pus preste cuvîntu arătarea și adevărul.

9. Și au pus mitra pre capul lui și au pus pre mitră den fața lui potcoava cea de aur, cea sfințită sfîntă, după cum au porâncit Domnul lui Moisi.

10. Și luo Moisi de untul de lemn a ungerii și au unsu cortul[2] și toate vasele lui și o svinți pre însе.

11. Și stropi dentru însul pre jirtăvnic de 7 ori și au unsu pre jirtăvnic și l-au sfințit pre însă, și toate vasele lui, și medenniţa, și fundul ei și le-au sfințit pre însă.

12. Și turnă de asupra Moisi den untul de lemnul ungerii pre capul lui Aaron și-l unse pre însul și-l sfinți pre el.

13. Și aduse Moisi pre fiii lui Aaron și îmbrăcă pre înșii haine și-i încinse pre înșii cu brîie și le-au pus chivere, după cum porînci Domnul/lui Moisi.

și al feciorilor lui.

32. Iar umerile cel direpț să se dea luare preotului den jărtvele voastre cêle de mintuire.

33. Și celuia ce va aduce singele și seul den feciorii lui Aaron aceluia să fie umărul[4] cel direpț luare.

34. Că pieptul punerii dăsupra și umărul luoării am luat de la feciorii lui Israil den jărtvele mîntuirilor voastre și le-am dat lui Aaron, preotul, și feciorilor lui în lêge vêcinică de la feciorii lui Israil.

35. Aceasta iaste ungerea lui Aáron și ungerea feciorilor lui den prinosul Domnului, în zioa cêea ce-l va aduce să-l junghe Domnului,

36. Cum au porîncit Domnul să dea lor, [36] în zioa cêea ce i-au uns den feciorii lui Israil, lêge vêcinică în neamurile lor»".

37. Aceasta iaste lêgea jărtvelor arderilor de tot pentru păcate, sau pentru zmintêle, sau a săvîrșirei jărtvei mintuirei,

38. Cum au porîncit Domnul lui Moisei în muntele Sináiei, în zioa cêea ce au porîncit feciorilor lui Israil să aducă darurile lor înaintea Domnului în pustiile Sinaiei.

CAP 8

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicîndu-i:

2. „Ia pre Aáron, și pre feciorii lui, și vășmintele lui, și undelemnul ungerii, și viţelul care iaste pentru păcate, și 2 berbeci, și coșul cu azimele

3. Și toată strînsura soborului carea era înaintea cortului mărturiei".

4. Și făcu Moisei cum porînci lui Domnul și scoase tot soborul înaintea uș[1]lor cortului mărturiei.

5. Și zise Moisei cătră sobor: „Acesta iaste cuvîntul care au porîncit Domnul să facă".

6. Și aduse Moisei pre Aáron și pre feciorii lui și-i scăldă[1] cu apă.

7. Și-l îmbrăcă cu haina și-l încinse cu brîu și-l îmbrăcă în haina—cea—pănă—jos și puse pre dînsul cea—de—preste—umere [8] și-l încinse cu brîul efodului și-l strînse cu dînsul.

8. Și puse pre dînsul cuvîntul și pre cuvînt puse mărturisirea adeverinței[2].

9. Și-i puse mitra în cap și pre mitră, în fața lui, au pus potcoava cea de aur, cea sfințită sfinților, cum au porîncit Domnul lui Moisei.

10. Și luoă Moisei den undelemnul ungerii și unse cortul și toate vasele lui și-l sfinți.

11. Și stropi pre altar de 7 ori și unse altariul și-l sfinți, și toate vasele lui, și lighinul, și fundul lui,

12. Și turnă Moisei den untdelemnul ungerii pre capul lui Aaron și-l unse și-l sfinți.

13. Și aduse Moisei pre feciorii lui Aáron și-i îmbrăcă în haine și-i încinse cu brîne și le puse pălării în cap, cum porîncise Domnul/lui Moisei.

32. Din jertfele voastre de pace să dați preotului și șoldul drept, ca dar înălțat.

33. Acela dintre fiii lui Aaron care va înfățișa singele și grăsimea jertfei de pace să aibă, ca parte a sa, șoldul drept.

34. Căci eu iau, din jertfele de pace aduse de fiii lui Israel, pieptul legănat și șoldul înălțat și le dau preotului Aaron și fiilor săi, printr-o lege veșnică pentru neamul lui Israel.

35. Iată partea care li se cuvine prin miruire lui Aaron și fiilor săi din jertfele mistuite de foc înaintea Domnului, din ziua cînd au fost înfățișați ca să fie preoți înaintea Domnului.

36. Aceasta poruncește Domnul fiilor lui Israel să le dea în ziua miruirii lor; și va fi aceasta o lege veșnică pentru tot neamul lor.»"

37. Aceasta este legea arderii de tot, a prinosului de grîne, a jertfei pentru păcat, a jertfei pentru vină, a jertfei pentru miruire și sfințire și a jertfei de pace,

38. Pe care i-a dat-o Domnul lui Moise pe muntele Sinai, în ziua cînd a poruncit fiilor lui Israel să-și înfățișeze darurile lor înaintea Domnului, în pustiul Sinai.

CAP. 8

Sfințirea lui Aaron și a fiilor săi

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Ia pe Aaron împreună cu fii săi, veșmintele lor, untdelemnul pentru miruire, juncul pentru jertfa pentru păcat, cei doi berbeci și coșul cu azime

3. Și strînge întreaga adunare la ușa cortului întîlnirii."

4. Și a făcut Moise așa cum i-a poruncit Domnul, iar adunarea s-a strîns la intrarea cortului întîlnirii.

5. Iar Moise a spus către adunare: „Iată ce a poruncit Domnul să se facă."

6. Apoi a adus Moise pe Aaron și pe fiii săi și i-a spălat cu apă.

7. A pus tunica pe Aaron, l-a strîns cu brîul și l-a îmbrăcat cu mantia, a pus deasupra efodul și l-a încins cu brîul efodului, pe care l-a legat bine.

8. I-a pus apoi pieptarul, iar în pieptar i-a pus Urim și Tumim.

9. I-a așezat mitra pe cap, iar în partea din față i-a prins tăbliță de aur, diadema sfîntă, după cum poruncise Domnul lui Moise.

10. Și a luat Moise untdelemnul pentru miruire, a uns sfîntul lăcaș și toate uneltele care se găseau acolo și le-a sfințit.

11. A stropit apoi altarul cu mir de șapte ori, a uns altarul și toate uneltele lui, precum și ligheanul de spălat, împreună cu piciorul lui, ca să le sfințească.

12 Și a turnat Moise din untdelemnul pentru miruit pe capul lui Aaron și l-a uns, ca să îl sfințească.

13. Apoi i-a adus Moise pe fiii lui Aaron, i-a îmbrăcat cu tunicile, i-a încins cu brîiele și le-a așezat bonetele pe cap, după cum poruncise Domnul/lui Moise.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 75, col. I

14. Și aduse Moisi viţelul cel pentru păcat și au pus Aaron și fiii lui mînile lor pre capul viţelului celui pentru păcat.

15. Și junghe pre dînsul și luo Moisi den sînge și au pus pre coarnele jîrtăvnicului împrejur cu dêgetul lui și au curăţit jîrtăvnicul și sîngele au vărsat pre fundul jîrtăvnicului și-l sfinţi pre el, ca să să roage pre dînsul.

16. Și luo Moisi tot seul ce era pre maţe, și seul ce era preste ficaţi, și amîndoi rănichii, și seul ce era peste dînșii și aduse Moisi pre jîrtăvnic.

17. Și viţelul, și piêlea lui, și carnea lui, și baliga lui le-au arsu afară den tabără, cu foc, după cum porunci Domnul lui Moisi.

18. Și aduse Moisi berbêcile cel de ardere-de-tot și au pus Aaron și fiii lui mînile lor pre capul berbêcilui și junghe Moisi berbêcile și turnă Moisi sîngele pre jîrtăvnic împrejur.

19. Și berbêcele l-au împărţit bucăţi după părţile lui și au adus Moisi capul, și părţile, și seul, și pîntecile, și picioarile le-au spălat cu apă.

20. Și aduse Moisi tot berbêcele pre jîrtăvnic, ardere de tot iaste întru miros de bună mirosire, aducere iaste Domnului, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

21. Și aduse Moisi berbêcele al doilea, berbêce de săvîrșire, și puse Aaron și fiii lui mînile lor pre capul berbêcelui.

22. Și junghe pre dînsul și luo Moisi den sîngele lui și puse pre marginea urechii lui Aaron cea direaptă și pre marginea mînii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui dirept.

23. Și aduse Moisi pre fiii lui Aaron și puse Moisi den sînge pre marginea urechilor lor celor dirêpte și pre marginea mînilor lor celor dirêpte și pre marginea picioarelor lor celor dirêpte și turnă Moisi sîngele pre jîrtăvnic împrejur.

24. Și luo Moisi seul, și mijlocul, și seul cel de preste pîntece, și seul ficatului, și amîndoi rănichii, și seul de preste dînșii, și braţul cel dirept,

25. Și den coșniţa săvîrșirii, carea iaste înaintea Domnului, și luo o pîine azimă, și o pîine de untdelemnu, și o turtă și au pus pre seu [26] și braţul cel dirept.

26. Și puse toate pre mînile lui Aaron și pre mînile fiilor lui [27] și le-au dus pre dînsele luoare înaintea Domnului.

27. Și au luat acêstea Moisi den mînile lor și le-au dus pre êle pre jîrtăvnic preste ardirea de tot a săvîrșirii, miros de bună mirosire aducere iaste Domnului.

28. Și luînd Moisi pieptul au luat pre el punere desupra înaintea Domnului den berbêcele săvîrșirii și să făcu lui Moisi în parte, după cum porunci Domnul lui Moisi.

29. Și luo Moisi den untdelemnul ungerii și den sîngele de pe jîrtăvnic și stropi pre Aaron, și pre veșmintele,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

14. Și aduse Moisi viţălul cel pentru păcat, [15] și au pus Aaron și ficiorii lui mîinele lor pre capul viţălului celui pentru păcat.

15. Și-l giunghe pre însul[3] și luă Moisi den singe și au pus pre coarnele jirtăvnicului împregiur cu dêgetul lui și au curăţat pre jirtăvnicul și singele au vărsat pre fundul jirtăvnicului și-l sfinţi pre el, ca să s<ă> roage pre însul.

16. Și luă Moisi tot săul ce era preste maţe, și săul ce era preste maiuri, și amîndoi rărunchii, și săul ce era preste înșii și aduse Moisi pre jirtăvnic.

17. Și viţălul, și piêlea lui, și carnea lui, și balega lui le-au arsu afară den tabără cu foc, după cum porănci Domnul lui Moisi.

18. Și aduse Moisi berbêcele cel de ardere de tot și au pus Aaron și fiii lui mîinele lor pre capul berbêcelui și junghe Moisi berbêcele și turnă Moisi si<n>[4]gele pre jirtăvnic împregiur.

19 Și berbêccle i-au împărţit bucăţi după părţile lui și au adus Moisi capul, și părţile, și seul, și pîntecile, și picioarele le-au spălat cu apă.

20. Și aduse Moisi tot berbêcele pre jirtăvnic, ardere de tot iaste întru miros de bună mirosire, aducere iaste Domnului, după cum au porîncit Domnul lui Moisi.

21. Și aduse Moisi berbêcele al doilea, berbêce de săvîrșire, și puse Aaron și fiii lui mînule lor pre capul berbêcelui.

22. Și-l junghe pre însă și luă Moisi den singele lui și puse pre marginea urechii lui Aaron cea dreaptă și pre marginea mîinii lui cei drêpte și pre marginea piciorului lui celui dreptu a lui.

23. Și aduse Moisi pre fiii lui Aaron și puse Moisi den singele pre marginea urechilor lor celor drêpte și pre marginile mînilor lor celor drêpte și pre marginile picioarălor lor celor drêpte și turnă Moisi singele pre jirtăvnic împregiur.

24. Și luă Moisi săul, și mijlocul, și săul cel preste pîntece, și săul ficatului, și amîndoi rărichii, și seul de preste înșii, și braţul cel dreptu,

25. Și den coșniţa săvîrșirii, carea iaste înnaintea Domnului, și luă pâine, una azimă și pline den untu de lemnu, una, și un covrig și au pus pre său [26] și braţul cel dreptu.

26. Și puse toate pre mîinele lui Aaron și pre mînule fiilor lui [27] și le au adus pre înse luare înnaintea Domnului.

27. Și au luat pre înse Moisi den mîinele lor și le au adus pre êle pre jirtăvnic preste arderea de tot a săvîrșirei, miros de bună mirosire aducere iaste Domnului.

28. Și luîndu Moisi pieptul au luat pre el punere de asupra înnaintea Domnului den berbêcele săvîrșirei și să fêce lui Moisi în parte, după cum porînci Domnul lui Moisi.

29. Și luă Moisi den untul de lemnul al ungerii și den singele de pre jirtăvnic și stropi pre Aa/ron, și veșmintele lui, și pre

14. Și aduse Moisei viţel<ul>[3] care <era>[3] pentru păcate și-ș puse Aáron și feciorii lui măinile pre capul viţelului care era pentru păcate.

15. Și-l junghe și luoă Moisei den singe cu dêgetul și puse pre cornurile altariului împrejur și curăţi altariul și vărsă singele la fundul altariului și-l sfinţi, să se roage la dînsul.

16. Și luoă Moisei seul tot, și praporul, și băzărul, și rănichii amîndoi, și seul care era pre dînșii și aduse Moisei la altariu.

17. Iar viţelul, și piêlea lui, și carnea lui, și balega lui o arse în foc dennafară de tabără, cum porîncise Domnul lui Moisei.

18. Și aduse Moisei berbêcele cel de ardere de tot și-ș puse Aáron și feciorii lui mînele pre capul berbêcelui [19] și junghe Moisei berbêcele și singele-l vărsă Moisei împrejurul altariului.

19[20]. Iar berbêcele l-au dăspicat bucăţ după părţile lui și luoă Moisei și părţile și seul și denlăuntrurile[4] și picioarele și le spălă cu apă.

20[21]. Și puse Moisei berbêcele tot pre altar spre ardere (de tot, care iaste miroseală cu miros bun, prinos iaste Domnului, cum porînci Domnul lui Moisei.

21[22]. Și aduse Moisei berbêcele al doilea, berbêce de săvîrșire, și-ș puse Aaron și feciorii lui măinile pre capul berbêcelui și-l junghe.

22[23]. Și luoă Moisei den singele lui și puse pre marginile urechii cei dirêpte a lui Aáron și pre marginea mînii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui direpţ.

23[24]. Și aduse Moisei pre feciorii lui Aáron și puse Moisei singe pre amîndoaoă urechile lor cêle dirêpte și pre marginea mînilor lor celor dirêpte și pre marginea picioarelor lor celor dirêpte și turnă Moisei singele înprejurul altariului.

24[25]. Și luoă Moisei seul, și șalele cu iile, și praporul, și băzărul, și amîndoi rănichii, și seul de pre dînșii, și umerile cel direpţ, și den coșniţa săvîrșirei, carea iaste înaintea Domnului,

25[26]. Și luoă Moisei o pâine azimă, și o pline de untdelemn, și un covrig și pus pre seu și umărul cel direpţ. e

26[27]. Și puse toate pre mînile luiAáron și pre mînile feciorilor lui și le duse luare înaintea Domnului.

27[28]. Și le luoă Moisei den mînile lor și le duse la altar spre arderea de tot a săvîrșirii, care iaste miros de miroseală bună, că prinos iaste Domnului.

28[29]. Și luoă Moisei pieptul și-l puse deosebi punere înaintea Domnului den berbêcele săvîrșirei și luare lui Moisei, cum porîncise lui Domnul.

29[30]. Și luoă Moisei den undelemnul ungerii și den singele care era pre altar și stropi pre Aa/ron, și pre odăjdiile lui, și

14. A apropiat apoi juncul înfăţișat ca jertfă pentru păcat, iar Aaron și fiii lui și-au pus mînile pe capul juncului adus ca jertfă pentru păcat.

15. Și l-a înjunghiat Moise, a luat din singele lui și a uns cu degetul coarnele altarului, de jur împrejur, pentru a-l curăţi; singele rămas l-a turnat la temelia altarului, făcînd astfel ispășire pentru el și sfinţindu-l.

16. După aceea, Moise a luat toată grăsimea care acoperă măruntaiele, pe cea care învăluie ficatul și cei doi rinichi, împreună cu grăsimea de pe ei, și le-a ars pe altar.

17. Iar ceea ce a rămas din junc, pielea, carnea și balega, le-a ars în foc în afara taberei, după cum poruncise Domnul lui Moise.

18. A înfăţișat apoi berbecul pentru arderea de tot, iar Aaron și fiii săi și-au pus mînile pe capul berbecului.

19. Și a înjunghiat Moise berbecul și a stropit cu singe altarul, de jur împrejur.

20. A tăiat apoi berbecul în bucăţi și a ars Moise capul, bucăţile și grăsimea.

21. A spălat cu apă măruntaiele și picioarele și a ars tot berbecul pe altar, ca ardere de tot, jertfă mistuită de foc, cu mireasmă plăcută pentru Domnul, așa cum poruncise Domnul lui Moise.

22. A adus apoi al doilea berbec, acela înfăţișat pentru sfinţirea preotului la intrarea în slujba Domnului, iar Aaron și fiii săi și-au pus mînile pe capul berbecului.

23. Moise a înjunghiat berbecul, a luat din singele lui și a uns marginea urechii drepte a lui Aaron, degetul cel mare al mînii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept.

24. I-a apropiat apoi pe fiii lui Aaron și a uns Moise cu singe marginea urechii lor drepte, degetul cel mare al mînii lor drepte și degetul cel mare al piciorului lor drept; singele rămas l-a turnat Moise pe altar de jur împrejur.

25. După aceea a luat grăsimea, coada, toată grăsimea care acoperă măruntaiele, grăsimea de pe ficat și amîndoi rinichii, împreună cu grăsimea lor, precum și șoldul drept.

26. A mai luat din coșul cu azime așezat înaintea Domnului o pline nedospită, o pline frămîntată cu untdelemn și o turtă și le-a așezat peste grăsime și peste șoldul drept.

27. A pus toate acestea în mînile lui Aaron și în mînile fiilor săi, ca dar legănat înaintea Domnului.

2i. Apoi le-a luat Moise din mînile lor și le-a ars pe altar deasupra arderii de tot; aceasta a fost o jertfă adusă pentru sfin; ţirea preotului la intrarea în slujba Domnuluiiertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul;

29. Și a luat Moise pieptul berbecului jertfit pentru sfinţirea preotului și l-a înfăţișat ca dar legănat înaintea Domnului.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

оѕ

рѣнь шн̀ прѣ вєшмѝнтєлє а҃хн̑ шн̀ прѣ фінїн а҃хн̑, шн̀ прѣ вєшмѝнтєлє фінеорь а҃хн̑, ѯ҃прнзнѣ кѹ дѫ҃сѣ.
Шн̀ єфнцн̀ прѣ а҃а҃рсѡнь шн̀ вєшмѝнтєлє а҃хн̑ шн̀ прѣ фінїн а҃хн̑, шн̀ вєшмѝнтєлє фінеорь а҃хн̑ ѯ҃прєзнѣ кѹдѫ҃нєзѹль, шн̀ зн҃сє мѡ҃ѵсн̀ кѫтрѣ а҃а҃рсѡнь шн̀ кѫтрѣ фінїн а҃хн̑. ѳ҃тѣрєцѣ карнѣ ѯ҃кѹрѣтѣ кѡ҃ тѹлхн̑ мѣртѹрїєй ѯ҃лѡкь єфѣтѣ, шн̀ а҃колѡ вѣць мѫнѝка прєа҃, шн̀ пѫ҃нїнєлє чѣ ѯ҃кѡшнїца съвѫ҃шнрїн. ѯ҃тє кнпь мнса҃ѵ порѹнѝнтѣ зникѫндь, а҃а҃рѡн шн̀ фінїн а҃хн̑ вормѫнка прѣ ѫ҃лє. Шн̀ чєва рѣ мѫнѣ дєн кѫрнѹри шн̀ дєн пѫ҃нє кѹфѡ вѣ а҃рдє. Шн̀ дн̀ оу҃ша кортѹлхн̑ мѣртѹрїєй нѹвѣц їшн̀ ша҃птє зилє, пѫ҃нѣ съвѣ планн̀ зїсла съвѫ҃шнрїн воастрѣ, пѣнтрѹ кѣ, ѕ, зилє васъвѫ҃шн̀ мѫнилє воастрѣ. ѯ҃тє кнпь а҃ѵ фѣкѹтѣ ѯ҃зїсла а҃часта, порѹнѝн дмн̑ѕѹль а҃часта стєфа҃кѣ, пѣтрѹ касъсєроаѹє пѣнтрѹ бѡн. Шн̀ прѣ оу҃ша кѡтѫ҃ хн̑ мѣртѹрїєй вѣ шєдѣ, ѕ, зилє, зїсла шн̀ нѡ҃ѣ, шн̀ вѣцѣ пѫ҃ѣ пазєлє дмн̑ѕѹлн̑ пѣнтрѹ кѣ сънѣ мѹрѝцѣ, пѣнтрѹ кѣ а҃шамїа҃ порѹнѝтѣ дѡ҃ мѹль. Шн̀ фѣкѣ а҃а҃рѡнь шн̀ фінїн а҃хн̑ ѣ҃оатє кѹвѣнтєлє, кѫтє а҃ѵ порѹнѝн дмн̑ѣ а҃хн̑ мѡ҃ѵсн̀.

К А П Ѳ

Ѩ҃ фѣ а҃ѡ҃птa зѣ а҃ѵ кємѣтѣ мѡ҃ѵсн̀ прѣ а҃а҃рсѡнь шн̀ прѣ фінїн лѣ, шн̀ съ҃тражнѝмѣ лѣн̑ їсраи҃ль. Шн̀ зн҃сє мѡ҃ѵсн̀ кѣтрѣ а҃а҃рсѡнь, жцн цѣ бнцєль дін̀ бѡн пѣнтрѹ пѣкѣтѣ,, шн̀ єрєфѣ пѣтрѹ а҃рдєрє дє тѡт, кѹрѫтє, шн̀ лє а҃дѡ прѣ ѫ҃лє ѯ҃наинтѣ дмн̑ѣ а҃хн̑. Шн̀ съ҃тражнѝмїн а҃хн̑ їсраи҃ль вѣ грѣ зникѫндь, а҃хцн цапи дє капрє оу҃ѣль пѣтрѹ пѣкѣтѣ, шн̀ єфѣ фѣ шн̀ бнцєль, шн̀ мїєль дє оу҃ѣнѣ дє а҃рдєрє дєтѡт кѹрѫтє. Шн̀ бнцєль дє бачи шн̀ єфѣ фѣ, спрє ша҃ртѣа мѫнтѹнрїй, ѯ҃наинѣ дмн̑ѣ а҃хн̑, шн̀ фѣнѣ кѹрѫтѣ а҃мєтєкѫтѣ кѹ оу҃ѣль дєлємѣ, кѣтє дмн̑ѣ євѣ а҃рѣтѣ а҃єтѣѕи ѯ҃трѹвѡн. Шн̀ а҃хн̑рѣ прє кѹмѣ а҃ѵ порѹнѝнтѣ мѡ҃ѵсн̀, ѯ҃прѣѫ҃ма кѡтѫ҃хн̑ мѣтѹрїєй, шн̀ вєнѝ рѣ тѡ҃ѣ а҃дѹнѝрѣ, шн̀ єѣтѹрѣ ѯ҃наинѣ дѡ҃ нѫ҃хн̑, шн̀ зн҃сє мѡ҃ѵсн̀. ѯ҃чєта а҃єтє кѹвѫ҃нѣ тѹль карє а҃ѵ зн҃ дмн̑ѣ, фа҃чєць шн̀ съвѫ҃ а҃рѣѣа ѯ҃трѹвѡн мѣрнѣ дмн̑ѣ. Шн̀ зн҃сє мѡ҃ѵсн̀ лѣн̑ а҃а҃рсѡнь а҃пропнїѣ кѣтрѣ жѫ҃тъвннкь, шн̀ фѣчѣє пѣнтрѹ грєша҃лата, шн̀ а҃рдєрѣ дѣтѡть а҃ тѫ, шн̀ тєроагѣ пѣнтрѹ ѣ҃нне, шн̀ пѣнтрѹ каса тѫ, шн̀ фѣ дарѹрнлє норѡдѹлхн̑, шн̀ тєроагѣ пѣ трѹ дн̑шїй ѯ҃чєкнпь а҃ѵ порѹнѝнтѣ дмн̑ѣль.
Шн̀ съ҃ а҃пропїѣ а҃а҃рѡнь кѣтрѣ жѫ҃тъвннкь, шн̀ а҃ѵ жѹнгїать бнцєлѹль чєль пѣнтрѹ грєша҃ла лѣн̑.
Шн̀ а҃дѹсєрѣ фінїн лѣн̑ а҃а҃рсѡнь сѫ҃нцєлє кѣтрѣ дѡ҃ єѣль, шн̀ а҃ѵ ѯ҃тнн̑сѹ дєцєтѹль лѣн̑ ѯ҃сѫ҃нцє, шн̀ а҃ѵ пѹсь пре кѡ҃рнєлє жѫ҃тъвннкѹлхн̑, шн̀ єѫ҃ цєлє а҃лѣ въ҃рса҃тѣ лѫ҃нгѣ фѹ҃ндѹль жѫ҃тъвннкѹ лхн̑. Шн̀ сєѣль шн̀ а҃мѫ҃ндѡи ѣ҃нникїн, шн̀ сє ѣль чєль дела фнкѫцн, чєлхн̑ пѣнтрѹ пѣкѣтѣ ла дѹсь ла жѫ҃тъвннкь, ѯ҃тєкнпь а҃ѵ порѹнѝнтѣ дѡ҃ нѫ҃ль лѣн̑ мѡ҃ѵсн̀. Шн̀ кѣрнѹрнлє шн̀ пїа҃лѣ а҃ѵ а҃рѣѕ кѹфѡкь а҃фа҃рѣ дєн та҃стѣ. Шн̀ а҃ѵ жѹнгїать, а҃рдєрѣ дѣтѡть, шн̀ а҃дѹсєрѣ фінїн лѣ

Ie а҃а҃рѡ

Pag. 75, col. II

și pre fiii lui, și pre veșmintele fiilor lui împreună cu dînsul.

30. Și pre Aaron, și veșmintele lui. și pre fiii lui, și veșmintele fiilor lui împreună cu dînsul.

31. Și zise Moisi către Aaron și către fiii lui: „Fiêrbeț carnea în curtea cortului mărturiei în loc sfînt și acoló veți mînca pre ea și pînele ce-s în coșnița săvîrșirii, în ce chip mi s-au poruncit zicînd: «Aaron și fiii lui vor mînca pre êle».

32. Și ce va rămînea den cărnuri și den pîine cu foc veț arde.

33. Și den ușa cortului mărturiei nu veț ieși șapte zile, pănă să va plini zioa săvîrșirii voastre, pentru că 7 zile va săvîrși mînile voastre.

34. În ce chip au făcut în zioa aceasta porunci Domnul, aceasta să se facă pentru ca să se roage pentru voi.

35. Și pre ușa cortului mărturiei veț ședea 7 zile, zioa și noaptea, și veți păzi pazele Domnului, pentru ca să nu muriți, pentru că așa mi-au poruncit Domnul“.

36. Și făcu Aaron și fiii lui toate cuvintele cîte au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP 9

1. Și fu a opta zi au chemat Moisi pre Aaron și pre fiii lui și bătrînimea lui Israil.

2. Și zise Moisi către Aaron: „Ia-ți ție vițel den boi pentru păcat și berbêce pentru ardere de tot, curate, și le ado pre êle înaintea Domnului.

3. Și bătrînimei lui Israil vei grăi zicînd: «Luați țapi den capre, unul pentru păcat, și berbêce, și vițel, și miel de un an de ardere de tot, curate,

4. Și vițel den vaci, și berbêce spre jîrtva mîntuirii înaintea Domnului, și făină curată. amestecată cu untdelemnu, căce Domnul se va arăta astăzi întru voi.»“

5. Și luară precum au poruncit Moisi în preajma cortului mărturiei și veniră toată adunarea și stătură înaintea Domnului.

6. Și zise Moisi: „Acesta iaste cuvîntul care au zis Domnul: Faceț și să va arăta întru voi mărirea Domnului!“

7. Și zise Moisi lui Aaron: „Apropie-te către jîrtăvnic și fă ce e pentru greșala ta și arderea de tot a ta și te roagă pentru tine și pentru casa ta și fă darurile norodului și te roagă pentru dînșii, în ce chip au poruncit Domnul.“

8. Și să apropie Aaron către jîrtăvnic și au junghiat vițelul cel pentru greșala lui.

9. Și aduseră fiii lui Aaron sîngele către dînsul și au întinsu dêgetul lui în sînge și au pus pre coarnele jîrtăvnicului și sîngele l-au vărsat lîngă fundul jîrtăvnicului.

10. Și seul, și amîndoi rănichii, și seul cel de la ficați, celui pentru păcat, l-au dus la jîrtăvnic, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

11. Și cărnurile și piêlea au arsu cu foc afară den tabără.

12. Și au junghiat arderea de tot și aduseră fiii lui/ Aaron

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

fiii lui, și veșmintele fiilor lui împreună cu însul.

30 Și sfinți pre Aaron, și văsmintele lui, și pre fiii lui, și văşmintele fiilor lui împreună cu însul[5].

31. Și dzise Moisi către Aaron și către fiii lui: „Fierbeți carnea în curtea cortului mărturiei, în loc sfintu, și acolo veți mînca pre ea și plinele ce-s în coșnița săvîrșirei, în ce chip mi s-au porăncit dzicîndu: «Aaron și fiii lui vor mînca pre êle»

32. Și ce va rămînea den cărnuri și den păini cu foc veți arde.

33. Și den ușea cortului mărturiei nu veți ieși 7 dzile, păn<ă> dzua să va săvîrși, dzua săvîrșirei voastre, pentru că 7 dzile va săvîrși mînule voastre.

34. În ce chip au făcut întru dzua aceasta porînci Domnul, aceasta să facă pentru ca să s<ă> ro<a>ge pentru voi.

35. Și pre ușea cortului mărturiei veți ședea 7 dzile, dzua și noaptea, și veți păzi pazele Domnului, pentru ca să nu muriți, pentru că așa mi-au porîncit Domnul".

36. Și făcu Aaron și fiii lui toate cuvintele carele au porăncit Domnul lui Moisi.

CAP 9

1. Și fu a opta dzi au chemat Moisi pre Aaron și pre fiii lui și bătrînimea lui Israil.

2[1]. Și dzise Moisi către Aaron: [1] „Ia-ți ție viță den boi pentru păcat și berbêce pentru ardere de tot, curate, și le adu pre êle înnaintea Domnului.

3. Și bătrînimii lui Israil vei grăi dzicîndu: «Luați țap den capre, unul pentru păcat, și berbêce, [4] și viță, și miel de un an, de ardere de tot, curate,

4. Și viță den vaci, și berbêce spre jirtva mîntuirei înnaintea Domnului, și făină curată cu untu de lemnu, căce Domnul astădzi să va arăta întru voi.»"

5. Și luară după cum au porîncit Moisi în preajma cortului mărturiei, și veniră toată adunarea și stătură înnaintea Domnului.

6. Și dzise Moisi: „Acesta-i cuvîntul carele au dzis Domnul! Faceți și să va arăta în noi mărirea Domnului!".

7. Și dzise Moisi către Aaron: „Apropie-te către jirtăvnic și fă cea pentru greșeala ta și arderea cea de[1] tot a ta și te roagă pentru tine și pentru casa ta și fă darurile nărodului și te roagă pentru înșii, în ce chip au porîncit Domnul".

8. Și să apropiă Aaron către jirtăvnic și au giungheat viță cel pentru greșeala lui.

9. Și aduseră fiii lui Aaron sîngele către însul și au muiat dêgetul lui în sînge și au pus pre coarnele jirtăvnicului și sîngele l-au vărsat lîngă fundul jirtăvnicului.

10. Și seul, și amîndoi rărunchii, și săul cel de la maiuri, a celui pentru păcat, l-au adus la jirtăvnic, în ce chip au porîncit Domnul lui Moisi.

11. Și cărnurile și piêlea au arsu cu foc afară den tabără.

12. Și au giungheat arderea de tot și aduseră fiii lui / Aaron sîngele către însul și-l

pre feciorii lui, și pre odăjdiile feciorilor lui, cu dînsul.

30[31]. Și sfinți pre Aaron, și odăjdiile lui și pre feciorii lui, și pre hainele[5] feciorilor lui cu dînsul.

31. Și zise Moisei lui Aaron și feciorilor lui: „Fierbeț carnea la ușile cortului mărturiei, în loc sfînt, și acolo să o mîncați; și plinile care sînt în coș să le mănînce Aáron și feciorii lui, cum au porîncit Domnul mie și mi-au zîs.

32. Iar rămășița ce va rămînea de carne și de pâine să o ardeț în foc.

33. Și den ușa cortului mărturiei să nu ieșiț 7 zile pănă se va săvîrși zioa zioăi săvîrșirei voastre, că în 7 zile să săvîrșiț mînele voastre.

34. Cum au făcut în zioa aceasta în carea au porăncit Domnul să facă pentru ca să se roage pentru voi.

35. Și să ședeț la ușile cortului mărturiei 7 zile, zioa și noaptea, și să păziț porîncile Domnului, ca să nu muriț, că așa au porîncit mie Domnul".

36. Și făcu Aáron și feciorii lui toate cuvintele cîte porîncise Domnul lui Moisei.

CAP 9

1. Iară cînd fu a opta zi chiemă Moisei pre Aáron și pre feciorii lui și bătrînii lui Israil.

2[1]. Și zise Moisei lui Aáron: [2] „Ia ție un viței den boi pentru păcat și berbêce nevinovat spre ardere de tot și-i ado înaintea Domnului.

3. Iar bătrînilor lui Israil să le grăiești, zicîndu-le să ia țap den capre, unul pentru păcat, și berbêce, și viței, și miel de un an, nevinovat, în ardere de tot,

4. Și viței den boi, și berbêce spre jărtva mîntuirei înaintea Domnului, și făină de grîu curată, amestecată cu untdelemn, că astăzi se va arăta Domnul voaoă.»"

5. Și luară după cum au porîncit Moisei înaintea cortului mărturiei și veni toată adunarea și stătu înaintea Domnului.

6. Și zise Moisei: „Acesta iaste cuvîntul care au zis Domnul să-l faceț și se va arăta întru voi slava Domnului!"

7. Și zise Moisei către Aáron: „Apropie-te de altar și fă pentru păcatul tău arderea cea de tot a ta și te roagă pentru tine și pentru casa ta și fă darurile nărodului și te roagă pentru dînșii, cum au porîncit Domnul".

8. Și se apropie Aáron de altar și junghe vițelul care era pentru păcatul lui.

9. Și feciorii lui Aaron aduseră sîngele la dînsul și-ș întinse dêgetul său în sînge și puse pre cornurile altariului și turnă sîngele lîngă temeliia altariului,

10. Iar seul, și rănichii amîndoi, și bășărul al celuia pentru păcat puse pre altar, cum porîncise Domnul lui Moisei.

11. Iar carnea și piêlea arse cu foc dennafară de tabără.

12. Și junghe ardere de tot, iar feciorii[1] lui/Aáron aduseră sîngele la dînsul și-l turnă

Aceasta a fost partea lui Moise, după cum poruncise Domnul lui Moise.

30. A luat apoi Moise din untdelemnul pentru miruire și din sîngele de pe altar și a stropit asupra lui Aaron și a veșmintelor lui și asupra fiilor lui și a veșmintelor lor; l-a sfințit astfel pe Aaron și veșmintele sale și, împreună cu el, pe fiii săi și veșmintele lor.

31. Și a zis Moise lui Aaaron și fiilor săi: „Să fierbeți carnea la ușa cortului întîlnirii și acolo să o mîncați, împreună cu plinea care se află în coșul cu prinosul pentru sfințirea preotului, după cum am poruncit, zicînd: «Aaron și fiii săi să o mănînce!»

32. Iar ceea ce rămîne din carne și din pîine să ardeți în foc.

33. Și să nu ieșiți nicidecum timp de șapte zile dincolo de ușa cortului întîlnirii, pînă cînd se vor împlini zilele sfințirii voastre la intrarea în slujba Domnului; căci sfințirea voastră trebuie să se petreacă în șapte zile.

34. Ceea ce s-a săvîrșit astăzi a poruncit Domnul, pentru ca să se facă ispășire pentru voi.

35. Să rămîneți deci șapte zile la ușa cortului întîlnirii, zi și noapte, să păziți poruncile Domnului, ca să nu muriți; căci așa mi-a poruncit Domnul."

36. Aaron și fiii săi au îndeplinit toate poruncile date de Domnul prin Moise.

CAP. 9

Primele jertfe ale lui Aaron și ale fiilor săi.

1. Într-a opta zi a chemat Moise pe Aaron și e fiii săi, ca și pe bătrînii lui Israel.

2. Și i-a zis lui Aaron: „Ia un junc drept jertfă pentru păcat și un berbece pentru arderea de tot, amîndoi fără cusur, și înfățișează-i înaintea Domnului.

3. Să vorbești bătrînilor lui Israel și să le spui: «Luați un țap ca jertfă pentru păcat, un junc și un miel de cîte un an, amîndoi fără cusur, pentru arderea de tot,

4. Un junc și un berbece pentru jertfa de pace, ca să-i jertfiți înaintea Domnului; de asemenea un prinos de grîne frămîntat cu untdelemn, căci astăzi Domnul vi se va arăta vouă.»"

5. Și au adus înaintea cortului întîlnirii ceea ce poruncise Moise; întreaga adunare s-a apropiat și a stat înaintea Domnului.

6. Și a spus Moise: „Iată care este porunca Domnului! Împliniți-o și vi se va arăta vouă slava Domnului!"

7. Apoi a spus Moise lui Aaron: „Apropie-te de altar, înfățișează-ți jertfa pentru păcat și arderea ta de tot, fă ispășire pentru tine și pentru popor și înfățișează de asemenea darurile poporului și fă ispășire pentru el, după cum a poruncit Domnul."

8. Aaron s-a apropiat de altar și a înjunghiat juncul adus pentru sine, ca jertfă pentru păcat.

9. Fiii lui Aaron i-au adus sîngele, iar el și-a muiat degetul în sînge, a uns coarnele altarului și a turnat sîngele rămas la temelia altarului.

10. Apoi a ars pe altar grăsimea, rinichii și grăsimea de pe ficatul jertfei pentru păcat și le-a ars pe altar, după cum poruncise Domnul lui Moise.

11. Iar carnea și pielea le-a ars în foc afară din tabără.

12. După aceea, a înjunghiat jertfa pentru arderea de tot; fiii lui/Aaron i-au adus sîn-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

ѻ҃з

Pag. 76, col. I

ѧ҃рѡнь сѧнѹєлє кѣтрѣ дѫнсѹлъ, шнлъ вѣрсарѣ прѣ
ѓ҃ жрѣтѣвникъ фпрѣжѹрь. Шн ѧрдєрѣ чѣ дѣтѡт
ѧ҃ѹ ѧдѹсѣ лѹн шн пѣрчнлє, шн капѹлъ лѧѹ пѹсѣ
д҃ прѣ жрѣтѣвникъ. Шнѧ спѣлѧтѣ пѫнтєчєлє
е҃ шн пнчѧрєлє ѧѹ ѧпѣ. Шнѧ ѧѹ пѹсѣ ѧрдєрѣ дє
тѡтъ прѣ жрѣтѣвникъ, шнѧ ѧдѹсѣ дѧрѹлъ нороѧ
дѹлѹн, шн ѧѹ ѧѹѧтѣ цѧпѹлъ чѣлъ пєнтрѹ грєшѧ
ѕ҃ ла нороѧѹлѹн. Шн лѧѹ жѹнгѣтѣ прє ѣль, шн
лѧѹ кѹрѣцнтѣ прє ѣль кѧшнчѣл дєн тѫѥ, шнѧ
ѧдѹсѣ ѧрдєрѣ чѣ дѣтѡт шн ѧѹ фѣкѹт прѣ дѫн
з҃ са дѹпѣ кѹѫ сєкѹвнѣ, шн ѧдѹсѣ жѣртва, шн
и҃ шѧѹ єѹмплѹтѣ мѫннлє дєдѫнса. Шн ѧѹ пѹсѣ
пєтє жѣртѣвникъ фѣрѣ дє ѧрдєрѣ чѣ дѣтѡтъ
ѳ҃ дєдѫнннѣцѣ. Шнѧѹ жѹнгѣлѧт прѣ внцєлъ,
шн прѣ сєрбѣчєлє жѣртвѣй мѫнтѹрнй нороѧ
лѹн, шн ѧѹ ѧдѹсѣ фнѣй лѹн ѧѧрѡнь сѫнѹєлє кѣ
трѣ дѫнсѹлъ, шн ѧѹ вѣрсѧтъ кѣтрѣ жѣртвнн
і҃ ѳпрѣжѹрь. Шн сѣлъ чѣлъ дєла внцєль, шн
дєла сєрбѣчє мѫнлнкѹлъ, шн сѣлъ чѣ ѧкѡпєрє пѡ
тє пѫнтєчє, шн ѫмѫндѡи рѣннкѣй, шн сѣлъчє
ѧѣстє пѣтє дѫншѣй, шн сѣлъ чѣлъ дєпѣстѣ фн
кѧтъ, шн ѧѹ пѹсѣ сѣѹрнлє прѣстє пѣєпѹрн.
к҃ Шн ѧѹ ѧдѹсѣ сѣѹрнлє прѣ жрѣтѣвникъ, шн пѣєп
тѹлъ шн ѥрацѹлъ чѣлъ дєрѣптѹлѧ ѧѹѧ ѧѧрѡнь.
кѧ҃ Ѧѹѧрѣ ѳнѫнтѣ дѫмнѹлѹй ѳчєкѣ ѧѹ пєрѹнй мѡѵсн.
кѳ҃ Шн рѧдикѫѳ ѧѧрѡ мѧннѧ прѣ нороѳѧ сѧвѣй прѣ ѣн,
шн єѳ погорѣ фѣкѫндє чѣ пѣнтрѹ грєшѧлъ, шн
ѧрдєрнлє дє тѡтъ шн чѣлє ѧлє мѫнтѹрнєй.
кг҃ Шн ѳпрѣ мѡѵсн шн ѧѧрѡнь ла кѡртѹѧ мѫртѹрнєй
шн єшнндє ѧѹ єѧѣнтѣ тѡт нороѧѹѧ, шн сѫвн,
кд҃ мѣрнтѣ дѫмнѹлѹй лаѣтѡт нороѧѹѧ. Шнє ѳшн
дєла дѫмнѹѧ фѡкь, шн мѫнкѫ чѣлє дєпрѣ жр
тѳвникъ, шн ѧрдєрнлє дє тѡтъ, шн сѣѹрнлѧ, шн
ѧѹ вѳзѹт тѡт нороѧѹѧ, шн єѳ єпѣмѫнтѳ, шн
кѳзѹрѣ прѣ фѧцѣ.

К А П Ї

а҃ Шн ѧѹѧндѣ тєй дѡй фєчорн ѧрѹлѹй ѧѧрѡй,
надѧвъ, шн ѧвїѹдъ, чинєш кѳдѣлннца лѹ,
ѧѹ пѹсѣ прє ѫѧ фѡкь, шн ѧѹ пѹсѣ прєстє
ѫѧтѣмѧѕ, шн ѧѹ ѧдѹсѣ ѳнаннтѣ дѫ
мнѹлѹй фѡкь єтрєнй, карє нѧѹ порѹнтѣ
б҃ дѫмнѹѧ лѡр. Шнєшн фѡкь дєла дѫмнѹѧ, шн
мѹ мѫнкѧт прє дѫншѣй, шн ѧѹ мѹрѣтъ ѳ
г҃ наннтѣ дѫмнѹлѹй. Шн знсє мѡѵсн кѣтрѣ
ѧѧрѡй ѧѵѧста ѫѣстє карє ѧѹ знсѣ дѫмнѹѧ зникѣѳ,
ѳпрѣ тєѫ чєсть ѧпрѡпїє дє мнне, мѣвѡн сфнн
ц҃ цн, шн ѳпрѣ тѡатъ ѧдѹнарѣ мѣвѡн прєслѫвн,
д҃ шн єѳ вѹмнлн ѧѧрѡй. Шн ѧѹ нємѧт мѡѵсн
прѣ мнсадѧй, шн прѣ єлнсафѧнь, фєчорїй лѹн сѡ
зїнѧ, фєчорїй фрѧтєлѹй тѧтъ лѹн ѧѧрѡй, шн
знсє лѡр вєнніц шн рѣдникѫцн прѣ фрѧцїй вѡшрн,
дєн нанннтѣ сфнптєлор, ѧфѧрѣ дєн тѧбѣрѣ.
є҃ Шн вєннрѣ шн рѣдникарѣ прѣ дѫншїй ѹѵ хѧннє
лє лѡр, ѧфѧрѣ дєн тѧбѣрѣ, фѣкѫнѣ ѧѵ знє мѡѵ
ѕ҃ єн. Шн знсє мѡѵсн кѣтрѣ ѧѧрѡй, шн кѡ
трѣ єлнѧзѧр, шн ѳѳамѧр фнїй лѹн чєн рѣмѧшн,
капѹ бѣстрѹ сѣнѹѧ дєскоперїцн дє кнѣрї, шн
хѧннєлє вѡѧстрє сѣнѹлє рѹмпєцн, пєнтрѹ кѧсѫнѣ
мѹрнцн, шн прєстє тѡатъ ѧдѹнарѣ бафн мѫнїѳ,

sîngele către dînsul şi-l vărsară pre jîrtăvnic împrejur.

13. Şi arderea cea de tot i-au adus lui, şi părţile şi capul l-au pus pre jîrtăvnic.

14. Şi au spălat pîntecele şi picioarele cu apă şi au pus ardere de tot pre jîrtăvnic.

15. Şi au adus darul norodului şi au luat ţapul cel pentru greşala norodului [16] şi l-au junghiat pre el şi l-au curăţit pre el ca şi cel dentîiu.

16. Şi au adus arderea cea de tot şi au făcut pre dînsa după cum se cuvine şi aduse jîrtva şi ş-au umplut mîinile de dînsa.

17. Şi au pus peste jîrtăvnic fără de arderea cea de tot de dimineaţă.

18. Şi au junghiat pre viţel şi pre berbêcele jîrtvei mîntuirei norodului şi au adus fiii lui Aaron sîngele către dînsul şi au vărsat către jîrtăvnic împrejur.

19. Şi seul cel de la viţel, şi de la berbêce, mijlocul, şi seul ce acopere peste pîntece, şi amîndoi rănichii, şi seul ce iaste peste dînşii, şi seul cel de peste ficat,

20. Şi au pus seurile preste piepturi şi au adus seurile pre jîrtăvnic.

21. Şi pieptul şi braţul cel derept l-au luat Aaron luare înaintea Domnului, în ce chip au poruncit Moisi.

22. Şi rîdicînd Aaron mîinile pre norod, au blagoslovit pre ei şi să pogorî făcînd cea pentru greşală şi arderile de tot şi cêle ale mîntuirei.

23. Şi întră Moisi şi Aaron la cortul mărturiei şi, ieşind, au blagoslovit tot norodul şi să ivi mărirea Domnului la tot norodul.

24. Şi ieşi de la Domnul foc şi mîncă cêle de pre jîrtăvnic, şi arderile de tot, şi seurile. Şi au văzut tot norodul şi să spămîntă şi căzură pre faţă.

CAP 10

1. Şi luînd cei doi feciori ai lui Aaron, Nadáv şi Aviúd, cineş căđelniţa lui au pus pre êle foc şi au pus preste êle tămîie şi au adus înaintea Domnului foc strein, care n-au poruncit Domnul lor.

2. Şi ieşi foc de la Domnul şi i-au mîncat pre dînşii şi au murit înaintea Domnului.

3. Şi zise Moisi către Aaron: „Aceasta iaste care au zis Domnul zicînd: «Întru ceia ce să apropie de mine mă voiu sfinţi şi întru toată adunarea mă voiu proslăvi.»“ Şi să umili Aaron.

4. Şi au chemat Moisi pre Misadái şi pre Elisafán, feciorii lui Oziíl, feciorii fratelui tată lui Aaron, şi zise lor: „Veniţ şi rădicaţi pre fraţii voştri den naintea sfintelor, afară den tabără.“

5. Şi veniră şi rădicară pre dînşii cu hainele lor afară den tabără, în ce chip au zis Moisi.

6. Şi zise Moisi către Aaron şi către Eliázar şi Jthamár, fiii lui cei rămaşi: „Capul vostru să nu-l descoperiţi de chivere şi hainele voastre să nu le rumpeţi, pentru ca să nu muriţi, şi preste toată adunarea va fi mînie. / Iară

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

vărsară pre jirtăvnic împregiur.

13. Şi arderea cea de tot i-au adus lui, şi părţile, şi capul l-au pus pre jirtăvnic,

14. Şi au spălat pintecile şi picioarele cu apă [15] şi au pus arderea de tot pre jirtăvnic.

15. Şi au adus darul nărodului şi au luat ţapul cel pentru greşeala nărodului [16] şi l-au jungheat pre el şi l-au curăţit pre el ca şi cel dentăi.

16. Şi au adus arderea cea de tot şi făcu pre însă după cum să cuvine şi aduse jirtva şi ş-au înplut mâinele de însă.

17. Şi au pus preste jirtăvnic făr-de arderea cea de tot de dimineaţă.

18. Şi au jungheat pre viţăl şi pre berbêce a jirtvei mîntuirei nărodului şi au adus fiii lui Aaron singele către însul şi au vărsat către jirtăvnic împregiur.

19. Şi săul cel de la viţăl şi de la berbêce, mijlocul, şi săul ce acopere preste pintece, şi amîndoi rănichii, şi seul ce iaste preste înşii, şi săul cel de preste ficat,

20[19]. Şi au pus săurile preste piepturi [20] şi au adus seurile pre jirtăvnic.

21]20]. Şi pieptul şi braţul cel dreptu l-au luat Aaron [21] luare înnaintea Domnului, în ce chip au prorocit[2] Moisi.

22. Şi rădicîndu Aaron mînule pre nărod, au blagoslovit pre ei şi să pogori făcîndu cea pentru greşeală şi arderile de tot şi cêle a mîntuirei.

23. Şi întră Moisi şi Aaron la cortul mărturiei şi, ieşindu, au blagoslovit tot nărodul şi să ivi mărirea Domnului la tot nărodul.

24. Şi ieşi foc de la Domnul şi mîncă cêle de pre jirtăvnic, şi arderile de tot, şi săurile. Şi au vădzut tot nărodul şi să spămîntă şi cădură preste faţă.

CAP 10

1. Şi luînd cei 2 ficiori a lui Aaron, Nadav şi Aviud, cineş cădelniţa lui au pus pre êle foc şi au pus preste êle tămîie şi au adus înnaintea Domnului foc striin carele n-au porăncit Domnul.

2. Şi ieşi foc de la Domnul şi i-au mîncat pre înşii [1] şi au murit înnaintea Domnului.

3. Şi dzise Moisi către Aaron : „Aceasta iaste carea au dzis Domnul dzicîndu : «Întru ceia ci să apropie de mine mă voi sfinţi şi întru toată adunarea mă voi proslăvi»". Şi să umilì Aaron.

4. Şi au chemat Moisi pre Misail şi pre Elisafan, ficiorul lui Oziil, ficiori fratelui tatălui Aaron, şi dzise lor : „Veniţi şi rădicaţi fraţii voştri den naintea sfinţilor, afară den tabără".

5. Şi veniră şi rădicară pre înşii cu hainele lor afară den tabără, în ce chip au dzis Moisi.

6. Şi dzise Moisi către Aaron şi către Eliázar şi către Ithamar, fiii lui cei rămaşi : „Capul vostru să nu-l descoperiţi de chivere şi hainele voastre să nu le rumpeţi, pentru ca să nu muriţi, şi preste toată adunarea va fi mănîia./Iară fraţii voştri, toată casa împrejurul altariului.

13. Şi arderea cea de tot încă o duseră la dînsul şi puse părţile acêlea şi capul pre altar.

14. Iar denlăuntrurile şi picioarele le spălă cu apă şi puse ardere de tot pre altar.

15. Şi aduse darul nărodului şi luoă ţapul care era pentru păcatul nărodului şi-l junghe şi-l curăţi ca şi cel dentăi şi-l aduse ardere de tot.

16. Şi-l făcu precum se cădea.

17. Şi aduse jărtva şi-ş umplu mîinile de dînsa şi puse pre altar fără arderea cea de tot de dimineaţa.

18. Şi junghe şi viţelul şi berbêcele jărtvei mîntuirei nărodului şi aduseră feciorii lui Aáron singele la dînsul şi-l turnă împrejurul altariului,

19. Iară seul viţelului, şi al berbêcelui, şi şalele cu iile, şi băzărul, şi praporul, şi rănichii amîndoi, şi seul de pre dînşii

20[19]. L-au pus preste piepturi [20] şi aduse seurile la altar.

21. Iar piepturile şi umărul cel direpţ l-au luat Aáron luare înaintea Domnului, cum porîncise Moisei.

22. Şi rîdicîndu-ş Aáron mîinile către nărod, îl blagoslovi[1] şi să pogori să facă aducere pentru păcat şi arderile de tot şi cêle pentru mîntuire.

23. Şi întrînd Moisei şi Aaron în cortul mărturiei şi, ieşînd, blagoslovíră pre tot nărodul şi se arătă slava Domnului tuturor oamenilor.

24. Şi ieşi foc de la Domnul şi arse[2] ce era pre altar, şi arderile de tot, şi seul[3]. Şi văzură toţi oamenii şi se înfricoşară şi căzură pre fêţe-ş.

CAP 10

1. Şi luară feciorii lui Aáron amîndoi, Nadav şi Aviud, cădêlniţele lor, careş a lui cădêlniţă luoă, şi puseră într-însele foc şi tămîie [2] şi aduseră înaintea Domnului foc strein, care nu porîncise lor Domnul.

2. Şi ieşi foc de la Domnul şi-i mîncă şi muriră înaintea Domnului[1].

3. Şi zise Moisei către Aáron : „Aceasta iaste care au zis Domnul : «Întru cei ce se vor apropiia de mine mă voiu sfinţi şi în tot soborul mă voiu proslăvi.»" Iar Aáron auzind aşa tăcu.

4. Iar Moisei chiemă pre Misail şi pre Elisafan, feciorii lui Oziil, feciorii fratelui tătînelui lui Aaron, şi le zise : „Veniţ şi luaţ pre fraţii voştri den locul cel sfînt afară de tabără".

5. Şi mêrseră şi-i luară în hainele lor şi-i scoaseră dennafară de tabără, cum zise Moisei.

6. Şi zise Moisei către Aáron şi către Eliazar şi către Thamar, feciorii lui carei îi rămăsêse[2] : „Capetele voastre să nu le dăscoperiţ şi hainele voastre să nu le spargeţ, ca să nu muriţ, şi pre tot nărodul va fi mînie./Iar pre fraţii voştri vor plînge toată casa

gele, iar el a stropit altarul de jur împrejur.

13. I-au adus şi jertfa pentru arderea de tot, tăiată în bucăţi, împreună cu capul, iar el le-a ars pe altar.

14. A spălat măruntaiele şi picioarele şi le-a ars pe altar, deasupra arderii de tot.

15. În cele din urmă, el a înfăţişat darul poporului. A luat ţapul adus pentru păcatul poporului, l-a înjunghiat şi l-a adus jertfă pentru păcat, la fel ca la jertfa de mai înainte.

16. A adus apoi şi jertfele pentru arderea de tot înfăţişîndu-le după rînduială.

17. A mai adus şi prinosul de grîne, cu care şi-a umplut mîna, şi l-a ars pe altar, în afară de arderea de tot cea de dimineaţă.

18. A înjunghiat apoi juncul şi berbecul ca jertfă de pace pentru popor. Fiii lui Aaron i-au adus sîngele, iar el a stropit altarul de jur împrejur.

19. I-au mai adus şi grăsimea juncului, iar de la berbece coada, grăsimea de pe măruntaie, amîndoi rinichii împreună cu grăsimea lor, ca şi grăsimea care învăluie ficatul.

20. Au aşezat părţile grase deasupra piepturilor, apoi el a ars părţile grase pe altar.

21. Pe urmă Aaron a adus pieptul şi şoldul drept ca dar legănat înaintea Domnului, după cum poruncise Moise.

22. După aceea şi-a ridicat Aaron mîinile către popor şi l-a binecuvîntat. Apoi, după ce a săvîrşit jertfa pentru păcat, arderea de tot şi jertfa de pace, a coborît de la altar.

23. Şi au intrat Moise şi Aaron în cortul întîlnirii; cînd au ieşit de acolo, ei au binecuvîntat poporul, şi slava Domnului s-a arătat întregului popor.

24. O flacără a ieşit de dinaintea Domnului şi a mistuit pe altar arderea de tot şi grăsimile. Întregul popor a văzut aceasta; ei au scos strigăte de bucurie şi au căzut cu faţa la pămînt.

CAP. 10

Păcatul şi moartea fiilor lui Aaron, Nadab şi Abihu

1. Iar doi dintre fiii lui Aaron, Nadab şi Abihu, şi-au luat fiecare cădêlniţa, au pus într-însa foc şi au aşezat deasupra tămîie, aducînd astfel foc străin înaintea Domnului, ceea ce Domnul nu poruncise.

2. Atunci a ieşit o flacără de dinaintea Domnului şi i-a mistuit şi au murit ei înaintea Domnului.

3. Iar Moise i-a spus lui Aaron : „Aceasta a vrut să spună Domnul cînd a zis : «Voi fi sfinţit întru cei ce se apropie de mine şi proslăvit voi fi în faţa întregului popor»". Iar Aaron a rămas tăcut.

4. Şi a chemat Moise pe Mişael şi pe Elţafan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, şi le-a spus : „Apropiaţi-vă şi duceţi-i pe fraţii voştri din faţa sfîntului lăcaş, afară din tabără."

5. Aceştia s-au apropiat şi i-au dus, cu tunicile lor, afară din tabără, după cum le spusese Moise.

6. Iar Moise le-a spus apoi lui Aaron lui Eleazar şi lui Itamar, ceilalţi fii ai lui Aaron : „Să nu vă descoperiţi capetele şi să nu vă rupeţi veşmintele ca să nu muriţi atrăgînd mînia Domnului împotriva întregii adunări !/Însă fraţii voştri, toată casa lui

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 76, col. II

фраціи вошри Тоате каса луи Израиля карі сау пърьолит де домнул.

7. Şi den uşa cortului mărturiei să nu ieşiţi, pentru ca să nu muriţi, pentru că untdelemnul ungerii cel de la Domnul pre voi iaste." Ş-au făcut după cuvîntul lui Moisi.

8. Şi grăi Domnul lui Aaron zicînd :

9. „Vin şi rachiu nu veţ bea, tu şi fiii tăi cu tine, cînd vei mêrge la cortul mărturiei au apropiindu-vă către jîrtăvnic, şi nu veţ muri ; de lêge vêcinică întru rudele voastre.

10. Să să osibească între cei sfinţi şi între cei pîngăriţi, şi între cei necuraţi şi între cei curaţi.

11. Şi să îndereptezi pre fiii lui Israil toate ale legii cîte au grăit Domnul către dînşii pren mîna lui Moisi."

12. Şi zise Moisi către Aaron şi către Eliázar şi Ithamár, fiii lui cei rămaşi : „Luaţ jîrtva ce au rămas den aducerile Domnului şi veţ mînca azime lîngă jîrtăvnic, sfinte sfintelor sînt.

13. Şi veţ mînca pre êle în loc sfînt, pentru că de lêge ţie iaste şi lêge fiilor tăi, aceasta den aducerile Domnului, pentru că aşa au poruncit mie Domnul.

14. Şi pieptul osebirei şi braţul luorii veţ mînca în loc sfînt, tu şi fiii tăi şi casa ta împreună cu tine, pentru că lêge ţie şi lêge fiilor tăi se-au dat den jîrtvele mîntuirei fiilor lui Israil.

15. Braţul luorii şi pieptul osăbirei preste aducerile seurilor vor aduce osăbire să osăbească înaintea Domnului şi va fi ţie şi fiilor tăi şi fêtelor tale împreună cu tine lêge vêcinică, în ce chip porunci Domnul lui Moisi."

16. Şi ţapul cel pentru greşală cercînd l-au cercat Moisi şi aşa au fost arsu. Şi s-au mâniiat Moisi pre Eliázar şi pre Ithamár, fiii lui Aaron cei rămaşi, zicînd :

17. „Pentru că ce n-aţ mîncat cea pentru păcat în loc sfînt ? Pentru că sfinte sfintelor sînt, aceasta v-au dat voao să mîncaţi, pentru ca să luaţ păcatul adunării şi vă veţ ruga pentru ei înaintea Domnului.

18. Pentru că nu s-au adus den sîngele lui la sfîntu den faţă, înlăuntru veţ mînca pre el în loc sfînt, în ce chip mi s-au poruncit mie."

19. Şi grăi Aaron către Moisi zicînd : „De-au adus astăzi cêle pentru greşalele lor şi arderile de tot ale lor înaintea Domnului şi mi s-au întîmplat mie ca acêstea şi voiu mînca cea pentru greşală astăzi, oare plăcut va fi Domnului ?"

20. Şi auzi Moisi şi-i plăcu lui.

CAP 11

1. Şi grăi Domnul către Moisi şi către Aaron zicînd : „Grăiţi fiilor lui Israil zicînd :

2. «Acestea-s dobitoacele carele veţ mînca den toate dobitoacele ce-s pre pămînt :

3. Tot dobitocul cu unghe îngemănată şi unghi/unghind

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

lui Israil, vor plînge pîrjol carele s-au pîrjolit înnaintea Domnului.

7. Și den ușea cortului mărturiei [2] să nu ieșiți, pentru ca să nu muriți, pentru că untu de lemnul ungerii cel de la Domnul pre voi iaste". Și au făcut după cuvîntul lui Moisi.

8. Și grăi Domnul lui Aaron dzicîndu :

9. „Vin și vinarsu [3] nu veți bea, tu și fiii tăi împreună cu tine, cînd veți mérge la cortul mărturiei au apropiindu-vă de către jirtăvnic, și nu veți muri ; de lége vécinică întru rudele voastre.

10. Să s<ă> usăbască întru cei necurați și întru cei sfinți, și întru cei necurați și întru cei curați.

11. Și a îndirepta pre fiii lui Israil toate cêle de lége cîte au grăit Domnul către înși pren mîna lui Moisi".

12. Și dzise Domnul [4] către Aaron și către Eliázar și către Ithámar, fiii lui ce au fostu rămași : „Luați jirtva ce au rămas den aducerile Domnului și veți mînca azime lîngă jirtăvnic, sfinte svinților sîntu.

13. Și veți mînca pre êle în loc sfintu, pentru că de lége ție iaste și de lége fiilor tăi, acêstea den aducerile Domnului, pentru că așa mi-au porîncit mie Domnul.

14. Și pieptul usăbiirei și brațul luării veți mînca în loc sfintu, tu și fiii tăi și casa ta împreună cu tine, pentru că de lége ție și de lége fiilor tăi s-au dat den jirtvele mîntuirei a fiilor Israil [5].

15. Brațul luării și pieptul usăbirei preste aducerile săurilor vor aduce usăbirei să usăbască înnaintea Domnului și va fi ție și fiilor tăi și fêtelor tale împreună cu tine de lége vécinică, în ce chip porînci Domnul lui Moisi".

16. Și țapul cel pentru greșeală cercîndu l-au cercat Moisi și așa au fostu arsu. Și s-au mănîiat Moisi pre Eliázar și pre Ithámar, fiii lui Aaron cei rămași, dzicîndu :

17. „Pentru că ce n-ați mîncat cêca pentru păcat în loc sfintu ? Că pentru căce sfinte sfinților sîntu, [pentru] [6] acêea v-au dat voao aceasta să mîncați pentru ca să luați păcatul adunării și veți ruga pentru ei înnaintea Domnului.

18. Pentru că nu s-au adus den sîngele lui la svintu den față, înlontru vei mînca pre el în loc sfintu, în ce chip mi s-au porîncit mie".

19. Și grăi Aaron către Moisi dzicîndu : „De au adus astădzi cêle pentru greșealele lor și arderile lor de tot înnaintea Domnului și mi s-au tîmplat mie ca acêstea și vei mînca cea pentru greșeale astădzi, au plăcut va fi Domnului ?"

20. Și audzi Moisi și-i plăcu lui.

CAP 11

1. Și grăi Domnul către Moisi și către Aaron dzicîndu : „Grăiți fiilor lui Israil dzicîndu :

2. «Acêstea-s dobitoacele carele veți mînca den toate dobitoacele ce-s preste pămîntu [1].

3. Tot dobitocul cu unghea îngemănată și unghînd unghi/a doao copite și scoțîndu

lui Israil pentru pîrjorirea [3] carea se-au pîrjolit de la Domnul [2].

7. Iar voi să nu ieșiț afară de ușa cortului mărturiei, ca să nu muriț, că undelemnul ungerii care iaste de la Domnul, iaste pre voi". Și făcură după cuvîntul lui Moisei.

8. Și grăi Domnul către Aáron zicîndu-i :

9. „Vin și rachiu să nu beai, tu și feciorii tăi cu tine, cînd veț întra în cortul mărturiei sau cînd vă veț apropiia de altar, ca să nu muriț ; și aceasta să fie în lége vécinică în neamurile voastre [2].

10. Usebiț între lucrurile cêle sfinte și între cêle spurcate, între cêle necurate și între cêle curate [2].

11. Și să îndireptați pre feciorii lui Israil tot cêle de lége care au grăit Domnul către dînșii cu mîna lui Moisei".

12. Și zise Moisei către Aáron și către Eliazar și către Thamar, feciorii lui carei îi rămăsêse : „Luați jărtva ce au rămas den prinoasele Domnului și mîncați-l azime lîngă altar, că iaste sfînta sfinților.

13. Ce să le mîncați în loc sfînt, că aceasta lége iaste ție și feciorilor tăi, de lége den aducerile Domnului, că așa au porîncit mie Domnul.

14. Iar pieptul usebirei și umărul usebirei să mîncați în loc sfînt, tu și feciorii tăi și casa ta împreună cu tine, pentru că de lége se-au dat ție și de lége feciorilor tăi den jărtvele mîntuirei feciorilor lui Israil.

15. Umărul luoării și pieptul luoării în aducerile seurilor să aducă usebirile care vor aduce înaintea Domnului și să fie ție și feciorilor tăi și fêtelor tale cu tine în lége vécinică, cum au porîncit Domnul lui Moisei".

16. Și după acêstea, cercînd Moisei, cercă țapul care era pentru păcat, iar el era ars. Și se mănie Moisei pre Eliazar și pre Thamar, feciorii lui Aaron carei îi rămăsêse, și zise :

17. „Că ce n-aț mîncat ce iaste pentru păcat în loc sfînt ? Că iaste sfînta sfinților, pentr-aceasta au dat voaoă să mîncați, ca să luați păcatul deasupra adunării și să vă rugați pentru dînsa înaintea Domnului.

18. Că nu se-au dus den sîngele lui la sfînt de față, înlăuntru să-l mîncați în loc fînt, cum au porîncit mie Domnul."

19. Iară Aáron grăi către Moisei zicînd : ‚Aducîndu-se astăzi pentru păcatul lor și arderea lor cea de tot înaintea Domnului și deaca mi se-au întîmplat așa și voiu mînca astăzi carea iaste pentru păcat, fi-va plăcut Domnului ?"

20. Și auzînd Moisei, îi plăcu.

CAP 11

1. Și grăi Domnul către Moisei și către Aáron zicînd :

2. „Grăiț feciorilor lui Israil și le ziceț : «Acêstea sînt dobitoacele care veț mînca den toate dobitoacele care sînt pre pămînt : [1]

3. Tot dobitocul cu unghiia dăspicată și cu copita dăspicată în doaoă unghi/și

Israel, pot să plîngă moartea fraților voștri în focul trimis de Domnul.

7. Dar voi să nu ieșiți dincolo de ușa cortului întîlnirii, ca să nu muriți, căci untdelemnul miruirii Domnului se află asupra voastră". Ei au făcut după cum le-a spus Moise.

8. Domnul i-a vorbit lui Moise și i-a spus :

9. „Să nu beți vin sau altă băutură amețitoare, nici tu, nici fiii tăi, atunci cînd veți intra în cortul întîlnirii, ca să nu muriți. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veșnică.

10. Pentru ca să puteți deosebi cele sfinte de cele nesfinte și cele necurate de cele curate,

11. Și ca să-i puteți învăța pe fiii lui Israel toate legile pe care le-a dat lor Domnul prin Moise."

12. Și a spus Moise lui Aaron și celor doi fii care-i mai rămăsesră, Eleazar și Itamar : „Luați ceea ce rămîne din prinosul de grîne jertfit Domnului și mîncați-l nedospit, lîngă altar ; aceasta este un lucru preasfînt.

13. Să o mîncați deci într-un loc sfînt căci aceasta este partea cuvenită ție și fiilor tăi din jertfele mistuite de foc înaintea Domnului ; așa mi-a fost poruncit.

14. Să mîncați de asemenea într-un loc curat, tu împreună cu fiii și fiicele tale, pieptul legănat și șoldul înălțat, căci ele vă sînt date prin lege, ție și fiilor tăi, ca parte cuvenită vouă din jertfele de pace ale fiilor lui Israel.

15. Împreună cu grăsimea mistuită în foc ei să aducă șoldul înălțat și pieptul înfățișat ca dar legănat înaintea Domnului, și acestea să fie părțile cuvenite ție și, împreună cu tine, fiilor și fiicelor, printr-o lege veșnică, după cum a poruncit Domnul."

16. Și cînd Moise a întrebat de țapul adus ca jertfă pentru păcat, iată că acesta fusese ars. Atunci el s-a mîniat pe Eleazar și pe Itamar, cei doi fii care-i rămăseseră lui Aaron și a spus :

17. „De ce n-ați mîncat jertfa pentru păcat într-un loc sfînt ? Aceasta este un lucru preasfînt și Domnul v-a dat-o ca să luați asupra voastră păcatul întregii adunări și să faceți ispășire pentru ea în fața Domnului.

18. Întrucît sîngele jertfei nu a fost adus înlăuntrul sfîntului lăcaș, trebuia să o mîncați într-un loc sfînt, după cum mi s-a poruncit."

19. Aaron însă i-a răspuns lui Moise : „Iată, ei și-au adus astăzi jertfa lor pentru păcat și arderea lor de tot înaintea Domnului. Dar oare ar fi fost plăcut înaintea Domnului dacă aș fi mîncat astăzi din jertfa pentru păcat, după cele ce mi s-au întîmplat" ?

20. Iar Moise a auzit această lămurire și a încuviințat-o.

CAP. 11

Animale curate și animale necurate

1. Și a vorbit Domnul către Moise și către Aaron și le-a spus :

2. „Vorbiți fiilor lui Israel și spuneți-le : „Dintre toate animalele care sînt pe pămînt iată pe care le puteți mînca :

3. Orice dobitoc care are copita despicată, despărțită în două unghii,/și care rumegă, îl

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 77, col.

ѹ҃нгинѣ а҆дѡсѧ копи҃те, ш҃и скоцѫ́нд҃ рѹме
пѣтѹрѣ а҆тре дохитоа́ле а҆чѣ́стѫ вецн мѫ́нкѧ.
ѯ҃ Ѩвъ дѣнтра а҆чѣ́стѫ нѹвецѣ мѫ́нкѧ, дн҃ чѣ́ле
чь нѫ а҆дѹ́кѣ рѹмъгѣтѹрѣ, ш҃и дн҃ чѣ́ле ченѹсь
дѣспика́те ла копи҃те, ш҃и ѹ҃нгїѣ́скѹ ѹ҃нгн, кѣ
мила пе́нтрѹ кѣнѫ а҆дѹче рѹмъгѣтѹрѣ а҆чѣ́ста,
копи҃та нѹ҃н ѫ́сте дѣспика́тѣ, некѹра́тѣ є҆ а҆ча́
ѳ҃ ста вóасъ. Ш҃и а҆рѣчина́ кѣче нѫ а҆дѹче рѹмъ
гѣтѹрѧ а҆чѣ́ста, ш҃и ла копи҃тѣ нѹ҃е дѣспика́т҃,
ѕ҃ не кѹра́т҃ вóасъ а҆чѣ́ста. Ш҃и ѥ҃пѹрине кѣче
нѫ а҆дѹче рѹмъгѣтѹрѣ а҆чѣ́ста ш҃и ла копи҃тѣ
нѫ є҆ дѣспика́т҃, некѹра́т҃ вóасъ а҆чѣ́ста.
з҃ Ш҃и пре по́ркѹ кѣче а҆ре копи҃тѣ дѣспика́тѣ а҆чѣ
ста, ш҃и ѹ҃нгїѫ́ше ѹ҃нги де копи҃тѣ ш҃и а҆чѣ́
ста нѫ скоа́те рѹмъгѣтѹрѣ не҆кѹра́т҃ а҆чѣ́ста
и҃ вóасъ. Дн҃ кѣрнѹ́рile ло́р҃ сѫ нѫ мѫ́нкаць,
ш҃и дн҃ мортѣ́чиниле ло́р҃ сѫнѣ́ѣ а҆тинѹ́ць, не
ѳ҃ кѹра́те а҆чѣ́ста во҃ѡ. Ш҃и а҆чѣ́стѫ вец҃
мѫ́нкѧ дн҃ то́ате кѫ́тес҃ ѫ҆ а́пѣ, то́ате кѫ́те
сѫ́нть ла ѫ́ле а́рипи ш҃и со́лзи ѫ҆ а́пе ш҃и ѫ҆ мѣ
ѳ҃ рѣшин҃ пѣра́е. а҆чѣ́лѫ вец҃ мѫ́нкѧ. Ш҃и то́а́тѣ
кѫ́те нѹ҃ѕь ла дѫ́нселе а́рипи нѣчи со́лзи, ѫ҆ а́пе
ѫ҆мѣ́рн ш҃и ѫ҆ пѣра́е, дн҃ то́ате кѫ́те скоп҃ а́пе
ле ш҃и дн҃ тот҃ сѹ҃флетѹ́ѧ вѝ҃ дн҃ а́пѣ, ѹ҃рѣ
і҃ чи́не ѫ́сте, ш҃и ѹ҃рѣчѣ́нин сѣ ф҃іе вóасъ. Дѣ
кѣрнѹ́рile ло́р҃ сѣнѫ мѫ́нка́ць, ш҃и дѣ мортѣчи
ѳ҃ ниле ло́р҃ сѣѣ скѫ́рнц҃. Ш҃и то́ате кѫ́те
нѹ҃ѕь ла дѫ́нселе а́рипи нѣчи со́лзи дн҃ кѫ́тес҃ ѫ҆
ѳ҃ а́пе, ѹ҃рѣчѣ́ни҃е а҆чѣ́стѫ сѣ ф҃іе вóасъ. Ш҃и
а҆чѣ́стѫ сѣле ѹ҃рѫ́ць дн҃ зѹ҃вѣтоа́ре ш҃и нѹ҃ѕе
вор҃ мѫ́нкѧ, скѫ́рсе сѫ́нть, вѫлтѹрѹ́ѧ ш҃и грип
к҃г сорѹ́ѧ ш҃и вѫлтѹрѹ́ѧ де ма́ре. Ш҃и шорѧ́нца,
к҃е ш҃и кѧ́ѫ, ш҃и кѫ́тес҃ а҆сѣ́мене ѣ́н҃. Ш҃и то́т҃
ко́рвѹ́ѧ, ш҃и кѫ́тес҃ а҆сѣ́мене лѹ́н҃, ш҃и сѣрвцѹ́ѧ,
ш҃и во́гза, ш҃и ба́бица, ш҃и кѫ́тес҃ а҆сѣ́мене ѣ́н҃.
к҃ѕ Ш҃и корвнѹ́ѧ, ш҃и кѫ́тес҃ а҆сѣ́мене лѹ́н҃. Ш҃и
к҃з ко́рвѹ́ѧ де но́пте, ш҃и хѣрѣцѹ́ѧ, ш҃и стѫ́ркѹ́ѧ,
к҃и Ш҃и порфирі́сонь, ш҃и ба́рза, ш҃и лѣ́вѣда. Ш҃и
к҃і ѣродіо́нъ, ш҃и харадрио́нъ, ш҃и а҆сѣ́менѣ ло́р҃, ш҃и пѹ
к҃ пъца, ш҃и ланинѫ́кѹ́ѧ. Ш҃и то́ате кѫ́тесы
тѫрѣтоа́ре дн҃ чѣ́ле зѹ҃вѣтоа́ре, ка́ре ле па́
л҃а тр҃х ѹ҃сѫ́кать, ѹ҃рѣчѣ́ни҃е во́асъ сѫ́нть. Фѣрѣ
нѹ́ман а҆чѣ́стѫ вец҃ мѣ́нкѧ дн҃ то́ате тѫрѣто́
ареле чѣ́ле зѹ҃воа́рѣ, ка́ре ле мѣ́рѫ пе па́рѫ ка́ре а҆ѫ
флѫ́ере маи́сѫ де пиѳоа́ре ло́р҃, кась сѣ ка́ѣ ѫ́ле пре
пѣ́мѫнт҃, ш҃и а҆чѣ́стѫ вец҃ мѫ́нкѧ дн҃ тр҃и́нселе.
л҃в Врѣхѣ, ш҃и кѫ́тен сѣ́мѣнь лѹ́, ш҃и пре а҆такне́,
ш҃и кѫ́тен сѣ́мѣнь лѹ́н҃, ш҃и пре чѣ́л чесь сѫ́те
кѹ ше́рпїн҃, ш҃и кѫ́тес҃ а҆сѣ́менѣ лѹ́н҃, ш҃и лѣкѹ
л҃г ста, ш҃и кѫ́те сѫ́мѣнь ѣ́н҃. Ш҃и то́т҃ тѫрѣ
то́рнѧ дн҃ чѣ́ле зѹ҃вѣтоа́ре, ла ка́ресе па́трѹ
пиѳоа́ре, ѹ҃рѣчѣ́ни҃е во́асъ сѫ́нть, ш҃и ѫ҆тра а҆чѣ
л҃д а҆вѣвецн пѫ́нтѫрн҃. То́т҃ чѣ́ла чесѣ́тѣ́нице де
мортѣчѣ́ниеле ло́р҃, некѹра́т҃ ва фн҃ пѣнъ сѣ́ра.
л҃е Ш҃и то́т҃ чѣ́ла чева́ рѣ́дика́ дн҃ мортѣчѣ́ниеле ло́р҃,
ѫ҆шѣ́а спѣла́ ха́ниеле лѹ́н҃, ш҃и некѹра́т҃ ва фн҃
л҃з пѣнъ сара. А҆то́т҃ дохитоа́ѧ ка́ресе ѫ́сте
кѹ копи҃тѣ дѣспика́тѣ, ш҃и а́ре ѹ҃нги ѹ҃нгинѫ́,
ш҃и рѹмегѣтѹрѣ нѫ рѹмъгѣ, некѹра́т҃ ва фн҃ вó

a dooa copile și scoțînd rumegătură, între dobitoace, acêstea veț mînca.

4. Însă dentra acêstea nu veț mînca den cêle ce nu aduc rumăgătură și den cêle ce nu-s despicate la copite și unghiescu unghi : cămila, pentru că nu aduce rumăgătură, aceasta copita nu-i iaste despicată ; necurată e aceasta voao.

5. Și ariciul, căce nu aduce rumăgătura, acesta și la copită nu e despicat ; necurat voao acesta.

6. Și iepurile, căce nu aduce rumăgătură, acesta și la copită nu e despicat ; necurat voao acesta.

7. Și pre porcu, căce are copită despicată, acesta și unghiește unghi de copită și acesta nu scoate rumăgătură ; necurat acesta voao.

8. Den cărnurile lor să nu mîncați și den mortăciunile lor să nu vă atingeți ; necurate acêstea voao.

9. Și acêstea veț mînca : den toate cîte-s în apă, toate cîte sînt la êle aripi și solzi, în ape, și în mări, și-n păraie ; acêlea veț mînca.

10. Și toate cîte nu-s la dînsele aripi, nici solzi, în ape, în mări, și în păraie, den toate cîte scot apele și den tot sufletul viu den apă, urîciune iaste și urîciuni să fie voao.

11. Den cărnurile lor să nu mîncați și de mortăciunile lor să vă scîrbiț.

12. Și toate cîte nu-s la dînsele aripi, nice solzi, den cîte-s în ape, urîciune acêstea să fie voao.

13. Și acêstea să le urîți den zburătoare și nu se vor mînca, scîrbe sînt : vulturul, și gripsorul, și vulturul de mare,

14. Și șorlița, și caia și cîte-s asêmene ei,

15. Și tot corbul și cîte-s asêmene lui,

16[15] Și struțul, și bogza, și băbița și cîte-s asêmene ei, și coruiul și cîte-s asêmene lui,

17. Și corbul de noapte, și hărețul, și stircul,

18. Și porfirion, și barza și lebăda,

19. Și erodion, și haradrion și asêmenea lor, și pupăza și liliiacul.

20. Și toate cîte-s tîrîtoare den cêle zburătoare, carele pe patru umblă, urîciune voao sînt.

21. Fără numai acêstea veț mănca den toate tîrîtoarele cêle ce zboară, carele mergu pe patru, care au fluiere mai sus de picioarele lor, ca să saie cu êle pre pămînt.

22. Și acestea veț mînca dentr-însele : vruhul și cîte-i seamănă lui, și pre atachis și cîte-i seamănă lui, și pre cel ce să bate cu șerpii și cîte-s asêmenea lui, și lăcusta și cîte samănă ei.

23. Și tot tîrîtoriul den cêle zburătoare la carele-s patru picioare urîciune voao sînt ; și întra acêlea vă veți pîngări.

24. Tot cela ce să atinge de mortăciunele lor necurat va fi pănă seara.

25. Și tot cela ce va rădica den mortăciunele lor iș va spăla hainele lui, și necurat va fi pănă sara.

26. În tot dobitocul carele iaste cu copită despicată și are unghi unghind si rumegătură nu rumăgă necurat va fi vo/ao. Tot cela ce se va atinge de mortăciunele lor ne-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

rumăgală, întru dobitoace acêstea veți minca.

4. Însă dentru acestea nu veți minca den cêle ce nu aduc rumăgală și den cêle ce nu-s îngemănate la copite și nu unghesc unghi: cămila, pentru că nu aduce rumăgală aceasta și copită nu îngeamănă; necurat aceasta voao.

5. Și hirogrúliun[2], căce nu aduce rumăgală, aceasta și la copită nu-i geamăn; necurat voao acesta.

6. Și iepurile, căce nu scoate rumăgală, acesta și unghea nu-i geamănă; necurat voao acesta.

7. Și pre porcu, căce acesta are copită geamănă și unghêște unghi de copită și acesta nu scoate rumăgală; necurat acesta voaă.

8. Den cărnurile lor să nu mîncați și de stîrvurile lor să nu vă atingeți; necurate acêstea voao.

9. Și acêstea veți minca: den toate cîte-s întru apă, toate cîte sînt la ei aripi și soldzi, la apă, și în mări, și în păraie; acêlea veți minca.

10. Și toate cîte nu-s la însă aripi, nici soldzi întru ape, întru mări, întru păraie, den toate cîte scot apele și den tot sufletul vin dentru apă oțărîtură iaste să fie și voao oțărît.

11. Den cărnurile lor să nu mîncați și mortăciunile lor să le oțăriți.

12. Și toate cîte nu-s la înse aripi, nice soldzi, dentru cîte sînt întru ape, oțăritură voaă acêstea.

13. Și acêstea să le uriți den zburătoare și nu să vor minca, oțărîte sîntu: vultúrul, și gripsorul, și vultúrul de mare,

14. Și brehmacea, și caia și cîte-s asêmene ei,

15. Și tot corbul și cîte-s asêmene lui,

16. Și struțul, și boaghea, și batca și cîte-s asêmenea ei, și coruiul și cîte-s asêmenea lui,

17. Și corbul de noapte, și herețul, și stîrcul,

18. Și porfirion[3], și pelecanul, și lebăda,

19. Și erodiul, și haradrion și asêmenea lor, și cucul, și liliacul.

20. Și toate cîte-s tîriitoare dentru cêle zburătoare, carele pre 4 mêrge, urîte voao sîntu.

21. Făr-numai acêstea veți minca den toate tîriitoarele[4] cêle ce mergu în patru picioare, carele au vîne[5] mai sus de picioarele lor ca să saie cu êle pre pămîntu.

22. ⟨Și acêstea veți minca: pre⟩[6] vruhul? și cîte samănă lui, și pre atachis și cîte-i samănă lui, și pre cel ci să bate cu șerpii și cîte samănă lui, și lăcusta și cîte samănă ei[8].

23. Și tot tîriitoriul den cêle zburătoare la carele-s 4 picioare oțărît voao sîntu, și întru acêea veți pîngări.

24. Tot cela ce să atinge de mortăciunile lor necurat va fi pîn-sara.

25. Și tot cela ce va rădica den mortăciunile lor iș va spăla hainele lui și necurat va fi pînă sara.

26. Întru tot dobitocul carele iaste cu copita îngemănată și are unghe și rumăgală nu rumăgă necurate vor fi vo/ao. Tot cela scoate rumegătură, întru dobitoace, acêstea să le mîncați[1].

4. Însă dentr-acêstea nu veț minca care nu scot rumegătură și care nu-s îngemănate la unghi și unghesc unghi: cămila, că aceasta nu aduce rumegală, iar copita are dăspicată; aceasta să fie voaoă necurată.

5. Ariciul, că acesta nu aduce rumegătură și la copită nu e geamăn; necurat acesta voaoă.

6. Și iepurile, căce acesta nu scoate rumegală și unghea nu-i iaste geamănă; necurat acesta voaoă.

7. Și porcul, căce acesta are copită geamănă și unghêște unghi de copită și rumegătură nu scoate; necurat să fie voaoă.

8. Carnea acestora să nu mîncați și de mortăcinile lor să nu vă atingeț, ce să vă fie pîngărite.

9. Iar den toate cîte sînt în ape să mîncați acêstea: tot la ce iaste pêne și solzi[2], cîte sînt în mare, și și în riuri, și în bălț să mîncați.

10. Iar la ce nu sînt aripi, nice solzi cîte sînt în ape, în riuri, și în mări [11], den toate cîte rădică apele, și tot sufletul care lăcuiește în ape spurcat iaste și spurcat să fie voaoă.

11. Den cărnurile lor să nu mîncați și de mărtăcinile lor să vă scîrbiț.

12. Și tot ce n-are pêne și solzi, cîte sînt în ape, spurcate acêstea să fie voaoă și de dînsele să vă scîrbiț.

13. Iar den pasări de acêstea să vă scîrbiț[3]: de vultur, de gripsor, și de vultúrul de mare,

14. Și de pajăre, și de caie, și cîte sînt ei asêmene,

15. Corbul și cîte-s asêmene lui,

16. Struțul, și bozga[3bis], și ciuhul și cîte-s lor asêmene, [17] uliu și cîte-s asêmene lui,

17[18]. Corbul de noapte, și herețul, și stîrcul,

18[19]. Porfirioni[4] și pelicanul, și lebăda,

19. Și erodiul, și haradrionul și asêmene lor, [20] cucul, și liliiacul.

20. Și toate cîte-s trăitoare den cêle zburătoare, [21] cîte umblă pre patru, urîte să fie voaoă.

21[22]. Iar acêstea să mîncați, de toate gadinele pasărilor care umblă în patru picioare, care au genuche mai sus de gleznele lor,[5] să saie cu dînsele pre pămînt.

22[23]. Varuhul[6] și ce iaste lui asêmene, și atichîsul[7] și cîte-s lui asêmene, și cel ce se bate cu șărpii și tot ce iaste lui asêmene, și lăcusta și cîte asamănă ei.

23[24]. Și toată jigania den pasări carea iaste cu patru picioare urîtă să fie voaoă și într-însele să nu vă pîngăriț.

24[25]. Și tot cel ce se va atinge de mortăcinile lor să-ș spêle hainele sale și necurat va fi pînă seara.

25[26]. Și tot cela ce va rădica mortăcinile lor necurat va fi pînă seara.

26. În tot dobitocul carele iaste copită îngemînată și are unghi, iar rumegare nu rumegă, necurat va fi vo/aoă. Tot cel ce se puteți minca.

4. Însă pe acelea care numai rumegă sau au numai copita despicată să nu le mîncați; astfel, cămila, care rumegă, dar nu are copita despicată, să o socotiți necurată.

5. Șafanul, care rumegă, dar nu are unghia despicată, să îl socotiți necurat.

6. Iepurele, care rumegă dar nu are unghia despicată, să îl socotiți necurat.

7. Porcul, care are copita despicată, despărțită în două unghii, dar nu rumegă, să îl socotiți necurat.

8. Să nu mîncați din carnea lor și să nu vă atingeți de stîrvurile lor; necurate să le socotiți.

9. Dintre toate viețuitoarele de apă, iată pe care le puteți minca. Să mîncați din toate cele care au aripioare de înotat și solzi și trăiesc în ape, fie în mări și lacuri, fie în riuri.

10. Dar cele care nu au aripioare de înotat și solzi între viețuitoarele care mișună și trăiesc în ape, fie în mări și lacuri, fie în riuri, toate acestea spurcăciuni sînt pentru voi.

11. Ele să fie spurcăciuni pentru voi, din carnea lor să nu mîncați și spurcate să socotiți stîrvurile lor.

12. Spurcăciuni să fie pentru voi toate viețuitoarele de apă care nu au nici aripioare de înotat, nici solzi.

13. Iată, dintre păsări, cele pe care să nu le mîncați, să vă îngrețoșați de ele și să le socotiți spurcăciuni: vulturul, gripsorul și vulturul de mare,

14. Șoimul și gaia, precum și cele care-i sînt asemănătoare,

15. Corbul împreună cu neamurile sale,

16. Struțul, cucuveaua, pescărușul, uliul împreună cu neamurile sale,

17. Bufnița, cormoranul și ibisul,

18. Porfirionul, pelicanul și lebăda,

19. Bîtlanul și cocostîrcul, împreună cu neamurile lor; pupăza și liliacul.

20. Toate tîrîtoarele înaripate care umblă pe patru picioare spurcate să fie pentru voi.

21. Totuși, dintre tîrîtoarele înaripate care umblă pe patru picioare le puteți minca pe acelea care au fluierele picioarelor din spate mai lungi, ca să poată sări pe pămînt.

22. Iată pe care să le mîncați dintre acestea: lăcusta călătoare, solanul, hargolul și hagabul, fiecare cu neamurile sale.

23. Toate celelalte tîrîtoare înaripate care umblă pe patru picioare spurcate să fie pentru voi.

24. Ele vă vor pîngări; oricine va atinge hoitul lor să fie necurat pînă seara.

25. De asemenea, oricine va purta hoiturile lor să-și spele veșmintele și va fi necurat pînă seara.

26. Să socotiți drept necurat orice dobitoc care are copită, dar fără să fie despicată, sau care nu rumegă./Oricine va atinge hoitul

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 77, col. II

curat va fi până sara.

27. Şi tot cela ce va mêrge pre mîini întru toate jîgăniile carele mergu pre patru necurate sînt voao. Tot cela ce se va atinge de mortăciunele lor necurat va fi până în sară.

28. Şi cela ce va rădica den mortăciunele lor va spăla hainele lui şi necurat va fi până în sară ; necurate acêstea vor fi voao.

29. Şi acêstea voao necurate den tîrîtoarele ce să tîrăscu pre pămînt : pisica, şi şoarecile, şi corcodelul cel de pămînt şi cîte-i samănă lui:

30. Chiţoranul, şi hamelion, şi nevăstuica. şi şopîr_a, şi şomîcul.

31. Acêstea necurate sînt voao den toate tîrîtoarele care să tîrăscu pre pămînt. Tot cela ce să va atinge de mortăciunele lor necurat va fi până în sară.

32. Şi tot pre care va cădea dentr-însele pre cevaşi, murind acêstea, necurat va fi den tot vasul de lemnu, au de haină, au de piêle, au de sac, tot vasul ce se va face lucru întru el în apă să va muia şi necurat va fi până în sară şi după aceea curat va fi.

33. Şi tot vasul de oală în carele va cădea dentra acêstea înlăuntru, cîte vor fi înlăuntru necurate vor fi şi el să va sfărîma.

34. Şi toată bucata care mîncaţi, pre care ar veni pre dînsa apă, necurată va fi voao ; şi toată băutura care să bea den tot vasul necurat va fi.

35. Şi tot ce va cădea den mortăciunile lor pre dînsul necurat va fi. Cuptoare şi căminuri se vor surpa ; necurate acêstea sînt şi necurate vor fi voao.

36. Afară den izvoarăle apelor şi den gropi şi den adunare de apă va fi curată, iară cela ce se va atinge de mortăciunile lor necurat va fi.

37. Iară de va cădea den mortăciunile lor preste toată sămînţa de sămănat care să samănă, curat va fi.

38. Iară de se va vărsa apa preste toată sămînţa şi va cădea den mortăciunile lor pre dînsa, necurată iaste voao.

39. Iară de va muri den dobitoacele care iaste voao slobodă a mînca acesta, cela ce se va atinge de mortăciunile lor necurat va fi până în sară.

40. Şi cela ce va mînca den mortăciunile lor va spăla hainele lui şi necurat va fi până în sară ; şi cela ce va rîdica den mortăciunile lui va spăla hainele lui şi să va spăla cu apă şi necurat va fi până în seară.

41. Şi tot tîrîtoriul care să tîraşte pre pămînt urîciune să fie voao, acesta să nu să mînînce.

42. Şi tot cela ce mêrge pre pîntece şi tot cela cemêrge pe patru pururea, carele are mulţime de picioare întru toate tîrîtoarele ce să tîrăscu pre pămînt, să nu mîncaţi pre êle, că urîciune voao iaste.

43. Şi să nu vă spurcaţi sufletele voastre în toate tîrîtoarele ce să tîrăscu pre pămînt şi să nu vă pîngăriţ în/tru

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

va atinge de mortăcinile lor necurat va fi păn-în sară.

27. Şi tot cela ce va mêrge pre mâini în toate jiganiile carele mergu pre 4 necurate sîntu voao. Tot cela ce să va atinge de mortăciunile lor necurate va fi păn-în sară.

28. Şi cela ce va rădica de mortăciunile lor va spăla hainele lui şi necurat va fi păn-în sară ; necurate acêstea voaă vor fi.

29. Şi acêstea voao necurate den tîrîitoarele ce să tîrîiescu pre pământu : mîţa, şi şoarecile, şi crocodelul cel den pământu şi cîte-i samănă lui:

30. Ghigorţanul, şi hameleon, şi nevăstuica, şi şopîrla, şi guziul.

31. Acêstea necurate sîntu voao den toate tîrîitoarele ce să tîrîescu pre pământu. Tot cela ci să va atinge de mortăciunile lor necurat va fi păn-în sară.

32. Şi tot pre carele va căděa dentru însele pre cevaş, murindu acêstea, necurat va fi den tot vasul de lemnu, au de haine, au de piêle, au de sac, tot vasul carele să va face lucru întru el într-apă să va muia şi necurat va fi păn-în sară, şi după acêea curat va fi.

33. Şi tot vasul de oală întru carele va căděa dentru acêstea înlontru, cîte înlontru vor fi necurate vor fi şi el să va surpa.

34. Şi toată bucata carea mîncaţi pre carea are veni apa, necurată va fi voao ; şi toată băutura carea să bea întru tot vasul necurat va fi.

35. Şi tot carele va căděa dentru mortăciunile lor pre însul necurat va fi. Cuptoare şi cotloane să vor surpa ; necurate acêstea sîntu şi necurate vor fi voao.

36. Afară den izvoarăle apelor şi den gropi şi den adunare de apă va fi curată, iar cela ce să va atinge de mortăciunile lor necurat va fi.

37. Iar de va căděa mortăciunile lor preste toată sămînţa de sămănat carea să samănă, curată va fi.

38. Iar de să va vărsa apă preste toată sămînţa şi va căděa de mortăciunile lor pre însă, necurat iaste voaă.

39. Iar de va muri den dobitoc carele iaste voaă slobod a mînca acesta, cela ci să va atinge de mortăciunile lor necurat va fi păn-în sară.

40. <Şi cela ce va mînca> [9] den mortăciunile lor va spăla hainele lui şi necurat va fi păn-în sară ; şi cela ce va rădica den mortăciunile lui va spăla hainele lui şi să va spăla [10] cu apă şi necurat va fi păn-în sară.

41. Şi tot tîrîitoriul carele să tîriêşte pre pământu oţărît să fie voao, acesta să nu să mănînce.

42. Şi tot cela ce mêrge pre pîntece şi tot cela ce mêrge pre 4 pururea, carele are mulţime de picioare întru toate tîrîitoarele ce să tîrîescu pre pământu, să nu mîncaţi pre êle [11], căce oţărît voao iaste.

43. Şi să nu vă oţăriţi sufletile voastre întru toate tîrîitoarele carele să tîrîescu pre pământu şi să nu vă pîngăriţi în/tru acêstea

ci să va atinge de mortăciunile lor necurapănă seara.

27. Tot ce va umba pre brînci [8] în toate fierile cîte umblă în patru necurat să fie voaoă. Tot cel ce se va atinge de mortăcinile lor să fie necurat pănă seara.

28. Şi cela ce va purta mortăciunea lor să-ş spêle hainele şi să fie necurat pănă seara ; acêstea să fie voaoă necurate.

29. Iar den cêle ce se tîrăsc pre pământ [9], acêstea să fie voaoă necurate ; nevăstuica, şoarecile, corcodelul cel de pământ şi cîte samănă lui:

30. Gorghiţan şi hamelion, jder şi pisică, şopîrla şi guzeil.

31. Acêstea necurate sînt voaoă den toate tîritoarele ce se tîrăsc pre pământ. [32] Tot cel ce se va atinge de mortăcinile lor necurat să fie pănă seara.

32. Şi orce va căděa dentr-însele pre cevaş şi vor muri necurat va fi, [33] or de va fi vas de lemn, ori haină, or burduf, or sac, [34] or fie ce vas în care se face lucru să se spêle în apă şi să fie necurat pănă seara, de-acii iar să fie curat.

33[35]. Şi tot vasul de lut în care va căděa dentr-acêstea într-însul înlăuntru, ce va fi într-însul, va fi necurat, iar vasul să se spargă.

34[35]. Şi toată bucata carea mîncaţ, pre carea se va rădica apa şi va căděa într-însa mortăcină, necurată să vă fie ; şi toată băutura carea se bea în tot vasul necurată va fi [10].

35. Şi tot ce va căděa într-însul den mortăcinile lor necurat va fi vasul acela ; cuptoarele şi cotloanele [11] să se strice, că sînt necurate şi voaoă să vă fie necurate.

36. Iar puţurile şi izvoarăle apelor şi adunarea în care se adună apa acêlea să vă fie curate, iar cela ce se va atinge de mortăcinile lor necurat va fi.

37. Iar de va căděa mortăcinea lor or în ce sămănătură carea se va sămăna, curată va fi.

38. Iar de va vărsa-se apă în sămînţă şi va căděa den mortăcinile lor pre dinsa, necurată să fie voaoă.

39. Iar de va muri vreun dobitoc den care se cade voaoă să mîncaţ, cela ce se va atinge de mortăciunea lui necurat va fi pănă seara.

40. Şi cela ce va mînca den mortăcina lui să-ş spêle hainele sale şi să fie necurat pănă seara ; şi cela ce va purta [12] mortăcină să-ş spêle hainele (şi să se spêle [13] cu apă) [14] şi să fie necurat pănă seara.

41. Şi toată jiganiia carea se tiraşte pre pământ [15] pîngărită să fie voaoă, acêstea să nu le mîncaţ.

42. Tot ce se tiraşte pre pîntece şi tot ce mêrge pre patru şi tot ce iaste cu picioare multe în toate jîgăniile ce se tîrăsc pre pământ să nu mîncaţ.

43. Şi nice într-o jiganie den cêle ce se tîrăsc pre pământ să nu vă spurcaţ în/tr-în-

lui necurat va fi.

27. Să socotiţi drept necurate toate dobitoacele cu patru picioare şi care calcă pe labe. Oricine va atinge hoiturile lor necurat să fie pînă seara.

28. Iar cel ce va purta hoiturile lor îşi va spăla veşmintele şi necurat va fi pînă seara. Toate acestea să le socotiţi drept necurate.

29. Dintre micile viețuitoare care mişună pe pământ, iată pe care să le socotiţi drept necurate : nevăstuica, şoarecele şi şopîrla, împreună cu neamurile ei :

30. Gecko, cameleonul, şopîrla letaah, şopîrla homet şi cîrtiţa.

31. Acestea să le socotiţi drept necurate între viețuitoarele care se tîrăsc pe pământ. Oricine se va atinge de stîrvurile lor necurat va fi pînă seara.

32. Orice lucru pe care va căděa ceva din trupurile lor moarte va fi necurat, fie el vas de lemn, veşmînt, piele sau sac, fie orice alt lucru care se întrebuinţează la ceva ; să fie înmuiat în apă şi să rămînă necurat pînă seara, iar după aceea va fi curat.

33. Orice lucru aflat într-un vas de lut în care a căzut ceva din aceste trupuri moarte va fi necurat, iar vasul acesta să fie spart.

34. Orice lucru de mîncare asupra căruia s-ar vărsa apă (din cea folosită pentru curăţirea vaselor) va fi necurat ; de asemenea, orice băutură care se poate bea devine în acest chip necurată, oricare ar fi vasul în care se află.

35. Orice lucru pe care va căděa ceva din aceste trupuri moarte va fi necurat ; cuptorul şi vatra să fie dărîmate ; ele vor fi necurate şi să le socotiţi necurate.

36. Totuşi, izvoarele, fîntînile şi acumulările de apă vor rămîne curate, dar cel care va atinge hoitul căzut în apă va fi necurat.

37. Dacă va căděa ceva din hoitul lor pe o sămînţă care trebuie semănată, aceasta va rămîne curată.

38. Dacă însă s-a turnat apă peste sămînţă şi va căděa deasupra ei ceva din hoitul lor, atunci să socotiţi necurată acea sămînţă.

39. Dacă moare unul din dobitoacele cu care vă hrăniţi, acela care se va atinge de hoitul lui va fi necurat pînă seara.

40. Iar acela care va mînca dintr-un asemenea hoit să-şi spele veşmintele şi va fi necurat pînă seara ; acela care va purta un hoit să-şi spele veşmintele şi va fi necurat pînă seara.

41. Orice viețuitoare care mişună pe pământ este spurcată pentru voi ; să nu o mîncaţi.

42. Dintre toate viețuitoarele care se tîrăsc pe pîntece să nu mîncaţi, nici dintre cele care merg pe patru sau mai multe picioare, căci sînt spurcate.

43. Să nu vă spurcaţi sufletele voastre cu aceste tîritoare, să nu vă întinaţi/cu ele

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

ѲН

Pag. 78, col. I

тр҃ѵ а҃чѣстѣ,шн҃ нѵ҃вецѣ фн҃ некѵ҃рацѣ т҃тр҃ѵ а҃чѣ
м҃д стѣ. Пе́нтр҃ѵ ѣ҃ѵ сѫ́нть дмн҃ѵль дмнзе́ѵль
вос҃тр҃ѵ, шн҃ вѣвѣць сфнцѣ, шн҃ сфнцѣ вецѣ фн҃, кѣ
ѣ҃ѵ сфнть сѫ́нть дмн҃ѵль дмнзѣ́ѵль вос҃тр҃ѵ, шн҃
нѵ҃вець пѫ́нгѣрн҃ сѵ҃флетеле во́гѣре т҃тр҃ѵ тоате
тѣрѣто́ареле, чесѣ мн҃шкѣ пре́ пѣмѫ́нть .
м҃е Кѣун-ѣ҃ѵ сѫ́нть дмн҃ѵль че́ла чекам ско́ пре во́н де
пѣмѫ́нтѵль е҃гѵпт҃ѵлѵ́н, каспвтфн҃ѵ во́ас дѵ́м
незѣ́ѵ, шн҃ вец фн҃ сфнцн кѣче сфнть сѫ́нть ѣ҃ѵ.
м҃ѕ А҃чѣстаѣ лѣ҃ѣ пе́нтр҃ѵ доснтоа́че, шн҃ пе́нтр҃ѵ
па́сѣрн, шн҃ а҃то́т сѵ҃флетѵль чесѣ мн҃шкѣ т҃а́пѣ,
шн҃ а҃то́тѣ сѵ҃флетѵль чесѣ ѣ҃рѣ́ще пре́ пѣмѫ́нт.
м҃ѕ Ка ѣ҃сѣ сѫ҃свѣ́скѣ т҃тре че́ле некѵ҃ра́те, шн҃ т҃
тре че́ле кѵ҃ра́те, шн҃ сѣ ѣ҃вѣцѣ пре́ фн҃ѣ́н лѵ҃н
їсраи́ль т҃тр҃ѵ мн҃жлокѵ́ль че́лора че наскѵ́ че́ле
вѣ́н, каре сѣмѫ́нѫ́нкѣ, шн҃ т҃тр҃ѵ мн҃жлокѵ́ль че́
лора ка́ре на́скѵ че́ле вѣ́н, шн҃ нѵ҃сѣ мѫ́нѫ́нкѣ

К А́ П Ъ І .

н҃ гръ҃н дмн҃ѵль кѫ́тр҃ѣ мо́ѵсн знкѫ́нд҃ѣ.
Грѣ́щѣ фн҃ѵлоурь лѵ҃н їсраи́ль, шн҃ вѣн
гръ҃н кѣтр҃ѣ ѣ҃н знкѫ́нд҃ѣ, фѣмѣ́ѫ ка́ре
сева т҃грека́, шн҃ ванѧ́ще фѣ́тѣ, некѵ҃ра́
тѣ вафн҃, ѕ҃, зн҃ле, дѵ́пѣ зн҃ѣле сѫ҃свѣ
рѣ́н҃, некѵ҃рѣцн҃ѣ́н ѣ҃н, некѵ҃ра́тѣ вафн҃. Шн҃ а҃
сѫ҃ѣта зн҃ сѣта́ѣ тр҃ѵпѵль а҃коперемѫ́нтѵлѫ́мр҃
ѵнн҃ѣ́н лѵ҃н҃. Шн҃, а҃г҃, де зн҃ле ва шеда́ѣ т҃сѫ҃
целе че́ некѵ҃ра́тѣ а҃ле́ѣ́н, де то́т сфнтѵль нѵ҃сева
а҃тнцне, шн҃ ла сфнцен҃ѣ нѵ҃ва т҃тра, пѣнѣ себе́
панн҃ зн҃ѣле нѵ҃рѣцнрѣ́н҃ѣ́н. Ѳ҃рѣ дева на́ще
фѣ́тѣ шн҃ некѵ҃ра́тѣ вафн҃ де до́ас сѫ҃н кѫ́те, ѕ҃,
зн҃ле, дѵ́пѣ некѵ҃рѣцнѫ́ѣ́н, шн҃, ѕ҃ѕ҃, де зн҃ле ка ше
дѣ т҃сѫ́нцеле че́ле некѵ҃ра́т҃ а҃ле́ѣ́н. Шн҃ кѫ́д
сева панн҃ зн҃ѣле нѵ҃рѣцнрѣ́н҃ѣ́н, пре́ фн҃ѣ́н лѵ҃н пре́
фѣ́тѣ, ка дѵ́че ме́ѣль дева́н҃ ане нѵ҃ра́тѣ ла а҃рѣ́де
ре де то́т, шн҃ вѵ҃н де порѫ́мбѣ лѵ҃н тѵ҃рт҃ѵрѣ пе́
тр҃ѵ пѣка́тѣ, ла ѵ҃ша кортѵлѵ́н҃ мѣ҃рт҃ѵрѣ́н҃, кѣ
тр҃ѣ прѣ́отѣ. Шн҃ ка а҃дѵ́че пре́ еле́ фн҃ѣнтѣ
дмн҃ѵлѵ́н҃, шн҃ тева рѵсѫ́ пе́нтр҃ѵ дѫ́нса попа, шн҃
ка кѵ҃рѣцн пре́. Де ра́на сѫ҃нгелѵ́н҃ ѣ҃н, а҃чѣ́та ѣ҃ле
ѵ҃ѣ че́ѫ ченѧ́ще фѣ́тѣ, лѵ҃н фа́тѣ. Ѳ҃рѣ де нѫ
а҃фѣ́ѣ мѫнаи́нде а҃нѵ҃нсѣ ла ме́ѣль, шн҃ ва лѵ҃а до́ас
тѵ҃рт҃ѵрѣ́ле, лѵ҃ дн҃н пѵ҃н де порѫ́мбѣ, ѵ҃нѵль пе́н
тр҃ѵ а҃рдере де то́т, шн҃ ѵ҃нѵль пе́нтр҃ѵ пѣка́тѣ,
шн҃ сѣва рѵсѫ́ пе́нтр҃ѵ дѫ́нса прѣ́отѵль, шн҃ сѣ
ва кѵ҃рѣцн҃.

К А́ П Ъ І Г І

н҃ гръ҃н дмн҃ѵль кѣтр҃ѣ мо́ѵсн шн҃ а҃ро́нь
знкѫ́нд҃ѣ. Ла со́мь де сева фе́че со́аре
кѫ́рѣ т҃пе́лѣ фѣ́цѣ́н лѵ҃н струнчи́нѣ
тѵ҃рѣ де семна́рѣ, лѵ҃ семн҃ѵ де стрнк
ѵнн҃, шн҃ сева фа́че т҃пе́лѣ тр҃ѵпѵлѵ́н҃
лѵ҃н҃, пнпѵнрѣ де бѵ҃ѕ, шн҃ ва ѵ҃ѣнн҃ кѣтр҃ѣ а҃рѣ́ѵне
прѣ́отѵль, са́ѵ ла ѵ҃нѵль дн҃ѳ́нѣ́н лѵ҃н прѣ́отѵ́н҃.
Шн҃ ва ѵ҃ѣдѣ прѣ́отѵль пнпѵнрѣ т҃пе́лѣ тр҃ѵпѵ
лѵ҃н лѵ҃н҃, шн҃ пѣрѵль т҃пнпѵнрѣ сева прѣмѣнѵ т҃а́
ѵ҃ѕ, шн҃ ѵ҃ѣдѣ́рѣ пнпѵнрѣ́н҃, а҃ѣте а҃фѵ҃ндь дн҃ѳ пе́л
лѣ тр҃ѵпѵлѵ́н҃ сѵ҃ѕ, пнпѵнрѣ де стрнкѵ҃нне а҃ѣте
шн҃ ва ѵ҃ѣдѣ прѣ́отѵль шн҃ ва пѫ́нгѣрн҃ пре́ еле .
д҃ Ѳ҃рѣ дева́фн҃ шн҃ стрнкѵ҃нне а҃ле́ѣ, т҃пе́лѣ тр҃ѵ

acêstea şi nu veţ fi necuraţi întru acêstea.

44. Pentru <că> eu sînt Domnul Dumnezeul vostru şi vă veţ sfinţi şi sfinţi veţ fi, că eu sînt sînt, Domnul Dumnezăul vostru, şi nu veţ pîngări sufletele voastre întru toate tîrîtoarele ce să mişcă pre pămînt.

45. Căci eu sînt Domnul cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dumnezău şi veţ fi sfinţi, căce sfînt sînt eu.

46. Aceasta e lêgea pentru dobitoace, şi pentru pasări, şi a tot sufletul ce să mişcă în apă, şi a tot sufletul ce să tîraşte pre pămînt.

47. Ca să să osăbească între cêle necurate şi între cele curate şi să învêţe pre fiii lui Israil întru mijlocul celora care nascu cêle vii care să mînîncă şi întru mijlocul celora care născu cêle vii şi nu să mînînca.»“

CAP 12

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil şi vei grăi cătră ei zicînd : «Fămêia care se va îngreca şi va naşte făt necurată va fi 7 zile, după zilele osebirii necurăţiii ei necurată va fi.

3. Şi a opta zi să taie trupul acoperemîntului marginii lui.

4. Şi 33 de zile va şedea în sîngele cel necurat al ei, de tot sfîntul nu se va atinge şi la sfinţenie nu va întra, pănă se vor plini zilele curăţirii ei.

5. Iară de va naşte fată, şi necurată va fi de doao ori cîte 7 zile după necurăţiia ei şi 66 de zile va şedea în sîngele cel necurat al ei.

6. Şi cînd se vor plini zilele curăţirii ei, pre fiiu au pre fată va aduce miel de un an, curat, la ardere de tot, şi puiu de porumbu au turturea pentru păcat, la uşa cortului mărturiei, cătră preot.

7. Şi va aduce pre el înaintea Domnului şi se va ruga pentru dînsa popa şi va curăţi pre ea de rana sîngelui ei. Aceasta e lêgea ceiia ce naşte făt au fată.

8. Iară de nu află mîna ei de ajuns la miel şi va lua doao turturêle au doi pui de porumb, unul pentru ardere de tot şi unul pentru păcat, şi să va ruga pentru dînsa preotul şi să va curăţi.»“

CAP 13

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi şi Aaron zicînd :

2. „La om de se va face oarecăruia în piêlea fêţii lui struncinătură de semnare au semnu de stricăciune şi se va face în piêlea trupului lui pipăire de Lube şi va veni cătră Aaron preotul sau la unul den fiii lui, preoţii,

3. Şi va vedea preotul pipăirea în piêlea trupului lui şi părul în pipăire se va premeni în albu şi vedêrea pipăirii iaste afund den piêlea trupului său, pipăire de stricăciune iaste, şi va vedea preotul şi va pîngări pre el.

4. Iară de va îi şi stricăciune albă în piêlea tru/pului

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

și nu veți fi necurați întru acêstea.

44. Pentru că eu sîntu Domnul Dumnedzăul vostru și veți sfinți și sfinți veți fi căce eu sfîntu sînt, Domnul Dumnedzăul vostru, și nu veți pîngări sufletile voastre întru toate tîrîtoarele ce să clătescu pre pămîntu.

45. Căce eu sîntu Domnul cela ce scoate pre voi den pămîntul Eghiptului, ca să vă fiu voao Dumnedzău și veți fi sfinți, căce sfîntu eu sîntu.

46. Acesta-i lêgea pentru dobitoc, și pasărilor, și tot sufletul ce să clătêște într-apă și a tot sufletul ce să tîrîlêște pre pămîntu,

47. Ca să s<ă> usăbască întru cêle necurate <și întru cêle curate>[12] și să învêțe pre fiii lui Israil întru mijlocul celor ce fac a trăi cêle ce să mănîncă și întru mijlocul celora ce fac a trăi <cêle ce nu să mănîncă>[13]».

CAP 12

1. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicînd:

2. „Grăiêște fiilor lui Israil și vei grăi cătră ei dzicîndu: «Fămêia care să va îngreca și va naște feți, necurată va fi 7 dzile, după dzilele usăbirei necurăției ei necurată va fi.

3. Și înn-a opta dzi să taie trupul acoperemîntului.

4. Și 33 dzile va ședea întru sîngele cel necurat al ei, de tot sfîntul nu să va atinge și la sfințenie nu va ieși pân-să vor plini dzilele curățirei ei.

5. Iar să va naște fată, și necurată va fi de doao ori cîte șapte dzile după necurăția ei și 66 de dzile va ședea întru sînge necurat al ei.

6. Și cîndu să vor plini dzilele curățirei ei, pre fiiu au pre fată va aduce miel de un an curat la ardere de tot, și puiu de porîmbu au turturea pentru păcat, la ușea cortului mărturiei.

7. Cătră preut, și-l va aduce pre el înnaintea Domnului și să va ruga pentru însă popa și o va curăți pre ea de rana sîngelui ei. Accasta-i lêgea cei ci naște fiiu au fată.

8. Iar să nu afle mîna ei deagiunsu la miel va lua doao turturêle au doi pui de porîmbu, unul pentru ardere de tot și unul pentru păcat, și să va ruga pentru însa preutul și să va curăți»“.

CAP 13

1. Și grăi Domnul cătră Moisi și Aaron dzicînd:

2. „La om de să va face nescui în piêlea trupului său strănciunătură de însemnare au semnu de stricăciune și să va face întru piêlea trupului lui pipăire de stricăciune și va veni cătră Aaron preutul sau unul den fiii lui, preuții.

3. Și va vedea preutul pipăirea întru piêlea trupului și părul întru pipăire să va primeni întru albu și vedêrea pipăirei iaste afundu den piêlea trupului, pipăirei de stricăciune iaste și va vedea preutul și va pîngări pre el.

4. Iar de va fi și stricăciunea albă întru piêlea tru/pului și afundu nu va fi vedêrea sele și să nu fiț pîngăriț într-însele.

44. Că eu sînt Domnul Domnezeul vostru și să fiț sfinți, că eu Dumnezeul vostru sînt sfînt și să nu vă pîngăriț sufletele nice într-o gadină care se clătesc pre pămînt,

45. Că eu sînt Domnul carele v-am scos den țara Eghipetului, ca să vă fiu Dumnezeu, să fiț sfinți, că eu sînt sfînt.

46. Aceasta iaste lêgea pentru dobitoace, și pentru pasări, și pentru toate sufletele care se clătesc în ape, și pentru toate sufletele care se clătesc pre pămînt.

47. Să usebească între cêle curate și între cêle necurate, spre învățătura feciorilor lui Israil între cêle ce trăiesc și se mănîncă și între cêle ce trăiesc și nu se mănîncă“.

CAP 12

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd

2. „Grăiêște feciorilor lui Israil și le zi «Muiêrea carea va îngreca și va naște fiiu parte bărbătească necurată să fie 7 zile, și după zilele osebirei firei necurăției ei necurată să fie.

3. Iar a opta zi să taie împrejur trupul lui cel de margine.

4. Iar ea să șază 33 de zile în sîngele curățirei ei și nice de un lucru sfînt să nu se atingă și în sfințire[1] să nu între, pînă se vor săvîrși zilele curățirei ei.

5. Iar de va naște parte muierească, să fie necurată 14 zile și după spurcăciunea firei ei să șază 66 de zile în sîngele curățirei ei.

6. Iar cînd se vor umplea zilele curățirei ei, să aducă pentru feciorul sau pentru fata ei un cîrlan den oi, nevinovat, de un an, spre arderea de tot, și pui de porumb sau de turturea, pentru păcat, înaintea cortului mărturiei, la preot.

7. Și să aducă înaintea Domnului și să se roage preotul pentru dînsași, ca să o curățească de rana sîngelui ei. Aceasta iaste lêgea celor ce vor naște parte bărbătească sau muierească.

8. Iar de nu va ajunge mîna ei cu miel[2], să ia și 2 porumbi sau 2 turturêle, unul să fie spre ardere de tot, iar altul pentru păcat, și se va ruga preotul pentru dînsa și se va curăți»“.

CAP 13

1. Și grăi Domnul cătră Moisei și cătră Aáron zicînd:

2. „Omul cela ce va fi pre piêlea trupului lui semn de bube, începătură de mișălie[1], și va fi pre piêlea trupului lui bubă de mișălie să se aducă la Aáron preotul, sau la un preot den feciorii lui.

3. Și să vază preotul stricăciunea pre piêlea trupului lui și păr în stricăciune și să se premenească în alb și micșorează-se vedêrea stricăciunei de pre piêlea trupului lui și să vază preotul că iaste buba mișălei și să o pîngărească.

4. Iar de va fi stricăciunea albă pre piêlea tru/pului lui și vedêrea trupului den

și să nu vă pîngăriți prin ele.

44. Căci eu sînt Domnul Dumnezeul vostru! Sfințiți-vă și fiți sfinți, căci eu sînt sfînt! Să nu vă pîngăriți prin oricare dintre aceste viețuitoare care se tîrăsc pe pămînt.

41. Căci eu sînt Domnul, cel care v-am scos pe voi din țara Egiptului, ca să vă fiu Dumnezeu. Să fiți sfinți, fiindcă eu sînt sfînt.

46. Aceasta este legea privitoare la dobitoace, la păsări, la toate viețuitoarele care se mișcă în apă și la cele care se tîrăsc pe pămînt.

47. Ca să faceți deosebire între ceea ce este necurat și ceea ce este curat, între viețuitoarele care se pot mînca și cele care nu se pot mînca.“

CAP. 12

Curățirea femeilor după naștere

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă o femeie va rămîne însărcinată și va naște un fiu, să fie necurată timp de șapte zile; să fie necurată ca în vremea sorocului ei lunar.

3. În ziua a opta, băiatul să fie tăiat împrejur.

4. Iar femeia să rămînă acasă treizeci și trei de zile, ca să se curețe de sîngele ei; să nu atingă nici un lucru sfînt și să nu meargă la sfîntul lăcaș pînă nu se vor împlini zilele curățirii ei.

5. Dacă va naște o fiică, să fie timp de două săptămîni ca în vremea sorocului ei lunar; și să rămînă acasă șaizeci și șase de zile, ca să se curețe de sîngele ei.

6. Iar cînd se vor împlini zilele curățirii ei, fie pentru un fiu, fie pentru o fiică, femeia să aducă preotului, la ușa cortului întîlnirii, un miel de un an pentru ardere de tot și un pui de porumbel sau o turturea ca jertfă pentru păcat.

7. Preotul să le înfățișeze înaintea Domnului și să facă ispășire pentru ea; și va fi curățită de scurgerea sîngelui ei. Aceasta este legea pentru femeia care naște un băiat sau o fată.

8. Dacă nu-i va fi la îndemînă să aducă un miel, atunci să înfățișeze două turturele sau doi pui de porumbel, unul pentru arderea de tot și altul ca jertfă pentru păcat. Preotul să facă ispășire pentru ea și va fi curată.»“

CAP. 13

Lepra

1. Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron spunîndu-le:

2. „Dacă unui om îi va apărea pe piele o umflătură, o bubă sau o pată care va începe să semene cu o plagă de lepră pe pielea corpului, acel om să fie adus la preotul Aaron sau la unul dintre fiii lui.

3. Preotul să cerceteze plaga de pe pielea corpului; dacă părul de pe plagă s-a albit și dacă plaga pare mai adîncă decît pielea corpului, atunci este o rană de lepră. Preotul să-l cerceteze și să-l declare necurat pe acel om.

4. Dacă însă pe pielea corpului se va afla o pată albă care nu pare mai adîncă

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 78, col. II

пѹлхѹй лѣй, шн ѧфѹндь нѹвафн ведѣрѣ ѣп денѣ
пѣмле шн пѣрхль лѣй нѹсѣх премени ѧ ѧлбнчине, че ѥсте ѣль негрѹ, шн ва сѣсѣн прѣсѣ
пипъпѣрѣ, ѕ, зиле. Шн ваведѣ прѣсѣтхль ѕ
пипъпѣрѣ ѧшѧтѣ зн, шн ѣтъ пипъпѣрѣ рѣмѧне
ѧнаинтѣ лѹй, нѧх скъзѹт пипъпѣрѣ ѧпѣмле,
шнл ва сѣсѣн прѣджнсхль прѣсѣтхле, ѕ, зиле
ѧлдонлѣ рѧнды. Шн ваведѣ прѣсѣтхль прѣдж ѕ
схль ѧшѧтѣ зн ѧлдонлѣ рѧнды, шн ѣтъ ѧнегри
тъ пипъпѣрѣ, нѧх фкѹрѣ семнѹ пипъпѣрѣ ѧпѣм
ле, шнл ва кърцн прѣджсхл прѣсѣтхль, пентрѹ
кѣ сѣнѹ ѥсте, шн спълдѣ хѧнелелѣ кърѣ вафн.
Ѣръ дсева премени, шн сева ѧтоаче сѣнѹ ѧпѣмле, ѕ
дѹпъ чѣл ваведѣ прѣ джнсхль прѣсѣтхль, ка сѣ
кърцѣскъ прѣ ѣле, шн сѣва арѣта ѧлдонлѣ
рѣнды прѣсѣтхлѣ, шн ва ведѣ прѣ ѣль прѣсѣтхл,
шн ѣтъ съ ѧтоарсе семнхль ѧпѣмле, шнл ва
пѧнгъри прѣ ѣль прѣсѣтхл, стрекъчине ѥсте.
Шн пипъпре дестрекъчине десева фаче ѧ сѣмь, ѳ
шн ва бени ла прѣсѣть шн ва ведѣ прѣсѣтхл.
Шн ѣтъ рѧнъ ѧлѣть ѧпѣмле, шн ѧ ѧх премени ѧ
пъре ѧлѣх, шн денчѣлесѣпиѣоасе ѧл трѹпхлѣ
чѣлѹй бн ѧрѧнъ. Стрекъчине вѣке ѧлѣ ѧтрх ѳ
пѣмлѣ фѣцѣй лѹй. Шн ва пѧнгъри прѣ ѣль ѳа
прѣсѣтхл, шн ва сѣсѣн прѣ джнсхль, пентрѹ
кѣ некърать ѥсте. Ѣръ дин флорндь ва ѳв
ѧфлори стрекъчинѣ ѧпѣмле, шн ва ѧкопери стр
ъчинѣ тоатъ пѣмлѣ пипъпѣрѣ, дин кап пѧ
нъ ла пичоареле лѹй, прѣсте тоатъ ведѣрѣ прѣс
тѹлѹй. Шн ва ведѣ прѣсѣтхл шн ѣтъ лѣ ѳв
ѧкопернт стрекъчинѣ тоатъ пѣмлѣ трѹпхлѹй лѣ,
шн ва кърцнлѹй прѣсѣтхл пипъпѣрѣ, пентрѹ
кѣ тот лѣ применнт ѧ ѧлбѣ, кърать ѥсте.
Шн ѧтрх карѣ зн сева нбн ѧ ѣль трѹпъ вн, се ѳд
ва пѧнгъри. Шн ваведѣ прѣсѣтхл трѹпъ ѳе
чѣль сънътось, шнлва пѧнгъри прѣ ѣль, трѹпъ
чѣль сънътось кѣчѣ ни кърать ѥсте, стрекъчи
не ѥсте. Ѣръ десева ѧшезѣ трѹпхл чѣль ѳѕ
сънътось, шн сѣва премінн ѧ ѧлѣх, шн ваберн
ла прѣсѣтх. Шн ва ведѣ прѣсѣтхл, шн ѣ ѳз
тъ сѣх примінѣть пипъпѣрѣ ѧ ѧлбнчине, шн ва
кърцн прѣсѣтхл пипъпѣрѣ, кърать ѥсте.
Шн трѹпхл десева фаче ѧпѣмлѣ лѹй рѧнъ, шн ѳѳ
сѣка бнндекѧ. Шн сева фаче ѧлокхл рѧнй ѳѳ
стрѹнчинѣтѹрѣ ѧлѣть, ѧх стрекъчине ѧлѣть ѧх
рошнатикъ, шн сева ѧрѣта прѣсѣтхлѹн.
Шн ва ведѣ прѣсѣтхл шн ѣтъ ведѣрѣ мѧн ѧфѹндь ѯ
декѣть пѣмлѣ, шн пѣрхл ѣн сѧх примените ѧ
ѧлбнчине, шнл ва пъпгъри прѣ ѣль прѣсѣтхл, пи
пъпре дестрекъчине ѥсте, ѧрѧнъ ѧх ѧфлорѣ.
Ѣръ дева ведѣ прѣсѣтхл, шн ѣтъ нѧсте ѧ ѯа
трѣнсхль пѣре ѧлѣх, шн ѧфѹндь нѹвафн денѣ
пѣмлѣ фѣцѣй, шн ѧ вафн негрѣтъ, шнлва сѣ
сѣсѣн прѣ ѣль прѣсѣтхл, ѕ, зиле. Ѣръ десева ѯв
въръса нѹ въръсаре ѧпѣмле, шнл ва пѧнгъри прѣ ѣ
прѣсѣтхл, пипъпре дестрекъчине ѥсте, ѧрѧнъ
ѧх ѧфлорѣтъ. Ѣръ дева рѣмѧне прѣ локѹ ѯг
лѹй стрекъчинѣ, шн нѹсева рѣсърѣ, сѣмнѹ ѧл
рѧнѣй ѥсте, шн ва кърцн прѣ джнсхль прѣсѣ.
Шн

lui şi afund nu va fi vedêrea ei den piêle şi părul lui nu s-au premenit în albiciune, ce iaste el negru, şi va osebi preotul pipăirea 7 zile.

5. Şi va vedea preotul pipăirea a şaptea zi, şi, iată, pipăirea rămîne înaintea lui, n-au scăzut pipăirea în piêle, şi-l va osebi pre dînsul preotul 7 zile al doilea rînd.

6. Şi va vedea preotul pre dînsul a şaptea zi, al doilea rînd, şi, iată, înnegrită pipăirea n-au făcut semnu pipăirea în piêle şi-l va curăţi pre dînsul preotul, pentru că semnu iaste, şi spălînd hainele lui curat va fi.

7. Iară de se va premeni şi se va întoarce semnul în piêle, după ce-l va vedea pre dînsul preotul ca să-l curăţască pre el, şi să va arăta al doilea rînd preotului şi-l va vedea pre el preotul, şi, iată, să întoarse semnul în piêle, şi-l va pîngări pre el preotul, strecăciune iaste.

8. Şi pipăire de stricăciune de se va face în om şi va veni la preot şi va vedea preotul,

9. Şi, iată, rană albă în piêle şi ea au premenit păr albu şi den cêle sănătoase al trupului celui viu în rană,

10. Stricăciune vêche iaste întru piêlea fêţii lui.

11. Şi-l va pîngări pre el preotul şi-l va osebi pre dînsul, pentru că necurat iaste.

12. Iară de-nflorînd va înflori stricăciunea în piêle şi va acoperi stricăciunea toată piêlea pipăirii, den cap pînă la picioarele lui, preste toată vedêrea preotului,

13. Şi va vedea preotul şi, iată, au acoperit stricăciunea toată piêlea trupului lui şi va curăţi lui preotul pipăirea, pentru că tot au primenit în albu, curat iaste.

14. Şi întru carea zi se va ivi în el trup viu, se va pîngări.

15. Şi va vedea preotul trupul cel sănătos şi-l va pîngări pre el trupul cel sănătos, căce necurat iaste, stricăciune iaste.

16. Iară de se va aşăza trupul cel sănătos şi să va premeni în albu şi va veni la preotu

17. Şi va vedea preotul şi, iată, se-au primenit pipăirea în albiciune şi va curăţi preotul pipăirea, curat iaste.

18. Şi trupul de se va face în piêlea lui rană şi se va vindeca,

19. Şi se va face în locul ranii struncinătură albă, au stricăciune albă au roşiiatică, şi se va arăta preotului,

20. Şi va vedea preotul şi iată, vedêrea mai afund decît piêlea şi părul ei s-au primenit în albiciune şi-l va pîngări pre el preotul, pipăire de stricăciune iaste, în rană au înflorit.

21. Iară de va vedea preotul şi, iată, nu iaste într-însul păr albu şi afund nu va fi den piêlea fêţii şi ea va fi negrită şi-l va osăbi pre el preotul 7 zile.

22. Iară de se va vărsa cu vărsare în piêle şi-l va pîngări pre el preotul, pipăire de stricăciune iaste, în rană au înflorit.

23. Iară de va rămînea pre locul lui stricăciunea şi nu se va răvărsa, sămnu al ranii iaste şi va curăţi pre dînsul preotul./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

ei den piêle și părul lui nu s-au premenit în albiciune, ce iaste el negru, și va usăbi preutul pipăirea 7 dzile.

5. Și va vedea preutul pipăirea a șaptea dzi, și, iată, pipăirea rămîne înnaintea lui, nu au căzdut pipăirea întru piêle, și-l va usăbi pre însul preutul 7 dzile al doilea rîndu.

6. Și-l va vedea preutul pre însul a șaptea dzi, al doilea rîndu, și, iată, înnegrită pipăirea n-au făcut sămnu pipăirea întru piêle și-l va curăți pre însul preutul, pentru că semnu iaste, și spălînd hainele lui curat va fi.

7. Iar de să va primeni și să va însemna sămnul întru piêle, după ce-l va vedea pre însul preutul ca să-l curățască pre însă, și să va arăta al doilea rîndu preutului și-l va vedea pre el preutul, și, iată, însămnă sămnul întru piêle, și-l va pingări pre el preutul, stricăciune iaste.

8. Și pipăire de stricăciune de să va face întru om și va veni la preut și va vedea preutul.

9. Și, iată, rană albă întru piêle și ea au primenit păr albu și dentru cel sănătos al trupului celui viu întru rană,

10. Stricăciune vêche iaste întru piêlea fêții lui.

11. Și-l va pingări per el preutul și-l va usăbi pre însă, pentru că necurat iaste.

12. Iar de va fi înflorînd în flori stricăciuni întru piêle și va acoperi stricăciunea toată piêlea pipăirei, den cap pân-la picioarele lui, preste toată vedêrea preutului,

13. Și va vedea preutul și, iată, au acoperit stricăciunea toată piêlea trupului lui și va curăți lui preutul pipăirea, pentru căce tot au primenit întru albu curat iaste.

14. Și întru care dzi să va ivi întru ei trup viu, să va pingări.

15. Și va vedea preutul trupul cel sănătos a lui și-l va pi<n>gări pre el trupul cel sănătos, necurat iaste, stricăciune iaste.

16. Iar de să va aședza trupul cel sănătos și să va premeni întru albu și va veni la preut

17. Și va vedea preutul și, iată, s-au primenit întru albiciune și va curăți preutul pipăirea, curat iaste.

18. Și trup de să va face întru piêlea lui rană și să va vindeca,

19. Și să va face în locul ranei strînciunătură albă, au stricăciune roșiatecă au albă, și să va arăta preutului,

20. Și va vedea preutul și, iată, va vedea mai afundă decît piêlea și părul ei s-au primenit întru albiciune și-l va pingări pre el preutul pipăire de stricăciune iaste întru rană au înflorit.

21. Iar să va vedea preutul și, iată, nu iaste întru însul păr albu și afundu nu va fi den piêlea fêței, și ea va fi înnegrită și-l va usăbi pre el preutul 7 dzile.

22. Iar de să va vărsa cu vărsare întru piêle și-l va pingări pre el preutul, pipăire de stricăciune iaste, întru rană au înflorit.

23. Iar de va rămînea pre locul său stricăciunea și nu să va răvărsa, sămnu al ranei iaste și va curăți pre însă preutul./

piêlea lui nu va fi grozavă și părul lui nu se va fi schimbat în alb, ce iaste negru, [5] și va usebi preotul buba mișăliei șapte zile.

5. Și să vază preotul buba a șaptea zi; [6] și văzînd preotul a șaptea zi, și, iată, buba au rămas înaintea lui și nu se-au schimbat stricăciunea în piêle, să-l usebească preotul și într-alte 7 zile.

6. Și să-l vază iar preotul a șaptea zi al doilea rînd și iată, mișăliia au negrit și nu se-au schimbat buba în piêle și-l va curăți preotul că iaste semn, [7] și să-ș spêle hainele și va fi curat.

7. Iar de schimbîndu-se se va schimba semnul în piêle, după cum va vedea preotul îl va curăți, [8] și se va arăta preotului al doilea rînd și-l va vedea preotul și, iată, se-au schimbat semnul în piêle, și să-l pingărească preotul, că iaste mișălie.

8[9]. Și de va fi pre om buba mișăliei să vie la preot.

9[10]. Și văzîndu-l preotul că, iată, iaste bubă albă pre piêle și au schimbat părul alb den sănătatea trupului celui viu în bubă,

10[11]. Stricăciune vêche iaste în piêlea trupului lui.

11. Și să-l pingărească preotul și să-l usebească, că iaste necurat.

12. Iar de înflorînd va înflori stricăciunea în piêle și va acoperi stricăciunea toată piêlea cu bube de la cap pînă la picioare, preste toată vedêrea preotului.

13. Și văzîndu-l preotul și, iată, au acoperit mișăliia toată piêlea trupului lui și va curăți lui preotul bubele, că se-au schimbat, tot în alb, curat iaste.

14. Și în care zi se va arăta într-însul carne vie, se va pingări.

15. Și va vedea preotul trupul întreg, să-l pingărească, că trupul cel sănătos iaste necurat, stricăciune iaste.

16. Iar de se va așăza trupul cel sănătos și se va schimba în alb și va veni la preot

17[16]. Și va vedea preotul [17] și, iată, se-au schimbat buba în alb și să curățească preotul buba, curat iaste,

18. Și trupul de va fi pre piêlea lui bubă cu puroi și se va vindeca,

19. Și în locul aceiia se va face altă bubă albă sau va albi stricăciunea sau va rușî, și se va arăta preotului.

20[19]. Și-l va vedea [20] și, iată, vedêrea piții va fi grozavă și părul se-au schimbat în alb și să-l pingărească preotul, că bubă de mișălie iaste și într-o rană au înflorit.

21. Iar de va vedea preotul și, iată, nu iaste într-însa păr alb, nice piêlea trupului nu iaste grozavă și au înnegrit, să-l usebească preotul 7 zile.

22. Iar de se va vărsa cu vărsare în piêle, să-l pingărească preotul, că bubă de mișălie iaste și într-o rană au înflorit.

23. Iar de va rămînea mișăliia în locul ei pre trup și nu se va vărsa, semn de rană iaste și să-l curățească preotul./

decît piêlea și dacă părul nu se albețe ci rămîne negru, atunci preotul să-l izoleze pe bolnav timp de șapte zile.

5. A șaptea zi să-l cerceteze preotul din nou. Dacă i se pare că plaga nu a înaintat și nu s-a întins pe piele, preotul să-l izoleze iarăși pe bolnav alte șapte zile.

6. Preotul să-l cerceteze din nou a șaptea zi. Dacă plaga a pălit și nu s-a întins pe piele, preotul să-l declare curat pe acel om; a fost o bubă oarecare. Omul să-și spele veșmintele și va fi curat.

7. Dar dacă plaga s-a întins pe piele chiar după ce acesta se înfățișase preotului pentru a fi declarat curat, atunci bolnavul să se înfățișeze din nou preotului.

8. Acesta să-l cerceteze iarăși. Dacă plaga s-a întins pe piele, preotul să-l declare necurat; aceasta este lepră.

9. Cînd va apărea pe un om o plagă de lepră, acesta să fie adus la preot.

10. Preotul să-l cerceteze. Dacă va avea pe piele o umflătură albă și dacă ea a făcut să se albească părul, iar în umflătură se vede carne vie,

11. Atunci pe pielea acelui om se găsește o lepră învechită. Preotul să-l declare necurat și să îl izoleze, căci este necurat.

12. Dacă lepra va înflori pe piele și va acoperi toată pielea celui care are plaga, din cap pînă la picioare, peste tot pe unde preotul își va arunca privirile,

13. Să-l cerceteze preotul și, dacă lepra acoperă tot corpul, să-l declare curat pe cel care are plaga; fiindcă a devenit alb în întregime, este curat.

14. Dar în ziua cînd pe el se va ivi carne vie, va fi necurat.

15. Cînd preotul va vedea carnea vie să-l declare necurat, căci carnea vie este necurată, este lepră.

16. Dacă însă carnea vie se preschimbă și se face albă, bolnavul să vină la preot.

17. Preotul îl va cerceta și, dacă plaga s-a făcut albă, îl va declara curat pe cel cu plaga; el este curat.

18. Dacă va avea cineva pe pielea sa o bubă care s-a vindecat,

19. Iar pe locul unde a fost buba se va ivi o umflătură albă ori o pată albă-roșiatică, acel om să se arate preotului.

20. Iar preotul să-l cerceteze. Dacă pata pare mai adîncă decît pielea, iar părul s-a făcut alb, preotul să-l declare necurat; este o plagă de lepră, care a înflorit în acea bubă.

21. Dacă va vedea preotul că pe pată părul nu a albit, și că aceasta nu este mai adîncă decît pielea și că s-a înegrit, atunci să-l izoleze pe acel om timp de șapte zile.

22. Dacă pata s-a întins pe piele, preotul să-l declare necurat; este o plagă de lepră.

23. Dacă însă pata a rămas pe loc și nu s-a întins, atunci acesta este semnul bubei vindecate; preotul să-l declare curat./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 79, col. II

curat iaste.

41. Iară de se va zmulge cuiva capul den faţă, iaste tîrcav, curat iaste.

42. Iară de se va face în pleaşa lui au în tîrcăvirea lui pipăire albă au roşiiatecă, stricăciune înflorind iaste în pleaşa lui au în tîrcăvirea lui.

43. Şi va vedea pre el preotul şi, iată, vedêrea pipăirii albă au roşiiatică în pleaşă au în tîrcăvirea lui ca un chip de stricăciune în piêlea trupului,

44. Om stricat iaste. cu pîngăriciune va pîngări pre el preotul în capul lui, pipăirea lui.

45. Şi stricatul în care iaste pipăirea, hainele lui să fie rumte şi capul lui descoperit şi prejur gura lui să s[ă] învăleascâ şi necurat se va chema.

46. Toate zilele cîte va fi pre el pipăirea fiind necurat, necurat va fi osăbit va şădea, afară den tabără îi va fi lui petrêcerea.

47. Şi pre haine de se va face pipăirea într-însul stricăciune, în haine de păr au în haine de cîlţi,

48. Au în ţesătură, au în tort, au în inuri, au în păr, au în piêle au în toată piêlea de lucru,

49. Şi se va face pipăirea înverzind, au roşind, au în piêle, au în haine, au în ţesătură, au în tortu, au în tot vasul lucrat de piêle, pipăire de stricăciune iaste şi va arăta preotului.

50. Şi va vedea preotul pipăirea şi va osăbi preotul pipăirea şapte zile.

51. Şi va vedea preotul pipăirea a şaptea zi, iară, de se va răvărsa pipăirea în haine, au în ţesătură, au în tortu, au în piêle după toate cîte se vor face piei în lucruri, stricăciune întemeiată iaste, pipăirea necurată iaste.

52. Va arde de tot haina, au ţesătura, au tortul, au den păruri, au den inuri au den tot vasul de piêle în carele va fi într-însul pipăire căci stricăciune întemeiată iaste, cu foc să să arză.

53. Iară de va vedea preotul şi nu se va răvărsa pipăirea în haină, au în ţesătură, au în tortu, au în tot vasul de piêle,

54. Şi va porunci preotul şi va spăla preste care va fi pre dînsul pipăire şi va osăbi preotul pipăirea 7 zile al doile rînd,

55. Şi va vedea preotul dupre ce i se va spăla lui pipăirea şi iată nu va premeni pipăirea vedêrea ei şi pipăirea nu se va vărsa, necurat iaste. în foc se va arde de tot s-au întărit în haine, au în ţesături, au în tort.

56. Şi de va vedea preotul şi va fi neagră pipăirea după ce se va spăla acela şi va rumpe pre el de la haină, au den ţesătură au den tort, au den piêle.

57. Iară de se va mai ivi încă în haină, au în ţesătură, au în tort, au în tot vasul de piêle, stricăciune înflorind iaste, în foc se va arde în carele iaste pipăirea.

58. Şi haina, au ţesătură, au tortul, au tot vasul de piêle carele se va spăla şi se va lipsi de la dînsul pipăirea şi se va spăla al doilea rînd şi curat va fi.»

59. Aceasta e lêgea pipăirii stricăciunii a hainei de păr, au de cîlţi, au de ţesătu/ră, au de tort, au de tot vasul

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

pleșiv iaste, curat iaste.

41. Iar de să va zmulge den față capul nescui, iaste chelbaș, curat iaste.

42. Iar de să va face întru pleașa lui au întru chelbășiia lui pipăire albă au roșiiatică, stricăciune înflorindu iaste în pleașa lui au întru chelbășiia lui.

43. Și-l va vedea pre el preutul și, iată, vedêrea pipăirei albă au roșiiatecă întru pleașe au întru chelbășiia lui ca un chip de stricăciune întru piêlea trupului,

44. Om stricat iaste, cu pingăriciune îl va pingări preutul întru capul lui, pipăirea lui.

45. Și stricatul întru carele iaste pipăirea, hainele lui să fie rupte și capul lui descoperit și pregiur gura lui să s<ă> învălească și necurat să va chema.

46. Toate dzilele cîte va fi pre el pipăirea fiind necurat, necurat va fi, usăbit va ședea, afară den tabără îi va fi lui zăbavă.

47. Și pre haine de să va face pipăire întru însă de stricăciune, în haine de păr au haine de cilți,

48. Au întru țăsătură, au [în] întru tortu, au întru cêle de inuri, au întru cêle de păr, au întru piêle au întru toată piêlea de lucru,

49. Și să va face pipăirea înverzindu au rușindu întru piêle, au întru haină, au întru țăsătură, au întru tortu au întru vasul lucrat de piêle, pipăire de stricăciune iaste și va arăta preutului.

50. Și va vedea preutul pipăirea și va usăbi preutul pipăirea 7 dzile.

51. Și va vedea preutul pipăirea într-a șeaptea dzi, iar de să va răvărsa pipăirea întru haine, au întru țăsătură, au întru tortu au întru piêle după toate cîte să vor face pici întru lucruri, stricăciune întemeiată iaste, pipăirea necurată iaste.

52. Va arde de tot haina, au țăsătura, au tortul au dentru păr, au dentru inuri au dentru tot vasul de piêle întru carele va fi pipăirea, căci stricăciune întemeiată iaste, cu foc să s<ă> ardză.

53. Iar de va vedea preutul și nu va răvărsa pipăirea în haină, au în țăsătură, au în tortu au în tot vasul de piêle,

54. Și va porănci preutul și va spăla preste carele va fi pre însul pipăirea și va usăbi preutul pipăirea 7 dzile al doilea rîndu.

55. Și va vedea preutul după ce i să va spăla lui pipăirea și ea nu să va primeni pipăirea vedêrea ei și pipăirea nu să va săvîrși, necurat iaste, întru foc să va arde de tot sau întărît întru haine au întru țăsătură au întru tortu.

56. Și de va vedea preutul și va fi neagră pipăirea după ce să va spăla acela și va rupe pre el de la haine, au den țăsătură, au den tortu, au den piêle.

57. Iar de să va mai ivi încă întru haină, au în țăsătură, au în tortu au întru tot vasul de piêle, stricăciune înflorindu iaste, întru foc să va arde întru carele iaste pipăirea.

58. Și haina, au țăsătura, au tortul au tot vasul de piêle carele să va spăla și să va lipsi de la însă pipăirea și să va spăla al doilea rîndu și curat va fi».

59. Aceasta-i lêgea pipăirei stricăciunei a hainei de păr, au de cilți, au țăsătu/ră,

iaste, curat iaste.

41. Iar de se va smulge cuiva capul den față, chielbaș iaste, curat iaste.

42. Iar de va fi pre pleașa lui sau pre chielbășiia lui bubă albă sau roșiêtecă, stricăciune înflorînd iaste în pleașa lui sau în chielbășiia lui,

43. Și văzîndu-l preotul și, iată, vedêrea bubei iaste albă sau roșiêtecă în pleașa lui, sau în chielbășiia lui, ca în chip de stricăciune pre piêlea trupului lui,

44. Om mișăl iaste, cu pingăriciune să pingărească preotul pre capul lui, mișălie iaste[2].

45[44]. Și mișălul pre carele iaste mișăliia, hainele lui să fie rupte și capul lui dăscoperit și să se înfășure împrejurul gurii și necurat să se chiême.

46. În toate zilele pănă va fi pre dînsul buba, necurat iaste și necurat va fi, usebit să șază, afară de tabără să fie lăcașul lui.

47. Și pre haină de se va face lucrul de stricăciune [48] pre haină de păr, sau pre țol, sau pre pînză,

48. Sau în cort, sau în cêle de inuri, sau în cêle de lînă, sau în cêle de piêle, sau pre fiece piêle argăsită,

49. Și se va arăta stricăciunea pre piêle, rușind, sau înverzind, sau pre haină, sau pre țesătură, sau pre tort, sau în fiece vas de piêle argăsită, bubă de stricăciune iaste, să arate preotului.

50. Și văzînd preotul buba să o usebească 7 zile.

51. Iar a șaptea zi iar să vază preotul, buba, [52] deci de se va fi răsipit pre haină sau pre țesătură, sau pre tort, sau în piêle argăsită, mișălie adevărată iaste, bubă necurată iaste.

52[53]. Să arză haina, sau țesătura, sau tortul, sau ce va fi de lînă sau de inuri, au fie ce va fi de piêle, în care va fi stricăciunea; [54] pentru că iaste mișălie adevărată, ce să se arză cu foc.

53[55]. Iar de va vedea preotul că nu se va vărsa buba pre piêle, sau pre haină, sau pre țesătură, sau în fiece,

54[55]. Să porîncească preotul să spêle pre ce va fi buba și să usebească preotul buba într-alte 7 zile.

55. Și va vedea preotul după ce se va spăla buba, [56] deci de nu se va schimba vedêrea bubei la față și nu se va răsipi, necurată iaste, în foc să se arză, sau în haină de va fi, sau în țesătură, sau în tort.

56. Iar de va vedea preotul și va fi buba după spălarea ei neagră, să o lêpede de pre haină, sau de pre țesătură, sau de pre tort, sau de pre piêle.

57. Iar de se va mai ivi încă vreîntr-o haină, sau vreîntr-o țesătură, sau în tort, sau fiece vas de piêle, stricăciune înflorînd iaste, în foc să se arză în carea iaste stricăciunea.

58. Iar haina, sau țesătura, sau tortul, sau fiece vas de piêle care, deaca se va spăla, se va lipsi de la dînsul buba stricăciunii, se va spăla și al doilea rînd și va fi curat».

59. Aceasta iaste lêgea bubei mișălici hainei de păr, sau de cilți, sau de țasătu/ră,

cap, el este plesuv; altfel, este curat.

41. Dacă i-a căzut părul din partea de dinainte a capului, atunci este plesuv în față; omul este curat.

42. Dacă însă pe partea plesuvă din față sau pe cea din spate se va ivi o plagă albă-gălbuie, atunci este lepră, care a înflorit pe plesuvia lui din față sau pe cea din spate.

43. Preotul să-l cerceteze. Dacă va vedea pe plesuvia din față sau pe cea din spate o umflătură albă-gălbuie asemănătoare cu lepra de pe pielea trupului,

44. Atunci acel om este lepros. Preotul să-l declare necurat; plaga lui se află pe cap.

45. Leprosul atins de această plagă să-și poarte hainele sfîșiate și capul descoperit. Să se învelească peste gură și să strige: Sînt necurat, sînt necurat!"

46. Atîta timp cît va avea plaga, va fi necurat. Fiind necurat, să locuiască singur; locuința lui să fie afară din tabără.

47. Cînd pe un veșmînt se va ivi o pată de lepră, fie pe un veșmînt de lînă, fie pe unul de in,

48. în vreo țesătură sau vreo urzeală de in sau de lînă, pe vreo piele sau pe orice lucru din piele,

49. Iar dacă pata va fi verzuie ori roșiatică pe veșmînt sau pe piele, pe țesătură, pe urzeală sau pe orice lucru din piele, aceasta este o pată de lepră; ea trebuie să fie arătată preotului.

50. Preotul să cerceteze pata și să izoleze lucrul cu pata timp de șapte zile.

51. În a șaptea zi preotul să cerceteze pata și, dacă ea s-a întins pe veșmînt, pe țăsătură sau pe urzeală, pe piele sau pe orice lucru făcut din piele, atunci este lepră vătămătoare; lucrul este necurat.

52. Să ardă veșmîntul, țesătura sau urzeala de lînă sau de in, orice lucru de piele pe care se află pata, căci este o lepră vătămătoare; lucrul să fie ars în foc.

53. Dar dacă preotul va vedea că pata nu s-a întins pe veșmînt, pe țesătură sau pe urzeală ori pe acel lucru din piele,

54. Preotul să poruncească se se spele partea atinsă de pată și să izoleze din nou acel lucru timp de șapte zile.

55. Preotul să cerceteze pata după ce a fost spălată. Dacă pata nu și-a schimbat înfățișarea, chiar dacă nu s-a întins, lucrul acela este necurat. Să fie ars în foc; fie față, fie dosul au fost roase de lepră.

56. Dacă preotul va vedea că pata s-a înegrit după ce a fost spălată, să rupă partea pătată de pe veșmînt, din țesătură ori urzeală sau din piele.

57. Dacă însă pata se va ivi din nou pe veșmînt, pe țesătură, pe urzeală sau pe vreun lucru din piele, atunci este lepra care a înflorit. Lucrul atins de lepră să fie ars în foc.

58. Veșmîntul, țesătura sau urzeala sau oricare lucru din piele care a fost spălat și de pe care a dispărut lepra să fie spălat încă o dată și va fi curat.»

59. Aceasta este legea privitoare la pata de lepră de pe un veșmînt de lînă sau de in de pe țesătu/ră sau urzeală sau de pe vreun

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 80, col. I

рѣ, а҃ѵ де тѣ́рть, а҃ѵ де тѣ́ть ва́сѫль де ѹ҃ѧ́ле, каспѣль кѫрѫцѧ́скѣ пре е҃ль, а҃ѵ сѫль пѧнгѣ рѣ́скѣ пре е҃ль.

К А́ П҃ А҃І

а҃і Ѧ́н грѣ́н дмнѣ́ кѣтрѣ мѡ́ѵсі зкнжндѡ. Ачѧ́ста е҃ѳ҃ѵ҃ѣ҃ пр҃ікатѫ́хѫ, ѳ҃кре зѝ се ва кѫрѫцѝ шѝ сѣ́ка а҃дѫ́че кѣтрѣ пр҃ѣ́с҃ѳ.
в҃ Шѝ ва і҃шѝ пр҃ѣ́с҃тѫ́хѫ а҃фа́рѣ дин таберѣ, шѝ ва вѣдѣ пр҃ѣ́с҃тѫ́хѫ, шѝ і҃ѩтѣ сѣ́нндѧ кѣ пипѡ́нрѣ стрикѣчѡ́нѣй дела́ чѣль стрика́ть.
г҃ Шѝ ва порѫ́нѝ пр҃ѣ́с҃тѫ́хѫ, шѝ вѡрь ѧ́хѫ чѣ́лхѝ кѫ рѫцѝ́ть, ѳ҃, гѡ́нѧ вѣ́нѝ кѫра́ть, шѝ лѣ́мнѫ де кѝ дрѫ, шѝ рѡ́шѫ ѳ҃плетѝ́ть, шѝ и҃ѣ́сѡпѫ.
д҃ Шѝ ва порѫ́нѝ пр҃ѣ́с҃тѫ́хѫ шѝ вѡрь жѫ́нгѣ́ѧ ѻ҃гѡ́нѣ ѳ҃трѫ́хѝ вась дела́ть пѧ́пѣ вѣ́е. Шѝ гѡ́нна чѣ вѣ́е ѡ҃ва́хѫ, шѝ лѣ́мнѫль чѣль де кѝдрѫ, шѝ рѡ́шѫ ѳ҃плетѝ́ть, шѝ и҃ѣ́сѡпѫ, шѝ лѣвамѫ́ пр҃і дѫ́нѣлѣ, шѝ гѡ́нна чѣ вѣ́е, ѳ҃кѫ́нѫле гѡ́нѣ́ѝ чѣ́н жѫ́нгѫ́ѣ пр҃ѣ́ пѧ́пѣ вѣ́е. Шѝ ва стропѝ пр҃і чѣль чѣ сѫ́ѵ кѫрѫцѝ́ть де стрикѣчѡ́нѣ де, ѕ҃, ѡ҃ѕѝ, шѝ кѫра́ть ваф҃ѝ, шѝ ва слобозѝ гѡ́нна чѣ вѣ́е ла кѫмпѫ́. Шѝ ѡ҃ѕѝ сѣ́ла чѣль кѫрѫцѝ́ Хѫ́ннѣ́е ѧ҃хѝ, шѝ ѡ҃ѕѝ ва радѣ тѡ́ть пѣрхѫ́ ѧ҃хѝ, шѝ сѣ́ва сѣ́ла́ ѳ҃пѧ́пѣ, шѝ кѫра́ть ваф҃ѝ, шѝ ѧ҃ѵ пѣ а҃чѧ́ста ва ѳ҃трѣ ѳ҃таберѣ, шѝ ва зѕ҃ѕѣ́ѵѣ́ѝ а҃фа́рѣ дѝ́нѝка́ ѧ҃хѝ ша́пте зѝ́ле. Шѝ ваф҃ѝ ѳ҃ѕѝ́ѡа а҃ша́пть ѳ҃ш҃ѣ́ва радѣ тѡ́ть пѣрхѫ́ ѧ҃хѝ, капѫ́ль ѧ҃хѝ шѝ ба́рба, шѝ спрѫ́нчѣнѣле, шѝ тѡ́ пѣрх҃ ѧ҃хѝ ѳ҃ш҃ѣ́ва радѣ. Ш҃ѝ ѡ҃ѕѝ сѣ́ла хѫ́ннѣ́ле ѧ҃ѵ҃, ѡ҃ѕ҃ ва́лкѫ́ѧ́ тр҃ѣ́пѫль ѧ҃хѝ кѫ́пѣ шѝ кѫра́ть ваф҃ѝ, шѝ а҃сѡ́пта зѝ ва ѧ҃ха́ дѡ́мнѣ́ѝ кѫра́цѝ де ѹ҃ѵ҃ѧ́ѝ шѝ сѡ́а́е де ѹ҃ѵ҃ѧ́ѝ кѫра́ть, шѝ, ѓ҃, зѣтнѫ́ѧ́ де ф҃ѹ́нѣ кѫра́ть пѣ́нтрѫ жѫ́ртѣ́ѧ ф҃рѣмѫ́нтѫ́ть ѳ҃ ѹ҃ѵ҃ѝ́, де лѣ́мнѫ, шѝ ѹ҃ѵ҃нцхѫ́рь де ѹ҃ѵ҃ѝ́ де лѣ́мнѫ.
а҃і Шѝ ва пѫ́ѵѣ пр҃ѣ́с҃тѫ́хѫ чѣла чѣ кѫрѫцѣ́ѧ пр҃і сѫ́ѵ пр҃і чѣла чѣ сѣкѫрѫцѣ́ѧ шѝ а҃чѣ́стѣ ѳ҃наѝнтѣ дѡ́ нѫ́хѫ, ла ѹ҃ша кѣ́ртѫ́хѫ мѣ́ртѫ́рі́ѝ.
в҃і Шѝ ва ѧ҃ха́ пр҃ѣ́с҃тѫ́хѫ пр ѹ҃ѵ҃ѝ́ мі́ѣль, шѝ ва а҃дѫ́ чѣ пр дѫ́нѣ́ѣ пѣ́нтрѫ грѣша́лѣ, шѝ пѫхарѫ́хѫ чѣ де ѹ҃ѵ҃ѝ́ть де лѣ́мнѫ, шѝ ва сѫ́сѣн пр а҃чѣ́стѣ пр҃і сѫ́тѫ́хѫ, сѫ́сѣ́нр҃ѣ ѳ҃наѝнтѣ дѡ́мнѫ́хѫ. Шѝ ва жѫ́нгѫ мі́ѣ́хѫ ѳ҃ѕѝ́ѡа ѹ҃ѵ҃ѝ́ де ва жѫ́нгѫ а҃рдѣ́рі́ѝ дѣтѡ́т, шѝ чѣ́ле пѣ́нтрѫ пѫка́ть ѳ҃ѕѝ́ѡа ефѫ́нть, пѣ́нтрѫ кѣ а҃ѳ҃ѣ́ чѣ пѣ́нтрѫ пѫка́ть ка́шѝ чѣ́ль пѣ́нтрѫ грѣша́лѣ, а҃ѳ҃ѣ́ пр҃ѣ́с҃тѫ́хѫ, ефѫ́нте ефѫ́ телор а҃ѳ҃ѣ́. Шѝ ва а҃ха́ пр҃ѣ́с҃тѫ́хѫ дѝ́нсѫ́ѧ́ чѣ́ль пѣ́нтрѫ грѣша́лѣ, шѝ ва пѫ́ѵѣ пр҃ѣ́с҃тѫ́хѫ пр мара́нѣ ѹ҃ѵ҃ѝ́ѝ чѣ́н дрѣ́пте чѣ́хѫ чѣ́ть кѫ рѫцѣ́ѧ, шѝ пр мара́нѣ мѣ́ѣ а҃хѫ чѣ́н дрѣ́пте, шѝ пр мара́нѣ пѣ́ѵѣ́хѫ хѫ чѣ́хѫ дрѣ́пте.
е҃і Шѝ хѫ́нѣ́ь пр҃ѣ́с҃тѫ́хѫ дѝ́н пѫхарѫ́хѫ чѣ́ль де ѹ҃ѵ҃ дѣлѣ́мнѫ, ва́кѣрна пр мѫ́на пр҃ѣ́с҃тѫ́хѫ́ѝ чѣ ѳ҃ѕѝ́ѡ.
ѕ҃і Шѝ ва ѳ҃тѝ́нѫе пр҃ѣ́с҃тѫ́хѫ дѣ́ѧ́тѫ́хѫ хѫ́ѝ чѣ́ль дн рѣ́пте, дѝ́н ѹ҃ѵ҃ѝ́ть де лѣ́мнѫ́ль чѣ ѳ҃ѕѝ́ѡ пр мѫ́на хѫ́ѝ чѣ ѳ҃тѫ́нгѣ шѝ ва стропѝ дѝ́н ѹ҃ѵ҃ѝ́ть де лѣ́ нѫ́ль кѫ дѣ́ѧ́тѫ́ль хѫ́ѝ де ша́пте сѫ́ѵ ѳ҃наѝнтѣ
з҃і дѫ́нѫ́хѫ́ѝ. Ѩ҃ѕ҃ ѹ҃ѵ҃ѝ́ть де лѣ́мнѫ́ль чѣ́ка рѣ мѫ́нѣ ка́ре ѳ҃ѕѝ́ѡ ѳ҃мѫ́на хѫ́ѝ, ва пѫ́ѵѣ пр҃ѣ́с҃тѫ́хѫ пѣ́ мара́нѣ ѹ҃ѵ҃ѝ́ѝ чѣ́хѫ чѣ сѣкѫрѫцѣ́ѧ пр҃і

de piĕle, ca să-l curăţască pre el, au să-l pingărească pre el.

CAP 14

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

2. „Aceasta e lêgea stricatului. În care zi se va curăţi şi să va aduce către preot.

3. Şi va ieşi preotul afară den tabără şi va vedea preotul şi iată să vîndică pipăirea stricăciunei de la cel stricat.

4. Şi va porunci preotul şi vor lua celui curăţit 2 găini vii, curate, şi lemnu de chedru, şi roşu împletit, şi isop.

5. Şi va porunci preotul şi vor junghiia o găină într-un vas de lut pe apă vie.

6. Şi găina cea vie o va lua şi lemnul cel de chedru, şi roşul cel împletit, şi isopul şi le va muia pre dînsele şi găina cea vie în sîngele găinii cei junghiiate pre apă vie.

7. Şi va stropi pre cel ce s-au curăţit de stricăciune de 7 ori şi curat va fi şi va slobozi găina cea vie la cîmpu.

8. Şi-ş va spăla cel curăţit hainele lui şi-ş va rade tot părul lui şi să va scălda în apă şi curat va fi. Şi după aceasta va întra în tabără şi va zăbovi afară den casa lui şapte zile.

9. Şi va fi în zioa a şaptea iş va rade tot părul lui, capul lui, şi barba, şi sprîncênele, şi tot părul lui iş va rade. [10] Şi-ş va spăla haincle lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă şi curat va fi.

10. Şi a opta zi va lua doi miei curaţi de un an şi o oaie de un an, curată, şi 3 zeciuêle de făină curată pentru jîrtvă, frămîntată în untdelemnu, şi un păhar de untdelemnu.

11. Şi va pune preotul cela ce curăţêşte pre om pre cela ce să curăţêşte şi acêstea înaintea Domnului, la uşa cortului mărturiei.

12. Şi va lua preotul pre un miel şi va aduce pre dînsul pentru greşală şi păharul cel de unt de lemnu şi va osebi pre acêstea preotul, osebire înaintea Domnului.

13. Şi vor junghea mielul în locul unde vor junghea arderile de tot şi cêle pentru păcat în loc sfînt, pentru că iaste cea pentru păcat, ca şi cel pentru greşală iaste preotului, sfinte sfintelor iaste.

14. Şi va lua preotul den sîngele cel pentru greşală şi va pune preotul pre marginea urechii cei dirêpte celui ce să curăţêşte şi pre marginea mănei lui cei dirêpte şi pre marginea piciorului lui celui direptu.

15. Şi luând preotul den păharul cel de untdelemnu va turna pre mîna preotului cea stîngă.

16. Şi va întinge preotul dêgetul lui cel direpţ den untdelemnul ce iaste pre mîna lui cea stîngă şi va stropi den untdelemnul cu dêgetul lui de şapte ori înaintea Domnului.

17. Iară untdelemnul ce va rămînea, care iaste în mîna lui, va pune preotul pre marginea urechii celui ce să curăţêşte, pre/cea direaptă, şi pre marginea mînii lui cei di-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

au tortu au tot vasul de piêle, ca să-l curățască pre el au să-l pingărească pre el.

CAP 14

1. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicînd :

2. „Aceasta-i lêgea stricatului. Întru care dzi să va curăți și să va aduce la preutul,

3. Și va ieși preutul afară den tabără și va vedea preutul și iată să vindecă pipăirea stricăciunei de la cel stricat.

4. Și va porânci [1] preutul și vor lua acelui curățit doă găini [2] vii, [cu] curate, și lêmne de chedru, și roșiu sucit, și issop.

5. Și va porânci preutul și vor junghea pasărea, una, într-un vas de lut preste apă vie.

6. Și pasărea cea vie o va lua în pindză, și lemnul cel de chedru, și roșiul cel sucit, și issopul și le va muia pre înse și pasărea cea vie în singele pasării cei jungheate preste apă vie.

7. Și va stropi pre cel ce s-au curățit de stricăciune [păn] [3]—în 7 ori și curat va fi și va slobodzi pasărea cea vie la cîmpu.

8. Și-ș va spăla cel curățit hainele lui și-ș va rade tot părul său și să va scălda într-apă și curat va fi. Și după aceasta va întra în tabără și va zăbăvi afară den casa lui 7 dzile.

9. Și va fi în dzua a șaptea îș va rade tot părul lui, capul lui, și barba, și sprîncênele, și tot părul lui îș va rade. [10] Și-ș va spăla haincle lui și-și va scălda trupul lui cu apă și curat va fi.

10. Și în dzua a opta va lua 2 mici curați de un an și o oaie de un an, curată, și 3 a dzêce de făninâ curată pentru jirtvă, amestecată întru untu de lemnu, și un păhar de untu de lemnu.

11. Și va pune preutul cela ce curățêște pre om pre cela ce s<ă> curățêște și acêstea înnaintea Domnului, la ușea cortului mărturiei.

12. Și va lua preutul pre un miel și-l va aduce pre însă pentru greșeală și păharul cel de untu de lemnu [13] și le va usăbi pre acêstea preutul, usăbire înnaintea Domnului.

13. Și vor giunghea mielul în locul unde vor junghea arderile de tot și cêlea pentru păcat întru loc sfîntu, pentru că iaste cêea pentru păcat, ca și cel pentru greșeală iaste preutului, sfinte svinților iaste.

14. Și va lua preutul den singele cel pentru greșeală și va pune preutul pre marginea urechii <celui> ce să curățêște ceii drêpte și pre marginea mînii lui ceii drêpte și pre marginea piciorului lui celui dreptu.

15. Și luîndu preutul den păharul cel de untu de lemnu va turna pre mîna preutului cea stîngă.

16. Și va muia preutul dêgetul lui cel dreptu de untul de lemnul ce iaste pre mîna cea stîngă și va stropi den untu de lemnu cu dêgetul lui de 7 ori înnaintea Domnului.

17. Iar untu de lemnul ce au rămas, carele iaste în mîna lui, va pune preutul pre marginea urechii celui ce curățêște, pre/cea

CAP 14

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd :

2. „Aceasta iaste lêgea mișălului. Or în ce zi se va curăți să se aducă la preot,

3. Și să iasă preotul dennafară de tabără și văzînd preotul că, iată, se-au tămăduit bubele stricăciunii de la cel stricat,

4. Să porîncească preotul să se ia de la cel stricat 2 pasări vii, curate, și lemn de chiedru, și roșu împletit, și issop.

5. Și să porîncească preotul să junghe o pasăre în sfințire într-un vas de lut preste apă vie.

6. Iar pasărea cea vie să o ia și lemnul cel de chiedru, și roșul cel sucit, și issopul și să le moaie și pasărea cea vie în singele pasării cei jungheate preste apă vie.

7. Și să stropească pre cela ce se-au curățit de mișălie de 7 ori și va fi curat, iar pasărea cea vie să se sloboază în cîmp.

8. Și să-ș spêlе cele ce se-au curățit hainele sale și să-ș ră tot părul său și să va scălda în apă și va fi curat, [9] iar după aceasta să între în tabără și să umble 7 zile afară de casa lui.

9. Și a șaptea zi să-ș ră tot părul capului, și barba, și sprîncênele, și tot părul lui să se ră. Și să-ș spêlе hainele.

10. Iar a opta zi să ia 2 noateni den oi cîte de un an, curat, și o oaie de un an, nevinovată, și trei a zêcea den făină curată în jârtvă, amestecată cu undelemn, și un pahar de undelcinn.

11. Și să puie preotul curățirea omului celui ce se va curăți și acêstea înaintea Domnului, la ușa cortului mărturiei.

12. Și să ia preotul un miel și să-l aducă pentru greșală și păharul cel de untdelemn și să usebească preotul acêstea cu usebire înaintea Domnului.

13. Și să junghe mielul în locul unde junghe arderile cêle de tot pentru păcat, în loc sfînt, că cel pentru păcat iaste ca și cel pentru greșală, să fie preotului, sfînta sfinților iaste.

14. Și să ia preotul den singele care iaste pentru greșală și să puie preotul împrejurul urechii cei dirêpte a celui curățit și pre marginea mâinii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului celui direpl.

15. Și luînd preotul undelemnul den păhar să toarne preotul în mîna sa cea stîngă.

16. Și să-ș întingă preotul dêgetul său cel direpl în undelemnul care iaste în mîna lui cea stîngă și să stropească den undelemn cu dêgetul său de 7 ori înaintea Domnului.

17. Iar untdelemnul ce va rămînea, carele va fi în mîna lui cea stîngă, să-l puie preotul împrejurul urechii cei dirêpte a celuia ce se va curăți și pre / marginea urechii lui cei dirêpte

obiect din piele ; este legea după care lucrurile atinse sînt socotite curate sau necurate.

CAP. 14

Curățirea leproșilor

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i :

2. „Iată legea privitoare la bolnavul de lepră. În ziua în care va fi declarat curat. Să fie adus la preot,

3. Iar acesta să iasă afară din tabără și să-l cerceteze pe lepros. Dacă leprosul este vindecat de plaga leprei,

4. Preotul să poruncească să se ia pentru cel care trebuie curățat două păsări vii și curate, lemn de cedru, un fir stacojiu și isop.

5. Preotul să poruncească să fie înjunghiată una din păsări deasupra unui vas de lut cu apă de izvor.

6. Să ia apoi pasărea cea vie împreună cu lemnul de cedru, firul cel stacojiu și isopul și să le înmoaie în sîngele păsării înjunghiate, deasupra apei de izvor.

7. Să-l stropească de șapte ori pe cel care trebuie curățat de lepră. Să-l declare apoi curat, iar păsării celei vii să-i dea drumul pe cîmp.

8. Cel care se curățește să-și spele veșmintele, să-și radă tot părul și să se spele în apă și va fi curat. Apoi să intre în tabără, dar să rămînă timp de șapte zile afară din cortul său.

9. În ziua a șaptea, să-și radă din nou tot părul, capul, barba și sprîncenele — tot părul să și-l radă. Să-și spele hainele, să-și scalde cortul în apă și va fi curat.

10. În a opta zi să ia doi miei fără cusur și o mială de un an fără cusur, trei zecimi dintr-o efă de frunte a făinii ca prinos de grîne frămîntat cu untdelemn și un pahar de untdelemn.

11. Preotul care săvîrșește curățirea să aducă pe omul care se curățește împreună cu aceste daruri înaintea Domnului, la ușa cortului întîlnirii.

12. Și să ia preotul unul dintre miei și să-l înfățișeze ca jertfă pentru vină, împreună cu paharul de untdelemn. Să fie legănate, ca dar legănat înaintea Domnului.

13. Să înjunghie mielul în locul unde se înjunghie jertfele pentru păcat și cel pentru arderile de tot, într-un loc sfînt ; căci jertfa pentru vină, ca și cea pentru păcat, este a preotului, fiind un lucru preasfînt.

14. Preotul să ia din sîngele jertfei pentru vină și să ungă marginea urechii drepte a celui care se curățește, degetul cel mare al mîinii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept.

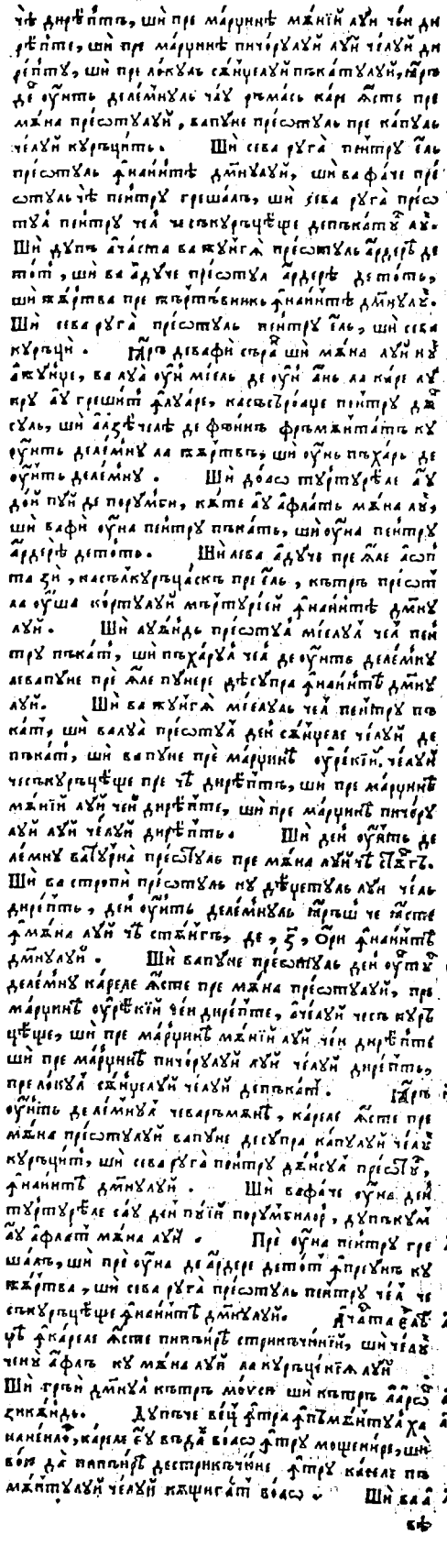
15. Preotul să ia din paharul de untdelemn și să-și toarne în palma mîinii sale stîngi.

16. Apoi să-și moaie preotul degetul mîinii sale drepte în untdelemnul din palma mîinii stîngi și cu degetul să stropească cu untdelemn de șapte ori înaintea Domnului.

17. Din untdelemnul care va rămîne în palma sa, preotul să ungă marginea urechii drepte a celui care se curățește, /degetul cel

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 80, col. II

rêpte și pre marginea piciorului lui celui direptu și pre locul sîngelui păcatului ; iară den untdelemnul ce-au rămas, care iaste pre mîna preotului, va pune preotul pre capul celui curățit.

18. Și se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului și va face preotul cea pentru greșală și se va ruga preotul pentru cel ce să curățêște de păcatul lui.

19. Și după aceasta va junghea preotul arderea de tot și va aduce preotul arderea de tot și jîrtva pre jîrtăvnic înaintea Domnului.

20. Și se va ruga preotul pentru el și se va curăți.

21. Iară de va fi sărac și mîna lui nu-i ajunge, va lua un miel de un an la care lucru au greșit în luare, ca să să roage pentru dînsul, și al zecelea de făină frămîntată cu untdelemnu la jîrtvă și un păhar de untdelemnu,

22. Și doao turturêle au doi pui de porumbi, cîte au aflat mîna lui, și va fi una pentru păcat și una pentru arderea de tot.

23. Și le va aduce pre êle a opta zi, ca să-l curățască pre el, către preot la ușa cortului mărturiei, înaintea Domnului.

24. Și luînd preotul mielul cel pentru păcat și păharul cel de untdelemnu le va pune pre êle punere deasupra înaintea Domnului.

25. Și va junghea mielul cel pentru păcat și va lua preotul den sîngele celui de păcat și va pune pre marginea urechii celui ce să curățêște, pre cea direaptă, și pre marginea mînii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui dirêpt.

26. Și den untdelemnu va turna preotul pre mîna lui cea stîngă.

27. Și va stropi preotul cu dêgetul lui cel direpte den untdelemnul iarăș ce iaste în mîna lui cea stîngă de 7 ori înaintea Domnului.

28. Și va pune preotul den untul de lemnu carele iaste pre mîna preotului pre marginea urechii cei dirêpte a celui ce să curățêște și pre marginea mînii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui direpte, pre locul sîngelui celui de păcat.

29. Iară untdelemnul ce va rămînea, carele iaste pre mîna preotului, va pune desupra capului celui curățit și se va ruga pentru dînsul preotul înaintea Domnului.

30. Și va face una den turturêle sau den puii porumbilor, după cum au aflat mîna lui :

31. Pre una pentru greșală și pre una de ardere de tot împreună cu jîrtva și se va ruga preotul pentru cel ce să curățêște înaintea Domnului.

32. Aceasta e lêgea în carele iaste pipăirea stricăciunii și celui ce nu află cu mîna lui la curățeniia lui."

33. Și grăi Domnul către Moisi și către Aaron zicînd :

34. „După ce veț întra în pămîntul hananeilor, carele eu vă dau voao întru moștenire, și voiu da pipăirea de stricăciune întru casele pămîntului celui cîștigat voao,

35. Și va a/vea casa oarecui și va povesti popei zicînd :

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

dreaptă, și pre marginea mînii lui cea dreaptă și pre marginea piciorului lui cel drept și pre locul singelui păcatului; iar ce au rămas, untu de lemnul, carele iaste pre mîna preutului, va pune preutul pre capul celui curățit.

18. Și să va ruga pentru el preutul înnainten Domnului și va face preutul cêea pentru greșeală și să va ruga preutul pentru cel ci să curățêște de păcatul lui.

19. Și după aceasta va junghea popa arderea de tot și va aduce preutul arderea de tot și jîrtva pre jîrtăvnic înnainte Domnului.

20[19]. Și să va ruga pentru însul preutul și să va curăți.

21[20]. Iar de va fi sărac și mîna lui nu-i ajunge, va lua un miel de un an [21] la care lucru au greșit întru luare, ca să s<ă> roage pentru însul, și al dzêcelea de făină amestecată cu untu de lemnu <la jîrtvă și un păhar de untu de lemnu>[1].

22. Și doao turturêle au 2 pui de porîmbu, cîte au aflat mîna lui, și va fi una pentru păcat și una pentru ardere de tot.

23. Și le va aduce pre êle în dzua a opta, ca să-l curățască pre el, către preut la ușa cortului mărturiei, înnaintea Domnului.

24. Și luîndu preutul mielul cel de păcat și păharul cel de untu de lemnu le va pune pre êle punere de asupra înnaintea Domnului.

25. Și va giunghea mielul cel pentru păcat și va lua preutul den sîngele cel den păcat și va pune pre marginea urechii celui ce <să>[6] curățêște, pre cea dreaptă, și pre marginea mînei lui cei drêpte și pre marginea piciorului celui dreptu.

26. Și den untul de lemnu va turna preutul pre mîna lui cea stîngă.

27. Și va stropi preutul cu dêgetul lui cel dreptu den untu de lemnul iarăș ce iaste în mîna lui cea stîngă de 7 ori înnaintea Domnului.

28. Și va pune preutul den untul de lemnu carele iaste pre mîna preutului pre marginea urechii cei drêpte a celui ce să curățêște și pre marginea mînii lui cei drêpte și pre marginea piciorului lui celui drêptu, pre locul sîngelui celui de păcat.

29. Iar untul de lemnu ce au rămas, carele iaste pre mîna preutului, va pune de asupra capului celui curățit și să va ruga pentru însul preutul înnaintea Domnului.

30. Și va face una den turturêle sau den puii porîmbilor, după cum au aflat mîna lui:

31. Pre una pentru greșeale și pre una de ardere de tot împreună cu jîrtva și să va ruga preutul pentru cel ci să curățêște înnaintea Domnului.

32. Aceasta-i lêgea întru carele iaste pipărea stricăciunei și celui ce nu află cu mîna lui la curățeniia lui".

33. Și grăi Domnul cătră Moisi și cătră Aaron dzicîndu:

34. „După ce veți întra în pămîntul hananeilor, carele eu vă dau voă întru avêre, și voi da pipăire de stricăciune întru casele pămîntului celui ce veți avea,

35. Și va a/vea oarecui casa și va povesti

și pre marginea piciorului lui celui drept și pre locul sîngelui carele iaste al greșalei; [18] Iar ce va mai rămînea în mîna preotului să toarne pre capul celui ce se-au curățit.

18[19]. Și să se roage preotul pentru dînsul Domnului și să facă preotul jîrtva carea iaste pentru păcat și să curățească preotul de păcat pre cela ce se-au curățit.

19[20]. De-acîi să junghe preotul arderea de tot și să rădice preotul arderea de tot și jîrtva pre altar înaintea Domnului.

20. Și să se roage preotul pentru dînsul și se va curăți.

21. Iar de va fi sărac și nu va ajunge mîna lui să ia acêstea, să ia un miel de un an în care au greșit întru luare, ca să se curățească pentru dînsul, și a zêcea parte de făină de grîu, amestecată cu undelemn, în jîrtvă, și un păhar de undelemn.

22. Și 2 turturêle sau 2 porumbi, cum va ajunge mîna lui, și să fie unul pentru păcat, iar altul în ardere de tot.

23. Și să le aducă a opta zi, ca să curățească preotul pre dînsul, la ușa cortului mărturiei, înaintea Domnului.

24. Și să ia preotul mielul care iaste pentru greșală și păharul cel de untdelemn să-l puie punere dedăsupt înaintea Domnului.

25. Și să junghe mielul greșalei și să ia preotul den sîngele greșalei și să puie pre marginea urechii cei dirêpte a celui curățit și pre marginea mâinii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui direpț.

26. Iar den undelemn să toarne preotul în mîna sa cea stîngă.

27. Și să-ș ungă dêgetul cel direpț cu untdelemn care iaste în mîna lui cea stîngă de 7 ori înaintea Domnului.

28. Și să puie den undelemnul carele iaste în mîna preotului pre marginea urechii cei dirêpte a celui ce se-au curățit și pre marginea mâinii lui cei dirêpte și pre marginea piciorului lui celui direpț, în locul sîngelui care au fost al greșalei.

29. Iar ce va rămînea den undelemnul carele iaste în mîna preotului să toarne pre capul celuia ce se-au curățit și să se roage preotul pentru dînsul Domnului.

30. Și să aducă o turturea sau 1 porumb, cum va ajunge mîna lui:

31. Unul pentru greșală, altul spre arderea de tot a jîrtvei și să se roage preotul pentru cel curățit înaintea Domnului.

32. Aceasta iaste lêgea în care iaste buba stricăciunii și celui ce nu află cu mîna curățirea sa".

33. Și grăi Domnul cătră Moisei și cătră Aaron zicînd:

34. „Că deaca veț întra în țara Hanaánului, carele voiu da eu voaoă întru agoniseală, și voiu da vreîntr-o casă buba[1] mișăliei, în toate țările cîte veț cîștiga voi.

35[34]. Și va/veni or la fiește a cui casă,

mare al mîinii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept, peste sîngele jertfei pentru vină.

18. Iar untdelemnul ce i-a rămas în mînă să-l pună preotul pe capul aceluia care se curățește; și să facă preotul ispășire pentru el înaintea Domnului.

19. După aceea, preotul să înfățișeze jertfa pentru păcat și să facă ispășirea pentru cel care se curățește de necurățenia sa. Apoi să înjunghie jertfa pentru arderea de tot.

20. Preotul să aducă pe altar jertfa pentru arderea de tot și prinosul de grîne; să facă preotul ispășirea pentru acest om și se va curăți.

21. Dacă omul este sărac și nu va fi în stare să aducă acestea, să ia un singur miel ca jertfă pentru vină, drept dar înălțat, pentru ca să facă ispășire pentru el. Să ia doar o zecime din fruntea făinii frămîntate cu untdelemn pentru prinosul de grîne și un pahar de untdelemn.

22. Și două turturele sau doi pui de porumbel după cum îi va da mîna, unul ca jertfă pentru păcat, iar celălalt ca ardere de tot.

23. În ziua a opta să aducă toate acestea preotului, pentru curățirea sa, la ușa cortului întîlnirii, înaintea Domnului.

24. Preotul să ia mielul jertfei pentru vină și paharul de untdelemn și să le legene înaintea Domnului, ca dar înălțat.

25. Să înjunghie mielul jertfei pentru vină. Preotul să ia din sîngele jertfei pentru vină și să ungă marginea urechii drepte a celui care se curățește, degetul cel mare al mîinii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept.

26. Să-și toarne preotul untdelemn în palma mîinii stîngi.

27. Și preotul să stropească din untdelemnul din mîna sa stîngă, cu degetul mîinii sale drepte, de șapte ori, înaintea Domnului.

28. Apoi să ungă preotul cu untdelemnul din palmă marginea urechii drepte a celui care se curățește, degetul cel mare al mîinii drepte și degetul cel mare al piciorului său drept, pe locul unde a uns cu sîngele jertfei pentru vină.

29. Iar untdelemnul ce i-a rămas în mînă să-l pună preotul pe capul aceluia care se curățește, ca să facă ispășire pentru el înaintea Domnului.

30. Apoi să aducă una dintre turturele sau unul dintre puii de porumbel, după cum i-a dat mîna:

31. Unul ca jertfă pentru păcat și celălalt ca ardere de tot, împreună cu prinosul de grîne; preotul să facă ispășire înaintea Domnului pentru cel care se curățește.

32. Aceasta este legea pentru cel care are o plagă de lepră și căruia nu-i dă mîna să aducă tot ce trebuie pentru curățirea lui".

33. Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron zicîndu-le:

34. „După ce veți intra în țara Canaanului, pe care vă voi da-o vouă spre moștenire, dacă voi trimite o plagă de lepră asupra unei case din țara pe care o veți stăpîni

35. Atunci stăpînul casei să se ducă la

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 81, col. I

«Ca o pipăire mi s-au văzut mie în casă.»

36. Şi va porunci preotul să scoaţă hainele den casă mai nainte decît va întra preotul să vază pipăirea şi nu se vor face necurate cîte în casă vor fi.

37. Şi după aceasta va întra preotul ca să ştie pentru casă şi va vedea preotul pipăirea şi, iată, pipăirea în păreţii casii gropile înverzînd au roşînd, şi vedêrea lor mai afund decît păreţii,

38. Şi ieşînd preotul den casă la uşa casii şi va osebi preotul casa şapte zile.

39. Şi se va întoarce preotul a şaptea zi şi va vedea casa ; [40] şi, iată, s-au răvărsat pipăirea în păreţii casii.

40. Şi va porunci preotul şi vor scoate pietrile întru care iaste pipăirea şi vor scoate pre dînsele afară den cetate în loc necurat.

41. Şi casa o vor rade denlăuntru împrejur şi vor turna lutul cel ras afară den cetate la loc necurat.

42. Şi vor lua pietri cioplite, altele, şi vor pune pentru pietri şi lutul vor lua altul şi vor spoi casa.

43. Iară de va veni iarăş pipăirea şi va răsări în casă după ce vor ieşi pietrile şi după ce se va rade casa şi după ce să va spoi,

44. Şi va întra preotul şi va vedea de s-au tinsu pipăirea în casă, stricăciune întemeiată iaste în casă, necurată iaste.

45. Şi vor surpa casa şi lêmnele ei, şi pietrile ei, şi tot lutul casii îl vor scoate afară den cetate la loc necurat.

46. Şi cela ce va întra în casă toate zilele care era osebită casa necurat va fi pănă în sară.

47. Şi cela ce doarme în casă va spăla hainele lui şi necurat va fi pănă în sară şi cela ce va mînca în casă va spăla hainele lui şi necurat va fi pănă în sară.

48. Iară mergînd preotul va întra înlăuntru şi va vedea şi, iată, cu răvărsare nu să răvarsă pipăirea în casă după ce s-au spoit casa şi va curăţi preotul casa, căce s-au vendecat pipăirea.

49. Şi va lua a curăţi casa doao găini vii, curate, şi lemnu de chedru, şi roşu răsucit şi isop.

50. Şi va junghea o găină în vas de lut pre apă vie.

51. Şi va lua lemnul cel de chiedru, şi roşul cel răsucit, şi isop, şi pasărea cea vie şi le va muia pre êle în sîngele pasării ceii junghiate pre apă vie şi va stropi cu êle preste casă de şapte ori.

52. Şi va curăţi casa cu sîngele pasării şi cu apa cea vie, şi cu pasărea cea vie, şi cu lemnul cel de chedru, şi cu isopul, şi cu roşul împletit.

53. Şi va slobozi pasărea cea vie afară den cetate, la cîmpu, şi se va ruga pentru casă şi curată va fi.

54. Aceasta é lêgea preste toată pipăirea stricăciunii şi struncenăturii,

55. Şi stricăciunii hainii, şi casii,

56. Şi ranii, şi sămnului, şi lucirii,

57. Şi a tălmăci în ce zi iaste necurat şi în ce zi se va curăţi.

Aceasta e lêgea stricăciunii.“ /

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

popei dzicînd: «Ca o pipăire mi s-au vădzut mie în casă».

36. Şi va porînci preutul să scoată hainile den casă mainte decît va întra preutul să vadză pipăirea şi nu să vor face necurate toate cîte în casă vor fi.

37. Şi după aceasta va întra preutul ca să ştie pentru casă şi va vedea preutul pipăirea şi, iată, pipăirea întru păreţii casei gropîli înverdzindu au ruşindu, şi vedêrea lor mai afundu decît păreţii,

38. Şi ieşindu preutul den casă la uşa casei şi va usăbi preutul casa 7 dzile.

39. Şi să va întoarce preutul a şeaptea dzi şi va vedea casa; [40] şi, iată, să răvarsă pipăirea întru păreţii casei.

40. Şi va porînci preutul şi vor scoate pietrile întru carii iaste pipăirea şi vor scoate pre înşi afară den cetate în loc necurat.

41. Şi casa vor rade-o dennafară prenpregiur şi vor turna lutul cel ras afară den cetate la loc necurat.

42. Şi vor lua pietri cioplite, altele, şi vor pune pentru pietri şi lut altul vor lua şi vor unge casa.

43. Iar de va veni iarăş pipăirea şi va răsări în casă după ce vor ieşi pietrile şi după ce să va rade casa şi după ce să va unge,

44. Şi va întra preutul şi va vedea de s-au întinsu pipăirea în casă, stricăciune întemeiată iaste în casă, necurată iaste.

45. Şi vor surpa casa, şi lêmnele ei, şi pietrile ei, şi tot lutul casei îl vor scoate afară den cetate, la loc necurat.

46. Şi cela ce va întra în casă toate dzilele cîtă iaste usăbită casa necurat va fi pănîn sară.

47. Şi cela ce doarme în casă va spăla hainele lui şi necurat va fi pănîn sară. Şi cela ce va mînca în casă va spăla hainele lui şi necurat va fi pănîn sară.

48. Iar mergîndu preutul şi întrîndu înlontru va vedea şi, iată, cu răvărsare nu să răvarsă pipăirea întru casă după ce s-au unsu casa şi va curăţi preutul casa, pentru căce s-au vindecat pipăirea.

49. Şi va lua a curăţi casa doao pasări vii, curate, şi lemnu de chedru, şi roşiu răsucit[6] şi issop.

50. Şi va junghea o păsăruică într-un[7] vas de lut preste apă vie.

51. Şi va lua lemnul cel de chedru, şi cel roşiu răsucit, şi issopul, şi pasărea cea vie şi le va muia pre êle întru sîngele pasării cei junghiate preste apă vie şi va stropi cu êle preste casă de şepte ori.

52. Şi va curăţi casa cu sîngele păsăruicii, şi cu apa cea vie, şi cu pasărea cea vie, şi cu lemnul cel de chedru, şi cu isopul, şi cu roşiul împletit.

53. Şi va slobodzi pasărea cea vie afară den cetate, la cîmpu, şi să va ruga pentru casă şi curată va fi.

54. Aceasta-i lêgea preste toată pipăirea stricăciunei <şi struncinăturii,

55. Şi stricăciunei >[8] hainei, şi casei,

56. Şi ranei, şi sămnului, şi lucirei,

57. Şi a tălmăci în ce dzi iaste necurat şi în ce dzi să va curăţi. Aceasta-i lêgea stricăciunei“./

[35] să meargă cela a cui va fi casa la preot şi să zică: «Ca semn de mişălie se-au arătat în casa mea».

36. Iar preotul să porînceascâ să scoată toate vasele[2] casei afară mai nainte pănă nu va întra preotul să vază buba mişălîci şi, de va vedea că iaste, tot ce va fi în casă necurat iaste.

37[36]. După aceasta să între preotul ca să ştie pentru casă [37] şi deaca va vedea preotul semnul că iaste semn pre părei ai casei gropile înverzind sau ruşind, şi vedêrea lor mai în fundul părelilor,

38. Şi ieşind preotul den casă la uşile casei, să usebească preotul casa 7 zile.

39. Iar a şaptea zi iar să se întoarcă preotul şi să vază casa; deci de va vedea că se-au răsipit bubele stricăciunii pre părelii casei,

40. Să porînceascâ preotul să scoată pietrile pre care iaste stricăciunea şi să le scoată dennafară de cetate în loc necurat.

41. Şi să razâ părelii casei pre denlăuntru împrejur şi deaca vor rade, să toarne ţărîna denafară de cetate în loc necurat.

42. Şi să ia alte pietri cioplite să le puie în locul celorolalte pietri şi alt lut să puie să spoiască casa.

43. Iar de va veni iar semnul stricăciunii şi se va arăta în casă după scoaterea pietrilor şi după raderea casei şi după spoitură,

44. Şi întrînd preotul şi va vedea de se va fi răsipit semnul stricăciunii pren casă întru mişălie să lăcuiască în casă, că iaste necurat.

45. Şi să surpe casa, iar pietrile ei, şi lêmnele ei, şi tot lutul ei să-l scoată dennafară de cetate, în loc necurat.

46. Şi cela ce va întra în casă or în ce zi den cêle usebite necurat să fie pănă seara.

47. Iar cela ce va dormi în casă să-ş spêle hainele şi să fie necurat pănă seara. Şi cel ce va mînca în casă să-ş spêle hainele şi să fie necurat pănă seara.

48. Iar întrînd preotul şi văzînd şi, iată, nu se va fi răsipit semnul stricăciunii cu răsipire în casă după ce au spoit casa, să curăţească preotul casa, că se-au vindecat semnul mişăliei.

49. Şi ca să curăţească casa, să ia 2 pasări curate, vii, şi lemn de chiedru, şi roşu răsucit şi issop.

50. Şi să junghe o pasăre într-un vas de lut preste apă vie.

51. Şi să ia lemnul cel de chedru, şi roşul cel răsucit, şi issopul, şi pasărea cea vie şi să le moaie în sîngele pasării cei jungheate preste apa cea vie şi să stropească cu dînsele casa de 7 ori.

52. Şi va curăţi casa cu sîngele pasării, şi cu apa cea vie, şi cu pasărea cea vie, şi cu lemnul cel de chedru, şi cu issopul, şi cu roşul cel răsucit.

53. Şi să sloboază pasărea cea vie afară de cetate, la cîmp, şi să se roage pentru casă şi va fi curată.

54. Aceasta iaste lêgea pentru toate sêmnele stricăciunii,

55. Stricăciunea hainelor, şi a caselor.

56. Şi ranele, şi sêmnele celor ce se vor mişăli,

57. Şi a spune în ce zi iaste necurat şi în ce zi veţ curăţi. Aceasta iaste lêgea mişăliei“./

preot şi să-i spună: «Am văzut ceva ca o plagă de lepră în casa mea.»

36. Preotul va porunci să se scoată totul din casă, înainte ca el să intre pentru a cerceta pata, că nu cumva lucrurile ce se află acolo să se facă necurate. După aceea, preotul să intre ca să cerceteze casa.

37. Preotul să cerceteze plaga. Dacă va vedea că pata de pe pereţii casei înfăţişează nişte gropiţe verzui sau roşietice care par mai adînci decît peretele,

38. Atunci preotul să iasă din casă şi să pună să se încuie casa timp de şapte zile.

39. În a şaptea zi, preotul să vină din nou şi, dacă va vedea că plaga s-a întins pe pereţii casei,

40. Atunci preotul să poruncească să fie scoase pietrele atinse de plagă şi să fie aruncate în afara cetăţii, într-un loc necurat.

41. Apoi să poruncească să se răzuiască partea dinlăuntru a casei, iar tencuiala răzuită să fie aruncată afară din cetate, într-un loc necurat.

42. Să se ia alte pietre şi să le pună în locul pietrelor aruncate şi să se ia altă tencuială, cu care să se tencuiască din nou casa.

43. Dacă plaga apare din nou şi înfloreşte în casă după ce au scos pietrele, după ce au tencuit casa,

44. Preotul să vină din nou şi, dacă va vedea că plaga s-a întins în casă, atunci este lepră vătămătoare şi este necurată.

45. Să dărîme casa, iar toate pietrele, lemnele şi tencuiala ei să le scoată în afara cetăţii, într-un loc necurat.

46. Acela care va intra în casă în timpul cît acesta este încuiată să fie necurat pînă seara.

47. Acela care se va culca în casă să-şi spele veşmintele şi să fie necurat pînă seara. Acela care va mînca în casă să-şi spele veşmintele şi să fie necurat pînă seara.

48. Dacă preotul, întorcîndu-se în casă, vede că plaga nu s-a întins după ce casa a fost tencuită din nou, să declare curată acea casă, căci plaga s-a vindecat.

49. Şi să ia, pentru a curăţi casa, două păsări, lemn de cedru, un fir stacojiu şi isop.

50. Să înjunghie una din păsări deasupra unui vas de lut cu apă de izvor.

51. Să ia apoi lemnul de cedru, isopul, firul stacojiu şi pasărea cea vie şi să le înmoaie în sîngele păsării celei înjunghiate, deasupra apei de izvor; şi să stropească de şapte ori casa.

52. Să cureţe casa cu sîngele păsării, cu apa de izvor, cu lemnul de cedru, cu isopul şi cu firul cel stacojiu.

53. Să dea drumul păsării celei vii afară din cetate, pe cîmp. Să facă astfel ispăşire pentru casă şi ea va fi curată.

54. Aceasta este legea privitoare la orice plagă de lepră şi de pecingine,

55. Lepra veşmintelor şi a caselor,

56. Umflăturile, bubele şi petele lucioase,

57. Ca să cunoască preotul cînd un anumit lucru este necurat şi cînd este curat. Aceasta este legea privitoare la lepră“./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 81, col. II

CAP 15

1. Şi zise Domnul către Moisi şi Aaron zicînd :

2. „Grăieşte fiilor lui Israil şi vei zice către ei : «La bărbat, la bărbat la carele se va face cursură den trupul lui cursoarea lui necurată va fi.

3. Şi aceasta e lêgea necurăţiei lui, curînd sămînţa den trupul lui den cursoarea care s-au aşăzat trupul lui pren cursoare, aceasta e necurăţiia lui într-însul toate zilele cursorii trupului lui cu carele stă trupul lui pren cursoarea lui, necurăţiia lui iaste.

4. Tot patul pre carele va dormi pre el celui ce cură sămînţa necurat iaste şi tot vasul pre carele va şădea pre dînsul celui ce cură sămînţa necurat iaste.

5. Şi om carele se va atinge de patul lui îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

6. Şi cela ce şade pre vasul care şade pre el cel ce-i cură sămînţa îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

7. Şi cela ce se va atinge de trupul celui ce-i cură sămînţa îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

8. Iară de va scuipa cel ce-i cură sămînţa pre cel curat îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

9. Şi toată şaoa măgariului pre carea va încăleca cel ce-i cură sămînţa necurat<ă> va fi pănă în sară.

10. Şi tot cela ce se va atinge de toate cîte-s supt dînsul necurat va fi pănă în sară şi cela ce rădică pre êle îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

11. Şi de cîte să va atinge cel ce-i cură sămînţa şi mîinele nu i-s spălate cu apă îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

12. Şi vas de lut ce va atinge cel ce-i cură sămînţa să să sfărîme şi vasul de lemnu să să spêle cu apă şi curat va fi.

13. Iară de se va curăţi cel ce-i cură sămînţa de cursul lui şi se vor număra lui şapte zile la curăţirea lui şi-ş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă vie şi curat va fi.

14. Şi a opta zi îş va lua lui doao turturêle sau doi pui de porumbu şi le va aduce pre êle înaintea Domnului, la uşile cortului mărturiei, şi va da pre êle preotului.

15. Şi va face pre êle preotul, una pentru greşală şi una pentru ardere de tot, şi se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului de cursul lui.

16. Şi om la care va ieşi dentr-însul sămînţa în pat şi va scălda cu apă tot trupul lui şi necurat va fi pănă în sară.

17. Şi toată haina şi toată piêlea preste carea va fi sămînţă de pat şi să va spăla cu apă şi necurat va fi pănă în sară.

18. Şi/muiêrea de va dormi bărbatul cu dînsa pat de

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

CAP 15

1. Și dzise Domnul cătră Moisi și Aaron dzicîndu :
2. „Grăiește fiilor Israil[1] și vei dzice cătră ei : «La om, la om la carele i să va face cursoare den trupul lui cursoarea lui necurată va fi.

3. Și acesta-i pravila necurăției lui, curînd sămînța den trupul lui den cursoarea carea iaste urdzitu trupul lui pren cursoare, aceasta-i necurăție lui întru însul toate dzilele cursorii trupului lui cu carele stă trupul lui, pren cursoarea lui, necurăție iaste lui.

4. Tot patul pre carele va dormi pre el cel înfrîntu necurat va fi și tot vasul pre carele va ședea pre însul cel înfrîntu necurat va fi.

5. Și om carele să va atinge de patul lui iș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi păn-în sară.

6. Și cela ce șade pre vasul pre cela ce ședea pre el cel înfrîntu iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi păn-în sară.

7. Și cela ci să va atinge de trupul celui înfrîntu iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi păn-în sară.

8. Iar de va ștuipi cel înfrîntu pre cel curat iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi păn-în sară.

9. Și toată șaoa preste carea va încăleca preste ea cel înfrîntu necurată va fi păn-în sară.

10. Și tot cela ci să va atinge de toate cîte-s suptu însul necurat va fi păn-în sară și cela ce le rădică pre ële spăla-ș-va hainele și să va scălda cu apă necurat va fi păn-în sară.

11. Și de cîte să va atinge cel înfrîntu și măinele nu i-s spălate iș va spăla hainele lui și să va scălda pre trup cu apă și necurat va fi păn-în sară.

12. Și vas de lut ce va atinge cel înfrîntu să s<ă> zdrobască și vasul de lemnu să s<ă> spêle cu apă și curat va fi.

13. Iar de să va curăți cel înfrîntu de cursul lui și să vor număra lui 7 dzile la curățirea lui și-și va spăla hainele lui și-ș va spăla trupul lui cu apă vie și curat va fi.

14. Și a opta dzi va lua șie doao turturêle sau doi pui de porîmbu și le va aduce pre ële înnaintea Domnului, la ușile cortului mărturiei, [15] și le va da pre ële preutului.

15. Și le va face pre ële preutul, una pentru greșeală și una pentru ardere de tot, și să va ruga pentru el preutul înnaintea Domnului den cursul lui.

16. Și la om la carele va ieși dentru însul sămînță în pat și să va scălda cu apă tot trupul lui și necurat va fi păn-în sară.

17. Și toată haina și toată piêlea preste carea va fi sămînță de pat și să va spăla cu apă și necurat va fi păn-în sară.

18. Și/muiêre de va dormi bărbatul cu

CAP 15

1. Și grăi Domnul cătră Moisi și cătră Aáron zicînd :
2. „Grăiți feciorilor lui Israil și le ziceț : «Bărbatului cărula va fi cúrăre de trupul lui cúrărea lui necurată iaste [1].

3. Și acesta iaste lêgea necurăției. Sămînța carea cúră den trupul lui și den cúrărea den carea se tocmêște trupul lui întru curăre aceasta iaste necurăția lui ; toate zilele cúrării trupului lui cu carea iaste tocmit trupul lui întru cúrărea lui, necurăția trupului lui iaste.

4. Tot patul pre care va dormi cel frînt [2] necurat va fi și tot vasul pre care va șădea cel ce ș-au vărsat sămînța desupra lui necurat va fi.

5. Și omul carele se va atinge de patul lui să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă și să fie necurat pănă seara.

6. Și cela ce va șădea pre vasul cela ce au șăzut desupra lui cela ce ș-au vărsat sămînța [3] să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă și să fie necurat pănă seara.

7. Cela ce se va atinge de trupul celui ce ș-au vărsat sămînța să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă și să fie necurat pănă seara.

8. Iar de se va atinge cel ce ș-au vărsat sămînța de cel curat să-ș spêle hainele și să se spêle cu apă și va fi curat pănă seara.

9. Și toată șaoa pre carea va încăleca cel ce ș-au vărsat sămînța necurată va fi pănă seara.

10. Și tot cel ce se va atinge măcară or de fieștece ce va fi supt dinsul necurat să fie pănă seara și cela ce le va rădica să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă și să fie necurat pănă seara.

11. Și de ce se va atinge cel ce ș-au vărsat sămînța și nu ș-au fost spălat măinele cu apă să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă la trup și să fie necurat pănă seara.

12. Și vasul de lut de care se va atinge cela ce ș-au vărsat sămînța să se spargă, iar vasul de lemn să se spêle cu apă și va fi curat.

13. Iar de se va curăți cela ce ș-au vărsat sămînța de vărsarea seminței sale [4], să-ș socotească 7 zile de curățirea sa și să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă vie și va fi curat.

14. Iar a opta zi să ia 2 pui <de> [5] porumb sau 2 pui de turturea și să-i aducă înaintea Domnului, la ușa cortului mărturiei, și să-i dea preotului.

15. Și să-i facă, 1 pentru greșală, altul spre arderea de tot și se va ruga preotul pentru dinsul înaintea Domnului de cúrărea lui.

16. Și omul căruia se va vărsa sămînța în pat să-ș spêle trupul cu apă tot și să fie pănă seara necurat.

17. Și toată haina și toată piêlea preste care va fi sămînța de pat să se spêle cu apă și să fie necurată pănă seara.

18. Și/de va dormi bărbatul cu muiêrea

CAP. 15

Stări de necurățenie ale bărbatului și ale femeii

1. Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron zicîndu-le :
2. „Vorbiți fiilor lui Israel și spuneți-le : «Cînd un bărbat are o scurgere din trupul lui, această scurgere este necurată.

3. Aceasta este necurățenia lui, pricinuită de scurgere ; fie că trupul lui îngăduie să se facă scurgerea, fie că o oprește, el este necurat.

4. Orice pat pe care se va culca bărbatul care are o scurgere va fi necurat și orice lucru pe care se va așeza va fi necurat.

5. Oricine se va atinge de patul lui să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

6. Acela care se va așeza pe lucrul pe care a stat cel care are scurgerea să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

7. Acela care se va atinge de trupul celui care are scurgerea să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

8. Dacă cel care are scurgerea va scuipa pe un om curat, acesta să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

9. Orice șa pe care va încăleca cel care are scurgerea necurată va fi.

10. Oricine se va atinge de vreun lucru care s-a aflat sub el va fi necurat pînă seara. Cel care va umbla cu asemenea lucruri să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

11. Oricine se va atinge de cel care are scurgerea și nu-și va spăla mîinile cu apă să-și spele veșmintele și să se scalde în apă ; necurat va fi pînă seara.

12. Orice vas de lut pe care îl va atinge cel care are scurgerea să fie spart, iar orice vas de lemn să fie spălat cu apă.

13. Cînd cel care are scurgerea va fi curățit de scurgerea sa, să numere șapte zile pentru curățirea sa. Să-și spele veșmintele, să-și scalde trupul în apă de izvor și va fi curat.

14. În a opta zi să ia două turturele sau doi pui de porumbel, să vină înaintea Domnului, la ușa cortului întîlnirii și să le dea preotului.

15. Preotul să le jertfească astfel : una ca jertfă pentru păcat și cealaltă ca ardere de tot. Și să facă preotul ispășire pentru el înaintea Domnului, pentru scurgerea lui.

16. Bărbatul care va avea o scurgere de sămînță întîmplătoare să-și spele tot corpul în apă și va fi necurat pînă seara.

17. Orice veșmînt și orice piele atinse de această scurgere de sămînță să fie spălate cu apă și vor fi necurate pînă seara.

18. Dacă/un bărbat s-a culcat cu femeia

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 82, col. I

сăмînță și să vor scălda cu apă și necurați vor fi pănă în sară.

19. Și muiêrea carei va fi curîndu-i sînge și va fi cursul ei în trupul ei șapte zile va fi în necurățiia ei. Tot cela ce se va atinge de ea necurat va fi pănă în sară.

20. Și tot pre carele se va culca pre el 'a necurățiia ei necurat va fi și tot pre carele va ședea pre el necurat va fi.

21. Și tot carele se va atinge de patul ei iș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi pănă în sară.

22. Și tot cela ce să va atinge de tot vasul preste care va ședea pre el iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi pănă în sară.

23. Iară de va fi ea în patul ei sau pre vasul pre carele șade ea, cînd să va atinge el de ea, necurat va fi pănă în sară.

24. Iară de se va culca cineva cu ea în pat și se va face necurățiia ei pre dînsul, necurat va fi șapte zile și tot patul pre carele va dormi pre el necurat va fi.

25. Și muiêrea de-i va cură cursoare de sînge zile multe nu în vrêmea necurăției ei, măcară de va și cură după necurățiia ei, toate zilele cursorii necurățiii ei ca și zilele necurățiii ei, necurată va fi.

26. Și tot patul pre care va dormi pre dînsul toate zilele cursorii ei după zăcêrea necurățiii ei va fi ei și tot vasul pre carele va ședea pre el necurat va fi, dupre necurățiia ce are pre sine.

27. Tot cel ce să atinge de dînsa necurat va fi și-ș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi pănă în sară.

28. Iară de se va curăți de cursul ei și se vor număra ei șapte zile și după acêea se va curăți.

29. Și a opta zi iș va lua ei doao turturêle sau doi pui de porumbu și le va aduce pre acêstea la preot, la ușa cortului mărturiei.

30. Și va face preotul una pentru păcat și alta pentru ardere de tot și se va ruga pentru ea preotul înaintea Domnului de cursul necurăției ei.

31. Și ferit să faceți pre fiii lui Israil de necurățiia lor și nu vor muri pentru necurățiia lor, cînd vor pîngări ei cortul mărturiei carele iaste întru dînșii.

32. Aceasta e lêgea celui ce-i cură sămința și de va ieși de la neștiine sămință de pat ca să să pîngărească într-însa,

33. Și celia ce are pre sine întru necurățiia ei și s-au înfrînt în curgerea lui, bărbatul au fămêia, și bărbatului carele va dormi cu cêea ce are pre sine».

CAP 16

1. Și grăi Domnul cătră Moisi după ce-au murit cei doi feciori ai lui Aaron, cînd aducea ei foc striin înaintea Domnului și muriră.

2. Și zise Domnul cătră Moisi: „Grăiêște cătră Aa/ron,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

însă pat de sămînță și să vor scălda cu apă și necurați vor fi păn-în sară.

19. Și muiêrea carcai va fi curînd sînge și va fi cursul ei întru trupul ei 7 dzile va fi întru necurățiia ei. Tot cela ci să va atinge de ea necurat va fi păn-în sară.

20. Și tot pre carele să va culca pre el la necurățiia ei necurat va fi păn-în sară și tot pre carele va ședea pre el necurat va fi.

21. Și tot carele să va atinge de patul ei iș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi păn-în sară.

22. Și tot cela ci să va atinge de tot vasul preste carele va ședea pre el iș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă și necurat va fi păn-în sară.

23[22]. Iar de va fi ea în pat sau pre vasul pre carele șade ea, cîndu să va atinge el de ea, necurat va fi păn-în sară.

24[23]. Iar de să va culca cineva cu ea în pat și să va face necurățiia ei preste însul, necurat va fi 7 dzile și tot patul pre carele va dormi pre el necurat va fi.

25[24]. Și muiêre de va cură cursoare de sînge dzile multe nu în vrêmea necurăției ei, macar de va și cură după necurățiia ei, toate dzilele cursorii necurăției ei ca și dzilele necurăției ei, necurată va fi.

26[25]. Și tot patul pre carele va dormi pre el[a] toate dzilele cursorii ei după dzăcêrea necurăției ei va fi la însă și tot vasul pre carele va ședea pre el necurat va fi, după necurățiia cîndu are pre sine.

27[26]. Tot cel ci să atinge de însă necurat va fi și-ș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi păn-în sară.

28[27]. Iar de să va curăți de cursul ei și să vor număra ei 7 dzile și după acêea să va curăți.

29[28]. Și înn-a opta dzi va lua șie doao turturêle au 2 pui de porîmbu și le va aduce pre acêstea la prcutul, la ușa cortului mărturici.

30[29]. Și va face preutul una pentru păcat și alta pentru ardere de tot și să va ruga pentru ea preutul înnaintea Domnului de la cursul necurăției ei.

31[30]. Și nu faceți pre fiii lui Israil feriți den necurățiele lor și nu vor muri pentru necurățiia lor, cîndu vor pîngări ei cortul mărturiei carele iaste întru înșii.

32[31]. Aceasta-i lêgea celui înfrîntu și de va ieși la neștine sămînță de pat ca să s<ă> pîngărească întru însă,

33[32]. Și celia ce are pre sine întru necurățiia ei și s-au înfrîntu întru cursul lui, bărbatul au fămêia, și bărbatul carele va dormi cu cêea ce are pre sine »".

lui sămînță de pat, să se spêle cu apă și să fie necurat pănă seara.

19. Muierii căriia îi va cură sîngele și va fi cúrărea ei în trupul ei 7 zile să fie în spurcăciunea ei [20] și tot ce se va atinge de dînsa necurat va fi pănă seara.

20[21]. Și pre tot pre ce se va culca și pre ce va ședea în cúrărea ei necurat va fi.

21[22]. Și tot cel ce se va atinge de patul ei să spêle hainele sale și să-ș spêle trupul cu apă și să fie necurat pănă seara.

22[23]. Și tot orcine se va atinge de vasul pre carele va ședea să-ș spêle hainele și să se scalde cu apă și să fie necurat pănă seara.

23. Iar de va și fi ea pre pat sau pre dichis pre carele va ședea ea, cînd se va atinge el de dînsa, necurat să fie pănă seara.

24. Iar de se va culca cinevaș cu dînsa în pat și va fi necurățiia ei pre dînsul, necurat să fie acela 7 zile și tot patul pre care se va culca necurat va fi.

25. Și muiêrea căriia-i va cúră cúrărea sîngelui în multe zile, iar nu numai în vrêmea spurcăciunii ei, și de-i va cură după spurcăciunea ei în toate zilele curărea necurăției ei ca și în zilele spurcăciunei ei, necurată să fie.

26. Și tot patul pre care se va culca în toate zilele cúrării ei necurat va fi și tot dichîsul pre care va ședea spurcat va fi, după necurățiila spurcăciunii ei.

27. Și tot cel ce se va atinge de dînsa necurat va fi; să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă și să fie necurat pănă seara.

28. Iar de se va curăți de necúrărea ei, să-ș socotească 7 zile și după acêlea să se curățească.

29. Iar a opta zi să ia 2 pui de turturea sau 2 pui de porumb și să-i aducă la preot, la ușile cortului mărturiei.

30. Și să facă preotul 1 pentru greșală, altul spre arderea de tot și să se roage preotul pentru dînsa înaintea Domnului de cúrărea necurăției ei.

31. Și să faceț pre feciorii lui Israil să se teamă și să se ferească de necurățiile lor și nu vor muri pentru necurățiia lor, cînd vor pîngări ei cortul mărturiei care iaste între dînșii.

32. Aceasta iaste lêgea celui ce-ș va vărsa sămînța de va cúră cuiva sămînța de pat dentr-însul ca să se pîngărească într-însa,

33. Și ceiia ce-i va cúră sîngele în spurcăciunea ei și cela ce-ș va vărsa sămînța cu cúrărea sa, partea bărbătească sau muiereas-că, și bărbatul carele se va culca cu muiêrea care are pre sine necurăție».

sa și s-a petrecut o scurgere de sămînță, ei să se spele amîndoi cu apă și vor fi necurați pînă seara.

19. Femeia care va avea o scurgere, și anume o scurgere de sînge din trupul ei, să rămînă șapte zile în stare de necurățenie. Oricine se va atinge de ea va fi necurat pînă seara.

20. Orice pat în care se va culca ea în timpul necurățeniei ei va fi necurat; orice lucru pe care se va așeza ea va fi necurat.

21. Oricine se va atinge de patul ei să-și spele veșmintele, să se scalde în apă și va fi necurat pînă seara.

22. Oricine se va atinge de vreun lucru pe care s-a așezat ea să-și spele veșmintele, să se scalde în apă și va fi necurat pînă seara.

23. Dacă se află ceva pe patul ei sau pe lucrul pe care s-a așezat ea, oricine va atinge aceste lucruri va fi necurat pînă seara.

24. Dacă se culcă un bărbat cu ea și va fi atins de necurăția femeii, acest bărbat va fi necurat timp de șapte zile și orice pat în care se va culca el necurat va fi.

25. Dacă unei femei îi va curge sînge timp de mai multe zile în afara sorocului ei obișnuit, sau dacă scurgerea va dura mai mult decît de obicei, atunci ea va fi necurată tot timpul acestei scurgeri, ca în zilele sorocului ei.

26. Orice pat în care ea va dormi în zilele acestei scurgeri va fi ca și patul din vremea sorocului ei; orice lucru pe care ea se va așeza va fi necurat ca și în zilele sorocului ei.

27. Oricine se va atinge de aceste lucruri va fi necurat; să-și spele veșmintele, să se scalde în apă și va fi necurat pînă seara.

28. După ce se va curăți de scurgeria ei, să numere șapte zile și după aceea va fi curată.

29. În ziua a opta, să ia două turturele sau doi pui de porumbel și să-i aducă preotului, la ușa cortului întîlnirii.

30. Preotul să le jertfească astfel: una ca jertfă pentru păcat și cealaltă ca ardere de tot. Și să facă preotul ispășire pentru ea înaintea Domnului, pentru scurgerea ei.

31. Așa să feriți pe fiii lui Israel de necurățeniile lor, ca să nu moară din pricina necurățiilor lor dacă ar pîngări cortul întîlnirii, care se află în mijlocul lor.

32. Aceasta este legea pentru bărbatul care are o scurgere oarecare și pentru acela care are o scurgere de sămînță prin care ajunge necurat,

33. Ca și pentru femeia care se află în sorocul ei lunar, pentru bărbatul sau femeia care au o scurgere și pentru bărbatul care se culcă cu o femeie necurată.»"

CAP 16

1. Și grăi Domnul cătră Moisi după ce au murit cei 2 feciori a lui Aaron, cîndu aducea ei foc striin înnaintea Domnului și muriră.

2. Și dzise Domnul cătră Moisi: „Grăiêște cătră Aa/ron, fratele tău, și nu între preste

CAP 16

1. Și grăi Domnul cătră Moisei după moartea celor 2 feciori ai lui Aáron, deaca aduseră foc strein înaintea Domnului și periră.

2. Și zise Domnul lui Moisei: „Grăiêște frăține-tău, lui Aá/ron, și-i zi să nu între

CAP. 16

Ziua ispășirii

1. Și a vorbit Domnul lui Moise, după moartea celor doi fii ai lui Aaron, care au adus înaintea Domnului foc străin și au murit.

2. Și a zis Domnul lui Moise: „Spune-i fratelui tău Aa/ron să nu intre oricînd în-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 82, col. II

frate-tău, și nu între preste tot ceasul la sfînt mai înlăuntru de acoperemînt în fața acoperemîntului care iaste preste chivotul mărturiei și nu va muri, pentru că întru nor mă voiu arăta pre jîrtăvnic.

3. Așa va întra Aaron la sfînt : cu vițel den vaci pentru greșală și berbêce la ardere de tot.

4. Și în haină de in sfințită să va îmbrăca și nădragi de in vor fi peste trupul lui și cu brîu de in se va încinge și chivără de in își va pune, haine sfinte sînt, și-ș va spăla cu apă tot trupul lui și va îmbrăca acâstea.

5. Și de la adunarea fiilor lui Israil va lua doi țapi den capre pentru păcat și un berbêce pentru ardere de tot.

6. Și va aduce Aaron vițelul cel pentru greșala, cela al lui, și se va ruga pentru el și pentru casa lui.

7. Și va lua cei doi țapi și-i va pune pre ei naintea Domnului, lîngă ușa cortului mărturiei.

8. Și va pune Aaron pre cei doi țapi sorți : un sort Domnului și alt sort celui de slobozit.

9. Și va aduce Aaron țapul pre carele au venit pre el sortul Domnului, și-l va aduce pentru greșală,

10[9]. Și țapul pre carele va veni pre el sortul celui de slobozit [10] îl va pune viu înaintea Domnului, ca să să roage pentru el, pentru ca să-l trimiță pre el la slobozenie și-l va lăsa pre dînsul în pustie și va lua țapul pre dînsul fărădelegile lor la pămînt neumblat.

11. Și va aduce Aaron vițelul cel pentru greșală al lui și se va ruga pentru el și pentru casa lui și va junghea vițelul cel pentru greșală al lui.

12. Și va lua cățiia plină de cărbuni de foc den jîrtăvnicul ce iaste înaintea Domnului.

13. Și-ș va umplea mînile de tămîia tocmirii măruntă și va aduce mai înlăuntru de acoperemînt și va pune tămîia preste foc înaintea Domnului și va acoperi fumul tămîiei jîrtăvnicul cel preste mărturii și nu va muri.

14. Și va lua den sîngele vițelului și va stropi cu dêgetul preste jîrtăvnic cătră răsărit de cătră fața acoperemîntului, va stropi de 7 ori den sînge cu dêgetul lui.

15. Și va junghea țapul cel pentru păcat cel de la norod înaintea Domnului și va băga den sîngele lui mai înlăuntru de acoperemînt și va face sîngele lui în ce chip au făcut sîngele vițelului și va stropi sîngele lui preste jîrtăvnic de cătră fața jîrtăvnicului.

16. Și va ruga pre sfîntul pentru necurățiile fiilor lui Israil și de strîmbătățile lor pentru toate greșalele lor ; și așa va face cortului mărturiei cei urzite în mijlocul necurățiii lor.

17. Și tot omul nu va fi în cortul mărturiei mergînd el ca să să roage la sfînt pînă va ieși și se va ruga pentru sine și pentru casa lui și pentru toată adunarea lui Israil.

18. Și va ieși/pre jîrtăvnicul carele iaste înaintea Domnu-

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

tot ceasul la sfintu mai înlontru de acoperemintu în fața acoperemîntului care iaste preste săcriiul mărturiei și nu va muri, pentru că întru nor mă voi afla pre acoperemînt.

3. Așea va întra Aaron la sfintu : cu un viță̆l den vaci [1] pentru greșeale și berbêci pentru ardere de tot.

4. Și haină de în sfințită să va îmbrăca și nădragi de în vor fi preste trupul lui și briu de în să va încinge și chivără de în îș va pune în cap, haine svinte sîntu, și să va spăla cu apă tot trupul lui și le va îmbrăca pre acêstea.

5. Și de la adunarea fiilor Israil [2] va lua 2 țapi den capre pentru păcat și un berbêce pentru ardere de tot.

6. Și va aduce Aaron viță̆lul cel pentru greșeală, cela al lui, și să va ruga pentru el și pentru casa lui.

7. Și va lua pre cei 2 țapi și-i va pune pre ei înnaintea Domnului, lîngă ușea cortului mărturiei.

8. Și va pune Aaron pre cei 2 țapi sorți: sorțu unul Domnului și sorțul unul celui de slobodzit.

9. Și va aduce Aaron țapul pre carele au venit pre însul sorțul Domnului, și va aduce pentru greșeale.

10[9]. Și pre țapul pre carele va veni preste el sorțul celui de slobodzit [10] îl va pune viu înnaintea Domnului ca să s<ă> roage preste el pentru ca să-l trimiță pre însă la slobodzenie și-l va lăsa pre însă în pustiiu și va lua țapul pre însul fărdelegile lor la pămîntu necălcat.

11. Și va aduce Aaron viță̆lul cel pentru greșeale al lui și să va ruga pentru eluș și pentru casa lui și va junghea pre viță̆l cel pentru greșeale lui.

12. Și va lua cădelnița[3] plină de cărbuni de foc den jirtăvnicul ce iaste înnaintea Domnului.

13. Și-ș va împlea mînule de tămîie tocmire mănuntă și va aduce mai înlontru decît acoperemîntul și va pune tămîie preste foc înnaintea Domnului și va acoperi fumul tămîiei acoperemîntul cel preste mărturii și nu va muri.

14. Și va lua den sîngele viță̆lului și va stropi cu dêgetul pre jirtăvnic cătră răsărit de cătră fața acoperemîntului, de 7 ori va stropi den sînge cu dêgetul lui.

15. Și va junghea țapul cel pentru păcat cel de la nărod înnaintea Domnului și va băga den sîngele lui mai înlontru decît acoperemîntul și va face sîngele lui în ce chip au fostu sîngele viță̆lului și va stropi den sîngele lui pre acoperemînt de cătră fața acoperemîntului.

16. Și va ruga sfîntul pentru [4] necurățiele fiilor lui Israil și de strîmbătățile lor pentru toate greșêle <le> lor; și așea vei face cortului mărturiei cei urdzite în mijlocul necurăției lor.

17. Și tot omul nu va fi în cortul mărturiei mergîndu el ca să s<ă> roage la sfîntu pân-va ieși și să va ruga pentru sine și pentru casa lui și pentru toată adunarea lui Israil.

18. Și va ieși/pre jirtăvnic carele iaste

preste toată vrêmea în sfînta înlăuntrul zăvêsei înaintea fêței curățirei carea înaintea sicriului mărturiei iaste, să nu moară, că în nor mă voiu arăta pre acoperemînt.

3. Și așa să între Aáron în sfînta : cu viței den cireadă pentru păcat și berbêce pentru ardere de tot.

4. Și să se îmbrace în haină de pînză den sfîntă și nădragi de pînză să fie pre trupul lui și cu briu de pînză să se încingă și îșlic de pînză să-ș puie în cap, că haine sfînte sînt, și să-ș scalde tot trupul cu apă și să se îmbrace într-însele.

5. Și să ia de la toată adunarea feciorilor lui Israil 2 țapi den capre pentru păcat și un berbêce în arderea de tot.

6. Și să aducă Aáron vițeĭlul care iaste pentru greșala sa și să se roage pentru sine și pentru casa lui.

7. Și să ia 2 țapi și să-i puie înaintea Domnului la ușile cortului mărturiei.

8. Și să arunce Aaron sorți pre amîndoi țapii: un sort al Domnului, iar alt sort al slobozirei.

9. Și să aducă Aáron țapul pre care au căzut sortul Domnului și să-l aducă pentru greșală.

10. Iar țapul pre care au căzut soarta slobozirei să-l puie înaintea Domnului viu, ca să se roage de dînsul, și ca să-l sloboaze în slobozire și să-l sloboază în pustie și să ia țapul asupra lui fărădelegile lor în pămînt neumblat.

11. Și să aducă Aáron vițeĭlul carele iaste pentru greșala sa și să se roage pentru sine și pentru casa sa și să junghe vițeĭlul carele iaste pentru păcatul lui.

12. Și să ia cățiia plină de cărbuni de foc de la altariul care iaste înaintea Domnului.

13[12]. Și să-ș umple mâinele de tămîie tocmită, curată, și să o aducă înlăuntru supt acoperemînt [13] și să puie tămîia pre cărbuni înaintea Domnului și va acoperi fumul tămîiei acoperemîntul care iaste preste mărturiia lor și nu va muri.

14. Și să ia den sîngele vițeĭlului și să stropească cu dêgetul spre curățire spre răsărit înaintea fêței curățirei și să stropească de șapte ori den sînge cu dêgetul său.

15. Și să junghe țapul carele iaste pentru păcat cel de nărod înaintea Domnului și să ducă den sîngele lui înlăuntru supt zăvasă și să facă sîngelui lui cum au făcut sîngelui vițeĭlului și să stropească cu sîngele lui altariul înaintea curățirii.

16. Și să curățească sfîntul den sfînte den necurățiile feciorilor lui Israil și den nedireptățile lor de toate necurățiile lor; și așa să faci cortul mărturiei carele iaste urzit într-înșii pren mijlocul necurăției lor.

17. Și nici un om să nu fie în cortul mărturiei cînd va mèrge el în sfînt să se roage pînă ce va ieși și să se roage pentru sine și pentru casa sa și pentru toată strînsura feciorilor lui Israil.

18. Și să ia/să la altar carele iaste înaintea

lăuntrul sfîntului lăcaș, dincolo de perdea, înaintea capacului de aur care se află pe chivot, ca să nu moară; căci mă voi arăta într-un nor deasupra capacului.

3. Aaron va intra la sfîntul lăcaș astfel: cu un junc drept jertfă pentru păcat și un berbece pentru arderea de tot.

4. Să se îmbrace cu tunica de în sfințită și să-și acopere trupul cu nădragi de în; să-și încingă brîul de în și să-și acopere capul cu mitra de în. Acestea sînt veșmintele sfinte cu care se va îmbrăca după ce-și va spăla cu apă tot trupul.

5. De la adunarea fiilor lui Israil să primească doi țapi ca jertfă pentru păcat și un berbece pentru arderea de tot.

6. Apoi Aaron să-și aducă juncul său ca jertfă pentru păcat și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui.

7. Să ia cei doi țapi și să-i înfățișeze înaintea Domnului, la ușa cortului întîlnirii.

8. Să arunce Aaron sorții pentru cei doi țapi: un sorț pentru Domnul și un sorț pentru Azazel.

9. Să ia Aaron țapul pe care a căzut sorțul pentru Domnul și să-l înfățișeze ca jertfă pentru păcat.

10. Iar țapul pe care a căzut sorțul pentru Azazel să fie adus viu înaintea Domnului, ca să se facă ispășire și să fie alungat în pustiu, pentru Azazel.

11. Aaron să aducă juncul drept jertfă pentru păcatul său și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui. Să înjunghie juncul adus ca jertfă pentru păcatul său.

12. Să ia o cădelniță plină cu cărbuni aprinși de pe altarul de dinaintea Domnului și doi pumni cu tămîie înmiresmată mărunțită. Să ducă lucrurile acestea dincolo de perdea.

13. Să pună tămîia deasupra focului dinaintea Domnului, așa încît fumul tămîiei să acopere capacul de aur de pe chivotul mărturiei, ca să nu moară.

14. Să ia din sîngele juncului și să stropească cu degetul spre latura dinspre răsărit a capacului de aur; să stropească apoi de șapte ori cu degetul, cu sînge, înaintea capacului de aur al chivotului.

15. Și să înjunghie țapul adus ca jertfă pentru păcatul poporului și să-i aducă sîngele înlăuntru, după perdea. Cu acest sînge să facă la fel cum a făcut cu sîngele juncului, adică să-l stropească spre capacul de aur și deasupra capacului de aur al chivotului.

16. Așa să facă ispășire pentru sfîntul lăcaș, din pricina necurățiilor fiilor lui Israel, a nelegiuirilor și a tuturor păcatelor lor; tot astfel să facă și pentru cortul întîlnirii, care se află cu ei în mijlocul necurățiilor lor.

17. Să nu fie nimeni în cortul întîlnirii, de cînd va intra Aaron ca să facă ispășirea în sfîntul lăcaș și pînă cînd el va ieși. Să facă ispășire pentru sine și pentru casa lui și pentru întreaga adunare a lui Israel.

18. Apoi să iasă /la altarul care se află

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 83, col. I

пре сѫрто́вникѹ́ кáреле мѣ́сте фнаи́нтѣ дóмнѹ
лу́и, шѝ себе рѹгá пре дóмнѹл, шѝ кáлдѣ дéсѫ
ѹрле вицéлѹлу́и, шѝ дéн сѫ́нѹрле цáпѹлу́и, шѝ ва
пѹ́не прéсте коáрнеле сѫрто́вникѹлу́и фпрéжѹр.
ѣ Шѝ вастропѝ прéсте е́л дéн сѫ́нѹе кѹ дéѳѣтѹл
лу́и дé, ѕ, óри, шѝ ва кѹрѣцѝ пре е́л, шѝ ва
сфѝнци пре е́л, дéн нескѹрцѹ́рле фúлор лу́и íсраи.
к Шѝ васъвъ́ршѝ рѹгáндѹ сфѝнтѹл, шѝ кóртѹл
мъртѹ́рией, шѝ сѫрто́вникѹл, шѝ пéнтрѹ пре
сѫцѝ вакѹ́рцѝ, шѝ вá адѹ́че пре цáпѹл чел вѝѹ.
кá Шѝ вапѹ́не áарсóнь а́мъндоáо мáнле лу́и прéсте
кáпѹл цáпѹлу́и чéлу́и вѝѹ, шѝ ва рѣскýмпъра
прéсте е́л, тóате фъръделе́гиле фúлор лу́и íсраи,
шѝ тóате стрáмбътъцúле лор, шѝ тоате гре
шáлеле лор, шѝ лéга пѹ́не прé мáле пре кáпѹл ца
пѹлу́и чéлу́и вѝѹ, шѝ á ва трими́те нъмáнъ де
кв óмь гáта фпустíе. Шѝ ва лу́а цáпѹл
прéсте е́л фъръделе́гиле лор ла пъмáнтъ неко
кг на́т, шѝ ва трими́те пре цап ла пустíе. Шѝ
ва íнтра áарсóнь ла кóртѹл мъртѹрíей, шѝ се
ва дезбрáка дéвешмáнтѹл чéл де íнъ кáреле ау
фостъ фъръка́т фтрáндъ е́л ла сфѝнть, шѝ á
кд вапѹ́не пре е́л áколó. Шѝ ва спъла трѹпѹ́л
лу́и кѹ áпъ фло́и сфѝнть, шѝ сева фъръка фвéш
мáнтѹл лу́и, шѝ е́шѝндъ вафа́те áрдерле чéле
дéтот áле лу́и, шѝ прѣтими́рле чéле дéтот áле
норóдѹлу́и, шѝ себе рѹгá пéнтрѹ сúне, шѝ пéн
трѹ ка́са лу́и, шѝ пéнтрѹ норóдь кашѝ пéнтрѹ
кѕ прéсъцн. Шѝ сѣ́л чéле пéнтрѹ пъка́т фá
кз ва áдѹче пре сѫрто́вник. Шѝ чéле чева сло
бозѝ пре цáпѹл чéл óсебѝт ллаъ́каре, фúка спъ
ла́ хáнеле лу́и, шѝш баспъла трѹпѹ́лу́и кѹ á
кз пъ, шѝ дѹпъ áчéа ва íнтра фтабъ́рь. Шѝ
вицéлѹл чéл пéнтрѹ пъка́т, шѝ цáпѹл чéл пéн
трѹ пъка́т, кърóра сѫ́нгеле лор сáу áдѹс фáрь
ѹнтрѹ касъпрóаце фчéл сфѝнть, вор скóате пре
мáле áфáрь дéн тáбъръ, шѝ вор áрде пре дéнселе
фóк, шѝ пи́еле лор шѝ кърнѹ́рле лор, шѝ балéга
кн лор. Сáрь чéлаче áрде пре мáле, фúка спъ
ла́ хáнеле лу́и, шѝш баспъла трѹпѹ́л лу́и кѹ
áпъ, шѝ дѹпъ áчéа ва íнтра фтабъ́рь.
кѳ Шѝ кафѝ áчáста вóао дялéцѣ вéчнúкь, флу́на
лúнúтѣ фзéче але лу́нúй, съвъмéнцѝ сúфлетеле
вóастре, шѝ тóт лу́крѹл сúнь фáцúць, чéле де
вок, шѝ чúнемéрнúк че жúвеще лáнгъ вóй.
л Пéнтрѹ кь фзíоа áчáста себе рѹгá пéнтрѹ вó
касъкѹрцáскь пре вóй дéн тóате пъка́теле вó
стре, фнаи́нтѣ дúмнѹлу́и, шѝ вúвéць кѹрцúн.
лá Сúмбетеле сúмбетелóр сóдúхнь кафѝ áчáста
вóао, шѝ вúць смéрѝ сúфлетеле вóастре, дялéцѣ
лв вéчнúкь. Себа рѹгá прéотѹл пре карéле вó
сѫ́нѹе пре дóмнѹл, шѝ пре кáреле вó съвършѝ мâ
нúле лу́и, касъ прéоцáскь е́л дѹпъ Та́тѹл лу́и,
шѝ себе фъръка кѹ вéшмáнтѹл чéл де íнъ ал
лг лу́и, вéшмáнтѹл чéл сфѝнть. Шѝ кѹрга
пре сфѝнтѹл сфѝнтѹлѹ́и, шѝ кóртѹл мъртѹрíей,
шѝ сѫрто́вникѹл кѹрга, шѝ пéнтрѹ прéоцн,
лд шѝ пéнтрѹ тóатъ áдѹнáрь себа рѹгá. Шѝ ва
фí áчáста вóао дялéцѣ вéчнúкь, касъвъръга

lui și se va ruga pre dînsul și va lua den sîngele viţelului și den sîngele ţapului și va pune preste coarnele jîrtăvniculuí împrejur.

19. Și va stropi preste el den sînge cu dêgetul lui de 7 orí și-l va curăţi pre el și va sfinţi pre el den necurăţiile fiilor lui Israil.

20. Și va săvîrși rugînd sfîntul și cortul mărturiei și jîrtăvnicul și pentru preoţi va curăţi și va aduce pre ţapul cel viu.

21. Și va pune Aaron amîndoao mînile lui preste capul ţapului celui viu și va răscumpăra preste el toate fărădelegile fiilor lui Israil, și toate strîmbătăţile lor și toate greșalele lor și le va pune pre êle pre capul ţapului, celui viu și-l va trimite cu mînă de om gata în pustie.

22. Și va lua ţapul preste el fărădelegile lor la pămînt necălcat și va trimite pre ţap la pustie.

23. Și va întra Aaron la cortul mărturiei și se va dezbrăca de veșmîntul cel de in carele au fost îmbrăcat întrînd el la sfînt și-l va pune pre el acoló.

24. Și-ș va spăla trupul lui cu apă în loc sfînt și se va îmbrăca în veșmîntul lui și, ieșind, va face arderile cêle de tot ale lui și priimirile cêle de tot ale norodului și se va ruga pentru sine și pentru casa lui și pentru norod, ca și pentru preoţi.

25. Și seul cel pentru păcat îl va aduce pre jărtăvnic.

26. Și cela ce va slobozi pre ţapul cel osebit la lăsare îș va spăla hainele lui și-ș va spăla trupul lui cu apă și după acêea va întra în tabără.

27. Și viţelul cel pentru păcat și ţapul cel pentru păcat, cărora sîngele lor s-au adus înlăuntru ca să se roage în cel sfînt, vor scoate pre êle afară den tabără și vor arde pre dînsele în foc și pieile lor, și cărnurile lor, și balega lor.

28. Iară cela ce va arde pre êle îș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și după acêea va întra în tabără.

29. Și va fi aceasta voao de lêge vêcinică. În luna a șaptea, în zêce ale lunii, să smeriţ sufletele voastre și tot lucrul să nu faceţi cel de loc și cel nemêrnic ce iaste lîngă voi.

30. Pentru că în zioa aceasta se va ruga pentru voi ca să curăţască pre voi den toate păcatele voastre înaintea Domnului și vă veţ curăţi.

31. Simbetele simbetelor odihnă va fi aceasta voao și veţ smeri sufletele voastre de lêge vêcinică.

32. Se va ruga preotul pre carele vor unge pre dînsul și pre carele vor săvîrși mînile lui ca să preoţască el după tatul lui și se va îmbrăca cu veșmîntul cel de in al lui, veșmîntul cel sfînt.

33. Și va ruga pre sfîntul sfîntului și cortul mărturiei și jîrtăvnicul va ruga și pentru preoţi și pentru toată adunarea se va ruga.

34. Și va fi aceasta voao de lêgea vêcinică ca să vă rugaţ/pentru fiii lui Israil de toate păcatele lor". O dată

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

înnaintea Domnului și să va ruga preste el, și va lua den singele viţălului și den singele ţapului și va pune preste coarnele jirtăvnicului înpregiur.

19. Și va stropi preste el den sînge cu dêgetul lui de șeapte ori și-l va curăţi pre el <și-l va sfinţi pre el> [5] den necurăţiile fiilor Israil [6].

20. Și va săvîrși rugîndu sfîntul și cortul mărturiei și jirtăvnicul și pentru preoţi va curăţi și va aduce pre ţapul cel viu.

21. Și va pune Aaron mâinile lui pre amîndoao preste capul ţapului celui viu și va mărturisi preste el toate fărdelegile a fiilor lui Israil și toate strîmbătăţile lor și toate greșealele lor și le va pune pre êle preste capul ţapului celui viu și-l va trimite cu mîna unui om gata în pustiiu.

22. Și va lua ţapul preste el fărdelegile lor la pămînt necălcat și va trimite pre ţap la pustiiu.

23. Și va întra Aaron la cortul mărturiei și să va dezbrăca de veșmîntul cel de în carele au fost înbrăcat întrîndu el la sfîntu și o va pune pre însă acolo.

24. Și-ș va spăla trupul lui cu apă în loc sfîntu și să va înbrăca [7] vășmîntul lui și, ieșindu, va face arderile lui cêle de tot și priimirile cêle de tot a nărodului și să va ruga pentru eluș și pentru casa lui și pentru nărodu, ca și pentru preuţi.

25. Și săul cel pentru păcate îl va aduce pre jirtăvnic.

26. Și cela ce va slobodzi pre ţap pre cel usăbit la lăsare îș va spăla hăinele lui și-ș va spăla trupul lui cu apă și după acêea va întra în tabără.

27. Și viţălul cel pentru păcat și ţapul cel pentru păcat, cărora sîngele lor s-au adus înlontru ca să s<ă> roage întru cel sfîntu, le vor scoate pre êle afară den tabără și le vor arde pre înse întru foc și pieile lor și cărnurile lor și balega lor.

28. Iar cela ce le arde pre êle îș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și după acêea va întra înlontru în tabără.

29. Și va fi aceasta voaă de lêge vêcinică. În luna a șeaptea, în 10 a lunei, să smeriţi sufletele voastre și tot lucrul să nu faceţi cel den pămîntu și cel nemêrnic cela ce iaste lîngă voi.

30. Pentru că întru dzua aceasta să va ruga pentru voi ca să vă curăţască pre voi de toate păcatele voastre înnaintea Domnului și <vă> [8] veţi curăţi.

31. Simbete simbetilor odihnă va fi aceasta voao și veţi smeri sufletile voastre de lêge vêcinică.

32. Să va ruga preutul pre carele vor unge pre însul și pre carele vor săvîrși mâinile lui ca să slujască el după tatăl lui și să va înbrăca cu vășmîntul cel de în al lui, vășmîntul cel sfîntu.

33. Și va ruga pre sfîntul sfîntului și cortul mărturiei și jirtăvnicul va ruga și pentru preuţi și pentru toată adunarea să va ruga.

34. Și va fi aceasta voaă de lêge vêcinică ca să vă rugaţi/pentru fiii lui Israil de toate

Domnului și să se roage pentru sine și să ia den sîngele viţelului și den sîngele ţapului și să puie împrejur pre cornurile altariului.

19. Și să stropească cu dêgetul lui de 7 ori den sînge și să-l curăţească și să-l sfinţească den necurăţiile feciorilor lui Israil.

20. Și să săvîrșască rugînd sfinţirea lor și cortul mărturiei și altariul și pentru preoţi va curăţi și să aducă ţapul cel viu.

21. Și să-ș puie Aáron mâinile amîndoaoă pre capul ţapului celui viu și să mărturisească pre dînsul toate fărădelegile feciorilor lui Israil și toate nedireptăţile lor și toate greșalele lor și să le puie pre capul ţapului celui viu și să-l trimiţă cu mîna omului celui gătit în pustie.

22. Și va lua ţapul pre sine nedireptăţile lor în loc neumblat și să sloboază ţapul cel viu în pustie.

23. Și să între Aáron în cortul mărturiei și să dăzbrace hainele cêle de pînză de în de pre sine în care se va fi îmbrăcat cînd va întra în sfinţire să le lase acolo.

24. Și să spêle trupul lui în apă în loc curat și să se îmbrace în hainele sale și, ieșind, să facă arderea sa cea de tot și a oamenilor [25] și să se roage pentru sine și pentru casa lui și pentru nărod, ca și pentru preoţ.

25. Și seul cel pentru păcat îl va pune pre altar.

26. Iară cela ce va slobozi ţapul slobozirei întru slobozire să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă și după acêstea să meargă în tabără.

27. Iar viţelul cel pentru păcat și ţapul cel pentru păcat, al cărora sînge se-au dus să curăţească în locul cel sfînt, să se scoată dennafară de tabără și le vor arde în foc, și pieile lor, și carnea lor, și balega lor.

28. Și cela ce le va arde să-ș spêle hainele și să-ș scalde trupul cu apă și după aceasta să între în tabără.

29. Și să fie voaoă aceasta în lêge vêcinică. În luna a 7, în zêce ale lunii, să smeriţ sufletele voastre și nice un lucru să nu faceţ, nice moșteanic, nice vineticul carele lăcuiêște la voi.

30. Că în zioa acêea se va ruga pentru voi și voi vă veţ curăţi de toate păcatele voastre înaintea Domnului și veţ fi curat.

31. Simbăta simbetelor aceasta să fie voaoă odihnă, smeriţ sufletele voastre, lêge vêcinică.

32 Și se va ruga preotul pentru dînsele cela ce-l vor unge și celuia ce-i sînt mâinile săvîrșite să junghe el după tată-său și să se îmbrace în hainele lui cêle de pînză de în, hainele cêle sfinte.

33. Și să roage sfîntul sfîntului și cortul mărturiei și altariul va ruga și pentru preoţ și pentru tot nărodul să roage.

34. Și să fie voaoă aceasta lêge vêcinică a vă ruga/pentru feciorii lui Israil, pentru

în faţa Domnului și să facă ispășire pentru aceasta; să ia din sîngele junculuì și din sîngele ţapului și să ungă de jur împrejur coarnele altarului.

19. Să stropească de șapte ori cu degetul din acel sînge peste altar; să-l curecte și să-l sfinţească din pricina necurăţiilor fiilor lui Israel.

20. Și să termine de săvîrșit ispășirea pentru sfîntul lăcaș, pentru cortul întîlnirii și pentru altar; apoi să aducă ţapul cel viu.

21. Aaron să-și pună amîndouă mîinile pe capul ţapului celui viu și să mărturisească asupra lui toate nedreptăţile fiilor lui Israel, toate fărădelegile și păcatele lor. Să le pună pe capul ţapului și apoi să-l izgonească în pustiu printr-un om pregătit anume pentru acesta.

22. Și ţapul va lua asupra lui toate păcatele lor, ducîndu-le într-un ţinut neumblat; ţapul să fie izgonit în pustiu.

23. Apoi Aaron să intre în cortul întîlnirii și să se dezbrace de veșmîntele de în, cu care se îmbrăcase cînd a intrat în sfîntul lăcaș, și să le lase acolo.

24. Să-și spele trupul cu apă într-un loc sfînt și să se îmbrace din nou cu veșmîntele sale obișnuite. După aceea, să iasă afară, să aducă ardere de tot pentru sine și ardere de tot pentru popor și să facă ispășire pentru sine, pentru casa lui și pentru popor.

25. Iar grăsimea jertfei pentru păcat să o ardă pe altar.

26. Omul care a izgonit ţapul pentru Azazel să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă; după aceea să intre în tabără.

27. Juncul jertfei pentru păcat și ţapul jertfit pentru păcat, al căror sînge a fost adus în sfîntul lăcaș pentru săvîrșirea ispășirii, să fie scoși afară din tabără și să se ardă în foc paiele, carnea și balega lor.

28. Omul care le va arde să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă și după aceea să intre în tabără.

29. Acesta va fi pentru voi o lege veșnică. În luna a șaptea, în ziua a zecea a lunii, să vă smeriţi sufletele și să nu faceţi nici un fel de lucrare, nici cel de-al casei și nici străinul care locuiește între voi.

30. Căci în această zi se va face ispășire pentru voi, ca să fiţi curăţiţi; de toate păcatele voastre veţi fi curăţiţi înaintea Domnului.

31. Această zi va fi pentru voi cea mai însemnată zi de de odihnă, ca să vă smeriţi sufletele. Acesta va fi o lege veșnică.

32. Ispășirea să o săvîrșească preotul care a fost miruit și care a fost sfinţit ca să urmeze la preoţie tatălui său; el să se îmbrace cu veșmintele de în, veșmintele cele sfinte.

33. Să facă ispășire pentru sfîntul lăcaș, pentru cortul întîlnirii și pentru altar și să mai facă ispășire pentru preoţi și pentru întreaga adunare.

34. Aceasta va fi pentru voi o lege veșnică :/să faceţi o dată pe an ispășirea păcatelor

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 83, col. II

пѣнтрꙋ фиїй лꙋй їсраиль детоате пъкателе лор, одатъ ѳтрꙋхй ань съвафате, дꙋпъкꙋм перꙋнїй дмнезеꙋ лꙋй мойсй,

КАП 31

ꙗ грѣй дмнезеꙋ кътрꙋ мойсй зикънд. ꙗ
Грѣеще кътрꙋ ааронь шй кътрꙋ фиїй ꙋй, шй кътрꙋ тоци фиїй лꙋй їсраиль, шй кй зиче кътрꙋ ей, ачеста е кꙋвънтꙋл каре аꙋ порꙋнчит дмнезеꙋ зикънд, в
Ом, ом, ден фиїй лꙋй їсраи, аꙋ ден немерницїй каре се афлъ ѳтревйн, каре ва жертфи вицел, аꙋ оае, аꙋ капрь ѳтабърꙋ, шй каре ва жертфи афарь ден табърꙋ. г
Шй ла ꙋшꙋл кортꙋлꙋй мъртърїей ꙋва адꙋче, ка съ съфе кь прей ардере де тоте, аꙋ демънтꙋире дмнезеꙋ лꙋй пънмнтъ ѳтрꙋ мирос дежꙋнь мироснре, шй каре ва жертфи афарь шй ва ꙋшꙋл кортꙋлꙋй мъртърїей ꙋва адꙋче прей, каре адꙋкь дарь дмнезеꙋ ѳтотрива кортꙋлꙋй мъртърїей, ежнце сева сокоти сомꙋлꙋй ачелꙋа, ежнце аꙋ въсъта, перва съфлетꙋл ачелꙋа ден нородꙋл лꙋй. д
Пентрꙋ каре адꙋкь фиїй лꙋй їсраиль жертвеле лор, каре бор жертфи ей ѳкъмпи, шй ле кор адꙋче прей алe дмнезеꙋ, ла ꙋшиле кортꙋлꙋй мъртърїей кътрꙋ преоць, шй жертфь демънтꙋире дмнезеꙋ лꙋй. е
Шй ва стропи преоцꙋл сънџеле прей жертфенникꙋ ѳтрей ѳнаинтꙋ дмнезеꙋ, лънгь ꙋшꙋл кортꙋлꙋй мъртърїей, шй ва адꙋче сева ла мирос дежꙋнь мироснре дмнезеꙋ. ѕ
Шй нꙋ вор май жертфи жертвеле лор челор ѳдешърїнь, лакърїй ей кꙋ весꙋ дꙋпрей дънший, нече ев'нникь вафи волоо ѳтрꙋ семнцїиле волостре. з
Шй вецй зиче кътрꙋ ей ом, ом, ден фиїй лꙋй їсраиль, аꙋ ден фиїй челор немърнич каре се афлъ ѳтрей, каре ва фаче ардере де тоть аꙋ жертфь. и
Шй ла ꙋшꙋл кортꙋлꙋй мъртърїей ꙋва адꙋче, каспфнь прей ачеа дмнезеꙋ, вапеи съфлетꙋл ачелꙋа ден нородꙋл лꙋй. і
Шй, ом, ом, ден фиїй лꙋй їсраиль, аꙋ ден чей немърнич каре ва мънка тоть сънџеле шй воiу пъне обрꙋзꙋл меу прей съфлетꙋл челꙋи че мънънкь сънџеле, шй воiу пърде прей дънсꙋл ден нородꙋл лꙋй. ія
Пентрꙋ кь тоть съфлетꙋл ътей ътот трꙋпꙋл сънџеле лꙋй ѳте, шй ей лам дать волоо, прей жертвенник съ рꙋгъчи пентрꙋ съфлетеле волостре, пентрꙋ кь сънџеле лꙋй, пентрꙋ съфлетꙋ сева рꙋгъ. іб
Пентрꙋ чеа ам грѣит фиилор лꙋй їсраиль, тот съфлетꙋл дентре воi нꙋва мънкъ сънџе, шй чел немърнич каре се афлъ ѳтре воi нꙋва мънкъ сънџе. іг
Шй ом, ом, ден фиїй лꙋй їсраи, аꙋ ден немърнич каре се афлъ ѳтре воi, каре ва вънна вънат хърць, аꙋ пасере де каре се мънънкь, шй ва върса сънџеле лꙋй шй ва ако перй прей дънсꙋл пъмънтꙋл. ід
Пентрꙋ кь съфлетꙋл ътотꙋ трꙋпꙋл сънџеле лꙋй ѳте, ш ам зис фиилор лꙋй їсраиль, сънџе ътотꙋ трꙋпꙋл съ мънънче, пентрꙋ кь съфлетꙋл ътꙋ

Нн трꙋ

într-un an să va face, după cum porunci Domnul lui Moisi.

CAP 17

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Grăiêşte cătră Aaron şi cătră fiii lui şi cătră toţi fiii lui Israil şi vei zice cătră ei: Acesta e cuvîntul care au poruncit Domnul zicînd:

3. «Om, om den fiii lui Israil, au den nemêrnicii care se află între voi, carele va junghiia viţel, au oaie, au capră în tabără şi carele va junghiia afară den tabără

4. Şi la uşa cortului mărturiei nu va aduce ca să o facă pre ea ardere de tot, au de mîntuire Domnului priimită întru miros de bună mirosire şi carele va junghiia afară şi la uşa cortului mărturiei nu o va aduce pre ea ca să aducă dar Domnului împotriva cortului mărturiei sînge se va socoti omului aceluia, sînge au vărsat, peri-va sufletul aceluia den norodul lui.

5. Pentru ca să aducă fiii lui Israil jîrtvele lor cîte vor junghiia ei în cîmpi şi le vor aduce pre êle Domnului la uşile cortului mărturiei cătră preot şi jîrtvă de mîntuire Domnului acêstea.

6. Şi va vărsa preotul sîngele pre jîrtăvnic împrejur înaintea Domnului, lîngă uşa cortului mărturiei, şi va aduce seul la miros de bună mirosire Domnului.

7. Şi nu vor mai junghiia jîrtvele lor celor îndeşărţi la carii ei curvescu dupre dînşii, lêge vêcinică va fi voao, întru seminţiile voastre».

8. Şi veţi zice cătră ei: «Om, om den fiii lui Israil, au den fiii celor nemêrnici care să află între voi, carele va face ardere de tot, au jîrtvă

9. Şi la uşa cortului mărturiei nu va aduce, ca să facă pre acêea Domnului va peri sufletul acela den norodul lui.

10. Şi om, om den fiii lui Israil, au den cei nemêrnici care să află între voi, carele va mînca tot sîngele, şi voiu pune obrazul mieu pre sufletul cela ce mînîncă sîngele şi voiu piêrde pre dînsul den norodul lui.

11. Pentru că tot sufletul a tot trupul sîngele lui iaste şi eu l-am dat voao pre jîrtăvnic să vă rugaţi pentru sufletele voastre, pentru că sîngele lui pentru suflet se va ruga».

12. Pentru acêea am grăit fiilor lui Israil: «Tot sufletul dentru voi nu va mînca sînge şi cel nemêrnic care se află între voi nu va mînca sînge.

13. Şi om, om den fiii lui Israil, au den nemêrnicii care să află între voi, carele va vîna vînat, hiară au pasăre de care să mănîncă, şi va vărsa sîngele lui şi va acoperi pre dînsul pămîntul.

14. Pentru că sufletul a tot trupul sîngele lui iaste». Şi am zis fiilor lui Israil: «Sînge a tot trupul să nu mîncaţi, pentru că sufletul a tot/trupul sîngele lui iaste,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

păcatele lor.“ O dată într-un an să va face după cum porunci Domnul lui Moisi.

CAP 17

1. Şi grăi Domnul către Moisi dzicindu:

2. „Grăieşte către Aaron şi către fiii lui şi către toţi fiii lui Israil şi vei dzice către ei: Acesta cuvintu ce au porunci Domnul dzicindu:

3. «Om, om den fiii lui Israil, au den nemêrnici ce-s lăcuiţi lingă voi, carele va jiunghea viţăl, au oaie, au capră în tabără şi carele va giunghea afară den tabără

4. Şi la uşeà cortului mărturiei nu va aduce ca să o facă pre ea ardere de tot au de mintuire Domnului priimită întru miros de bună mirosire şi carele va junghea afară şi la uşca cortului mărturiei nu va aduce pre ea ca să aducă dar Domnului împotriva cortului mărturiei, singe să va socoti omului aceluia, singe au vărsat, peri-va sufletul acela den nărodul lui [1].

5. Pentru ca să aducă fiii lui Israil jirtvele lor ca să le giunghe ei la cimpi şi le vor aduce pre êle Domnului la uşile cortului mărturiei către preut şi jirtvă de mintuire Domnului acêstea.

6. Şi va vărsa preutul singele pre jirtăvnic împregiur înaintea Domnului, lingă uşa cortului mărturiei, şi va aduce săul la miros de bună mirosire Domnului.

7. Şi nu vor mai junghea jirtvele lor celor de nimic la carii ei curvăscu dennapoia lor, de lêge vêcinică va fi voă întru seminţiile voastre».

8. Şi vei dzice către ei: «Om, om den fiii lui Israil, au den fiii celor nemêrnici ce sîntu lăcuiţi lingă voi <ori carele va> [2] face ardere de tot, au jirtvă

9. Şi la uşca cortului mărturiei nu va aduce, ca să facă pre acêea Domnului, va peri sufletul acela den nărodul lui.

10. Şi om, om den fiii lui Israil, au den cei nemêrnici ce lăcuiescu lingă voi, carele va minca tot singele, şi voi pune obrazul mieu pre sufletul cela ce mănîncă singele şi voi piêrde pre el [3] dentru nărodul lui [4].

11. Pentru că sufletul a tot trupul singele lui iaste şi eu l-am dat voaă pre jirtăvnic să vă rugaţi pentru sufletile voastre, pentru că singele lui pentru suflet să va ruga».

12. Pentru acêea am grăit fiilor lui Israil: «Tot sufletul dentru voi nu va minca singe şi cel nemêrnic ce lăcuiêşte întru voi nu va minca singe.

13. Şi om, om dentru fiii lui Israil, au dentru nemêrnici ce lăcuiescu întru voi, carele va vina vinat, jiganie au pasăre care să mănîncă, şi va vărsa singele lui şi-l va acoperi pre însă pămîntul.

14[13]. Pentru că sufletul a tot trupul singele lui iaste». Şi dziş fiilor lui Israil: «Singe a tot trupul să nu mîncaţi, pentru că sufletul a tot / trupul singele lui iaste, tot cela ce

toate păcatele lor. O dată să faceţ într-un an, cum au porîncit Domnul lui Moisei“.

CAP 17

1. Şi grăi Domnul către Moisei zicînd:

2. „Zi lui Aáron şi feciorilor lui şi tuturor feciorilor lui Israil grăindu-le: Acesta iaste cuvîntul care au porîncit Domnul, zicînd:

3. «Om den feciorii lui Israil sau den streini carei lăcuiesc între voi, care va junghea viţel, sau oaie, sau capră în tabără şi care va junghea denafară de tabără

4. Şi să nu aducă înaintea uşii cortului mărturiei ca să o facă în arderea de tot sau mîntuirei Domnului priimită întru miros de miroseală bună, [5] cine va junghea denafară, şi să nu aducă înaintea uşii cortului mărturiei ca să aducă dar Domnului înaintea cortului mărturiei singele să se socotească omului aceluia singe vărsat, [6] să piêie sufletul acela den nărodul său.

5[6]. Ca să aducă feciorii lui Israil darurile lor [7] şi de cîte ori vor junghea aceştia la cîmp şi le vor aduce la uşa cortului mărturiei la preot şi vor pune jărtva mîntuirei Domnului.

6[7]. Şi să vêrse preotul singele împrejurul altariului înaintea Domnului, la uşile cortului mărturiei, şi să rădice seul în mirosul mirosêlei cei bune a Domnului.

7. Şi după aceasta să nu mai puie jărtvele lor cêle de nimic la care ei curvesc după dînsele, lêge vêcinică să fie voaoă întru seminţiile voastre».

8[7]. Şi să zici către dînşii: [8] «Om den feciorii lui Israil sau den vineticii carei vor lăcui între voi, carele va face ardere de tot

9. Şi nu va aduce să facă jărtvă la uşile cortului mărturiei Domnului, se va piêrde sufletul acela de la oamenii săi.

10. Fiece om den feciorii lui Israil sau den vineticii carii vor lăcui la voi, carei vor minca fieştece singe, voiu pune obrazul mieu pre cela ce va minca fieştece singe şi-l voiu piêrde den nărodul său [1].

11. Că sufletul a tot trupul singele lui iaste şi eu l-am dat voaoă să vă rugaţi la altariu pentru sufletele voastre, că singele în loc de suflet se curăţêşte».

12. Pentru acêea am zis fecîorilor lui Israil: «Tot sufletul dentru voi să nu mănînce singe, nice vineticul care va lăcui la voi să nu mănînce singe.

13. Şi om den feciorii lui Israil sau den vineticii carei vor lăcui la voi, de va vina o fiiară sau o pasăre de cêle ce se mănîncă, (şi) [2] va vărsa singele ei şi-l va acoperi cu pămînt.

14. Că sufletul a tot trupul singele lui iaste». Şi am zis feciorilor lui Israil: «Aici un singe nici al unui/trup să nu mîncaţ, că

pentru fiii lui Israel“. Şi Aaron a făcut aşa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

CAP. 17

Locul de înjunghiere a animalelor pentru jertfă

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicînd-i:

2. „Vorbeşte lui Aaron şi fiilor săi şi tuturor fiilor lui Israel şi spune-le: Aceasta este porunca pe care ne-a dat-o Domnul spunînd:

3. «Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc între voi va înjunghia în tabără sau în afara taberei un junc, o oaie sau o capră,

4. Şi nu le va aduce la uşa cortului întîlnirii ca să le înfăţişeze ca jertfă pentru arderea de tot sau ca jertfă de mîntuire binc primită, cu mireasmă plăcută înaintea Domnului, sau dacă le va înjunghia în afara taberei şi nu le va aduce la uşa cortului întîlnirii ca un dar Domnului, atunci singele acesta să se pună în seama acelui om, căci a vărsat singe. Acel om să fie îndepărtat din neamul lui.

5. De aceea, jertfele pe care ei le înjunghiau pînă acum pe cîmp să le aducă fii lui Israel la preot, înaintea Domnului, la uşa cortului întîlnirii şi să le înfăţişeze Domnului ca jertfă de pace.

6. Preotul să stropească cu singele jertfei de jur împrejur altarul Domnului de la uşa cortului întîlnirii şi să ardă grăsimea ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

7. Şi ei să nu mai înjunghie jertfele lor pentru demonii cu care se desfrînează. Acesta va fi o lege veşnică pentru toţi urmaşii lor.»

8. Şi să le spui: «Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre fiii străinilor care locuiesc între ei va aduce vreo ardere de tot sau o altă jertfă

9. Şi nu o va înfăţişa ca jertfă pentru Domnul, atunci acel om să fie îndepărtat din neamul lui.

10. Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc între ei va minca orice fel de singe, atunci îmi voi întoarce faţa împotriva omului care a mîncat singe şi îl voi îndepărta din neamul lui.

11. Pentru că viaţa oricărui trup este singele lui; eu vi l-am dat vouă pe altar ca să faceţ ispăşire pentru vieţile voastre, căci singele face ispăşire pentru viaţă.»

12. De aceea am spus fiilor lui Israel: «Nimeni dintre voi să nu mănînce singe. Nici străinul care locuieşte între voi să nu mănînce singe.»

13. Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc între ei va vîna vreun animal sălbatic sau o pasăre care se mănîncă, atunci să-i verse singele şi să-l acopere cu pămînt.

14. Pentru că viaţa oricărui trup este singele lui. De aceea am spus fiilor lui Israel: «Să nu mîncaţi singele nici unui/trup, căci

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 84, col. I

тржкꙋ сѣнїлꙋ аꙋн ѧстѣ, тоѵ чѣла ѧ мънѧѧ
ѣ кѫ прѣ гълѧ ва пѣрѣ . Шн тоѵ сѫфастꙋ ка
ре самѣнѧ моѵстꙋкѣ ѧꙋ прѣнѣсѫ де гѧдѣне, дѫ
тꙋ пѫмѧнтѣѧ, ѧꙋ дѣѧ нѣмѣрнѧѧ, фѫшѫ
спѫлѧ хѧнїлѧ аꙋн, шѫ ва скѫлдѧ тржкꙋ кꙋ
ѧпѫ, шн нкꙋрѧтъ вафѫ пѧнѣ сѫрѧ, шн кꙋрѧт
Бї вафѫ . Ѣрѣ дакѣ ва спѫлѧ хѧнїлѧ аꙋн, ш
тржкꙋ аꙋн нꙋ ва скѫлдѧ кꙋ ѧпѫ, шн ва ѧꙋ
фѫрѫ де ѧѵꙋ аꙋн .

К А П Ѣ Н І

Гѵ Ши грѣѧ дмнѣ кътрѣ мѡѵсѣ знѧндѣ,
Гѵ Грѧѡщѣ фїлор аꙋн їсрѧл шн вѣи зѡѵ
Гѵ кътрѣ дѫмнѣѣ, ѣꙋ дмнѣ дмнѣзѣѣ вѡ
стрꙋ . Дꙋпѣ де прїндѣрїле ѣгѵпт
тѵлꙋи фѫрѣ ѧꙋн немѣрнїтъ фтрꙋѣлѧ
тѣнѣ фѧцѣн, шн дꙋпѣ дѣпрїндѣрїле пѫмѧнтꙋ
аꙋн хѧнаѧнꙋ, фѫрѣле ѣѣм съ ва прѣ вѡи ѧколѡ,
сѣнѣ фѧцѣн, шн ла легїле лор сѣнѣ мѫрцѣн .
Д Жꙋдекѣцїле мѣле съфѧцѣн, шн порꙋнїле мѣле
сѫпзѣцѣн, шн сѫ ѡмѣѧѧн фтрꙋ ѧѵ, ѣꙋ дмнѣ
Е дмнѣзѣѣ вѡстрꙋ . Шн съ пзѣцѣн тѡате по
рꙋнїле мѣле, шн тѡате жꙋдекѣцїле мѣле, шн
съфѧцѣн прѣ ѧѵ, кѧрїле фѫкѣндꙋѣ ѡмꙋ ва
трѣи фтрꙋнсле, ѣѵ дмнѣѵ дмнѣзѣѣ вѡстрꙋ.
З Ѡмѣ, ѡмѣ, кътрѣ тѡате ѧлесѧѧ трꙋпꙋлꙋи сѫ,
нꙋ ва вѣни ка съ дескѡпѣрѣ рꙋшїнѣ, ѣѵ дмнѵл .
И Рꙋшїнѣ тѡтѧннтꙋ, шн рꙋшїнѣ мꙋмїи тѧлѣ
сѣнѣ дескѡпѣрѣ, пѣнтрꙋ кѣ мꙋмѣ ѧѣѣ сѣнѣ
Ѳ дескѡпѣрѣ рꙋшїнѣ ѣн . Рꙋшїнѣ мꙋѣрїї тѡ
тѧннтꙋ сѣнѣѡ дескѡпѣрѣ, кѣ рꙋшїнѣ тѡтѧ
І нтꙋ ѧѣте . Рꙋшїнѣ сорѡрїї тѧлѣ дѣ
тѣ, ѧꙋ дмꙋмѣ нѣскꙋтѣ фѧцꙋїнтꙋ, ѧꙋ кѫ
скꙋтѣ ѧфѧрѣ, сѣнѣ дескѡпѣрѣ рꙋшїнѣ лор .
І Рꙋшїнѣ фѣтїї фїлꙋї тѡѵ, ѧꙋ ѧфѣтїї фѣ
тїї тѧлѣ, сѣнѣ дескѡпѣрѣ рꙋшїнѣ лор, кѣ ѧтѧ
ѧї рꙋшїнѣ ѧѣте . Рꙋшїнѣ фѣтїї мꙋѣрїї тѡ
тѧннтꙋ сѣнѣ дескѡпѣрѣ, сорь де оꙋнꙋ тѧтꙋ
Вї ѧѣте, сѣнѣ дескѡпѣрѣ рꙋшїнѣ ѣн . Рꙋшїнѣ
сорѡрїї тѡтѧннтꙋ сѣнѣ дескѡпѣрѣ, пѣнтрꙋ
Гї кѣ рꙋдѣ тѡтѧннтꙋ ѧѣте . Рꙋшїнѣ сорѣ
рїї мꙋмїи тѧлѣ сѣнѣѡ дескѡпѣрѣ, пѣнтрꙋ кѣ рꙋ
Дї дѣ мꙋмїи тѧлѣ ѧѣте . Рꙋшїнѣ фрѧтелꙋї
тѡтѧннтꙋ сѣнѣ дескѡпѣрѣ, шн ла мꙋѣрѣ лꙋї
сѣнѣ ѣтрѣ, пѣнтрꙋ кѣ рꙋдѣцѣ ѧѣте .
Ѣ Рꙋшїнѣ норѡрїї тѧлѣ сѣнѣѡ дескѡпѣрѣ, кѣфѣ
мѣѣ фїлꙋї тѡѵ ѧѣте, сѣнѣ дескѡпѣрѣ рꙋшї
Вї нѣ ѣн . Рꙋшїнѣ мꙋѣрїї фрꙋнїнтꙋ сѣнѣ
дескѡпѣрѣ, кѣ рꙋшїнѣ фрꙋнїнтꙋ ѧѣте .
З Рꙋшїнѣ мꙋѣрїї шн ѧфѣтїи ѣн сѣнѣ дескѡрї
фѧтѧ фѣтѡрꙋлꙋї ѣн, шн прѣ фѧтѧ фѣтїи
ѣн сѣнѣѡ ѧн, кѧ ѣѡ дескѡпѣрѣ рꙋшїнѣ лор
рꙋдѣцѣ сѧнѣт цїе, пѫгѧнѣтѧте ѧѣте .
Иї Мꙋѣре прѣсте сорꙋлꙋ сѣнѣ ѧѣ рѣѣнїтоаре ѧмпо
трївѣ, сѣнѣ дѣ скѡпѣрѣ рꙋшїнѣ ѣн прѣсте дѫнса,
Ѳ ѧкѫ фїнѣнд ѧ ѣѣ. Шн кътрѣ фѣмѣѣ ѧѡ
сѣбїрѣ нїкꙋрѣцїнѣ ѣн сѣнѣ ѣтрѣ сѣнѣ дескѡпѣрѣ
К рꙋшїнѣ ѣн . Шн кътрѣ мꙋѣрѣ ѧпрѡапелꙋї
тѡѵ сѣнѣ ѣѧн пѧтꙋлѣ семѣнцїї тѧлѣ, кѧсѣ пѧ
Ка грѣщѣ кътрѣ дѫнса . Шн дѣѧ семѣнцїѧта

tot cela ce mănîncă pre el va peri.

15. Şi tot sufletul care va mînca mortăciune, au prinsă de gadine, dentru pămînteni, au den nemêrnici, îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul cu apă şi necurat va fi pînă în sară, şi curat va fi.

16. Iară de nu va spăla hainele lui şi trupul lui nu-l va scălda cu apă, şi-ş va lua fărădelêgea lui».

CAP 18

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd:

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil şi vei zice către dînşii: «Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

3. Dupre deprinderile Eghipetului, în carea aţi nemernicit, întru el să nu faceţi şi dupre deprinderile pămîntului Hanaán, în carele cu voi băga pre voi acoló, să nu faceţi şi la legile lor să nu mêrgeţi.

4. Judecăţile mêle să faceţi şi poruncile mêle să păziţ. şi să umblaţi întru êle. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

5. Şi să păziţi toate poruncile mêle şi toate judecăţile mêle şi să faceţi pre êle. carele făcîndu-le omul va trăi într-însele. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

6. Om, om către toate ale sale trupului său nu va veni ca să descopere ruşinea. Eu, Domnul.

7. Ruşinea tătîni-tău şi ruşinea mumei tale să nu descoperi, pentru că mumă-ţi iaste, să nu-i descoperi ruşinea ei.

8. Ruşinea muierii tătîni-tău să nu o descoperi, că ruşinea tătîni-tău iaste.

9. Ruşinea sororii tale de tată au de mumă, născută înlăuntru au născută afară, să nu descoperi ruşinea lor.

10. Ruşinea fêtei fiiului tău, au a fêtei fêtei tale să nu descoperi ruşinea lor, că a ta ruşine iaste.

11. Ruşinea fêtii muierii tătîni-tău să nu descoperi, sor de un tată-ţi iaste, să nu descoperi ruşinea ei.

12. Ruşinea sororii tătîni-tău să nu descoperi, pentru că rudă tătîni-tău iaste.

13. Ruşinea sororii mumei tale să nu o descoperi, pentru că rudă mumei tale iaste.

14. Ruşinea fratelui tătîni-tău să nu descoperi şi la muiêrea lui să nu întri, pentru că rudă-ţi iaste.

15. Ruşinea nororii tale să nu o descopri, că fămêie fiiului tău iaste, să nu descoperi ruşinea ei.

16. Ruşinea muierii frăţine-tău să nu descoperi, că ruşinea frăţine-tău iaste.

17. Ruşinea muierii şi a fêtei ei să nu descoperi, fata feciorului ei şi pre fata fêtei ei să nu o iai ca să descoperi ruşinea lor, rudă-ţi sînt ţie, păginătate iaste.

18. Muiêre preste soru-sa să nu iai rivnitoare împotrivă să-i descoperi ruşinea ei preste dînsa încă fiind ea vie.

19. Şi către fămêie în osebirea necurăţiii ei să nu întri să-i descoperi ruşinea ei.

20. Şi către muiêrea aproapelui tău să nu dai patul seménţii tale, ca să te pingăreşti către dînsa.

21. Şi den semenţia ta/să nu dai să slujească la boiari

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

mănîncă pre el va peri.

15. Şi tot sufletul [5] carele va minca mortăciune, au prinsu de gadine, au dentru pămîntêni, au dentru nemêrnici, îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul cu apă şi necurat va fi păn-în sară, şi curat va fi.

16. Iar de nu va spăla hainele lui şi trupul lui nu-l va scălda cu apă, şi-ş va lua fărdelêgea lui»".

CAP 18

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil, dzicîndu şi vei dzice cătră înşi: «Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

3. După [1] deprinderile Egiptului, întru care aţi nemernicit, întru el să nu faceţi şi după dăprinderile pămîntului Hanaan, întru carele eu voi băga pre voi acoló, să nu faceţi şi la legile lor să nu mêrgeţi.

4. Giudêţele mêle să faceţi şi porăncele mêle să păziţi şi să înblaţi întru êle. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

5. Şi să cruţaţi toate porîncele mêle şi toate giudêţele şi să le faceţi pre êle, carele făcîndu-le omul va trăi întru êle. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

6. Om, om cătră toate ale sale trupului său nu va veni să-şi descopere ruşînea. Eu, Domnul.

7. Ruşînea tătîne-tău şi ruşînea maicii tale să nu descoperi, pentru că maică ţie iaste, să nu-i descoperi ruşînea ei.

8. Ruşînea muierii tătîne-tău să nu o descoperi, ruşînea tătîne-tău iaste.

9. Ruşînea surorii tale de pre tată au de pre maică, născută înlontru au afară născută, să nu dăscoperi ruşînea lor.

10. Ruşînea fêtei fiiului tău, au fêtei fêtei tale să nu dăscoperi ruşînea lor, pentru că a ta ruşîne iaste.

11. Ruşînea fêtei a muierii tătîne-tău să nu dăscoperi, <sor de un tată-ţi iaste, să nu dăscoperi> [2] ruşînea ei.

12. Ruşînea surorii tătîne-tău să nu descoperi, pentru că rudă tătîne-tău iaste.

13. Ruşînea surorii maicei tale să nu dăscoperi, pentru că rudă maicii tale iaste.

14. Ruşînea fratelui tătîne-tău să nu descoperi şi la muîêrea lui să nu întri, pentru că rudă iaste ţie.

15. Ruşînea nurorii tale să nu o descoperi, fămêie fiiului tău iaste, să nu-i descoperi ruşînea ei.

16. Ruşînea muierii frăţîne-tău să nu o descoperi, ruşînea frăţîne-tău iaste.

17. Ruşînea muierii şi fêtei ei să nu o descoperi, fata ficiorului ei şi pre fata fêtei ei să nu iai ca să descoperi ruşînea lor, rude îţi sîntu, păgînătate iaste.

18. Muîêre preste soru-sa să nu iai rivnitoare înpotrivă să-i descoperi ruşînea ei preste însă încă fiind ea vie.

19. Şi cătră fămêie întru usăbirea necurăţiii ei să nu întri ca să-i descoperi necurăţiia ei.

20. Şi cătră muîêrea aproapelui tău să nu dai patul sămînţii tale, ca să te pîngăreşti întru însă.

21. Şi den sămînţiia ta/să nu dai să sufletul a tot trupul sîngele lui iaste, şi tot cela ce-l va minca va peri.

15. Şi tot sufletul care va minca mortăcină, sau mîncat de altă fiiară, au den moştêni, au den vinetici, să-ş spêle hainele şi să-ş scalde trupul cu apă şi să fie necurat până seara, şi după aceasta va fi curat.

16. Iar de nu-ş va spăla hainele şi nu-ş va scălda trupul cu apă, de-acii va lua întru fărădelêgea lui.»"

CAP 18

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Grăiêşte cătră feciorii lui Israil şi zi lor: «Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

3. După năravurile ţării Eghiptului, în carea aţ lăcuit, să nu faceţ şi după năravurile ţării [1] Hanaanului, în carea vă duc eu acolo, să nu faceţ şi după legile lor să nu umblaţ.

4. Judecăţile mêle să faceţ şi porîncile mêle să păziţ. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

5. Toate poruncile mêle să le păziţ şi toate judecăţile mêle să le faceţ, că omul cela ce le va face viu va fi între dînşii. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

6. Omul să nu se apropie să dăscopere ruşînea vecinului său. Eu, Domnul.

7. Ruşînea tătîne-tău şi ruşînea mume-tei să nu dăscoperi, că mumă-ţ iaste, să nu dăscoperi ruşînea ei.

8. Ruşînea muierii tatîne-tău să nu dăscoperi, că ruşînea tatîne-tău iaste.

9. Ruşînea surori-ta carea se-au născut den tată-tău şi den mumă-ta sau denafară născută, să nu dăscoperi ruşînea lor.

10. Ruşînea fêtei feciorului tău, sau a fêtei fêtei tale, ruşînea lor să nu dăscoperi, că ruşînea ta iaste.

11. Ruşînea fêtei muierii tătîne-tău să nu o dăscoperi, sor de tată-ţ iaste, ruşînea ei să nu dăscoperi.

12. Ruşînea surorii tătîne-tău să nu dăscoperi, că den casa tătîne-tău iaste.

13. Ruşînea surorii mume-tei să nu dăscoperi, că neamul mîne-ta iaste.

14. Ruşînea fratelui tătîne-tău să nu dăscoperi şi la muiarea lui să nu întri, că neamul tău iaste.

15. Ruşînea nurori-ta să nu o dăscoperi, că iaste muîêre feciorului tău, ruşînea ei să nu dăscoperi.

16. Ruşînea muierii frăţîne-tău să nu dăscoperi, că ruşînea frăţîne-tău iaste.

17. Ruşînea muierii şi a fêtei ei să nu dăscoperi, ruşînea fêtei feciorului ei şi a fêtei fêtei ei să nu dăscoperi, că de aproape-ţ sînt, lucru de ocară iaste.

18. Sora muierii tale să nu o aduci ţie preste dînsa să dăscoperi cu rivnă ruşînea ei înaintea surori-sa fiind ea vie.

19. Şi la muîêrea carea iaste usebită în necurăţiia ei să nu întri să dăscoperi ruşînea ei.

20. Şi la muîêrea vecinului tău să nu dai pat seminţei tale să se spurce la dînsa.

21. Şi den sămînţa ta/să nu dai să slujască viaţa oricărui trup este sîngele lui. Oricine va mînca sînge să fie îndepărtat.

15. Oricine va mînca dintr-o vită moartă sau sfîşiată de fiară, fie el dintre cei ai casei, fie dintre străini, să-şi spele hainele, să-şi scalde trupul în apă şi va fi necurat pînă seara; apoi va fi curat din nou.

16. Iar dacă nu-şi va spăla hainele şi nu-şi va scălda trupul în apă, atunci să poarte povara păcatului său.»"

CAP. 18

Legea păstrării curăţeniei în legăturile trupeşti

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Vorbeşte fiilor lui Israel şi spune-le: «Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru,

3. Să nu vă luaţi după deprinderile din ţara Egiptului, unde aţi fost străini, şi să nu vă luaţi după deprinderile din ţara Canaanului, unde vă voi duce. Să nu umblaţi după legile lor,

4. Judecăţile mele să le împliniţi şi poruncile mele să le păziţi şi să le urmaţi. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

5. Să păziţi toate poruncile mele şi toate judecăţile mele să le împliniţi, căci acela care le va împlini va trăi prin ele. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

6. Nimeni să nu se apropie de ruda sa apropiată pentru a-i descoperi goliciunea.

7. Să nu descoperi goliciunea tatălui tău, nici goliciunea mamei tale. Ea este mama ta, să nu-i descoperi goliciunea.

8. Să nu descoperi goliciunea femeii tatălui tău, căci este goliciunea tatălui tău.

9. Să nu descoperi goliciunea surorii tale, fiică a tatălui tău sau a mamei tale, născută în casă sau în afară casei. Să nu descoperi goliciunea lor.

10. Să nu descoperi goliciunea fiicei fiului tău sau a fiicei fiicei tale, căci goliciunea ta este.

11. Să nu descoperi goliciunea fiicei femeii tatălui tău, născută din tatăl tău, căci îţi este soră. Să nu descoperi goliciunea ei.

12. Să nu descoperi goliciunea surorii tatălui tău, căci este rudă apropiată a tatălui tău.

13. Să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale, căci este rudă apropiată a mamei tale.

14. Să nu descoperi goliciunea fratelui tatălui tău şi de femeia lui să nu te apropii, căci îţi este mătuşă.

15. Să nu descoperi goliciunea nurorii tale, căci este femeia fiului tău. Să nu descoperi goliciunea ei.

16. Să nu descoperi goliciunea femeii fratelui tău, căci este goliciunea fratelui tău.

17. Să nu descoperi goliciunea unei femei şi a fiicei ei. Să nu iei pe fiica fiului ei, nici pe fiica fiicei ei pentru a le descoperi goliciunea, căci îţi sînt rude apropiate şi este o nelegiuire.

18. Să nu iei o femeie o dată cu sora ei ca să i-o faci potrivnică, descoperind goliciunea ei alături de femeia ta, cît timp aceasta este încă în viaţă.

19. Să nu te apropii de o femeie la vremea sorocului ei, ca să-i descoperi goliciunea.

20. Să nu te culci cu femeia aproapelui tău vărsîndu-ţi sămînţa, ca să te pîngăreşti cu ea.

21. Dintre urmaşii tăi/să nu dai vreunul ca

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 84, col. II

şi să nu spurci numele cel sfînt. Eu, Domnul.

22. Şi cu bărbat să nu dormi culcare fămeiască, pentru că uriciune iaste.

23. Şi la tot cu patru picioare să nu-ț dai patul tău în semenție, ca să te pîngăreşti într-însul şi muierea să nu stea către tot cela cu patru picioare să să încalece, pentru că uriciune iaste.

24. Nu vă pîngăriț în toate acêstea, pentru că în toate acêstea s-au pîngărit limbile carele trimiț eu înaintea fețîi voastre.

25. Şi să pîngări pămîntul şi le-am dat strîmbătatea lor pentru dînsul şi să supără pămîntului de cei ce şed pre dînsul.

26. Şi păziț toate legile mêle şi poruncile mêle şi să nu faceț den toate uriciunele acêstea cel deloc şi cel ce s-au adaos nemêrnic între voi.

27. Pentru că toate uriciunile acêstea au făcut oamenii pămîntului care au fost mai nainte de voi şi să pîngări pămîntul.

28. Şi pentru ca să nu urască pre voi pămîntul cînd veț pîngări voi pre dînsul în ce chip au urît limbile ce era mai nainte decît voi.

29. Că tot carele va face den toate uriciunile acêstea vor peri sufletele care fac den mijlocul noroadelor lor.

30. Şi păziț poruncile mêle pentru ca să nu faceț den toate legile cêle urîte care s-au făcut mai nainte de voi şi să nu vă pîngăriț în êle, că eu, Domnul Dumnezăul vostru»".

CAP 19

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd:

2. „Grăiêşte la toată adunarea fiilor lui Israil şi vei zice către dînşii: «Sfinți să fiți, că sînt, eu, Domnul Dumnezăul vostru.

3. Fieştecarele de tată-său şi de mumă-sa să să teamă şi simbetele mêle să le păziț. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

4. Să nu urmați la idoli şi dumnezei vărsaț să nu faceț voao. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

5. Şi de veț junghea jîrtvă de mîntuire Domnului, priimită voao veț jîrtvi.

6. În care zi veț junghea să va mînca şi a dooa zi, şi de va rămînea pănă a treia zi, cu foc se va arde de tot.

7. Iară de se va mînca cu mîncare a treia zi, nejîrtvită iaste, să nu se priimască.

8. Iară cel ce o va mînca păcat va lua, pentru că sfintele Domnului au pîngărit şi vor peri sufletele cêle ce mînîncă den norodul lor.

9. Şi, secerînd voi sêcerea pămîntului vostru, să nu isprăviț săcerătura voastră țarinii tale a secera şi cêle ce cad ale sêcerii tale să nu le aduni.

10. Şi viia ta să nu o culegi de iznoavă, nice broboanele viii tale să nu le aduni; săracului şi nemêrnicului să le laşi acêlea. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

11. Să nu furați şi să nu mințiț, nice să năpăstuiască fieştecarele pre aproapele-ş.

12. Şi să nu juraț în numele mieu pre strîmbu şi să nu pîngăriț numele cel sfînt al Dumnezăului vostru. / Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

jască la hoiarin și să nu spurci numele cel sfîntu. Eu, Domnul.

22. Și cu bărbat să nu dormi pat fămeiescu, pentru că uriciune iaste.

23. Și la tot cu 4 picioare să nu-ți dai patul-tău întru seminție, <ca să te pingărești> [2] către însă și muiêrea să nu stea către tot cel cu 4 picioare să s<ă> încalece, pentru că uriciune iaste.

24. Nu vă pingăriți întru toate acêstea, pentru că întru toate acêstea s-au pigărit limbile carele eu le trimit înnaintea fêței voastre.

25. Și să pingări pămîntul și le dediu strîmbătate lor pren însă și să uri pămîntul celor ce șed pre însul.

26. Și păziți toate legile mêle și porîncele mêle și să nu faceți den toate uriciunile acêstea cel de loc și cel ce s-au adaos nemêrnic întru voi.

27. Pentru că toate uriciunele acêstea au făcut oamenii pămîntului carii au fostu mainte de voi și să pângări pămîntul.

28. Și pentru ca să nu urască pre voi pămîntul cîndu veți pingări voi pre însă în ce chip au urît limbilor ce era mainte decît voi.

29. Pentru că tot carele va face dentru toate uriciunile acêstea vor peri sufletile carele fac den mijlocul nărodului lor.

30. Și păziți porîncele mêle pentru ca să nu faceți den legile cêle urîte carele s-au făcut mainte de voi și să nu vă pingăriți întru êle, că eu, Domnul Dumnedzăul vostru.»"

CAP 19

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu:
2. „Grăiêște la toată adunarea fiilor Israil [1] și vei dzice către înșii: «Svinți să fiți, pentru că sfîntu eu, Domnul Dumnedzăul vostru.
3. Fieștecarele pre tată-său și pre maică-sa să teamă și simbetile mêle să păziți. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.
4. Să nu urmați la bodzi ciopliți și bodzi vărsați să nu faceți voaă. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.
5. Și de veți junghea jirtvă de mîntuire Domnului, priimită voao jirtvuiți.

6. Întru care dzi veți giunghea să va minca și a doao dzi, și de va rămînea pîn-a treia dzi, cu foc să va arde de tot.

7. Iar de să va minca cu mîncare a treia dzi, nejirtvuit iaste, să nu să priimască.

8. Iar cela ce mănîncă pre el păcat va lua, pentru că sfintele Domnului au pingărit și vor peri sufletile cêle ce mănîncă dentru nărodul lor.

9. Și, secerîndu voi sêcerea pămîntului vostru, să nu isprăviți secerătura voastră a țarenii tale a secera, și cêle ce cad a sêcerii tale să nu le aduni.
10. Și viia ta să nu o culegi de iznoavă și nici bobițele [2] viei tale să le aduni, săracului și nemêrnicului să le lași acêlea. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.
11. Să nu furați, să nu mințiți, nice să părască pre strîmbul fieștecarele pre aproapele-ș.
12. Și să nu giurați numele mieu pre strîmbătate și să nu pingăriți numele cel sfîntu a Dumnedzăului vostru./Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

domnului [3] idolului și să nu apurci numele celui sfînt. Eu, Domnul.

22. Cu bărbat să nu te culci pat muieresc, că iaste spurcăciune.

23. Și către nimic cu 4 picioare să nu dai patul tău întru seminție să te spurci într-ins și muiêrea a nimic cu 4 picioare să nu stea să se spurce, că necurat iaste, să nu se spurce.

24. Că într-acêstea în toate se-au spurcat limbile cêlea ce le voiu goni eu de la fața voastră.

25. Și se-au spurcat pămîntul și pentru dînsul am plătit nedireptățile lor și pămîntul au urît pre ceia ce șăd pre dînsul.

26. Ce să păziț toate legile mêle și toate porîncile mêle și să nu faceț nice o uriciune de acêstea nice moștênii, nice vineticii carei vor lăcui la voi.

27. Că toate acêstea le-au făcut oamenii pămîntului[1] carei au fost mai nainte de voi și se-au spurcat pămîntul.

28. Și să nu urască pre voi pămîntul cîndu-l veț spurca cum au urît limbile care au fost mai nainte de voi.

29. Că tot cel ce va face dentr-acêste uriciuni se va pîrde acel suflet den nărodul său.

30. Ce să păziț porîncele mêle și nu faceț nice o poruncă de cêle urîte de ale celor ce au fost mai nainte de voi să nu vă spurcaț într-însele, că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru».

CAP 19

1. Și grăi Domnul către Moise zicînd:
2. „Grăiêște feciorilor lui Israil și le zi: «Fiț sfinți cum și eu sînt sfînt, Domnul Dumnezeul vostru.

3. Fieștecine să se teamă de tată-său și de mumă-sa și simbetele mêle să le păziț, că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.
4. Nu urmaț idolilor și dumnezei vărsaț să nu vă faceț. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.
5. Și de veți pune jârtva mîntuirei Domnului, ce va plăcea voaoă să puneț [1].

6. Și în zioa cêea ce o veț pune într-acêea să o mănînce și a doaoa zi, iar ce va rămînea pînă a treia zi, în foc să se arză.

7. Iar de se va minca cu mîncare a treia zi, nu iaste jârtvuită și nu se va priimi.

8[7]. Și cela ce o va minca păcat dobîndêște, [8] că sfînta Domnului au spurcat și vă peri sufletul acela den nărodul său.

9. Și secerînd voi secerișul arăturilor voastre și să nu săvîrșiț secerătura voastră a secerișului cîmpului tău și să nu adunaț spicele secerișului vostru cêle ce vor cădea [1].
10. Nice viia ta să nu o culegi de tot, nice broboanele viei tale să nu le aduni, ce săracului și vineticului să le laș. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.
11. Să nu furaț, nice să mințiți, nice să mozavirit nice unul pre vecin.

12. Nice să vă juraț pre numele mieu pre nedireptate și să nu spurcaț numele cel sfînt al Domnului Dumnezeului vostru./Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

jertfă lui Moloh și să pîngărești numele sfînt al Dominului. Eu sînt Domnul.

22. Să nu te culci cu un bărbat cum te-ai culca cu o femeie, pentru că este o uriciune.

23. Să nu te culci cu un dobitoc vărsîndu-ți sămînța, ca să te pîngărești cu el. Femeia să nu se apropie de un dobitoc pentru a se împreuna cu el. Aceasta este o spurcăciune.

24. Să nu vă pîngăriți cu nici una din aceste fapte, căci prin toate aceste lucruri s-au pîngărit neamurile pe care eu le izgonesc dinaintea feței voastre.

25. Țara a fost pîngărită și eu am pedepsit-o pentru fărădelegea lor; iar țara i-a vărsat pe cei care o locuiesc.

26. Să vegheați toate poruncile și judecățile mele și să nu faceți nici una din aceste nelegiuiri, nici cel de-al casei, nici străinul care locuiește între voi.

27. Căci toate nelegiuirile acestea le-au săvîrșit oamenii acestei țări care au fost înaintea voastră; țara a fost pîngărită.

28. Pentru ca nu cumva țara să vă verse și pe voi dacă o veți pîngări, după cum a vărsat neamurile care erau înaintea voastră.

29. Căci oricine va săvîrși vreuna din aceste nelegiuiri să fie îndepărtat din neamul lui.

30. Să vă supuneți poruncilor mele și să nu vă luați după nici una dintre legile urîte care s-au făcut înainte de voi, ca să nu vă pîngăriți cu ele. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.»"

CAP. 19

Alte diferite legi

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:
2. „Vorbește întregii adunări a fiilor lui Israel și spune-le: «Fiți sfinți, căci sînt sînt eu, Domnul Dumnezeul vostru.

3. Fiecare să cinstească pe mama și pe tatăl său și să păzească zilele mele de odihnă. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.
4. Să nu vă întoarceți spre idoli și dumnezei turnați să nu vă faceți. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.
5. Cînd veți înjunghia pentru Domnul o jertfă de pace, să o jertfiți astfel ca să vă fie bine primită.
6. Jertfa să fie mîncată în ziua în care o veți înjunghia sau a doua zi; dacă va mai rămîne ceva pînă în a treia zi, să fie ars în foc.
7. Dacă însă va mînca cineva din ea în a treia zi, aceasta este un lucru necurat; jertfa nu va fi primită.
8. Cel care va mînca (în a treia zi) va purta povara păcatului său, pentru că a pîngărit lucrurile sfinte ale Domnului; aceia care vor mînca să fie îndepărtați din neamul lor.
9. Cînd veți secera lanurile țării voastre, să nu terminați de secerat pînă la marginile cîmpului și să nu adunați spicele care vor cădea în urma secerii.
10. Nici via ta să nu o culegi de tot și nici boabele căzute din ciorchine să nu le aduni, ci să le lași săracului și străinului. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.
11. Să nu furați, să nu mințiți și să nu năpăstuiască cineva pe aproapele său.

12. Să nu jurați strîmb pe numele meu, ca să nu pîngăriți numele Dumnezeului vostru./Eu sînt Domnul.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 85, col. I

13. Să nu faci strîmbătate vecinului și să nu jăfuiești și să nu doarmă simbriia năimitului tău pănă dimineața la tine.

14. Să nu grăiești de rău pre surd și înaintea orbului să nu pui piedecă și să te temi de Dumnezăul tău. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

15. Să nu faceț strîmbătate la judecată, să nu iai obrazul săracului, nice să lauzi obrazul năsilnicului, cu dereptate să judeci pre vecinul tău.

16. Să nu umbli cu vicleșug în limba ta, să nu te întărești pre sîngele vecinului tău. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

17. Să nu urăști pre frate-tău cu cugetul tău, cu mustrare să <nu>[1] mustri pre aproapele tău și să nu iai pentru dînsul greșală.

18. Și să nu izbîndească mîna ta și să nu te urgisești fiilor norodului tău și să iubești pre aproapele tău ca pre tine. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

19. Lêgea mea să păziț și dobitoacele tale să nu le încaleci cu alt jug și viia ta să nu o sameni de doao feliuri și haină țesută de doao feliuri, spurcăciune, să nu pui preste tine.

20. Și de va dormi neștine cu muiêrea pat de sămînță și ea va fi roabă păzită unui om și ea cu răscumpărări nu s-au răscumpărat, volnicie nu s-au dat ei, socotință va fi ei, nu va muri, pentru că nu s-au volnicit.

21. Și va aduce pentru greșala lui Domnului lîngă ușa cortului mărturiei berbêce de greșală.

22. Și se va ruga pentru dînsul preotul cu berbêcele greșălii înaintea Domnului, pentru păcatul lui care au greșit și se va lăsa lui păcatul lui care au greșit.

23. Iară cînd veț întra în pămîntul carele Domnul Dumnezăul vostru îl dă voao și veț sădi tot lemnul de mîncat și veți curăți necurățiia lui, roada lui trei ani va fi voao necurățit, să nu să mănînce.

24. Și întra al patrulea an va fi toată roada lui sfîntă, lăudată Domnului.

25. Iară la al cincelea an veț mînca roada lui, adaos voao roada lui. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

26. Să nu mîcați preste munți, nice să vrăjiți, nice să căutați vraja pasărilor.

27. Să nu faceți creț den chica capului vostru, nice să stricați fața barbei voastre.

28. Și tăieturi să nu faceți pe suflet în trupul vostru și slove împunse să nu faceți între voi. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

29. Să nu pîngărești pre fata ta ca să o curvești pre dînsa și nu va curvi pămîntul și se va umplea pământul de fărădelegi.

30. Simbetele mêle să le păziți și de sfintele mêle să vă têmeți. Eu, Domnul.

31. Să nu urmați celor ce băsnuiescu den pîntece și cătră vrăjitori să nu vă lipiți ca să vă pîngăriț întru ei. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

32. De fața celui bătrîn să te scoli și să cinstești fața celui mai bătrîn și să te temi de Dumnezăul tău. Eu, Dom/nul Dumnezăul vostru.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

13. Să nu faceți strîmbătate vecinului și să nu jecuiești și să nu doarmă simbriia năimitului tău pîn-dimineață la tine.

14. Să nu grăiești de rău pre surdu și înnaintea orbului să nu pui piedecă și să temi de Dumnedzăul tău. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

15. Să nu faceți strîmbătate la giudețe, să nu iai obrazul săracului, nice să laudzi obrazul silnecului, cu dreptate să giudeci pre aproapele tău.

16. Să nu îmbli cu vicleșug întru limba ta, să nu te întărești [3] pre singele aproapelui tău. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

17. Să nu urăști pre fratele tău <cu cugetul tău> [4], cu mustrare să nu mustrii pre fratele tău și să nu iai pre însul greșeală.

18. Și să nu izbîndească ție mîna ta și să nu ții minie fiilor nărodului tău și să iubești pre aproapele tău ca pre tine. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

19. Lêgea mea să țineți și dobitoacele tale să nu le înjugi cu altă jiug și viia ta să nu o sameni de doao fêliuri și haină văpsită de doao fêliuri, spurecăciune, să nu pui preste tine.

20. Și de va dormi neștine cu muiêre pat de sămințâ și ea va fi roabă păzită unui om și ea cu mîntuiri nu s-au mîntuit, volnicia nu i s-au dat ei, socotință va fi ei, nu vor muri, pentru că nu s-au volnicit.

21. Și va aduce pentru greșeale<le> lui Domnului lîngă ușa cortului mărturiei berbêce de greșeale.

22. Și să va ruga pentru însul preutul cu berbêcele greșêlii înnaintea Domnului, pentru păcatul lui carele au greșit și i să va lăsa lui păcatul lui carele au greșit.

23. Iar cîndu veți întra în pămîntul carele Domnul Dumnedzăul vostru dă-l voao și veți înplăta [5] tot lemnul de mîncat și veți curăți necurăția lui, roada lui 3 ani va fi voao necurăție, să nu să mănînce.

24. Și înn-al patrulea an va fi toată roada lui sfîntă, lăudată Domnului.

25. Iar înn-al cincilea an veți mînca roada lui, adaos voao roadele lui. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

26. Să nu mîncați pre munți, nice să vrăjiți, nice să căutați vraja pasărilor.

27. Să nu faceți ciucă den chica capului vostru, nice să stricați fața barbei voastre.

28. Și tăieturi să nu faceți pentru suflet pre trupul vostru și slove șiruite să nu faceți întru voi. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

29. Să nu pîngărești pre fata ta ca să o curvești pre însă și nu va curvi pămîntul și să va înplea pămîntul de fără-lêge.

30. Simbetile mêle să le păziți și de sfinții miei să vă têmeți. Eu, Domnul.

31. Să nu urmați celor ce grăiescu den pîntece și vrăjitorilor cîntăreți să nu vă lipiți ca să vă pîngăriți întru ei. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

32. Den fața celui bătrîn să te scoli și să cinstești fața celui mai bătrîn și să temi de Dumnedzăul tău. Eu, Dom/nul Dumnedzăul tău.

13. Să nu năcăjăști pre vecin și să nu jăfuiești și să nu mîie simbriia argatului tău la tine pînă a doaoa zi.

14. Celui surd să nu grăiești cuvinte de rău și înaintea orbului să nu pui piedecă, ce să te temi de Domnul Dumnezeul tău. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

15. Să nu faci nedireptate la judecată, să nu [nu] bagi seamă fața săracului, nice să cauți fața putêrnicului, pre direptate să judeci vecinului tău.

16. Să nu umbli cu înșălăciune întru limba ta, nice să te scoli [2] spre singele vecinului tău. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

17. Să nu urăști pre fratele tău în inima ta și să nu mustrezi cu mustrare pre vecinul tău, să nu dobîndești păcat pentru dînsul.

18. Să nu-ț izbîndească mîna și să nu ții pizmă feciorilor nărodului tău. Iubêște pre vecinul tău ca însuț pre tine. Eu, Domnul.

19. Lêgea mea păziți-o și dobitocul tău să nu-l înjugi cu alt jug și viia ta să nu o sădești de multe fêliuri și în haină văpsită în multe fêliuri să nu te îmbraci [1].

20. De se va culca cineva cu muiêre pat de semințe și ea va fi roabă păzită omului și nu va fi răscumpărată cu preț, sau nu se va fi dat ei slobozenie, să-i bată, iar să nu-i omoară, că nu se-au volnicit.

21. Și pentru păcatul său să aducă Domnului la ușa cortului mărturiei berbêcele greșalei.

22. Și să se roage preotul de dînsul în berbêcele călcării înaintea Domnului pentru păcatul ce au greșit și se va lăsa păcatul lui care au făcut.

23. Iar cînd veț întra în țara carea au dat voaoă Domnul Dumnezeul vostru și veț sădi tot pomul ce se mănîncă și o veț curăți de necurăția ei, roada ei în trei ani necurată să fie voaoă, să nu mîncați.

24. Iar al patrulea an toată roada ei fa fi sfîntă și lăudată Domnului.

25. Iar al cincilea an să mîncați roada ei adaos voaoă roada ei. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

26. Să nu mîncați dobitocul cu singele și să nu vă suiț pren munți și să nu vrăjiț, nice să căutați vraja de la pasări.

27. Și să nu radeț părul capetelor voastre, nice barbele voastre să nu vă le radeț.

28. Și tăieturi pre trupuri pentru sufletele voastre să nu faceț și slove șăruite să nu faceț întru voi. Eu, Domnul Dumnezeul vostru [1].

29. Să nu spurci pre fata ta să o curvești și să nu curvească pămîntul și să se umple pămîntul de fărădelegi.

30. Simbetele mêle să le păziț și de sfinții miei să vă têmeț. Eu, Domnul [1].

31. Să nu urmați celor ce grăiesc den pîntece basne și de vrăjitori să nu vă apropiați și să nu vă pîngăriț întru ei. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

32. Înaintea feței celui bătrîn [3] te scoală și fața celui cărunt o cinstește și să te temi de Domnul Dumnezeul tău. Eu, Dom/nul Dumnezeul tău [1].

13. Să nu-l asupriți pe aproapele vostru și să nu-l jefuiți; plata celui tocmit să nu rămînă la tine pînă a doua zi.

14. Să nu vorbești de rău pe un surd și în calea unui orb să nu pui piedici, ci să te temi de Dumnezeul tău. Eu sînt Domnul.

15. Să nu faceți nedreptate la judecată: să nu te îndupleci în fața săracului, nici să părtinești pe cel suspus.

16. Să nu umbli cu clevetiri în poporul tău. Asupra vieții aproapelui tău să nu te ridici. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

17. Să nu urăști pe fratele tău în inima ta, dar să mustri pe aproapele tău, ca să nu te încarci de păcatul lui.

18. Să nu fii răzbunător și să nu porți ciudă fiilor poporului tău. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. Eu sînt Domnul.

19. Să păziți poruncile mele. Să nu împerechezi vitele tale de feluri diferite și ogorul tău să nu îl semeni cu feluri diferite de semințe; să nu porți veșminte țesute din feluri diferite de fire.

20. Dacă cineva se va culca cu o femeie vărsîndu-și sămînța, iar aceasta este o roabă logodită cu alt bărbat care încă nu a răscumpărat-o, sau dacă ea nu a fost eliberată, să primească pedeapsa amîndoi, dar nu cu moarte, fiindcă nu era liberă.

21. Pentru vina lui, bărbatul să aducă Domnului un berbece drept jertfă pentru păcat, la ușa cortului întîlnirii.

22. Preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului cu berbecul jertfit pentru vină, pentru păcatul pe care l-a săvîrșit, iar păcatul pe care l-a făcut i se va ierta.

23. Cînd veți intra în țara pe care v-o dăruiește Domnul Dumnezeul vostru și veți sădi feluriți pomi roditori, să socotiți fructele ca fiind tăiate împrejur; timp de trei ani să fie netăiate împrejur pentru voi și să nu fie mîncate.

24. În al patrulea an, toate fructele lor vor fi sfințite întru lauda Domnului.

25. Iar în anul al cincilea să mîncați fructele, ca să le sporească rodul pentru voi. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

26. Să nu mîncați nimic cu sînge. Să nu umblați cu vrăji sau cu ghicitul.

27. Să nu rotunjiți vîrfurile pletelor voastre și să nu tăiați vîrfurile bărbilor voastre.

28. Să nu vă faceți pentru un mort tăieturi în corpul vostru și să nu vă scrijeliți cuvinte pe voi. Eu sînt Domnul.

29. Să nu-ți pîngărești fiica lăsînd-o să se desfrîneze, pentru ca țara să nu se desfrîneze și să se umple de nelegiuiri.

30. Să păziți zilele mele de odihnă și să cinstiți sfîntul meu lăcaș. Eu sînt Domnul.

31. Să nu-i urmați pe cei care cheamă duhurile morților și să nu umblați pe la vrăjitori, ca să vă pîngăriți cu ei. Eu sînt Domnul.

32. Să te ridici înaintea celui cărunt și să cinstești fața celui bătrîn; să te temi de Dumnezeul tău. Eu sînt Dom/nul.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 85, col. II

33. Iară de se va apropiia voao cineva nemêrnic în pământul vostru, să nu-l necăjiț pre el.

34. Ca și cela de pământ va fi între voi cel nimêrnec ce vine cătră voi și să-l iubești pre el ca și pre tine, pentru că nemêrnici v-aț făcut în pământul Eghipetului. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

35. Să nu faceți strîmbătate la judecată, la măsuri, la cumpănă și la cantare.

36. Cumpenile dirêpte și cantarele dirêpte și măsurile dirêpte și țărînă direaptă să fie între voi. Eu, Domnul Dumnezăul vostru, ce v-am scos den pământul Eghipetului.

37. Și să păziți toată lêgea mea și toate poruncile mêle și le veț face pre êle. Eu, Domnul»“.

CAP 20

1. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Și fiilor lui Israil vei grăi zicînd: «De va fi vreunul dentre fiii lui Israil au dentre ceia ce s-au făcut nemêrnici în Israil, carele va da den sămînța lui la boiari, cu moarte să să omoară, limba ce iaste pre pământ îl vor omorî pre dînsul cu pietri.

3. Și eu voiu întări obrazul mieu pre omul acela și-l voiu piêrde pre dînsul den norodul lui, pentru că den sămînța lui au dat boiariului ca să pîngărească sfintele mêle și va spurca numele celor sfinți mie.

4. Iară de vor trêce cu vedêrea lăcuitorii pământului cu ochii lor de la omul acela după ce va da el den sămînța lui boiariului ca să nu omoară pre el,

5. Și voiu întări obrazul mieu pre omul acela și pre seminția lui și voiu piêrde pre dînsul și pre toți cîți să tocmăscu într-un gînd cu el ca să curvească ei la boiari den nărodul lor.

6. Și sufletul carele va urma la ceia ce băsnuiescu den pîntece au la vrăjitori ca să curvească dupre ei voiu întări obrazul mieu pre sufletul acela și-l voiu piêrde pre el den norodul lui.

7. Și veț fi sfinți, că sfînt sînt eu, Domnul Dumnezăul vostru.

8. Și veț păzi poruncile mêle și veț face pre êle. Eu, Domnul ce vă sfințescu pre voi.

9. Omu, om carele va grăi rău pre tatăl lui au pre muma lui cu moarte să să omoară, pre tată-său au pre mumă-sa de rău au grăit, vinovat va fi.

10. Om, om carele va preacurvi muiêrea bărbatului au carele va preacurvi muiêrea vecinului său cu moarte să să omoară preacurvariul și preacurva.

11. Și carele se va culca cu muiêrea tătîni-său au descoprit, cu moarte să să omoară amîndoi, vinovați sînt.

12. Și de va dormi oarecarele cu nora lui, cu moarte să să omoară, amîndoi au păgînit, vinovați sînt.

13. Și carele va dormi cu parte bărbătească culcare fămeiască urîciune au făcut amîndoi, cu moarte să să omoară, vinovați sînt./

33. Iar de să va apropiia voao cineva nemêrnic întru pământul vostru, să nu-l chinuiți pre el.

34. Ca și cel den pământu va fi întru voi cel nemêrnic, cela ce mêrge către voi, și să-l iubești pre el ca și pre tine, pentru că nemêrnici v-ați făcut în pământul Eghiptului. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

35. Să nu faceți strîmbătate la județ, la număr, la cumpene, și la cintar cumpenile drêpte.

36. Și cintarele drêpte, și măsurile drêpte și țărnă dreaptă să fie întru voi. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, ce v-am scos pre voi den pământul Eghiptului.

37. Și să păziți toată lêgea mea și toate porincele mêle și le veți face pre êle. Eu, Domnul».

CAP 20

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

2. „Și fiilor Israil [1] vei grăi dzicîndu: «De va fi vreunul dentru fiii lui Israil au dentru cei ci s-au făcut nemêrnici întru fiii lui Israil, carele va da den sămința lor la boiarin, cu moarte să s<ă> omoară, limba ce iaste pre pământ îl vor omorî cu pietri pre însă.

3. Și eu voi întări obrazul mieu pre omul acela și-l vor pîrde pre însă den nărodul lui, pentru că den sămința lui au dat boiarinului pentru ca să pîngărească sfintele mêle și va spurca numele celor sfințiți mie.

4. Iar de vor petrêce cu vedêrea lăcuitorii pământului cu ochii lor de la omul acela după ce va da el den sămința lui boiarenului ca să <nu> [2]-l omoară pre el,

5. Și voi întări obrazul mieu pre omul acela, pre seminția lui, și voi pîrde pre însă și pre toți ciți să tocmescu întru gîndu cu el ca să curvească ei la boiarini den nărodul lor.

6. Și sufletul carele va urma la ceia ce grăiescu den pîntece au la vrăjitori ca să curvască după ei voi întări obrazul mieu pre sufletul acela și voi pîrde pre el den nărodul lui.

7. Și veți fi sfinți, pentru că-s sfîntu eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

8. Și veți cruța porincele mêle și le veți face pre êle. Eu, Domnul, ce vă sfințescu pre voi.

9. Om, om carele va grăi rău pre tatăl lui au pre maica lui cu moarte să s<ă> omoară, pre tată-său au pre maică-sa rău au grăit, vinovat iaste.

10. Om, om carele va preacurvi muiêrea bărbatului au carele va precurvi muiêrea aproapelui său cu moarte să s<ă> omoară și precurvariul și preacurva.

11. Și carele să va culca cu muiêrea tătîne-său rușinea tătîne-său au descoperit, cu moarte să s<ă> omoară amîndoi, vinovați sîntu.

12. Și de va dormi oarecarele cu noru-sa cu moarte să s<ă> omoară, amîndoi au păginit, vinovați sîntu.

13. Și carele va dormi cu bărbat pat fămeiescu scîrnăvie au făcut amîndoi, cu moarte să s<ă> omoară, vinovați sîntu./

33. Și de va veni vre un strein cinevaș în țara voastră, să nu-i faceț năcaz,

34[33]. Că moștean va fi întru voi [34] vineticul carele va veni la voi, să-l iubești ca însuț pre tine, că și voi aț fost vinetici în țara Eghipetului. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

35. Să nu faci nedreptate la judecată, la cumpene, la număr, la cintar [1],

36. Ce în toată vrêmea să vă fie judecățile și măsurile dirêpte. Eu, Domnul Dumnezeul vostru sînt, carele v-am scos den țara Eghipetului.

37. Să păziț toată lêgea mea și toate porîncile mêle să le faceț, că eu sînt Domnul».

CAP 20

1. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

2. „Așa să grăiești feciorilor lui Israil și să le zici: «Orce om den feciorii lui Israil sau den vineticii cei ce se vor fi născut întru Israil, de va da semințiia lui să slujască domnului [1] idolului, cu moarte să moară, oamenii pămîntului să-l ucigă cu pietri.

3. Iar eu voiu pune fața mea împotriva lui și-l voiu pîrde dentre oamenii lui, că au dat sămința lui domnului [1] idolului, ca să spurce sfințirea mea și să spurce numele celor sfințite mie.

4. Iar de nu vor băga în seamă moștenii pămîntului și să caute cu ochii lor ce face acel om cînd dă sămințiia lui să slujască domnului idolului și nu-l vor ucide,

5. Pune-voiu fața mea pre acel om și pre priêtenii [2] lui și-l voiu pîrde și pre toț cei ce vor fi cu dînsul la un gînd ca să curveas-<că> [3] ei la idol den nărodul lor.

6. Și sufletul care va urma basnelor celor den pîntece sau vrăjilor ca să se întoarcă în urma lor voiu pune fața mea pre acel suflet și-l voiu pîrde den oamenii lui.

7. Sfințiți-vă și să fiț sfinți, cum și eu, Domnul Dumnezeul vostru sînt sfînt.

8. Păziț porincele mêle și le faceț, că eu, cela ce vă sfințesc.

9. Omul carele va grăi cuvinte rêle tătînesău sau nume-sel cu moarte să moară, cela ce iaste grăitor de rău de tată-său și de mumă-sa vinovat va fi.

10. Omul cel ce va preacurvi cu muiêre cu bărbat sau cel ce va preacurvi cu muierea vecinului său cu moarte să moară și preacurvariul și preacurva.

11. Cela ce se va culca cu muiêrea tătînesău rușinea tatîne-său au dăscoperit, vinovaț sînt, amîndoi să moară.

12. Oricine se va culca cu noru-sa cu moarte să moară amîndoi, că sînt vinovaț, că au făcut badjocură.

13. Cel ce va face cu parte bărbătească pat muleresc amîndoi au făcut urîciune, cu moarte să moară, sînt vinovaț./

33. Dacă va veni un străin oarecare în țara voastră, să nu-l asupriți.

34. Străinul care locuiește între voi să fie pentru voi ca și cel de-al casei și să-l iubești ca pe tine însuți, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

35. Să nu faceți nedreptate la judecată, adică la măsurătoare, la cîntărire și la măsurarea (grînelor).

36. Să aveți cîntare drepte, greutăți drepte, efă dreaptă și hin drept. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-am scos pe voi din țara Egiptului.

37. Să păziți toate legile și poruncile mele și să le împliniți. Eu sînt Domnul.»

CAP. 20

Pedepse pentru felurile păcate

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă cineva dintre fiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc în Israel va da ca jertfă lui Moloh pe unul dintre urmașii săi, acela să fie pedepsit cu moartea. Poporul din țară să-l ucidă cu pietre.

3. Și eu îmi voi întoarce fața împotriva acelui om și îl voi îndepărta din poporul lui, fiindcă a jertfit lui Moloh pe unul dintre urmașii săi, ca să pîngărească sfîntul meu lăcaș și să întineze numele meu cel sfînt.

4. Dacă locuitorii țării îi vor trece cu vederea omului care jertfește lui Moloh pe unul dintre urmașii săi și nu-l vor ucide,

5. Atunci îmi voi întoarce fața împotriva acelui om și împotriva neamului său și îl voi îndepărta din poporul lui, laolaltă cu toți aceia care vor încuviința ca să se desfrîneze cu Moloh împreună cu el.

6. Dacă va urma cineva pe cei care cheamă duhurile și pe vrăjitori ca să se desfrîneze cu ei, îmi voi întoarce fața împotriva acelui om și îl voi îndepărta din poporul lui.

7. Sfințiți-vă și fiți sfinți, căci sfînt sînt eu, Domnul Dumnezeul vostru.

8. Să păziți poruncile mele și să le împliniți. Eu sînt Domnul care vă sfințesc pe voi.

9. Dacă cineva își va blestema tatăl sau mama, să fie pedepsit cu moartea. Și-a blestemat tatăl sau mama și va fi vinovat.

10. Dacă cineva se va desfrîna cu femeia altui bărbat, dacă se va desfrîna cu femeia aproapelui său, uciși să fie și desfrînatul și desfrînata.

11. Dacă cineva se va culca cu femeia tatălui său, înseamnă că a descoperit goliciunea tatălui său; amîndoi să fie pedepsiți cu moartea, căci sînt vinovați.

12. Dacă se va culca cineva cu nora sa, amîndoi să fie pedepsiți cu moartea, căci su săvîrșit o spurcăciune și sînt vinovați.

13. Dacă se va culca cineva cu un bărbat cum s-ar culca cu o femeie, amîndoi au făptuit o urîciune. Să fie pedepsiți cu moartea, căci sînt vinovați./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 86, col. I

14. Carele va lua muiêre şi pre muma ei fărădelêge iaste, în foc să-l arză pre dînsul şi pre dînsele şi să nu fie fărădelêge între voi.

15. Şi cineş va da zăcêrea lui în dobitoc cu patru picioare cu moarte să să omoară, şi dobitocul să-l omoriţi.

16. Şi muiêrea care va veni cătră fieştecare dobitoc ca să să încalece ea de dînsul să omoriţi muiêrea şi dobitocul, cu moarte să să omoară, vinovaţi sînt.

17. Carele va lua pre sora lui despre tată-său au despre muma lui şi va vedea ruşînea ei şi ea va vedea ruşînea lui ocară iaste, să piară înaintea fiilor rudii lor, ruşînea surori-sa au descoperit, păcatul lor vor lua.

18. Şi om carele va dormi cu muiêrea ce va avea pre sine şi au descoperit ruşînea ei izvorul ei au descoperit şi ea au descoperit curgerea sîngelui ei să piară amîndoi den ruda lor.

19. Şi ruşinea sororii tătîni-tău şi sororii mîne-ta să nu descoperi, pentru că rudeniia au descoperit, păcatul vor purta.

20. Carele va dormi cu rudeniia lui ruşinea rudeniei lui au descoperit, fără feciori vor muri.

21. Şi omul carele va lua muiêrea fratélui lui necurăţie iaste, ruşinea fratelui lui au descoperit, fără feciori vor muri.

22. Şi veţi păzi toate poruncile mêle şi toate judecăţile mêle şi veţi face pre êle şi nu va urî pre voi pămîntul în carele vă bag pre voi acoló ca să lăcuiţi pre dînsul.

23. Şi să nu mêrgeţi după legile limbilor pre carei eu gonescu de la voi, pentru că acêstea toate le-au făcut şi i-am urît pre dînşii.

24. Şi v-am zis voao : voi veţi moşteni pămîntul lor şi eu îl voiu da voao pre dînsul întru avêre, pămînt care iaste curînd lapte şi miêre. Eu, Domnul Dumnezăul vostru, care v-am osăbit pre voi den toate limbile.

25. Şi veţi osăbi pre voi între dobitoacele cêle curate şi între cêle necurate şi între pasările cêle curate şi cêle necurate şi să nu spurcaţi sufletele voastre întru dobitoace şi în pasări şi în toate tîrîtoarele pămîntului carele eu le-am osebit voao în necurăţie.

26. Şi-m veţi fi mie sfinţi, că eu sînt Domnul Dumnezăul vostru, cela ce v-au osăbit pre voi den toate limbile, ca să-m fiţi mie.

27. Şi bărbatul au fămêia care se va face dentru ei băsnuitoriu de pîntece au vrăjitoriu cu moarte să să omoară amîndoi, cu pietri să-i ucideţi pre ei, vinovaţi sînt»“.

CAP. 21

1. Şi zise Domnul cătră Moisi : „Zi preoţilor, fiilor lui Aaron, şi vei zice cătră ei în suflete să nu să pîngărească întru limba lor,

2. Fără numai în ruda ce iaste aproape de el : pre tată, şi pre mumă, şi pre fii, şi pre fête, şi pre frate.

3. Şi pre sora lui, fecioara ce i să apropie lui, cêcea/ce

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

14. Carele va lua muiêre şi pre maică-sa fărdelége iaste, să-l ardză cu foc şi pre însul şi pre însele şi să nu fie fărdelége întru voi.

15. Şi cine va da dzăcêrea lui întru patru picioare[3] cu moarte să s<ă> omoare, şi dobitocul să-l omoriţi.

16. Şi muiêrea carea va veni către fieştecare dobitoc ca să s<ă> încalece ea de însul să omoriţi muiêrea şi dobitocul, cu moarte să s<ă> omoare, vinovaţi sîntu.

17. Carele-ş va lua pre sora lui de pre tatăl lui au de pre maica lui şi va vedea ruşinea ei şi ea va vedea ruşinea lui ponoslu[4] iaste, să piară înnaintea fiilor rudei lor, ruşinea sororu-sa au descoperit, păcatul lor vor lua.

18. Şi om carele va dormi cu muiêre ce are pre sine şi au descoperit ruşinea ei izvorul ei au descoperit şi ea au descoperit cursul singelui ei să piară amîndoi den ruda lor.

19. Şi ruşinea surorii tatîne-tău şi surorii maicei tale să nu descoperi, pentru că rudeniia au descoperit, păcatul vor purta.

20. Carele va dormi cu rudenia lui ruşinea rudeniei lui au descoperit, făr<ă> ficiori vor muri.

21. Şi omul carele va lua muiêrea fratelui său necurăţie iaste, ruşinea fratelui său au descoperit, făr<ă> ficiori vor muri.

22. Şi veţi păzi toate porîncele mêle şi toate giudêţele mêle şi le veţi face pre êle şi nu va uri pre voi pămîntul întru carele vă bag pre voi acoló ca să lăcuiţi pre însul.

23. Şi să nu mêrgeţi[5] după legile limbilor pre carii cu gonescu de la voi, pentru că acêstea toate le-au făcut şi i-am urît pre înşii.

24. Şi v-am dzis voao: voi veţi moştineni pămîntul lor şi eu vă-l oi da voaă pre însă întru avêre, pămîntu carele iaste de cură lapte şi mière. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, carele v-am usăbit pre voi den toate limbile.

25. Şi veţi usăbi pre voi întru dobitoacele cêle curate şi întru cêle necurate şi întru pasările cêle curate şi întru cêle necurate şi să nu vă spurcaţi sufletele voastre întru dobitoace şi întru pasări şi întru toate târîtoarele pămîntului carele eu le-am usăbit voao întru necurăţie.

26. Şi-m veţi fi mie sfinţi, pentru căce eu, sîntu, Domnul Dumnedzăul vostru, cela ce v-au usăbit pre voi dentru toate limbile, ca să-mi fiţi mie.

27. Şi bărbat au fămêie carele să va face dentru ei grăitori den pîntece au vrăjitor cu moarte să s<ă> omoară amîndoi, cu pietri să-i loviţi pre ei, vinovaţi sîntu".

14. Cela ce va lua muiêrea şi pre numa ei fărădelége iaste, în foc să arză şi pre dînsu şi pre dînsele, fărădelége să nu fie întru voi.

15. Cineş va da patul lui la dobitoc cu moarte să moară, şi dobitocul acel cu 4 picioare să se ucigă.

16. Muiêrea carea se va apropiia de fieştecce dobitoc să curvească cu dînsul pre muiêre să ucigă, iar pre dobitoc cu moarte să-l omoară, sînt vinovaţ.

17. Şi cela ce va lua pre soru-sa despre tată-său sau despre mumă-sa şi va vedea ruşinea ei şi ea va vedea ruşinea lui ocară lui iaste, să piêie înaintea feciorilor neamului lor, că, dăscoperînd ruşinea surori-sa, păcatu-ş dobîndêşte[4].

18. Şi bărbatul ce se va culca cu muiêrea pîngărită şi va dăscoperi ruşinea ei, cúrărea de sînge al ei, şi ea va dăscoperi cúrărea sîngelui ei, amîndoi să piêie den neamul lor.

19. Ruşinea surorii tatîne-tău şi a surorii mîne-ta să nu dăscoperi, că rudenie au dăscoperit, păcatul vor purta.

20. Cela ce se va culca cu rudeniia lui ruşinea rudei sale au dăscoperit, fără feciori să moară.

21. Omul carele va lua pre muiêrea frăţîne-său necurat iaste, ruşinea frăţîne-său au dăscoperit, fără feciori să moară.

22. Păziţ toate poruncile mêle şi toate judecăţile mêle şi le faceţ, [23] iar de nu, să nu vă urască pămîntul în care vă voiu duce cu să lăcuiţ acoló pre dînsul.

23. Şi să nu umblaţ în lêgea streinilor celor ce-i voiu goni cu de la voi, că ei toate acêstea le-au făcut şi-m fură urîţ.

24. Şi am zis către voi: voi veţ moştina pămîntul lor şi eu îl voiu da voaoă întru cîştig, pămîntul den care cură mière şi lapte. Eu, Domnul Dumnezeul vostru, carele am usebit pre voi den toate părţile.

25. Şi să usebiţ şi voi între dobitoacele cêle curate şi între cêle necurate şi între pasările cêle curate şi între cêle necurate şi să nu vă spurcaţ sufletele în dobitoace şi în pasări şi în toate jigăniile pămîntului care le-am usebit eu să fie necurate.

26. Ce să fiţ mie sfinţi, că eu, Domnul vostru, sînt sfînt, cela ce v-am usebit den toate limbile să fiţ ai mieі.

27. Bărbatul sau muiêrea carei vor fi în pîntecele lor basne sau vrăji amîndoi să moară cu moarte, cu pietri să-i ucideţ, că sînt vinovaţ".

14. Dacă cineva îşi va lua o femeie împreună cu mama ei, aceasta este o nelegiuire. Să fie arşi în foc şi el şi ele, pentru ca să nu rămînă nelegiuirea în mijlocul vostru.

15. Dacă cineva se va culca cu un dobitoc, vîrsîndu-şi sămînţa, să fie pedepsit cu moartea iar dobitocul să fie ucis.

16. Dacă o femeie se va apropia de un dobitoc pentru a se împreuna cu el, să omori şi femeia şi dobitocul; să fie ucişi, căci sînt vinovaţi.

17. Dacă un bărbat va lua de soţie pe sora sa, fiică a tatălui său ori fiică a mamei sale, dacă îi va vedea goliciunea şi ea îi va vedea goliciunea lui, aceasta este o mîrşăvie; să piară înaintea fiilor nemului lor. El a descoperit ruşinea surorii sale şi va purta povara păcatului său.

18. Dacă un bărbat se va culca cu o femeie care are slăbiciunea ei lunară şi va descoperi goliciunea ei, atunci el a descoperit izvorul ei, iar ea şi-a descoperit scurgerea sîngelui ei. Să fie îndepărtaţi amîndoi din neamul lor.

19. Să nu descoperi goliciunea surorii tatălui tău, nici a surorii mamei tale, căci aceasta înseamnă să descoperi pe ruda ta; amîndoi îşi vor purta povara păcatului lor.

20. Dacă cineva se va culca cu femeia unchiului său, atunci a descoperit goliciunea unchiului său. Amîndoi vor purta povara păcatului lor; vor muri fără copii.

21. Dacă va lua cineva femeia fratelui său, aceasta înseamnă o necurăţenie. El a descoperit goliciunea fratelui său; vor muri fără copii.

22. Să păziţi toate poruncile şi judecăţile mele şi să le împliniţi, ca să nu vă verse ţara în care vă voi duce să o locuiţi.

23. Să nu vă luaţi după legile neamurilor pe care eu le izgonesc dinaintea voastră, căci ei au făcut toate acestea şi m-am scîrbit de ei.

24. Eu v-am spus doar: voi veţi moşteni ţara lor şi eu vă voi da-o în stăpînire, ţara în care curge lapte şi miere. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-am ales dintre toate neamurile.

25. Să faceţi deosebire între dobitoacele curate şi cele necurate, între păsările curate şi cele necurate, ca să nu vă spurcaţi sufletele prin dobitoace, prin păsări sau prin vieţuitoare tîrîtoare, pe care vi le-am deosebit ca necurate.

26. Şi să-mi fiţi sfinţi, căci sînt sînt eu, Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-am ales dintre toate neamurile ca să fiţi ai mei.

27. Dacă vreun bărbat sau vreo femeie se fac asemenea celor care cheamă duhurile sau asemenea vrăjitorilor, atunci să fie pedepsiţi cu moartea. Să-i ucideţi cu pietre, căci sînt vinovaţi".

CAP 21

1. Şi dzise Domnul către Moisi: „Dzi preuţilor, fiilor <lui> Aaron, şi vei dzice lor întru suflete să nu să pîngărească întru limba lor,

2. Făr-numai întru ruda-i ce iaste aproape de el: pre tată, şi pre maică, şi pre fii, şi pre fête, şi pre frate.

3. Şi pre sora lui, fecioara ce i să apropie lui, cêca/ce nu iaste dată la bărbat, pre acês-

CAP 21

1. Şi zise Domnul către Moisei,: „Grăieşte feciorilor lui Aáron, popii, şi le zi: «Nice într-un suflet întru nărod să nu vă spurcaţ

2. Ce numai în casa de-aproapelui vostru: despre tată sau despre mumă sau despre feciori, sau despre fête, sau către frate.

3. Şi către sora lui, fată carea iaste aproapelui/şi nu iaste dată după bărbat, în-

CAP. 21

Rînduieli privitoare la sfinţenia preoţilor

1. Şi i-a spus Domnul lui Moise: „Vorbeşte preoţilor, fiilor lui Aaron, şi spune-le: «Preotul să nu se pîngărească atingînd pe cineva mort din neamul său,

2. În afară de rudele sale cele mai apropiate: pe tatăl său, pe mama, pe fiul, pe fiii ca şi pe fratele său,

3. Ca şi pe sora sa, fecioară, care stă aproape de/el şi care nu a fost măritată; pentru

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 86, col. II

нѹ iaste dată la bărbat, pre acêstea să vor pîngări.

4. Să nu să pîngărească fără de vêste întru norodul lui în scîrnăviia lui.

5. Şi pleaşă să nu vă radeţi capul pentru mort şi faţa barbei să nu o razî şi pre trupurile lor să nu taie tăieturi.

6. Sfinţi vor fi Dumnezăului lor şi nu vor pîngări numele Dumnezăului lor, pentru că jîrtvele Domnului daruri Dumnezăului lor ei aduc şi vor fi sfinţi.

7. Muiêrea curvă şi pîngărită nu vor lua şi muiêrea scoasă de după bărbatul ei nu vor lua, că sfînt iaste Domnului Dumnezăului lui şi vei sfinţi pre dînsul.

8. Darurile Domnului Dumnezăului vostru acesta le aduce, sfînt să fie, că sfînt, eu, Domnul Dumnezăul vostru, cela ce sfinţescu pre ei.

9. Şi fată de om preot de să va pîngări a curvi numele tătîne-său ea pîngărêşte, pre foc să să arză de tot.

10. Şi preotul cel mare den fraţii lui, celui ce i s-au turnat pre capu den untdelemnul unsorii şi s-au săvîrşit să să îmbrace cu hainele, capul nu-şi va descopri şi hainele lui nu le va rumpe.

11. Şi pre tot sufletul mort nu va întra, pre tatăl lui, nice pre muma lui nu se va pîngări.

12. Şi den cêle sfinte nu va ieşi şi nu va pîngări numele cel sfinţit al Domnului lui, pentru că untdelemnul cel sfînt, cel unsu al Dumnezăului lui pre dînsul. Eu, Domnul.

13. Acesta fămêie fecioară den ruda lui va lua.

14. Iară văduvă, şi gonită, şi pîngărită, şi curvă, pre acêstea nu va lua, fără numai fecioară den norodul lui va lua fămêie.

15. Şi nu va pîngări sămîrţa lui întru norodul lui. Eu, Domnul Dumnezăul, cela ce sfinţescu pre el»“.

16. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

17[16]. „Zi cătră Aaron zicînd : «Om den semenţia ta întru rudele voastre, de va fi la oarecarele la dînsul hulă, să nu vie să aducă daruri Domnului lui.

18[17]. Tot omul la care va fi la dînsul hulă nu va veni : om orbu, sau şchiop, sau ciungu, sau cu urechile tăiate.

19[18]. Au om la care va fi la el sfărămătură de mînă au sfărămătură de picior,

20[19]. Au ghiebos, au pecinginos, zmult la ochi, [20] sau om la care va fi într-însul rîie sălbatică sau funecei sau să fie cu un coiu,

21. Tot carele iaste într-însul hulă, den semenţia lui Aaron, preotul, nu se va apropiia ca să aducă jîrtvele Dumnezăului tău, că hulă e întru el, darurile lui Dumnezău să nu să apropie a le aduce.

22. Darurile Dumnezăului lui, sfintele sfintelor, şi den sfinte va mînca.

23. Fără numai la acoperemînt nu va veni şi cătră jîrtăvnic nu să va apropiia, pentru că hulă are, şi nu va pîngări numele cel sfînt al Dumnezăului lui, pentru că eu, Domnul, ce sfinţescu pre dînşii.»“

24. Şi grăi Moisi cătră Aaron şi cătră fiii lui şi cătră toţi fiii lui Israil.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

tea să vor pîngări.

4. Să nu să pîngărească făr-vêste întru nărodul lui întru scîrnăviia lui.

5. Şi pleaşa să nu o radeţi pentru mortu şi faţa barbei să nu o radză şi pre trupurile lor să nu taie tăieturi.

6. Sfinţi vor fi Dumnedzăului lor şi nu vor pîngări numele Dumnedzăului lor, pentru că jirtvele Domnului daruri bodzului lor ei aduc şi vor fi sfinţi.

7. Muiére curvă şi scîrnavă nu vor lua şi muiére scoasă de bărbatul ei nu vor lua, pentru că sfintu iaste Domnului Dumnedzăului lui şi-l vei sfinţi pre însă.

8. Dărurile Domnului Dumnedzăului vostru acésta le aduce, sfintu să fie, că-s sfintu eu, Domnul Dumnedzăul vostru, cela ce sfinţescu pre ei.

9. Şi fată a om preut, de să va pîngări a curvi, numele tătîne-său ea pîngăreşte, preste foc să s<ă> ardză de tot.

10. Şi preutul cel mare den fraţii lui, celui turnat pre cap den untul de lemnul ce-l unsă i[1] săvîrşit să s<ă> îmbrace cu hăinele, capul nu-ş va deschivăra şi hăinele lui nu le va rumpe.

11. Şi pentru tot sufletul mortu nu va întra, pre tatăl lui, nice pre maica lui nu să va pîngări.

12. Şi den sfinte nu va ieşi şi nu va pîngări numele cel sfintu[2] a Dumnedzăului lui, pentru că untu de lemnul cel sfintu, cel unsu a Dumnedzăului lui preste însul. Eu, Domnul.

13. Acaesta fămêie ficioară dentru seminţia[3] lui va lua.

14. Iară văduă, şi gonită, şi pîngărită, şi curvă, pre acéstea nu va lua, făr-numai ficioară den nărodul lui va lua fămêie.

15. Şi nu va pîngări sămînţa lui întru nărodul lui. Eu, Domnul Dumnedzău, cela ce sfinţescu pre el“.

16. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicînd:

17[16]. <„Dzi cătră Aaron, dzicînd>[4]: «Om dentru seminţia ta întru rudele voastre, de va fi la oarecarele la însul hulă, să nu vie să aducă dărurile Dumnedzăului lui.

18[17]. Tot omul la carele va fi la însul hulă nu va veni: om orbu, sau ciuntu, sau făr-urechi.

19[18]. Sau om la carele va fi lui strunci natură[5], de mînă au sfărîmătură de picior

20[19]. Au grebănos, au pecinginos, au, pănihos la ochi [20], sau om la carele va fi întru însă rîie sălbatecă sau funicei sau să fie cu un coiu,

21. Tot carele iaste întru însul prihană, den sămînţa lui Aaron, preutul, nu să va apropia ca să aducă jirtvele Dumnedzăului tău, pentru că hulă-s întru el, [22] dărurile lui Dumnedzău să nu să apropie să le aducă.

22. Dărurile Dumnedzăului lui, sfintele sfinţilor, şi den sfinte va mînca.

23. Făr-numai la acoperemîntu nu va veni şi cătră jirtvnic nu să va apropia, pentru că are prihană, şi nu va pîngări numele cel sfintu a Dumnedzăului lui, pentru că eu, Domnul, ce sfinţescu pre înşi».

24. Şi grăi Moisi cătră Aaron şi cătră fiii lui şi cătră toţi fiii lui Israil./

tr-acéstea să se spurce.

4. Şi să nu se spurce fără de vêste întru nărodul său întru scîrnăviia lui.

5. Şi să nu-ş ază capetele după mort şi răsărirea barbei să nu o ază şi pre trupurile lor să nu facă tăieturi.

6. Sfinţi să fie Dumnezeului lor şi să nu spurce numele Domnului Dumnezeului lor că jărtvele Domnului darul Dumnezeului lor ei înşiş să aducă şi vor fi sfinţi.

7. Muieri curve pîngărite să nu ia şi muiére gonită de bărbatul ei să nu ia, că sfinţi sînt ei Domnului Dumnezeului lor şi să-i sfinţeşti.

8. Că dărurile Domnului Dumnezeului vostru aceştia să aducă, sfinţi să fie, că eu, Domnul Dumnezeul vostru, sînt sfînt, cela ce i-au sfinţit.

9. Şi fata preotului de se va pîngări a curvi, numele tătîne-său au pîngărit aceasta, ce cu foc să se arză.

10. Şi arhiereul den fraţii săi, celui ce-i iaste turnat pre cap undelemnul unsorii şi desăvîrşit să se îmbrace în odăjdii, căpul să nu-ş dăscopere şi haina lui să nu-ş rumpă.

11. Şi nice la un suflet mort să nu între, nice spre tată-său, nice spre mumă-sa să nu se pîngărească.

12. Nice den cêle sfinte să nu iasă şi numele cel sfînt al Dumnezeului său să nu-l spurce, că pe dînsul iaste undelemnul cel sfînt al ungerii Dumnezeului său. Eu, Domnul.

13. Acesta să-ş ia lui muiére fată den rudeniia oamenilor săi.

14. Iar văduvă, şi muiére lăsată de bărbat, şi curvă să nu ia, ce fată den neamul lui să-ş ia şie muiére.

15. Şi să nu-ş pîngărească sămînţa lui întru nărodul lui. Eu, Domnul Dumnezeu cela ce-l sfinţesc».

16. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

17. „Grăieşte lui Aáron şi-i zi: «Om den rudeniia ta întru seminţiia voastră, de va fi pre dînsul vreo vină, să nu vie să aducă darul Domnului Dumnezeului său.

18. Om orb să nu vie, [19] şchiop să nu vie, ciung să nu vie, sau de-i va fi urêchea tăiată.

19. Sau de-i va fi vre o mînă sau vre un picior frînt.

20. Sau gîrbov, sau urduros, sau va avea albeaţe la ochi, sau omul rîios, sau care va fi avînd funicei, sau va fi rîncaci.

21. Nice un om cît vor fi pre dînşii vreo vină den seminţiia lui Aáron, preotul, să nu se apropie să aducă jărtvă Dumnezeului tău, că iaste vină pre dînsul, [22] dar lui Dumnezeu să nu aducă.

22. Dărurile Dumnezeului lui sfînta sfinţilor, [23] iar den sfinte să mănînce.

23. Numai supt acoperemînt să nu meargă şi de altar să nu se apropie, că are vină, şi să nu spurce numele cel sfînt al Dumnezeului său, că eu sînt Domnul care sfinţesc pre dînşii».

24. Şi grăi Moisei toate cătră Aaron şi cătră feciorii lui şi cătră toţ feciorii lui Israil./

aceştia se poate pîngări.

4. Să nu se pîngărească cu nimeni din poporul său, ca să se spurce.

5. Să nu-şi radă pe cap un loc chel pentru un mort, să nu-şi taie vîrfurile bărbii şi să nu-şi facă tăieturi pe corp.

6. Sfinţi să fie ei pentru Dumnezeul lor şi să nu pîngărească numele Dumnezeului lor, căci ei aduc Domnului jertfe, hrană arsă în foc pentru Dumnezeu; de aceea să fie sfirţi.

7. Să nu-şi ia de soţie o femeie desfrînată sau pîngărită, să nu-şi ia nici o femeie izgonită de la bărbatul ei, căci el este sfînt pentru Dumnezeul lui.

8. El înfăţişează hrana Domnului tău, de aceea să-l socoteşti sfînt, căci sînt sfînt eu, Domnul Dumnezeul vostru, cel care vă sfinţesc pe voi.

9. Iar dacă fiica unui preot se va pîngări desfrînîndu-se, ea pîngăreşte numele tatălui său; de aceea să fie arsă în foc.

10. Preotul care este cel mai mare între fraţii săi, acela căruia i s-a turnat pe cap untdelemnul pentru miruire şi care a fost sfinţit ca să-şi îmbrace veşmintele, să nu-şi descopere capul şi să nu-şi rupă veşmintele.

11. Şi să nu se ducă la nici un mort; să nu se pîngărească nici cu tatăl său, nici cu mama sa.

12. Şi din lăcaşul sfînt să nu iasă şi să nu pîngărească lăcaşul Domnului său, pentru că untdelemnul pentru miruire al Domnului său se află asupra sa. Eu sînt Domnul.

13. Preotul să-şi ia de soţie o fecioară.

14. Iar o văduvă, o femeie izgonită desfrînată sau pîngărită să nu ia de soţie, ci să ia de soţie o fecioară din neamul său.

15. Să nu-şi pîngărească urmaşii săi în poporul său. Eu sînt Domnul care îl sfinţesc.“

16. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

17. „Vorbeşte-i lui Aaron şi spune-i: «Nimeni dintre urmaşii tăi, din neam în neam, să nu vină ca să aducă hrană Domnului său, dacă va avea vreo meteahnă trupească.

18. Să nu se apropie nici un om care are o meteahnă trupească: un om orb, şchiop, cu nasul turtit sau cu urechile tăiate.

19. Sau un om cu mîna sau cu piciorul schilodite,

20. Un cocoşat, un sfrijit sau un om cu albeaţă pe ochi, cu rîie ori cu pecingine sau unul cu părţile bărbăteşti vătămate.

21. Oricine are o meteahnă trupească dintre urmaşii preotului Aaron să se apropie şi să aducă Domnului jertfele mistuite de foc. Deoarece are o meteahnă trupească, să nu se apropie ca să aducă hrană lui Dumnezeu.

22. Din hrana lui Dumnezeu, din partea preasfîntă sau din partea sfîntă, el poate să mănînce.

23. Dar să nu vină pînă la perdea şi să nu se apropie de altar, căci are o meteahnă trupească; să nu pîngărească lăcaşul cel sfînt al Dumnezeului său, pentru că eu sînt Domnul care îi sfinţesc».

24. Aşa a vorbit Moise către Aaron, către toţi fiii săi şi către toţi fiii lui Israel./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 87, col. I

К А' П' К Г

А' Н грѣ дмнѣлъ кътрѣ моѵсе зикѧдѣ.
Б' Зн лѹи ааро҃не шн фі҃лоⷬ лѹи, шн сѣⷭ
фрѣ҃ⷭкъ де сфнтеле фі҃лоⷬ лѹи ісраи҃л,
шн сънѣ пѧнгърѣ҃ⷭкъ нѹмеле мі҃еѹ чи
сфнтъ, кѫте҃ни сфнці҃ѧ мі҃е, ѣ҃ѹ дн҃ѣ.
Г' Зн лоⷬ ѳсемнѫ҃ле вѡастре тѡт о҃мѹ, кѫре
сева апроп҃ѣ де тѡате семінці҃ле вѡастре, кътрѣ
сфнте кѫте воⷬ сфнці҃ фі҃ лѹи ісраи҃л дмнѣлѹи,
шн некѹраці҃ѧ лѹи пре дн҃ѣл, каре сѹфлетѹ
Д' ѧ҃ѣла дела мі҃не, ѣ҃ѹ дмнѣл. Шн о҃мь дін
сѣмѧнцалѹи ааро҃нь пр҃ісътѹл, шн а҃тѣста стрн
кѧт ѧ҃ѹ ѳфрѧ҃нѣ дін ч҃ѣле сфнте сънѣ мѧнѧ
че, пънѣ чесева кѹрацѝ, шн чела чест а҃тинѹе де
тѡате некѹраці҃ѧ сѹфлетѹлѹи, ѧ҃ѹ о҃мь кѫре
Е' ва ѳ҃ша дін трѧ҃нсѹл пѧ҃т де семінце҃. Сѧ҃ѹ
кѫре сева а҃тинѹе де тѡт тѫрътѡрнл некѹра҃,
кѫре ва пѧнгърѝ пре ѣ҃л, сѧ҃ѹ де о҃мь ѳ҃кѫре ва
пѧнгърѝ пре ѣ҃л, дхпъ тѡате некѹраці҃ѧ лѹи,
Ѕ' сѹфлетѹл кѫре сева а҃тинѹе де ѧ҃лг. Некѹ
рѧ҃т вафѝ пънѣ ѳ҃ѣрѣ, нѹва мѧнѧ дін ч҃ѣле
З' сфнте. Денѹшва сѣлѧ҃ ѣ҃рѣнл лѹи кѹ
а҃пъ, шн ва а҃пѹне сѡ҃ре҃ле шн кѹра҃т вафѝ, шн
а҃тѹнчѣ ва мѧнѧ дін ч҃ѣле сфнте къ пѧ҃нѣ лѹи
И' ѧ҃лте. Мѡрътъчѹне шн прінсѹ де гѧдинь
нѧ мѧнѧнте, сѣѣ пѧнгърѣ҃ⷭкъ ѣ҃л ѳ҃тръ҃нселе,
Ѳ' ѣ҃ѹ дмнѣл. Шн воⷬ пѣзѝ пѧзеле мѣле, кась
кѹ ѣ҃ пѣнтрѹ ѧ҃ле пѧкат, шн воⷬ мѹрѝ пѣнтрѹ
ѧ҃ле, де воⷬ пѧнгърѝ пре ѧ҃ле, ѣ҃ѹ дмнѣл чѣле
І' сфнці҃ѣск пре дн҃ѣшій. Шн тѡт стрѣінѣл
дерѹдѣ нѹва мѧнѧ сфнте, немѣрнікѹл прі҃с
тѹхѹи, ѧ҃ѹ нѣмѝнѣ нѹва мѧнѧ сфнте.
ІА' Ѯаръ прі҃сѡт дека кѹмпъра сѹфлетъ, кѹмпъра
пре ѧрѹнѣ, а҃тѣта вамѧнѧ дін пѧнѣнеле лѹи,
шн чін нескѹцн де кася лѹи, шн а҃ѣщѣ воⷬ мѧ
ІБ' ка дін пѧнѣнеле лѹи. Шн фѧтъ де о҃мь прі҃с
десева дѧ ла о҃мь стрѣінь дін нѣм, ѫ дін чепѣ҃ѹ
ІГ' рнле ч҃ѣле сфнте нѹва мѧнѧ. Шн фѧта прі҃
сътѹлѹи десева фѧче вѣдѹкъ ѧ҃ѹ гонѝтъ, шн
сѣмѧнце нѹва фі҃ ѫ҃, сева ѳ҃тѡа҃рче ла кася тъ
тѧнерѣ҃ле, дхпъ тинерѣ҃ле҃ ѣ҃и, дін пѧнѣнеле
тѧнерѣ҃ле вамѧнѧ, шн тѡтъ стрѣінѣл дерѹ
ІД' дъ нѹва мѧнѧ дін ѧ҃ле. Шн о҃мь кѫре ва
мѧнѧ сфнте дхпъ нещѣнце, шн ва пѹне ѧ҃л
чінчеле лѹи пре҃тѣ дмнѣл, шн вада прі҃сътѹл
ІЕ' чел сфнтъ. Шн нѹмѣ пѧнгърѝ сфнтеле фі
ІЅ' лоⷬ лѹи ісраи҃л, кѫре҃ле ѣ҃и ѧ҃ѹ дмнѣлѹи. Шн
воⷬ ѧ҃дѹче пре҃тѣ ѣ҃нфрѣдѣлѣгѹ де грешѧ҃лъ, мѧ
кѧнд ѣ҃и сфнтеле лоⷬ, пѣнтрѹ къ ѣ҃ѹ дмнѣлѹи ка
ІѲ' ре сфнці҃ѣск пре ѣ҃и. Шн грѣи дмнѣл кътрѣ
К' тре мѡѵсе зикѧдѣ. Грѣѧще лѹи ааро҃не
шн фі҃лоⷬ лѹи, шн а҃тѹтъ ѧ҃дѹнѧрѣ фі҃лоⷬ
лѹи ісраи҃л, шн ѣ҃и грѣи кътрѣ ѣ҃и, о҃мь, о҃мь,
дін фі҃и лѹи ісраи҃л, ѧ҃ѹ дін немѣрнітѣ ч҃е ле
кѹѣѣск ѧ҃нѣ дн҃ѣшій ѳ҃ісраи҃л, кѫре ва ѧ҃дѹ
КА' че а҃ѹрѹ дхпъ тѡате, мѹртѹрнсіре҃ лоⷬ, ѧ҃ѹ дѹ
пъ тѡате ѧ҃лѣгерѣлоⷬ. Кѫте воⷬ ѧ҃дѹче дѡ
нѹлѹи ла ѧ҃рдере дитѹ, прі҃нмѝте вѣлѡ пѧрте
сѣвѣршѣтѡаре дін ѵіте҃ле, ѧ҃ѹ дін о҃и шн дін кѧпре.

CAP 22

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

2. „Zi lui Aaron şi fiilor lui şi să să ferească de sfintele fiilor lui Israil şi să nu pîngărească numele mieu cel sfînt, cîte ei sfinţescu mie. Eu, Domnul.

3. Zi lor : «În seminţiile voastre tot omul carele se va apropiia de toată semerţia voastră către sfinte, cîte vor sfinţi fiii lui Israil Domnului şi necurăţiia lui pre dînsul, va peri sufletul acela de la mine. Eu, Domnul.

4. Şi om den sămînţa lui Aaron, preotul, şi acesta stricat au înfrînt, den cêle sfinte să nu mînînce pănă ce se va curăţi ; şi cela ce să atinge de toată necurăţiia sufletului au om căruia va ieşi dentr-însul pat de semenţie

5. Sau carele se va atinge de tot tîrîtoriul necurat, carele va pîngări pre el, sau de om în care va pîngări pre el după toată necurăţiia lui, sufletul care se va atinge de êle

6. Necurat va fi pănă în sară, nu va mînca den cele sfinte [7] de nu-ş va scălda trupul lui cu apă.

7. Şi va apune soarele şi curat va fi, şi atuncea va mînca den cêle sfinte, că pîinea lui iaste.

8. Mortăciune şi prinsu de gadini să nu mînînce să să pîngărească el într-însele. Eu, Domnul.

9. Şi vor păzi pazele mêle, ca să nu ia pentru êle păcat, şi vor muri pentru êle de vor pîngări pre êle. Eu, Domnul, cela ce sfinţescu pre dînşii.

10. Şi tot streinul de rudă nu va mînca sfinte, nemêrnicul preotului au năimit nu va mînca sfinte.

11. Iară preot de va cumpăra suflet, cumpărat pre argint, acesta va mînca den pîinile lui, şi cei născuţi de casa lui şi aceştia vor mînca den pîinile lui.

12. Şi fată de om preot de se va da la om strein de neam, ea de-ncepăturile cêle sfinte nu va mînca.

13. Şi fata preotului de se va face văduvă au gonită, şi sămînţe nu va fi în ea, se va întoarce la casa tătîne-său după tinerêţele ei, den pîinile tătîne-său va mînca şi tot streinul de rudă nu va mînca den êle.

14. Şi om carele va mînca sfinte după neştiinţe şi va pune al cincilea lui preste dînsul şi va da preotului cel sfînt.

15. Şi nu vor pîngări sfintele fiilor lui Israil, carele ei iau Domnului.

16. Şi vor aduce preste ei fărădelêge de greşală, mîncînd ei sfintele lor, pentru că eu, Domnul, carele sfinţescu pre ei.»

17. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

18. „Grăieşte lui Aaron şi fiilor lui şi la toată adunarea fiilor lui Israil şi vei grăi către ei : «Om, om den fiii lui Israil au den nemêrnicii ce lăcuiescu lîngă dînşii în Israil, carele va aduce daruri după toată mărturisirea lor au după toată alêgerea lor,

19. Cîte vor aduce Domnului la arderea de tot, priimite voao parte bărbătească den cirezi au den oi şi den capre./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

CAP 22

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicindu:
2. „Dzi lui Aaron și fiilor lui și să s<ă> ferească de sfintele fiilor Israil [1] și să nu pîngărească numele meu cel sfintu, cîte ei sfințescu mie. Eu, Domnul.

3. Dzi lor: «Întru semințiile voastre tot omul carele să va apropiia den toată semința voastră către sfinte, cîte vor sfinți fiii lui Israil Domnului, și necurăția lui pre însul, va peri sufletul acela de la mine. Eu, Domnul.

4. Și om den sămința lui Aaron, preutul, și acesta are stricăciune au iaste înfrîntu, den cele sfinte să nu mănînce pîn-ce să va curăți; și cela ci să atinge de toată necurăți<a> [1] sufletului au om căruia va ieși dentru însă pat de sămință

5. Sau carele să va atinge de tot tîrîitoriul necurat, carele îl va pîngări pre el, sau de om întru carele va pîngări pre el după toată necurăția lui,

6. Sufletul carele să va atinge de ei [6] necurat va fi pîn-în sară, nu va mînca den cele sfinte [7] de nu-ș va scălda trupul lui cu apă.

7. Și va apune soarele și curat va fi, și atuncea va mînca den cele sfinte, pentru că pîinea lui iaste.

8. Mortăciune și prinsu de jiganii să nu mănînci să s<ă> pîngărească el întru însă. Eu, Domnul.

9. Și vor păzi cruțările mele, pentru ca să nu ia pre ele păcat, și vor muri pentru ele de vor pîngări pre ele. Eu, Domnul, cela ce sfințescu pre înși.

10. Și tot străinul de rude nu va mînca sfinte, prisleț preutului au năimit nu va mînca sfinte.

11. Iar preut de va cumpăra suflet, cumpărat pen argintu, acesta va mînca den pîinele lui, și cei născuți den casa lui și aceștia vor mînca den pîinele lui.

12. Și fată a om preut de să va da a om striin de neam, ea dentru începăturile cele sfinte nu va mînca.

13. Și fata preutului de să va face văduă au gonită, iar sămință nu va avea, să va întoarce la casa tătîne-său după tinerețele ei, den pîinele tătîne-său va mînca și tot striinul de rudă nu va mînca den ele.

14. Și om carele va mînca sfinte după neștiință și va pune al cincilea lui preste însul și va da preutului cel sfintu.

15. Și nu vor pîngări sfintele fiilor Israil[1], carele ei aduc Domnului.

16. Și vor aduce preste ei fărdelége de greșeale, mîncîndu ei sfintele lor, pentru că eu, Domnul, carele sfințescu pre ei».
17. Și grăi Domnul către Moisi dzicînd:
18. „Grăiește lui Aaron și fiilor lui și la toată adunarea Israil [1] și vei grăi către ei: «Om, om den fiii lui Israil au dentru cei prisleți ce lăcuiescu lîngă înșii întru Israil, carele va aduce dăruri după toată mărturisirea lor au după toată alégerea lor,

19. Cîte vor aduce Domnului la jirtvă, priimite voao făr-prihană parte bărbătească den cirezi au dentru oi și dentru capre./

CAP 22

1. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:
2. „Și zi lui Aáron și feciorilor lui să se fercască de aducerile cêle sfinte care sînt de la feciorii lui Israil și să nu spurce numele meu cel sfînt, cîte sfințesc ei mie; eu, Domnul.

3. Zi lor: «Întru semințiia voastră tot omul carele se va apropiia de toată rudeniia voastră, către sfintele care sfințesc feciorii lui Israil Domnului, și necurățiia lui va fi pre dînsul, peri-va sufletul acela de la mine. Eu, Domnul.

4. Și om den semințiia lui Aáron preotul carele va fi stricat sau îi va fi curs sămînța [1] den cêle sfinte să nu mănînce pînă nu se va curăți, și sufletul carele se va atinge de toată necurățiia sau omul cărula-i va cură sămînța patului lui

5[4]. Și cela ce se va atinge de toată cúrărea necurată se va spurca, [5] sau de omul carele iaste pîngărit după fieștece necurățíe de ale lui, sufletul carele se va atinge de dînsul,

6. Necurat va fi pînă seara, să nu mănînce den cêle sfinte, ce să-ș spêle trupul cu apă.

7. Și, după ce va apune soarele, va fi curat și atunci va mînca den sfinte, pentru că pîinea lui iaste.

8. Mortăcini și mîncat de gadini să nu mîncați că vă văț pîngări într-însele. Eu, Domnul.

9. Să păzească porîncile mêle, să nu dobîndească pentru dînsele păcat, că vor muri pentru dînsele deaca le vor spurca. Eu, Domnul, carele sfințesc pre dînșii.

10. Tot care iaste de alt neam să nu mănînce den cêle sfinte și vineticul sau argatul preotului să nu mănînce den cêle sfinte.

11. Iar de va cîștiga preotul vre un suflet cumpărîndu-l cu argint [2], acesta să mănînce den pîinea lui, și cei ce vor fi născuț den casa lui să mănînce pîinea lui.

12. Iar fata preotului deaca se va mărita după bărbat de alt neam, aceasta den aducerile cêle sfinte să nu mănînce.

13. Iar de va rămînea fata preotului văduvă sau o va lăsa bărbatul și roadă dentr-însa nu va fi și se va întoarce la casa tatîne-său după tinerêțele ei, den pîinea tatîne-său să mănînce, iar nimeni de alt neam să nu mănînce dentr-însa.

14. Și omul carele va mînca cêle sfinte nepricepînd să adaogă a cincea parte a lui spre ce au mîncat și să dea aceasta sfîntă preotului.

15. Și să nu pîngărească aducearea sfintelor carea iaste de la feciorii lui Israil, care aduc ei Domnului.

16. Și să nu aducă spre dînșii fărădelégea călcării cînd vor mînca sfințitele lor. Eu, Domnul care i-am sfințit».

17. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:
18. „Grăiește lui Aáron și feciorilor lui și tuturor feciorilor lui Israil și zi către dînșii: «Omul den casa lui Israil sau den streinii carei lăcuiesc întru voi întru Israil, carele va aduce dar după toată mărturisirea lor sau după toată voia lor.

19[18]. Orcît va aduce Domnului spre ardere de tot [19] întru priimire de la voi parte bărbătească să fie nevinovată den cireada boilor sau den turma oilor sau a caprelor./

CAP. 22

Rînduieli privitoare la mîncarea jertfelor

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:
2. „Spune lui Aaron și fiilor lui Israel să aibă grijă de lucrurile sfinte ale fiilor lui Israel și să nu pîngărească numele meu cel sfînt prin cele ce mi se închină. Eu sînt Domnul.

3. Spune-le: «Oricine dintre urmașii voștri, din neam în neam, care se va apropia de lucrurile sfinte pe care fiii lui Israel le închină Domnului și care va avea asupra lui o necurăție, acel om să fie îndepărtat de la mine. Eu sînt Domnul.

4. Orice bărbat din semnția preotului Aaron care va avea o umflătură de lepră sau o scurgere să nu mănînce din lucrurile sfinte pînă ce nu se va curăți; tot astfel și acela care se va atinge de cineva devenit necurat printr-un mort, acela care va avea o scurgere de sămînță

5. Sau acela care se va atinge de o tîrîtoare necurată care pîngărește sau de un om care-l va pîngări printr-o oarecare necurățenie,

6. Oricine se va atinge de toate acestea va fi necurat pînă seara; să nu mănînce din lucrurile sfinte decît dacă-și va spăla trupul cu apă.

7. Iar după ce va apune soarele va fi curat; atunci să mănînce din lucrurile sfinte, căci aceasta este hrana sa.

8. Dar să nu mănînce dintr-o vită moartă sau sfîșiată de fiare, ca să nu se pîngărească cu ele. Eu sînt Domnul.

9. Să păzească poruncile mele, ca să nu se facă vinovați de păcat și să moară pentru că le-au pîngărit. Eu sînt Domnul cel care le sfințesc.

10. Nici un om străin (de neamul preoțesc) să nu mănînce din lucrurile sfinte. Oaspetele preotului și sluga lui să nu mănînce din lucrurile sfinte.

11. Dacă un preot va avea un rob cumpărat cu argint, acesta poate să mănînce din hrana lui, la fel ca și cei născuți în casa lui; aceștia pot să mănînce din hrana lui.

12. Dacă fiica unui preot se va mărita cu un străin (de neamul preoțesc), ea să nu mănînce din lucrurile sfinte aduse ca dar înălțat.

13. Dar dacă fiica unui preot va rămîne văduvă sau va fi despărțită de bărbatul său și nu va avea urmași, dacă se va întoarce în casa tatălui său, ca în tinerețea ei, atunci ea va putea mînca din hrana tatălui său; dar nici un străin (de neamul preoțesc) să nu mănînce din aceasta.

14. Și dacă un om va mînca din lucrurile sfinte din neștiință, atunci el să dea înapoi preotului lucrul cel sfînt și să adauge încă o cincime din prețul său.

15. Ei să nu pîngărească lucrurile sfinte ale fiilor lui Israel, pe care aceștia le-au adus Domnului ca dar înălțat.

16. Și să nu aducă asupra lor păcatul fărădelegii de a mînca lucrurile sfinte; pentru că eu sînt Domnul, cel care îi sfințesc pe ei.»

17. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:
18. „Vorbește-i lui Aaron și fiilor lui, ca și întregii adunări a fiilor lui Israel, și spune-le: «Orice om dintre fiii lui Israel sau dintre străinii ce locuiesc între ei în Israel, care va aduce o jertfă, fie ca împlinire a unei făgăduințe, fie ca jertfă de bunăvoie, înfățișîndu-le ca ardere de tot,

19. Să aducă o parte bărbătească fără cusur din cireada de vite, din turma de oi sau din turma de capre, pentru ca jertfa să fie bine primită./

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 87, col. II

20. Toate cîte vor avea hulă într-însele nu vor aduce Domnului, căce nu va fi voao priimită.

21. Şi om carele va aduce jîrtvă de mîntuire Domnului, osebind ruga după alêgere au în prazpicele voastre, den cirezi au den oi, curat va fi priimit, toată prihana nu va fi în el.

22. Orbu, sau zdrobit, au tăiat la limbă, au avînd negi, au rîios, au pecinginos să nu le aducă acêstea Domnului şi la priimire să nu daţ den êle preste jîrtăvnic Domnului.

23. Şi viţel au oaie tăiată la urêche au tăiat la coadă, junghieri să le faci acêstea ţie, iară la rugă-ţ nu se vor priimi.

24. Frînt, şi zdrobit, şi tăiat, şi spentecat să nu le aduceţ acêstea Domnului şi în pămîntul vostru nu se vor face.

25. Şi den mîna streinului de rudă să nu aduceţ daruri Dumnezăului vostru den toate acêstea, pentru că stricăciune sînt întru êle, hulă în êle, nu se vor priimi acêstea voao».

26. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

27. „Viţel, au oaie, au capră, după ce se va naşte şi va fi 7 zile supt mumă-sa, iară a opta zi şi înainte se va priimi în loc de daruri priimire Domnului.

28. Şi viţel şi oaia, pre dînsa şi pre copilul ei să nu jungheaţ într-o zi.

29. Iară de veţ jîrtvui jîrtvă rugă de bucurie Domnului, întru priimire voao veţ jîrtvi pre ea.

30. Aceasta într-acêea zi se va mînca, să nu lăsaţ den cărnuri pre dimineaţă. Eu, Domnul.

31. Şi păziţ poruncile mêle şi să le faceţ pre dînsele. Eu, Domnul.

32. Şi să nu spurcaţi numele sfîntului şi mă voiu sfinţi în mijlocul fiilor lui Israil. Eu, Domnul, cela ce sfinţescu pre voi,

33. Cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dumnezău. Eu Domnul".

CAP 23

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil şi vei zice cătră ei : «Praznicile Domnului, pre care veţ chema pre êle chemate sfinte, acêstea sînt praznicile mêle.

3. Şase zile să faceţi lucruri, iară a şaptea zi, sîmbete, odihnă chemată sfîntă Domnului, tot lucrul să nu faceţi, sîmbete iaste Domnului în toată lăcuinţa voastră.

4. Acêstea sînt praznicile Domnului chemate sfinte, pre care veţ chema pre êle în vremile lor.

5. În luna dentîi, în 14 zile ale lunii, între mijlocul serilor, Pasha Domnului.

6. Şi în cincisprăzêce zile ale lunii dentîi, praznecul azimelor Domnului ; şapte zile azime să mîncaţi.

7. Şi zioa cea dentîi chemată sfîntă, va fi voao, tot lucrul de poslușit să nu faceţi.

8. Şi veţ aduce ardere de tot Domnului 7 zile, şi zioa a şaptea chemată sfîntă va fi voao, tot lucrul de lucrat să nu faceţi»".

9. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

10. „Zi fiilor lui Israil şi vei grăi/către dînşii : «Cînd

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

20. Toate cîte vor avea hulă întru însă nu vor aduce Domnului, pentru că nu va fi voaă priimit.

21. Și omul pre carele va aduce jirtvă de mîntuire Domnului, usăbindu rugă după alêgere au întru praznicile voastre, den cirezi au dentru oi, curat va fi priimit, toată prihana nu va fi întru el.

22. Orbu, au zdrobit, au tăiat la limbă, au amorțit, au rîios, au peciginos să nu le aducă acêstea Domnului și la priimire să nu dați dentru êle preste jirtăvnic Domnului.

23. Și vițăl au oaie tăiată la ureche au tăiată la coadă, jungheturi ție acêstea, iar la rugă-ți nu să vor priimi.

24. Frîntu, și zdrobit, și tăiat, și spintecat să nu le aduceți pre acêstea Domnului și întru pămîntul vostru nu să vor face.

25. Și den mîna striinului de rudă să nu aduceți dăruri Dumnedzăului vostru dentru toate acêstea, pentru că stricăciune sîntu întru êle, hulă întru êle, nu să vor priimi acêstea voao»".

26. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

27. „Vițălul, au oaie, au capra, după ce să va naște și va fi 7 dzile suptu maica lui, iar înn-a opta dzi și înnainte să va priimi în loc de dar priimire Domnului.

28. Și vițălul și pre oaia și pre copilul ei să nu giungheați întru o dzi.

29. Iar să vei jirtvui jirtvă rugă de bucurie Domnului, întru priimire voao veți junghea lui.

30. Întru acêea dzi, atunicea să va mînca, să nu lăsați den cărnuri dimineața. Eu, Domnul.

31. Și să cruțați porîncele mêle și să le faceți pre însc. Eu, Domnul.

32. Și să nu spurcați numele sfîntului și mă voi sfinți în mijlocul fiilor Israil [1]. Eu, Domnul, cela ce sfințescu pre voi,

33. Cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghiptului, ca să fiu voă Dumnedzău. Eu, Domnul".

CAP 23

1. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Grăiește fiilor Israil[1] și vei dzice cătră ei: «Praznicile Domnului, pre carele veți chema pre êle chemate sfinte, acêstea-s praznicile mêle.

3. 6 dzile să faci lucruri, iar a 7 dzi, simbete, odihnă chemată sfîntă Domnului, tot lucrul să nu faceți, simbete iaste Domnului întru toată lăcuința voastră.

4. Acêstea-s praznicile Domnului chemate sfinte, pre carele veți chema pre êle întru vremile lor.

5. Întru luna dentăi, întru 14 a lunei, întru mijlocul sării, Pasha Domnului.

6. Și întru 15 dzile a lunei dentăi, praznic azimilor Domnului, 7 dzile azime să mîncați.

7. Și dzua dentăi chemtă sfîntă va fi voao, tot lucrul de poslușit să nu faceți.

8. Și veți aduce arderi de tot Domnului 7 dzile, și dzua a șaptea chemată sfîntă va fi voao, tot lucrul de lucrat să nu faceți».

9. Și grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

10 „Dzi fiilor Israil[1] și vei grăi/cătră

20. Iar nimic ce va avea vină pre sine să nu se aducă Domnului, că nu va fi priimit de la voi.

21. Omul orcîtă jărtvă de mîntuire va aduce Domnului, usebind rugăciunea după alêgerea sau întru praznicele voastre, den cirezile boilor sau den turmele oilor, nevinovat să fie întru priimire, să nu fie nice o vină pre dînsul.

22. Iar de va fi orb, sau dășălat, sau șchiop sau cu viermi, sau rîios, sau peciginos, dentr-acêstea să nu aducă Domnului și dentr-acêstea să nu se puie pre altariul Domnului în arderea de tot [3].

23. Vițelul sau oaia care va fi dășălat să-l junghi ție, iar în rugăciunea ta să nu se aducă.

24. Dășălat, și zdrobit, și tăiat, și spintecat și scopit, acêstea să nu le aduceț Domnului și în țara voastră să nu faceț aceasta.

25. Den mîinele altui neam să nu aduceț dar Dumnezeului vostru de nice unele de acêstea, că stricăciune [4] iaste întru êle și vină într-însele, și acêstea nu vor fi voao priimite.»"

26. Și zise Domnul cătră Moisei:

27. „Vițelul, sau oaia, sau capra, deaca se va naște, să fie 7 zile supt mumă-sa, iar de-a opta zi și mai nainte să se aducă în dar prinos Domnului.

28. Și să nu junghiaț vițelul sau mielul într-o zi cu muma lor.

29. Iar de vei pune jărtvă rugăciunea bucuriei Domnului, întru priimire voaoă să junghiaț.

30. Și aceasta în zioa acêea să se mănînce, iar să nu rămîie pre a daoa zi carnea. Eu, Domnul.

31. Să păziț porîncile mêle și să le faceț. Eu, Domnul.

32. Să nu spurcaț numele sfîntului și mă voiu sfinți prenmijlocul feciorilor lui Israil. Eu, Domnul, cela ce sfințesc pre voi,

33. Cela ce v-am scos den țara Eghipetului, ca să fiu voaoă Dumnezeu. Eu, Domnul".

CAP 23

1. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Grăiește feciorilor lui Israil și să zici cătră dînșii: «Praznicele Domnului, carele veț chiema și sînt chiemate sfinte, acêstea sînt praznicele mêle.

3. Șase zile să lucrezi, iar a șaptea zi, carea se chieamă simbăta, odihnei sfîntă iaste Domnului, întru toate lăcașurile voastre.

4[3]. Acêste praznice ale Domnului sînt chiemate sfinte, [4] care voi să le chiemaț în vremile lor.

5. În luna cea dentăi, în 14 zile ale lumii, îndeseară, Paștile Domnului.

6. Și în 15 zile ale lunii dentăi, praznicul azimelor Domnului, șapte zile să mîncaț azime.

7. Iar zioa cea dentăi sfîntă va fi voaoă chiemată, nice un lucrat de lucru să nu faceț.

8. Ce să aduceț ardere de tot Domnului 7 zile, iar zioa a șaptea sfîntă va fi chiemată voaoă, nice un lucru de lucrat să nu faceț într-însa.»"

9. Și grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

10. „Grăiește feciorilor lui Israil și să le zici/: «Cînd vor întra în țara carea o voiu

20. Orice vită va avea o metealnă să nu o aduceți, căci nu vă va fi bine primită.

21. Dacă un om va înfățișa Domnului o jertfă de pace din cireada de vite sau din turma de oi ori de capre, fie pentru împlinirea unei făgăduințe, fie ca jertfă de bunăvoie, aceasta să fie fără cusur, ca să fie bine primită; să nu aibă nici o metealnă.

22. Să nu aduceți ceva orb, schilod, rănit, plin de bube, cu riie sau cu pecingine; să nu puneți asemenea jertfe mistuite de foc pe altarul Domnului.

23. Un junc sau un miel cu un mădular prea scurt sau prea lung ai putea să aduci ca jertfă de bunăvoie; ca jertfă pentru împlinirea unei făgăduințe nu-ți vor fi însă bine primiți.

24. Un dobitoc cu părțile bărbătești sfărîmate, zdrobite, tăiate sau zmulse să nu-l aduceți ca jertfă Domnului; nici în țara voastră să nu faceți așa ceva.

25. Din mîna unui străin să nu aduceți jertfă Dumnezeului vostru asemenea dobitoace; pentru că au o stricăciune și o metealnă și nu vă vor fi bine primite.»"

26. Și i-a vorbit Domnul lui Moise, spunîndu-i:

27. „Vițelul, mielul și iedul, după ce se vor naște, să rămînă șapte zile lîngă mama lor, iar apoi, din a opta zi înainte, să poată fi adus în dar Domnului, ca ardere de tot.

28. Vaca și oaia să nu le înjunghiați în aceeași zi cu puiul lor.

29. Iar cînd veți jertfi Domnului o jertfă de laudă, să o jertfiți așa încît să fie bine primită.

30. Jertfa să fie mîncată în aceeași zi; să nu lăsați nimic din carne pînă dimineață. Eu sînt Domnul.

31. Să păziți poruncile mele și să le urmați. Eu sînt Domnul.

32. Să nu pîngăriți numele meu cel sfînt, pentru ca eu să fiu sfințit în mijlocul fiilor lui Israel. Eu sînt Domnul, cel care vă sfințesc pe voi

33. Și care v-am scos din țara Egiptului, ca să fiu Dumnezeu. Eu sînt Domnul."

CAP. 23

Despre sărbătorile neamului Israel

1. Domnul i-a vorbit lui Moise spunîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Iată sărbătorile Domnului, pe care să le vestiți ca adunări sfinte. Acestea sînt sărbătorile mele.

3. Șase zile să lucrați, dar ziua a șaptea să fie simbătă, zi de odihnă, o sfîntă adunare a Domnului, în orice locuință a voastră.

4. Acestea sînt sărbătorile Domnului, sfintele adunări, pe care să le vestiți la vremurile hotărîte.

5. În luna întîi, în a paisprezecea zi a lunii, la asfințitul soarelui, este Paștele Domnului.

6. Iar în a cincisprezecea zi din luna întîi este sărbătoarea azimelor pentru Domnul; șapte zile să mîncați azime.

7. În ziua cea dintîi să aveți o adunare sfîntă; să nu faceți nici o lucrare de slujitor.

8. Să aduceți arderi de tot Domnului vreme de șapte zile, iar în a șaptea zi să aveți o adunare sfîntă; să nu faceți nici o lucrare de slujitor.»"

9. Și i-a vorbit Domnul lui Moise spunîndu-i:

10. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le:/

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 88, col. I

пк

кѣтрѣ дѫнѕшѣи, кѫндѣ вецн ѫтрѧ ла пѫмѫнтѫ
кѫреле ѣѫ дѫѫ воасо, шн вец сечерѧ сѣчерѣлѫѫи,
шн вец кѫрѧ знопїи ѫчепѫтѫра сѣчерїи воастре
аг кѣтрѣ прѣсот. Шн ва ѫдѫче знопѫл ѫнаи
тѣ дѫмнѫлѫи прїнмнт воасо, ѫдосо зн чен ден
тѫи ѫсѫмбетелор, ѫлва ѫдѫче прѣ дѫнсѫл пре
бг сотѫл. Шн вец фѫче ѫзнсоа ѫкарѣ вец ѫдѫ
че знопѫл, ѳѫѣ кѫрѫтѫ де оуи ѫнь, ѫ ѫрдере
гг дѣтот дѫмнѫлѫи. Шн жѫртва лѫи досоа
ѫзѣчѣ ден фѣинѕ кѫрѫтѫ, фѫкѫтѫ кѫ оунт
де лѣмнѫ, жѫртвѣ дѫмнѫлѫи, ла мирос де ѣѫ
нѕ мирѕсире дѫмнѫлѫи, шн тѫрнѫрѣ лѫи ѫпѫтра
дг ден нны де вынь. Шн пѫнне, шн спице
фрекѫте ноасо сѣнѫ мѫнкѫцн, пѫнѣ ла ѫѫа
ѫа ѫзѣсоа ѫчѫста, пѫнѣ вец ѫдѫче вон дарѫ
рнле дѫмнѕлѫи вострѫ, лѣце вѣчннкѣ ѫрѫде
ле вострѣ, ѫтоѫтѣ лѣкѫннца вострѣ.
ег Шн сева нѫмтра воасо де ѫдосоа зн ден сѫмбе
тѣ, ден зїсоа чевец ѫдѫче знопѣ пѫнерїи денан
тѣ, шапте сѣптѣмѫни ѫтрецн вец нѫмтра
бг Пѫнѣ ѫдосоа зн чѫ де ѫпоѝ ѫшапте, вец нѫ
гг мтра, н, де знле. Шн вец ѫдѫче жѫртвѣ
ноасо дѫмнѫлѫи ден лѣкѫшѣле воастре, вец ѫдѫ
че пѫнне пѫнерїи денанѣтѣ, доасо пѫнни дѣнѣ
доасо ѫзѣче де ѳѣинѣ кѫрѫтѣ ла ѳи сопѫнне,
доспнтѣ вор коаче ден чѣле денѣѫи нѣскѫте
нг дѫмнѫлѫи. Шн вец ѫдѫче ѫпрежнѣ кѫ пѫнн
ле шапте мїен де оуи ѫнь кѫрѫцн, шн оуи вн
цѣл ден чирѣѫ, шн ден вербецн кѫрѫ, шн во
ѳи ѫрдере де тот дѫмнѫлѫи, шн жѫртвеле лор,
шн тѫрнѣрнле лор, жѫртвѣ мирос де ѣѫнѣ ми
дг росинѣе дѫмнѫлѫи. Шн вец фѫче оуи чап
денкапре пентрѫ пѣкат, шн дои мїен де оуѣнь
ѫнь ѫпрѫ жѫртва мѫнтуирѣи, ѫпрежнѣ кѫ
к пѫннеле чѣле ден родѫрнле денѣѫи. Шн
леба пѫне прѣ ѫле прѣсотѫл кѫ пѫннеле родѣлор
денѣѫи, пѫнере ѫнаинѣе дѫмнѫлѫи, ѫпрежнѣ
кѫ чен дои мїен, сфѫнцн вор ѳи дѫмнѫлѫи, пре
сотѫлѫи чѣлѫи челе ѫдѫче прѣ ѫле лѫи вор ѳи.
кѫ Шн вец нѫмн зїсоа ѫчѫста, кемѫтѣ сфѫнтѕ
ва ѳи воасо, тот лѫкрѫ де лѫкрѫт сѣнѫ дѫ
крацн ѫтрѫнса, лѣце вѣчннкѣ ѫтрѫ рѫделе во
кв астре, ѫтоѫтѣ лѣкѫннца воастрѣ. Шн
кѫндѣ сечерацн сѣчерѣ пѫмѫнтѫлѫи вострѫ, сѣ
нѫ сѣвѣршѫ рѣмѣшнца сѣчерїи чѫрнїнѣлѫи,
кѫндѣ сѣчерн тѫ, шн чѣ пѫде ден сѣчернле тѫ
ле сѣнѫле стрѫнцн, чѣлѫи сѣрѫк шн чѣлѫи не
мѣрнк сѣлелѫшн ѫтѣѫ, ѣѫ дѫмнѫ дѫмнѕлѫ
кг вострѫ. Шн грѣи дѫмнѫ кѣтрѣ мѫсеи зн
кд кѫндѣ. Грѫѫще фѝнлор лѫи гераѝ зн
кѫндѣ, ѫна шапте лѫнѣ, ѫтрѫна ѫлѫнїи, ва
ѳи воасо сѫдѫхнѣ, поменнрѣ трѫмбецнлор, не
ве мѫтѣ сфѫнтѣ дѫмнѫлѫи. Тот лѫкрѫ де
лѫкрѫт сѣнѫ фѫцецн, шн сѣ ѫдѫцецн ѫрдере де
кѕ Тот дѫмнѫлѫи. Шн грѣи дѫмнѫ кѣтрѣ мѫсеи
кз зникѫ. Шн ѫзѣче ѫлѫнїи ашапте ѫзе
шѣм зн дерѣгѣ кемѫтѣ де сфинцѣнїе ва ѳи воасо,
шн смерѝ сѫфлетнле воастре, шн сѣ ѫдѫцецн а
кн дрг де тот дѫмнѫлѫи. Тот лѫкрѫ сѣнѫ

veți intra la pământu carele cu dau voao și veț secera sêcerea lui și veț căra znopii, începătura sêcerii voastre către preot,

11. Și va aduce znopul înaintea Domnului, priimit voao, a doao zi cei dentîi a simbetelor îl va aduce pre dînsul preotul.

12. Și veț face în zioa în carea veț aduce znopul oaie curată de un an în ardere de tot Domnului.

13. Și jîrtva lui, dooa a zêcea den făină curată, făcută cu untdelemnu, jîrtvă Domnului, la miros de bună mirosire Domnului, și turnarea lui, a patra den în de vin.

14. Și pîine și spice frecate noao să nu mîncați până la aceasta în zioa aceasta până veț aduce voi darurile Dumnezăului vostru, lêge vêcinică în rudele voastre, în toată lăcuința voastră.

15. Și se va număra voao de a doao zi den simbete den zioa ce veț aduce znopi punerii denainte, șapte săptămîni întregi veț numara.

16. Până a dooa zi ceea de apoi, a șaptea veț număra 50 de zile.

17. Și veț aduce jîrtvă noao Domnului den lăcașăle voastre, veț aduce pîinea punerii denainte, doao pîini, den doao a zêce de făină curată va fi o pîine dospită, vor coace den cêle dentîi născute Domnului.

18. Și veț aduce împreună cu pîinile șapte miei de un an curați și un vițel den cireadă și doi berbeci curați și vor fi ardere de tot Domnului, și jîrtvele lor și turnările lor jîrtvă, miros de bună mirosenie Domnului.

19. Și veț face un țap den capre pentru păcat și doi miei de un an întru jîrtva mîntuirei, împreună cu pîinele cêle den rodurile dentîi.

20. Și le va pune pre êle preotul cu pîinele roadelor dentîi punere înaintea Domnului; împreună cu cei doi miei sfinți vor fi Domnului, preotului celui ce le aduce pre êle lui vor fi.

21. Și veț numi zioa aceasta chemată sfîntă va fi voao, tot lucrul de lucrat să nu lucrați într-însa, lêge vêcinică întru rudele voastre, în toată lăcuința voastră.

22. Și cînd seceraţi sêcerea pământului vostru, să nu săvîrșiț rămășița sêcerii țarinii tale cînd sêceri tu și ce cade den sêcerile tale să nu le strîngi, celui sărac și celui nemêrnic să le lași acêlea. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.»"

23. Și grăi Domnul către Moisi zicînd:

24. „Grăiește fiilor lui Israil zicînd: « În a șaptea lună, într-una a lunii, va fi voao odihnă, pomenirea trîmbiților, chemată sfîntă Domnului.

25. Tot lucrul de lucrat să nu faceți și să aduceți ardere de tot Domnului.»"

26. Și grăi Domnul către Moisi zicînd:

27. „Și în zêce a lunii a șaptea aceștiia, zi de rugă, chemată de sfințenie va fi voao și smeriț sufletile voastre și să aduceți ardere de tot Domnului.

28. Tot lucrul să nu faceț într-însa, în zioa aceasta,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

luși: «Cindu veți intra la pămîntul carele eu dau voao și veți secera sêcerea ei [11] și veți[2] căra snopii, începătura secerăturii voastre către preut.

11. Și va aduce znopul înnaintea Domnului priimit voao, a doao dzi a cêea dentăi den simbete îl va aduce pre însă preutul.

12. Și veți face întru dzua întru carea veți aduce snopul oaie curată de un an pentru jirtvă Domnului.

13. Și jirtva lui, doao a dzêce de făină curată făcută cu untu de lemnu, jirtvă Domnului la miros de bună mirosire Domnului, și turnarea lui, a patra de în de vin.

14. Și pâine și spice frecate noao să nu mîncați pân-la aceasta întru dzua aceasta pân-veți aduce voi darurile Dumnedzăului vostru, de lêge vêcinică întru rudele voastre, întru toată lăcuința voastră.

15. Și să va număra voao de a doao dzi de simbete den dziua carea veți aduce znopi a punerii de înnainte, 7 săptămîni întregi vei număra.

16. Pân-a doao dzi ceiia de apoi a șaptea veți număra 50 de dzile.

17. Și veți aduce jirtvă noaoă Domnului den lăcașul vostru, veți aduce pâini punere dennainte, doao pâini den doao a dzêcea de făină curată va fi o pâine, dospiți[3], să vor coace den cêle dentăi născute Domnului.

18. Și veți aduce împreună <cu>[4] pâinele 7 miei curați de un an și un vițăl den ceredzi și berbeci 2 curați și vor fi ardere de tot Domnului, și jirtvele lor și turnările lor, jirtvă miros de bună mirosire Domnului.

19. Și vei face un țap den capre pentru păcat și 2 miei de un an întru jirtvă de mîntuire împreună cu pâinile cêle rodite dentăi.

20. Și le va pune pre êle preutul cu pâinile roadei dentăi punere înnaintea Domnului; împreună cu cei 2 miei sfinți vor fi Domnului, preutului ce le-a aduce pre êle lui vor fi.

21. Și veți numi dzua aceasta chemată sfîntă va fi voaă, tot lucrul de lucrat să nu faceți întru însă, de lêge vêcinică întru rudele voastre, în toată lăcuința voastră.

22. Și cîndu secerați sêcerea pămîntului vostru să nu săvîrșiți rămășița țarinei tale de secerat cîndu sêceri tu, și ce cad den sêcere să nu le stringi, celui sărac și celui ne-„mêrnic să le laș acêlea. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru».“

23. Și grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

24. „<Grăiêște fiilor Israil, dzicîndu:>[5] «Înn-a șaptea lună, într-una a lunei, va fi voao odihnă, pâmente de trîmbiță, chemată sfîntă Domnului.

25. Tot lucrul de lucrat să nu faceți și să aduceți ardere de tot Domnului.»“

26. Și grăi Domnul către Moisi dzicînd:

27. „Și în 10 a lunei a șaptea aceștiia, dzi de rugă, chemată de sfințenie va fi voao și să smeriți sufletile voastre și să aduceți ardere de tot Domnului.

28. Tot lucrul să nu faceți întru însă, întru

da cu voaoă și veț secera secerișul ei, să aduceț znopii cei dentăi ai secerișului vostru la preot.

11. Și va aduce znopul înaintea Domnului priimit voaoă, iar dimineața în zioa cea dentăi a simbetei să-l rădice preotul.

12. Și în zioa cêea ce-l veț aduce znopul să faceț în arderea de tot Domnului o oaie nevinovată de un an.

13. Și jărtva lui, doaoă a zêcea parte den efi de făină curată, făcut cu undelemn, jărtvă Domnului întru mirosul mirosêlei cei bune Domnului, și turnarea lui, a patra parte de în al vinului.

14. Pâine și spice noaoă frecate să nu mîncaț până în zioa cêea ce veț aduce daruri Dumnezeului vostru, lêge vêcinică întru neamul vostru, întru toată lăcuința voastră.

15. Și să numărați de a doaoa zi a simbetei până în zioa cêea ce veț aduce znopii ai punerii 7 săptămîni întregi.

16. Și să numeri până a doao zi după săptămîna cea mai de pre urmă, să numeri 50 de zile.

17[16]. Și să aduceți jărtvă noaoă Domnului [17] den lăcașurile voastre, să aduceț pâine a punerii înainte, 2 pâni, și den doaoă a zêcea parte de făină de grâu curat, să fie o pâine cu aluat dospită, să se coacă den znopii cei de grîu dentăi Domnului.

18. Și să aduceț deprcună cu pâinile 7 miei nevinovați, cîte de un an, și 2 berbeci curați și un viței den cireadă să fie în arderea de tot Domnului, și jărtvele lor și turnările lor, jărtvă de mirosеală bună Domnului.

19. Și să faceț un țap den capre pentru păcat și 2 miei cîte de un an în jărtva mîntuirei, depreună cu pâinile cêle de pîrgă de grîu.

20. Și să-i puie preotul cu pâinile cêle den grîul dentăi punere înainte înaintea Domnului, cu amîndoi mieii sfinți vor fi Domnului și preotul carele va aduce ai lui vor fi.

21. Și zioa acêea o veț chiema zi chiemată sfîntă va fi voaoă, nice un lucru de lucrare să nu faceți într-însa, lêge vêcinică întru neamul vostru, întru toate lăcașurile voastre.

22. Iar deaca veț secera secerișul pământului vostru, să nu săvîrșiț rămășița scerișului vostru cînd veț secera și ce va cădea den secerișul vostru să nu stringeț, ce să le lăsaț săracului, și mișălului, și streinului. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.»“

23. Și grăi domnul către Moisei zicînd:

24. „Grăiêște feciorilor lui Israil și le zi: «În luna aceasta, în zioa cea dentăi a lunii, să fie odihnă voastră, pomenire de jărtve[1], chemate sfinte Domnului.

25. Nice un lucru de lucrare să nu faci într-însa și să aduceț ardere de tot Domnului“.

26. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

27. „În zêce zile ale lunii aceștia a șaptea, zioa curățirei, sfîntă chiemată să fie voaoă și să smeriț sufletele voastre și să aduceț ardere de tot Domnului.

28. Nice un lucru să nu faceț într-însa, că

«Cînd veți intra în țara pe care v-o dau și cînd veți secera lanurile ei, să aduceți preotului cel dintîi snop al secerișului vostru.

11. Acesta va înfățișa snopul înaintea Domnului, legănîndu-l ca să vă fie bine primit; preotul îl va înfățișa legănîndu-l, a doua zi după sîmbătă.

12. În ziua în care veți înfățișa snopul, să aduceți un miel fără cusur de un an, ca ardere de tot pentru Domnul.

13. Alături să fie prinosul său de grîne, două zecimi (dintr-o efă) din frunteа făinii de grîu, amestecată cu untdelemn, ca jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul; să aduceți și un prinos de băutură, a patra parte dintr-un hin de vin.

14. Nici pîine, nici spice fragede, boabe prăjite, să nu mîncați pînă în ziua cînd veți aduce un dar Domnului vostru; aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veșnică, în orice așezare a voastră.

15. A doua zi după sîmbătă, în ziua în care veți aduce snopul, ca dar legănat, să numărați șapte săptămîni întregi.

16. Pînă în ziua care urmează celei de-a șaptea sîmbete, să numărați cincizeci de zile și atunci să aduceți noul prinos de grîne Domnului.

17. Să aduceți din așezările voastre, ca dar legănat, două pîini; să fie făcute din două zecimi (dintr-o efă) din frunteа făinii, să le coaceți dospite, ca prinos din primele tale roade pentru Domnul.

18. Împreună cu aceste pîini să aduceți șapte mici de un an fără cusur, un junc și doi berbeci fără cusur, ca ardere de tot pentru Domnul, împreună cu prinoasele lor de grîne și cu prinoasele lor de băutură, jertfă cu mireasmă plăcută pentru Domnul.

19. Să mai înfățișați un țap ca jertfă pentru păcat și doi miei de un an ca jertfă de pace, împreună cu pîinile din primele roade.

20. Și să-i legene preotul împreună cu pîinile din primele roade ca dar legănat înaintea Domnului; (aceste daruri) să fie sfințite pentru Domnul și să rămînă preotului care le înfățișează.

21. Să vestiți această zi ca pe o adunare sfîntă și să nu faceți nici o lucrare de slujitor într-însa. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veșnică, în orice așezare a voastră.

22. Cînd veți secera lanurile țării voastre, să nu terminați de secerat pînă la marginile ogorului și să nu adunați spicele care vor cădea în urma secerii, ci să le lași săracului și străinului. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.»“

23. Și i-a vorbit Domnul lui Moise zicîndu-i:

24. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «În luna a șaptea, în ziua întîi din lună, să aveți o zi de odihnă, sărbătoarea vestită prin trîmbițe, o adunare sfîntă pentru Domnul.

25. Să nu faceți nici o lucrare de slujitor și să aduceți Domnului jertfe pentru arderea de tot.»“

26. Și i-a vorbit Domnul lui Moise spunîndu-i:

27. „În a zecea zi din aceasta a șaptea lună este ziua ispășirii; atunci să aveți o adunare sfîntă, să vă smeriți sufletele și să aduceți Domnului jertfe pentru arderea de tot.

28. Să nu faceți nici o lucrare în această

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Paa. 88. col. II

фа́чец ѳтрѫ́нса ѳ҃сѣ́ма а҃ча́ста, пе́нтрѫ къ а҃
сте вóасо а҃ча́ста зи́ де рѫ́гъ, съвъ р҃ѫ́цъ пе́н
трѫ дóи, фнаи́нтѣ дмнѫлуй дмнезъ́луй в҃
стрѫ. Пе́нтрѫ къ тóт сѫфлетѫ́ каре нѫ кд
сева смерй ѳ҃сѣ́ма а҃ча́ста ѳтрѫ́нса, ва перй де
норóдѫ луй. Шй тóт сѫфлетѫ́ ка́ре ва а҃
фаче лукрѫ ѳтрѫ́нса ѳ҃сѣ́ма а҃ча́ста, ва перй сѫ
флетѫ́ а҃чела дей норóдѫ луй. Тóт лу́ кв
крѫ́ сънъ фа́чецй, лѣ́це вѣ́чнике, ѳтрѫ рѫ́де
ле вóастре, ѳтóате лъкашѫ́рile вóастре.
Симѣ́тe симѣ́телор ва фй вóасо, шй вец смерй кз
сѫфлетеле вóастре, дей нóасо а҃лелуйй дикѫ́ре
рь, пънъ ѳ҃сѣ́че а҃лелуйй сѣ́ра, вец сѫ́ввота
симѣ́телe вóастре. Шй грй дмнѫ́ къ кт
трѫ мóисй зикѫ́нд.ь Грѣ́ецe фи́лоръ луй кд
ѣраи́лъ зикѫ́нд.ь ѳ, ѣї, а҃лелуйй а҃ша́птѣ а҃че
ѣ́а, пра́знекѫ ко́ртурилор, ѕ, зи́ле дмнѫлуй.
Шй з҃ѣ́сма дей тóй семáтъ сфи́нть вафй, тóт ле
лукрѫ́ де лукрáть нѫ́вецй фа́че. Ша́птe зи лѳ
ле вéцй а҃дѫ́че а҃рдере де тóть дмнѫлуй, шй з҃ѣ́сма
а҃сѫ́ма семáтъ сфи́нть вафй вóасо, шй вéцй
а҃дѫ́че а҃рдере де тóть дмнѫлуй, ѣши́ре а҃сте тó
лукрѫлъ че съ лукрѣ́зъ сънъ фа́цецй. А҃чѣ лѕ
сѫ́нть сѫ́нте пра́знечиле дмнѫлуй, пре́ ка́ре семáц
пре дзи́еле, семáте сфи́нте, каре а҃дѫ́цецй а҃дѫ
черй дмнѫлу а҃рдерй де тóть тр҃тва лор, шй
тѫ́мъ́рile лор дензи́ ѳ҃сѣ́. А҃фа́рѣ денсим лн
бетеле дмнѫлуй, шй а҃фа́рѣ ден дарile вóастре,
шй а҃фа́рѣ ден тóате рѫ́гиле вóастре, шй фо́рѣ де
тéле денъ́нъ вóе але вóастре, каре́ле вéцй да до
нѫлуй. Шй ѳ, ѣї, зи́ле а҃лѣ́цей а҃ша́птe а҃ че лѳ
ѣ́а, дѫ́пъ че вéцй непъ́тѣ рóдиле пъмя́нтъ
луй, сѫпъ́зѣ́нци дмнѫлуй, ѕ, зи́ле.
А҃ѕ҃сма ден тóй сѫ́нъ́нъ шй ѳнаѕ҃сма зи сѫ́ мм
нъ шй вéцй а҃ха́ вóасо ѳ҃сѣ́ма ден тóй рóдиле де
ле́мнѫ фрѫмóсе шй рáмѫрй де фи́нике, шй стя́
пъри де ле́мнѫ дéсе, шй рѣ́кицй, шй стя́пъри
де ѣ́нѫ ден пъ́рцѫ, шй въвéцй весéлй ѳнаи́нтѣ
дмнѫлуй дмнезъ́луй вóастрѫ. Ша́птe зи́ле ма
але а҃нѫлуй лѣ́це вѣ́чнике ла рѫ́дуле вóастре, ѳ
лѫ́на а҃ша́тѣ вéцй пръзнѫ́й пре дзи́еа. А҃кор мѕ
тѫрй съ съ лъшлу́ницй, ѕ, зи́ле тóть мошнѣ́нъ
де пъмя́нть ѳ҃ѣраи́лъ, ва лъкуй ѳкóртурй.
Пе́нтрѫ каре ва́зъ рѫ́дуле вóастре, къ ѳкóртурй мз
рй а҃мъ лъкуи́тъ пре фи́йй луй ѣраи́лъ, кзнд
а҃мъ ѳкóсъ пре дзи́шйй дей пъмя́нтулъ е҃гѵпе́тъ
луй, е҃ѵ дмнѫлъ дмнезъ́лъ вóстрѫ. Шй грй мѳ
мóисй пра́зничиле дмнѫлуй дмнезъ́луй фи́лоръ
луй ѣраи́лъ.

К а́ п҃ кд

Ѳ грй дмнѫлъ къ трѫ мóисй зикѫ́нд.ь а҃
Порýнчѣще фи́лоръ луй ѣраи́лъ, шй съ́ѫ в
цéе оу́нть де ле́мнѫ де маслúнъ къ́рать,
шй анпéде ла а҃ума́нъ, съ а҃ѕ҃ъ лу́ма
нъ пъ́рѣ. А҃фа́рѣ де а҃коперемя́нть гм
а҃ко́рдъ мъ́рту́рїей, шй а҃ро́нъ шй фи́йй луй вóрь а҃рде пре дзи́еа
а҃ро́нъ шй фи́йй луй, де къ́ѕа́рѣ пáнъ дими́не
ца, а҃на́и́нтѣ дмнѫлуй пъ́рѣ, лѣ́це вѣ́чнике
ѳтрѫ́дуле вóастре. Пре сфѣ́шникъ тéлъ къ е҃

pentru că iaste voao aceasta zi de rugă, să vă rugaț pentru voi înaintea Domnului Dumnezăului vostru,

29. Pentru că tot sufletul care nu se va smeri în zioa aceasta într-însa va peri den norodul lui.

30. Și tot sufletul care va face lucru într-însa în zioa aceasta va peri sufletul acela den norodul lui.

31. Tot lucrul să nu faceți, lêge vêcinică întru rudele voastre, în toate lăcașurile voastre.

32. Simbete simbetelor va fi voao și veț smeri sufletele vostre den noao ale lunii decuseară până în zêce ale lunii seara, veț sîmbăta simbetele voastre.»“

33. Și grăi Domnul către Moisi zicînd:

34. „Grăiêște fiilor lui Israil zicînd: «În 15 ale lunii a șaptea aceștiia, praznecul corturilor, 7 zile Domnului.

35. Și zioa dentăi chemată sfîntă va fi, tot lucrul de lucrat nu veți face.

36. Șapte zile veți aduce ardere de tot Domnului și zioa a opta chemată sfîntă va fi voao și veți aduce ardere de tot Domnului, ieșire iaste, tot lucrul ce să lucrează să nu faceți.

37. Acêstea sînt praznecile Domnului pre care chemați pre dînsele, chemate sfinte, ca să aduceți aduceri Domnului arderi de tot jîrtvei lor și turnările lor den zi în zi,

38. Afară den simbetele Domnului și afară den dările voastre și afară den toate rugile voastre și fără de cêle de bunăvoie ale voastre carele veți da Domnului.

39. Și în 15 zile a lunii ⟨a⟩ șaptea aceștiia, după ce veți isprăvi roadele pămîntului, să prăznuiți Domnului 7 zile. [40] În zioa dentăi, odihnă, și în a opta zi odihnă.

40. Și veți lua voao în zioa dentăi roadă den lemnu frumos, și ramuri de finic, și stîlpări de lemnu dêse, și răchiți, și stîlpări de agnu den părău și vă veți veseli înaintea Domnului Dumnezăului vostru.

41. Șapte zile ale anului lêgе vêcinică la rudele voastre, în luna a șaptea veți prăznui pre dînsa.

42. În corturi să sălășluiți 7 zile, tot moșneanul de pămînt în Israil va lăcui în corturi,

43. Pentru ca să vază rudele voastre că în corturi am lăcuit pre fiii lui Israil cînd i-am scos pre dînșii den pămîntul Eghipetului. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.»“

44. Și grăi Moisi praznicile Domnului Dumnezăului fiilor lui Israil.

CAP 24

1. Și grăi Domnul către Moisi zicînd:

2. „Poruncêște fiilor lui Israil și să-ț ia ție untdelemnu de maslin curat și limpede la lumină, să arză lumină pururea,

3. Afară de acoperemînt, în cortul mărturiei. Și-l vor arde pre dînsul Aaron și fii lui decusară pînă dimineața înaintea Domnului pururea, lêge vêcinică în rudele voastre.

4. Pre sfêșnicul cel cu/rat veți arde luminele înaintea

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

dzua aceasta, pentru că iaste voao aceasta dzi de rugă, să s<ă> roage pentru voi înnaintea Domnului Dumnedzăului vostru.

29. Pentru că tot sufletul carele nu să va smeri întru dzua aceasta întru însă va peri dentru nărodul ei.

30. Şi tot sufletul carele va face lucru întru însă întru dzua aceasta va peri sufletul acela den nărodul lui.

31. Tot lucrul să nu faceţi, de lége vécinică întru rudele voastre, în toate lăcaşurile voastre.

32. Simbete simbetilor va fi voao şi veţi smeri sufletile voastre den 9 a lunei decusară pân-în 10 a lunei sara, veţi simbăta simbetile voastre.»“

33. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

34. „Grăieşte fiilor Israil[1], dzicîndu: «În 15 a lunei a şaptea aceştiia, praznic de colibi, 7 dzile Domnului.

35. Şi dzua dentăi chemată sfîntă va fi, tot lucrul de lucrat nu veţi face.

36. 7 dzile veţi aduce arderi de tot Domnului şi dzua a opta chemată sfîntă va fi voao şi veţi aduce arderi de tot Domnului, de ieşire iaste, tot lucrul ce să lucreadză să nu faceţi.

37. Acestea-s praznicile Domnului pre carele să chemaţi pre însă, chemate sfinte, ca să aduceţi aduceri Domnului arderi de tot a jirtvei lor şi turnările lor den dzi în dzi,

38. Afară den simbetile Domnului şi afară den dările voastre şi afară den toate rugile voastre şi făr-de cêle de bunăvoie ale voastre carele veţi da Domnului.

39. Şi într-a 15 dzile a lunei a şeaptea aceştiia, după ce veţi isprăvi roadele pământului, să prăznuiţi Domnului 7 dzile. [40] În dzua dentăi, odihnă, şi într-a opta dzi, odihnă.

40. Şi veţi lua voao în dzua dentăi roadă a lemnu frumos şi stîlpări[6] de finic şi stîlpări de lemnu des şi răchiţi şi stîlpări[6] de agnu den părîu şi veţi veseli înnaintea Domnului Dumnedzăului vostru.

41. 7 dzile ale anului de lége vécinică la rudile voastre, în luna a şeaptea prăznuiţi pre însă.

42. În colibi să şedeţi 7 dzile, tot moşteanul de pământu întru Israil va lăcui în colibi,

43. Pentru ca să vadză rudele voastre că întru colibi am lăcuit pre fiii lui Israil, cîndu i-am scos eu pre înşi den pământul Eghiptului. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.»“

44. Şi grăi Moisi praznicile Domnului Dumnedzăului <fiilor>[4] lui Israil.

CAP 24

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Porîncêşte fiilor Israil[1] şi să-ţi ia ţie untu de lemnu curat, limpezit la lumină, să ardzi lumină pururea,

3. Afară den acoperemîntu, în cortul mărturiei. Şi-l vor arde pre însă Aaron şi fiii lui decusară pân-dimineaţă înnaintea Domnului pururea, de lége vécinică întru rudele voastre.

4. Pre sfêşnicul cel cu/rat veţi arde lumi-

iaste zioa curăţirei, să se roage pentru voi înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

29. Că tot sufletul carele nu se va smeri în zioa aceea va peri den nărodul său.

30. Şi tot sufletul care va face orice lucru într-aceea zi peri-va sufletul acela dentre nărodul său.

31. Ce nice un lucru să nu lucrezi, lége vécinică întru seminţiia voastră, întru toate lăcaşurile voastre.

32. Simbăta simbetelor va fi voaoă şi să smeriţ sufletele voastre de la 9 zile ale lunii de seara, pînă la 10 zile ale lunii seara să prăznuiţ praznicul vostru.»“

33. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

34. „Grăieşte feciorilor lui Israil zicîndu-le: «În 15 zile ale lunii aceştiia, a şaptea, praznicul de colibi, 7 zile Domnului.

35. Şi zioa cea dentăi sfîntă să fie chiemată, nice un lucru de lucrare să nu faceţ într-însa.

36. Şapte zile să aduceţ arderi de tot Domnului, iar zioa cea a opta sfîntă să fie voaoă chiemată, să aduceţ arderile de tot Domnului, că de ieşire iaste, nice un lucru de lucrare să nu faceţ într-însa.

37. Acêstea sînt praznicele Domnului, pre care le chiemaţ sfinte, ca să aduceţ prinos Domnului şi arderile de tot şi jărtvele lor întru turnurile[2] lor den zi de zi,

38. Fără simbetele Domnului şi fără darurile voastre şi fără de toate rugăciunile voastre şi fără de mirosirile cêle bune ale voastre care le-aţ dat Domnului.

39. În 15 zile ale lunii cei a şaptea, cînd veţ săvîrşi secerişul pămîntului, să sărbaţ Domnului 7 zile.

40[39]. În zioa dentăi să fie odihnă, şi în zioa a opta, odihnă. [40] Şi în zioa cea dentăi să vă luaţ roadă de pom frumos, şi ramură[3] de finic, şi ramură de lemn curat cu frunză, şi răchiţ[4] den părău şi să vă veseliţ înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

41. Şapte zile în an de lége vécinică întru neamul vostru, în luna a şaptea să prăznuiţ.

43. Şi să lăcuiţ în colibi[5] 7 zile, tot cine va fi moştean de pământ al lui Israil să lăcuiască în colibi,

43. Ca să vază seminţiia voastră că[6] în colibi am sălăşluit pre feciorii lui Israil, cînd i-am scos den ţara Eghipetului. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.»“

44. Şi spune Moisei toate praznicele Domnului feciorilor lui Israil.

CAP 24

1: Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Porîncêşte feciorilor lui Israil să-ţ aducă undelemn curat şi limpede[1] în candelă şi să arză candela în toată vrêmea,

3. Dennafară de acoperemînt, în cortul mărturiei. Şi să o aprinză Aáron şi feciorii lui să arză de seara până demineaţa neîncetînd înaintea Domnului, de lége vécinică întru neamul vostru.

4. Pre sfêşnic cu/rat să arză în candelă

zi, pentru că este pentru voi ziua ispăşirii, cînd veţi face ispăşire pentru voi înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

29. Oricine nu se va smeri în această zi să fie îndepărtat din neamul lui.

30. Oricine va face în această zi vreo lucrare să fie îndepărtat din neamul lui.

31. Să nu faceţi nici o lucrare. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veşnică, în orice aşezare a voastră.

32. Aceasta să fie pentru voi cea mai însemnată zi de odihnă şi să vă smeriţi sufletele; din seara celei de-a noua zi şi pînă în seara zilei următoare să ţineţi această simbătă.“

33. Dumnezeu i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

34. „Vorbeşte-le fiilor lui Israel şi spune-le: «În ziua a cincisprezecea din această a şaptea lună este sărbătoarea colibelor, timp de şapte zile, pentru Domnul.

35. În ziua întîi va fi o adunare sfîntă; să nu faceţi nici o lucrare de slujitor.

36. Timp de şapte zile să aduceţi Domnului arderi de tot, iar în ziua a opta să aveţi o adunare sfîntă şi să aduceţi Domnului o ardere de tot; aceasta este încheierea sărbătorii; să nu faceţi nici o lucrare de slujitor.

37. Acestea sînt sărbătorile Domnului, pe care să le vestiţi ca adunări sfinte, ca să aduceţi jertfe Domnului, arderi de tot, prinos de grîne şi prinos de băutură, fiecare în ziua hotărîtă,

38. În afară de simbetele Domnului şi în afară de darurile voastre, de jertfele pentru împlinirea unei făgăduinţe şi de jertfele voastre de bunăvoie, pe care le veţi aduce Domnului.

39. În a cincisprezecea zi a acestei de-a şaptea luni, după ce veţi strînge roadele ţării, să sărbătoriţi pentru Domnul o sărbătoare de şapte zile. În ziua întîi să fie zi de odihnă iar în a opta zi să fie tot zi de odihnă.

40. În ziua întîi să luaţi roade din arbori frumoşi, ramuri de finic, ramuri de copaci stufoşi şi ramuri din sălcii de rîu, şi să vă bucuraţi înaintea Domnului Dumnezeului vostru timp de şapte zile.

41. Să sărbătoreşti aceasta şapte zile în fiecare an. Aceasta să fie pentru tot neamul vostru o lege veşnică; să o sărbătoriţi în luna a şaptea.

42. Să locuiţi în colibe vreme de şapte zile; toţi cei de-ai casei din Israel să locuiască în colibe,

43. Pentru ca să vadă urmaşii voştri că eu i-am făcut pe fiii lui Israel să locuiască în colibe, după ce i-am scos din ţara Egiptului. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.»“

44. Astfel a vorbit Moise despre sărbătorile Domnului Dumnezeului fiilor lui Israel.

CAP. 24

Rînduielile privitoare la sfeşnic

1. Domnul i-a vorbit lui Moise spunîndu-i:

2. „Porunceşte fiilor lui Israel să-ţi aducă untdelemn curat, stors din măsline, pentru sfeşnic, pentru ca să ardă candela necontenit,

3. Înaintea perdelei mărturiei, în cortul întîlnirii. Aaron şi fiii săi îl vor face să ardă neîntrerupt, de seara pînă dimineaţa, înaintea Domnului. Aceasta va fi pentru tot neamul vostru o lege veşnică.

4. Deasupra sfeşnicului celui cu/rat să

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

рáть вéци áрде аѯмінеле фнаніть дмнѯлуй пъ
ѕ нъ дмининца. Шн вéци луа фъінъ кърáтъ
шн сѣвéци фáче пре джнса, вг, пжни, де дóаѕо
ѕ áѯéчѣ, вафн сѣпжине. Шн вéци пъне пре á
ле дóаѕо пънери, ѕ, пжнни сѣпънере, пре маса
ѕ чѣ кърáтъ фнаніть дмнѯлуй. Шн вéци пъ
не преѕо пънере тѣмîе кърáтъ, шн сáре, шн вор
фн пжнеле фтрѯ помéнире, пъсе кътрь дмнѯ.
и áѯíоа сімвéтїй вéци пъне фнаніть дмнѯлуй
първть дела фíїй луй їсраíль, фзгтдувíнцъ
ѕ вѣчнікъ. Шн вафн луй ааронь шн фíлоръ
луй, шн левóръ мжнка пре ѧле флóѕе сфнть,
пéнтрѯ кь сфнте сфнтелор сжнть áчéстъ луй,
дела чéле честь жъртвéѕіке дмнѯлуй, лéце вѣ
і никъ. Шн êшн фечóръ де фъмéе їсраíлїй
кь, шн áчéста êра фíю де êгúптéнь фтре фíїй
луй їсраíль, шн сáѯ сфъдніть фтáбъръ чéл де
їсранíтéнікъ, шн сѣмѯль їсранíтéнѯль.
іа Шн нумíндь фечóрѯль фъмéїй їсранíтéнїй
нúме, áѯ блестемáть, шн лáѯ áдѯсь пре êлькъ
трь мóѵсн, шн нúмеле мúмеи луй саломíдь
фáта лúй дáври, дéн семíнціа луй дáнь.
іб Шíль пúсерь пре джнсúль фтеміницъ, кастá чé
четéде пре джнсúль, прéнь порúнка дмнѯлуй.
іг Шн грíѕн дмнѯль кътрь мóѵсн знкíндь.
ід Скóате пре чéла че áѯ блестемáть áфáрь дéнь
тáбъръ, шн вóрь пúне тóци чéѳ че áѯ áѯѕíть
мжнile лóрь пре капúль луй, шíль вóрь оуцíде
іе кѯ пíетри тóатъ áдѯнáрь. Шн фíлоръ лúй
їсраíль грьмúще шн бéн зíче кътрь джншíй.
із Óмь сóмь де ва блестемá пре дмнезéѵль луй пъ
кáтъ ва лúа, пáрь нúмíндь нúмеле дмнѯлуй кѯ
мóáрте сúсь сóмóáрь, кѯ пíетри сúль оуцíгь
пре джнсúль тóатъ áдѯнáрь луй їсраíль, вíрн
немéрнікь, вíрн делсóкь, нúмíндь úль нúмеле
із дмнѯлуй, сúмóáрь. Шн сóмь кáре ва лóвн
тóть сúфлетúл сóмѯлуй, шн ва мúрн, кѯ мóáр
іѳ те сúсь сóмóáрь. Шн кáреле ва лóвн добн
тóкь шн ва мúрн, сúплътéскь сúфлеть пéнтрь
із сúфлеть. Шн дéвадá нещíне хúлъ áпрóапе
луй сúѯ кúм áѯ фъкúтъ луй стрáчéста кúпь
із нéсвафáче луй. Здробíтúрь, пéнтрѯ здро
бíтúрь, óкю пéнтрѯ óкю, дínте пéнтрѯ дínте
дúпь кúм áдá хúлъ сóмѯлуй, áшá сúсь дéлуй.
кá Кáреле ва лóвн сóмь шн ва мúрн кѯ мóáрте сúсь
кв сóмóáрь. Óдрептáте вафн чéлуй немéр
нікь, шн чéлуй делóкь, кáчь éѯ дмнѯ дмнезéѵ
кг хúль вóстрѯ. Шн грьн мóѵсн фíлорь луй
їсраíль, шн сúнóлесрь пре чéла че ааѯ блестемáть
áфáрь дéн тáбъръ, шíль оуцíесрь пре джнсúль
кѯ пíетри, тóíль áдѯнáрь, шн фíїй луй їсраíл
áѯ фъкúть дúпь кúмь áѯ порúнкить дмнѯлуй
луй мóѵсн.

К А П К Є

кд Ши грьн дмнѯль кътрь мóѵсн фмѯнте
ле сніáéй знкíндь. Грьмúще фíлорь
луй їсраíль шн бéн зíче кътрь éи, кжд
кеи фтрá фпъмжнтúль кáре їѯ вадá
ві́лсо, шн сеа óдихнí пъмжíнтúль

Pag. 89, col. I

Domnului până dimineața.

5. Și veți lua făină curată și o veți face pre dînsa 12 pîini, de doao a zecea va fi o pîine.

6. Și veți pune pre êle doao puneri, 6 pîini o punere, pre masa cea curată înaintea Domnului.

7. Și veți pune pre o punere tămîie curată și sare și vor fi pînele întru pomenire puse către Domnul.

8. În zioa simbetii veți pune înaintea Domnului pururea de la fiii lui Israil făgăduință vêcinică.

9. Și va fi lui Aaron și fiilor lui și le vor mînca pre êle în loc sfînt, pentru că sfinte sfintelor sînt acêstea lui de la cêle ce să jîrtvesc Domnului, lêge vêcinică".

10. Și ieși fecior de fămêie israilteancă și acesta era fiiu de eghiptean între fiii lui Israil și s-au sfădit în tabără cel den israilteancă și omul israilteanul.

11. Și numind feciorul fămeii israiltêncii nume au blestemat și l-au adus pre el către Moisi și numele mumei lui, Salomith, fata lui Dávri, den seminția lui Dan.

12. Și-l puseră pre dînsul în temniță ca să-l cercetêze pre dînsul pren porunca Domnului.

13. Și grăi Domnul către Moisi zicînd:

14. „Scoate pre cela ce au blestemat afară den tabără și vor pune toți ceia ce au auzit mînile lor pre capul lui și-l vor ucide cu pietri toată adunarea.

15. Și fiilor lui Israil grăiêște și vei zice către dînșii: [16]. «Om, om de va blestema pre Dumnezăul lui, păcat va lua,

16. Iară, numind numele Domnului, cu moarte să să omoară, cu pietri să-l ucigă pre dînsul toată adunarea lui Israil. Veri nemêrnic, veri de loc, numind el numele Domnului, să moară.

17. Și om care va lovi tot sufletul omului și va muri cu moarte să să omoară.

18. Și carele va lovi dobitoc și va muri să plătească suflet pentru suflet.

19. Și de va da neștine hulă aproapelui său, cum i-au făcut lui, într-acesta chip i se va face lui:

20. Zdrobitură pentru zdrobitură, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, după cum va da hulă omului, așa să i să dea lui.

21. Carele va lovi om și va muri cu moarte să să omoară.

22. O dereptate va fi celui nemêrnic și celui de loc, căce eu, Domnul Dumnezăul vostru»".

23. Și grăi Moisi fiilor lui Israil și scoaseră pre cela ce l-au blestemat afară den tabără și-l uciseră pre dînsul cu pietri toată adunarea și fiii lui Israil au făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP 25

1. Și grăi Domnul către Moisi în muntele Sinaei zicînd:

2. „Grăiêște fiilor lui Israil și vei zice către ei: «Cînd veț întra în pămîntul care eu vă dau voao și se va odihni pămîntul/care eu dau voao, sîmbete Domnului.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

nile înnaintea Domnului pân-la dimineață.

5. Și veți lua făină curată și o veți face pre însă 12 pâini, de doao a dzécea va fi o pâine.

6. Și veți pune pre êle doao puneri, 6 pâini o punere, pre masa cea curată înnaintea Domnului.

7. Și veți pune pre o punere tămîie curată și sare și vor fi pâinile întru pomenire pus[1] înnaintea Domnului.

8. În dzua simbetei veți pune înnaintea Domnului pururea de la fiii lui Israil făgăduință vêcinică.

9. Și vor fi lui Aaron și fiilor lui și le vor mînca pre êle în loc sfîntu, pentru că iaste sfinte sfinților aceasta lui den cêle ci să jirtvuiescu Domnului, de lêge vêcinică."

10. Și ieși ficior a fămêie israil<i>teancă și acesta era fiiu a eghipteanului întru fiii lui Israil și s-au bătut în tabără cel den israil<i>teancă și omul israil<i>teanul.

11. Și numindu feciorul fămeii a israil<i>teancii nume au blăstămat și l-au adus pre ei către Moisi, și numele maicii lui, Solomith, fata lui Davri, den sămînța lui Dan.

12. Și-l puseră pre însă în temniță ca să-l cercetêdze pre însă pren porînca Domnului.

13. Și grăi Domnul către Moisi dzicînd:

14. „Scoate pre cela ce au blăstămat afară den tabără și vor pune toți cela ce au audzit mâinele lor pre capul lui și-l vor ucide cu pietri toată adunarea.

15. Și fiilor Israil[1] grăiêște și vei dzice către înșii: [16] «Om, om de va blăstăma pre Dumdedzăul lui, păcat va lua,

16. Iar, numindu numele Domnului, cu moarte să s<ă> omoară, cu pietri să-l ucigă pre însă toată adunarea. Ver nemêrnic, veri de loc, numindu el numele Domnului, să moară.

17. Și om carele va lovi tot sufletul omului și va muri cu moarte să s<ă> omoară.

18. Și carele va lovi dobitoc și va muri să plătească suflet pentru suflet.

19. Și de va huli neștine pre aproapele său, cum i-au făcut lui, într-acesta chip i să va face lui:

20. Zdrobitură pentru zdrobitură, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, după cum va da hulă omului, să i să dea lui așa.

21. Carele va lovi om și va muri cu moarte să s<ă> omoară.

22. O dreptate va fi celui nemêrnic și celui de țară, căce eu, Domnul Dumnedzăul vostru.»"

23. Și grăi Moisi fiilor Israil[1] și scoaseră pre cela ce au blăstămat afară den tabără și-l uciseră pre însă cu pietri toată adunarea și fiii lui Israil au făcut după cum au porîncit Domnul lui Moisi.

CAP 25

1. Și grăi Domnul către Moisi întru muntele Sinaei dzicîndu:

2. „Grăiêște fiilor Israil[1] și vei dzice către ei: «Cîndu veți întra în pământul carele dau voao și să va odihni pământul carele eu dau voao, simbete Domnului.

înaintea Domnului până dimineața.

5. Și să ia făină de grîu și să facă 12 pâini, o pâine va fi den doaoă a zécea.

6. Și să le puneț spre 2 puneri[2], cîte 6 pâini, pre masa cea curată înaintea Domnului.

7. Și să puneț pre o punere tămîie curată și sare și vor fi pâinile întru pomenirea cea pusă înaintea Domnului.

8. Simbăta în toată vrêmea să puneț înaintea Domnului de la feciorii lui Israil lêge vêcinică.

9. Și va fi lui Aáron și feciorilor lui și le vor mînca în loc sfînt, că sînt sfintele sfinților, aceasta iaste a lor den jărtvele Domnului. lêge vêcinică."

10. Și, iată, ieși un fecior al unii muieri israil<i>tênc întru feciorii lui Israil și era den bărbat eghiptean și se certa în tabără cela den israil<i>teancă chiemînd israil<i>teanin.

11. Și zicînd feciorul muierii cei israil<i>tênc pre nume au blestemat numele Domnului și-l duseră la Moisei (și pre mumă-sa o chiema Salomith, fată lui Davriin, den seminția lui Dan)[3].

12. Și-l băgară în temniță până-l vor judeca cu porunca Domnului.

13. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

14. „Scoateț pre cel ce au blestemat dennafară de tabără și să-ș puie mâinele pre capul lui toț cîț au auzit blestemînd și toată strînsura să-l ucigă cu pietri.

15. Și să grăiești feciorilor lui Israil și să le zici: «Omul carele va blestema pre Domnezeul său păcat dobîndêște,

16. Iar cel ce va blestema numele Domnului cu moarte să moară, cu pietri să-l ucigă toată strînsura. Măcară să va fi moștean, măcară vinetic, deaca va blestema numele Domnului, să moară.

17. Omul carele va ucide fiece suflet de om cu moarte să moară.

18. Cela ce va ucide boul și va muri să plătească suflet pentru suflet.

19. Și cela ce va face price vecinului, cum au făcut el, așa să se facă și lui:

20. Zdrobitură pentru zdrobitură, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, ce price au făcut omului, acêea să se facă și lui.

21. Cel ce va lovi pre om și va muri și acela cu moarte să moară.

22. O judecată într-un chip iaste moșteanului și vineticului[4]. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.»"

23. Și grăi Moisei către feciorii lui Israil și scoaseră pre cela ce au blestemat dennafară de tabără și-l ucise toată strînsura feciorilor lui Israil cu pietri și făcură cum au porîncit Domnul lui Moisei.

CAP 25

1. Și grăi Domnul către Moisei în muntele Sinaici și-i zise:

2. „Să grăiești feciorilor lui Israil și să le zici: «Cînd veț întra în țara carea o voiu da eu voaoă, să se odihnească pământul/ care-l voiu da voaoă în zioa de simbătă Domnului.

ardeți candelele înaintea Domnului pînă dimineața.

5. Să luați apoi din fruntea făinii de grîu și să faceți din ea douăsprezece pîini, și fiecare pîine va fi de două zecimi (dintr-o efă).

6. Și să le așezați pe două șiruri, cîte șase pîini în fiecare șir, pe masa cea curată, înaintea Domnului.

7. Să puneți tămîie curată și sare peste fiecare șir, iar pîinile acestea să fie jertfă de pomenire pentru Domnul.

8. În fiecare zi de simbătă să puneți neîncetat (aceste pîini) înaintea Domnului; acesta este un legământ veșnic pentru fiii lui Israel.

9. Acestea să fie ale lui Aaron și ale fiilor săi, și să le mănînce într-un loc sfînt, pentru că ele sînt o parte preasfîntă din jertfele mistuite de foc pentru Domnul. Aceasta este o lege veșnică".

10. Atunci a venit între fiii lui Israel fiul unei femei israelite și al unui egiptean și s-au certat în tabără acest fiu al femeii israelite și un bărbat israelit.

11. Și, hulind, fiul femeii israelite a blestemat numele; și l-au adus la Moise. Iar numele mamei lui era Șelomit, fata lui Dibri, din seminția lui Dan.

12. Și l-au pus sub pază, ca să-l judece după porunca Domnului.

13. Și i-a vorbit Domnul lui Moise spunîndu-i:

14. „Scoate afară din tabără pe acela care a blestemat; toți cei care au auzit să-și pună mîinile pe capul lui și întreaga adunare să-l ucidă cu pietre.

15. Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Oricine va blestema pe Dumnezeul său va purta povara păcatului său.

16. Iar acela care va huli numele Domnului să fie pedepsit cu moartea; întreaga adunare a fiilor lui Israel să-l ucidă cu pietre. Fie străin, fie de-al casei, dacă hulește numele Domnului, să moară.

17. Omul care va lovi pe alt om, iar acesta va muri, să fie pedepsit cu moartea.

18. Acela care va lovi un dobitoc, iar acesta va muri, să-l plătească: viață pentru viață.

19. Dacă va pricinui cineva aproapelui său vreo meteahnă trupească, tot așa să i se facă, după cum și el a făcut:

20. Schilodire pentru schilodire, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; după cum va pricinui o meteahnă acelui om, așa să i se facă și lui.

21. Acela care va lovi un om, iar acesta va muri, să fie pedepsit cu moartea.

22. Aceeași dreptate să fie și pentru cel străin și pentru cel ce-al casei, căci eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.»"

23. Astfel a vorbit Moise fiilor lui Israel; au scos afară din tabără pe acela care blestemase (numele Domnului) și l-a ucis cu pietre întreaga adunare. Fiii lui Israel au făcut după cum poruncise Domnul lui Moise.

[CAP. 25

Anul sabatic și anul jubileu

1. Domnul i-a vorbit lui Moise pe muntele Sinai, zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Cînd veți intra în țara pe care v-o dau, să se odihnească pământul/pe care vi-l dau, să fie un sabat în cinstea Domnului.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 89, col. II

3. Șase ani vei sămăna țarina ta și 6 ani vei tăia viia ta și vei aduna roada ei,

4. Iară la al șaptelea an, simbete, odihnă va fi pămîntului, simbete Domnului. Țarina ta nu vei sămăna și viia ta nu o vei tăia.

5. Și cêle ce crescu singure ale țarinii tale să nu le sêceri și strugurul sfinteniii tale să nu-l culegi, an de odihnă va fi pămîntului.

6. Și vor fi simbetele pămîntului bucate ție și slugii tale, și slujnicii tale, și năimitului tău, și celui nemêrnic ce lăcuiêște lîngă tine.

7. Și dobitoacelor tale și hiarălor den pămîntul tău va fi toată roada lui de mîncat.

8. Și vei număra ție 7 odihni de an, 7 ani cîte 7 ori, și vor fi ție șapte săptămîni de an, 49 de ani.

9. Și se va răsuna glas de trîmbițe în tot pămîntul vostru, în luna a șaptea, în 10 ale lunii, în zioa rugii veț răsuna cu trîmbițe în tot pămîntul vostru.

10. Și veț sfinți anul, cel al cincizăcilea an, și veț striga iertare pre pămînt la toți ceia ce lăcuiescu pre dînsul. An de slobozenie semnul acesta va fi voao și va mêrge fiștecarele la moșiia lui și fiștecarele la moștenirea lui veț mêrge.

11. Slobozeniia însemnării aceasta va fi voao, anul al cincizăcilea an va fi voao : să nu sămănaț, nice să secerați cêle ce sîngure crescu lui și să nu culêgeți cêle sfinte ale lui.

12. Pentru că a slobozeniei semnu iaste, sfînt va fi voao, den cîmpi veț mînca roadele lui.

13. Și în anul slobozeniei semnului ei se va învîrteji fiștecarele la agonisita lui.

14. Iară de vei da vînzare aproapelui tău și de te vei și împrumuta de la aproapele tău, nu-l nevoiască omul pre vecinu-ș.

15. După numărul anilor după însemnare vei lua de la aproapele tău, după numărul anilor den roade îț va da ție.

16. După cum mai mult den an va mulți agonisita lui și după cum mai puțin den ani va împuțina agonisita lui, pentru că număr roadelor tale îț va da el ție.

17. Nu nevoiască omul pre vecinul lui și să te temi de Domnul Dumnezăul tău. Eu, Domnul Dumnezăul vostru.

18. Și veț face toate dereptățile mêle și toate judecățile mêle și le păziț și le faceț pre dînsele și lăcuiț pre pămînt nedejduind.

19. Și va da pămîntul crêșterile lui și veț mînca de sațiu și veț lăcui cu nădêjde pre dînsul.

20. Iară de veț zice : « Ce vom mînca în anul acesta al șaptelea de nu vom sămăna și de nu vom aduna roadele noastre ? »

21. Și voiu trimite blagoslovenia mea în anul al șaselea și va face roadele ei la 3 ani.

22. Și veț sămăna în anul al optulea și veț mînca den roade vechi pănă la al noaolea an, pănă vor veni roadele lui veț mînca vechile vechilor.

23. Și pămîntul nu se va vinde întru adeverințe,/pentru

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

3. 6 ani vei sămăna țarina ta și 6 ani vei tăia viia ta și vei aduna roada ei,

4. Iar înn-al șaptelea an, simbete, odihnă va fi pămîntului, simbete Domnului. Țarina ta nu o vei sămăna și viia ta nu o vei tăia.

5. Și cêle ce crescu singure a țarinii tale să nu le sêceri și strugurul sfinției tale să nu-l culegi, an a odihnă va fi pămîntului.

6. Și vor fi simbetile pămîntului bucate ție și slugii tale, și slujnicii tale, și năimitului tău, și celui nemêrnic ce lăcuiêște lîngă tine.

7. Și dobitoacelor tale și jiganiilor den pămîntul tău va fi toată roada lui de mîncat.

8. Și vei număra ție 7 odihnă de ani, 7 ani cîte 7 ori, și vor fi ție 7 săptămîni de ani, 49 ani.

9. Și să va răsuna glas de trîmbiță în tot pămîntul vostru, în luna a șaptea în 10 a lunii, în dzua rugii veți răsuna cu trîmbiță în tot pămîntul vostru.

10. Și veți sfinți anul, cel al cincidzăcilea an, și vei striga iertare pre pămîntu la toți ceia ce lăcuiescu pre însul. An de slobodzenie sămnul acesta va fi voao și va mêrge fieștecarele la moșiia lui și fieștecarele la moștnenirea lui veți mêrge.

11. Slobodzenie însemnării aceasta va fi voao, anul al cincidzecilea an va fi voao: să nu sămănați, nice să seceraț cêle ce singure crescu a lui și să nu culêgeți cêle sfințite a lui.

12. Pentru că a slobodzenici sămnu iaste, sfinte va fi voao, den cîmpi veți mînca roadele lui.

13. Și întru anul slobodzenici sămnului ei să va învîrteji fieștecarele la agonisita lui.

14. Iar de să va da vîndzare aproapelui tău și de vei și înprumuta-te de la aproapele tău, nu stringă omul pre vecinu-ș.

15. După numărul anilor după însemnare vei lua de la aproapele-ț, după numărul anilor den roade îți va da ție.

16. După cum mai multu dentru ani va înmulți agonisita lui și după cum mai puțin den ani va înputîna agonisita lui, pentru că număr a roadelor tale el îți va da ție.

17. Nu stringă omul pre aproapele său și să te temi de Domnul Dumnedzăul tău. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

18. Și veți face toate dreptățile mêle și toate giudêțele mêle și le păziți și le faceți pre înse și lăcuiți pre pămîntu cu nădêjde.

19. Și va da pămîntul crêșterile lui și veți mînca de sațiu și veț lăcui cu nădejde pre însă.

20. Iar de veți ?dzice: «Ce vom mînca întru anul al șaptelea acesta de nu vom sămăna și de nu vom aduna roadele noastre ?»

21. Și voi trimite blagoslovenia mea voao întru anul al șeasele și va face roadele ei în trei ani.

22. Și veți sămăna înn-a opta an și veți mînca den roade vêchi păn-înn-al noălea an, păn-vor veni roadele lui veți mînca vechi a vechilor.

23. Și pămîntul nu să va vinde întru adeverire, /pentru că al mieu iaste pămîntul,

3. Șase ani să lucrezi cîmpul tău și 6 ani să tai viia ta și să stringi roada ei.

4. Iar al șaptelea an, simbătă, odihnă va fi pămîntului, simbăta Domnului. Arătura să nu sêmeni, viia ta să nu o tai.

5. Și cêle ce cresc înseș în arăturile tale să nu le sêceri și viia alêgerii tale să nu culegi, an de răpaos să fie pămîntului.

6. Și vor fi simbetele pămîntului ție bucate și feciorului tău, slugii, și slujnicei tale, [7] argatului tău, și vineticului care lăcuiêște la tine.

7. Și dobitocului tău și fierii carea va fi pre pămîntul tău să fie toată roada lor în mîncare.

8. Și să numeri ție 7 odihne ale anului, în 7 ani cîte de 7 ori, și vor fi ție acei 7 ani de odihnă 49 de ani.

9. Și să răsunaț cu glas de trîmbiță preste toată țara voastră a șaptea lună, în zêce zile ale lunii, în zioa curățirei să răsunaț cu trîmbita în toată țara voastră.

10. Și să sfințiț anul acesta [1], anul al cincizecilea, și să strigaț iertare tuturor celor ce lăcuiesc pre pămînt. An de slobozire, semn să fie voaoă aceesta și să se ducă fieștecare dentru voi la agoniseala lui și fieștecare să meargă la moșiia sa.

11[10]. Și slobozirea semnului acesta să fie voaoă, anul al cinzecilea an va fi voaoă: să nu sămănaț, nice să seceraț cêle ce cresc êle înseș, nice să stringi cêle ce vor fi rămas pre dînsul, că iaste semn, lăsare sfîntă să fie voaoă.

12. Den arătur<ă> să mîncaț roada lui.

13. Și în anul slobozirei sêmnele lor să se întoarcă fieștecine întru agoniseala sa.

14. Iar de vei da negoț vecinului tău sau de te vei și împrumuta de la vecinul tău să nu grăbească omul pre vecinu-ș.

15[14]. După numărul anilor [15] după semnare să ia de la vecin, după numărul anilor den roadă să dea ție.

16. După cum va fi numărul anilor, de vor fi ani mai mulți, va mai înmulți agonisita lui, iar de vor fi ani mai puțini, va mai împuțina agoniscala lui; așa și numărul roadei să-ț dea.

17. Să nu pripească omul pre vecin și să te temi de Domnul Dumnezeul tău. Eu, Domnul Dumnezeul vostru.

18. Și să faceț toate direptățile mêle și să păziț toate judecățile mêle și să le faceț și să lăcuiț pre pămînt nădăjduindu-vă.

19. Și pămîntul va da roada sa și veț mînca întru săturare și veț lăcui pre dînsul nădăjduindu-vă.

20. Iar de veț zice: «Dară ce vom mînca în anul al șaptelea deaca nu vom sămăna și nu vom aduna roadele noastre ?»

21. Voiu trimite în al șaselea an blagoslovenija mea voaoă și va face roada lui de 3 ani.

22. Să sămănaț pănă la al optulea an și să mîncaț den roadele cêle vechi pănă la al noălea an și veț mînca cêle vechi ale celor (ani) [2] vechi pănă vor veni roadele lui.

23. Și pămîntul să nu-l vindeț întru tocmeală,/ că al mieu iaste pămîntul și voi

3. Vreme de șase ani să-ți semeni ogorul și vreme de șase ani să-ți tai via și să-i culegi rodul.

4. Dar în anul al șaptelea să fie un sabat, an de odihnă pentru pămînt, un sabat în cinstea Domnului; ogorul tău să nu-l semeni și via ta să nu o tai.

5. Ceea ce crește de la sine pe ogorul tău să nu seceri, iar strugurii din via netăiată să nu-i culegi; acesta să fie un an de odihnă pentru pămînt.

6. Ceea ce va crește din odihna pămîntului să vă fie hrană ție, robului și roabei tale, slugii și străinului care locuiesc împreună cu tine,

7. Pentru dobitoacele tale și pentru animalele de pe pămîntul tău; toate roadele lui să le aibă drept hrană.

8. Să numeri pentru tine șapte ani de odihnă, adică de șapte ori cîte șapte ani, și vei avea în șapte ani de odihnă patruzeci și nouă de ani.

9. Și să faceți să răsune glasul trîmbițelor în toată țara voastră, în a zecea zi din luna a șaptea; în ziua ispășirii să răsunați cu trîmbițele în toată țara voastră.

10. Și astfel să sfințiți al cincizecilea an și să vestiți iertarea în țară a tuturor celor care locuiesc într-însa. Acesta să fie pentru voi anul jubileu, semn ca fiecare dintre voi să se întoarcă la moșia lui și fiecare să se întoarcă în familia lui.

11. Anul al cincizecilea să fie pentru voi în semn de an jubileu; să nu semănați, să nu secerați ceea ce crește de la sine pe ogor și nici via netăiată să n-o culegi,

12. Pentru că acesta este un an jubileu; să-l socotiți sfînt și să mîncați din roadele cîmpului.

13. În anul jubileu fiecare să se întoarcă la moșia lui.

14. Iar dacă vei vinde ceva aproapelui tău sau dacă vei cumpăra ceva de la aproapele tău, nimeni să nu-și asuprească aproapele.

15. Potrivit cu numărul anilor scurși de la anul jubileu, să cumperi de la aproapele tău, iar el să-ți vîndă potrivit numărului anilor de rod.

16. După cît de mare este numărul anilor, cu atît să ridici prețul ogorului, și după cît de puțini ani au mai rămas, cu atît să-i scazi prețul; pentru că el îți vinde numărul secerișurilor.

17. Nimeni să nu asuprească pe aproapele său și să te temi de Domnul Dumnezeul tău. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

18. Să împliniți toate poruncile mele, iar judecățile mele păziți-le și împliniți-le.

19. Pămîntul își va da roadele lui, iar voi veți mînca pe săturate și veți trăi în siguranță pe el.

20. Iar dacă veți zice: «Ce vom mînca în acest al șaptelea an, de vreme ce nu vom semăna și nici nu vom aduna roadele noastre ?»

21. Eu voi trimite binecuvîntarea mea în al șaselea an și ogorul va da roadele lui pentru trei ani.

22. Voi veți semăna în al optulea an, dar veți mînca din vechile roade; pînă în al nouălea an, cînd vor veni roadele cele noi, veți mînca tot din cele vechi.

23. Pămîntul să nu-l vindeți pe vecie,/ pentru că a mea este țara, iar voi sînteți

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

ѵ

Pag. 90, col. I

пѣнтрꙋ мѳ а҃мѣꙋ а҃сте пѫмѫ́нтꙋл, мѳ немѳ́р
нічнꙋ, ші вінетічнꙋ, сѫ́нтец вої а҃наінтѳ мѳ.
кд Ші а҃тѳ́тѣ пѫмѫ́нтꙋле мошенірїй вóастре, мѫ
ле тꙋ́нрн вец да пѫмѫ́нтꙋлꙋй. І҃ар дéка сѳ
рѣчн фра́телꙋй чѳ є кꙋтꙋ́не, ші ва вінде дін
мошіа лꙋй, ші вінеціне чел чѳ рѫдѣ́ще чѳ а҃с
те а҃проапе де ел, ші ва мѫ́нтꙋй вѫнзáре фра
кѕ телꙋй лꙋй. І҃ар дінꙋ вафѣ ла нешіне рꙋ
дéніце, ші ва а҃ѣ́ла мѫ́нте, ші сева а҃фла лꙋй
кз де а҃проапе рѳскꙋмпъра́рїй лꙋй. Ші ва сокѳ
ті а҃нїй вѫнзърїй лꙋй, ші вада чѳ принесе́ще
мꙋлдй, кърꙋа кꙋ вѫндꙋ́ сѳ прѳдéдѳсе лꙋй, ші
кн сева а҃вѣртѣскă ла мошіа лꙋй. І҃ар дінꙋй
вафѣ а҃дáмѫ де а҃проапе ка сăй дѳ лꙋй, ші
вафѣ вѫнзáре а҃кꙋмпъръторꙋлꙋй ѣн пъмѫ́нт а
шáселе а҃ні ла слобозірїй, ші ва ѣші а҃слобозире,
кд ші сева а҃вѣртѣскă ла мошіа лꙋй. І҃ар дéка
вінде нешіне кáсе лꙋкꙋ́нте а҃трѳчѣтóаре зідꙋ
нте, ші вафѣ мѫ́нтꙋ́ре ѣн пъмѫ́нт сева вꙋмпле
а а҃нꙋл зéлѳр, вафѣ рѳскꙋмпъра́ре ѣн. І҃ар
дінꙋ сева рѳскꙋмпъра пъмѫ́нт сева плінй вꙋ́н а҃нь
дéтѳ, сева а҃деверй кáса кáре а҃сте а҃трѳчѣтѳ
че а҃ре зíдꙋ а҃деварат челꙋй че ăл кꙋмпъра́те
прін, а҃трѳ рꙋдéле лꙋй, ші нꙋ ва ѣші ла слобо
аа зíнце. І҃ар кáселе дéпре а҃сáте, кърора нꙋ
а҃сте пѳпрéчꙋре зíдꙋ, кътрѳ цáрина пѫмѫ́н
тꙋлꙋй сева сокоті, рѳскꙋмпъра́ре пꙋрꙋре вă
ѳ а҃ші́сте, ші ѣ҃слобозíнце вої ѣші.
лв Ші чѣтъцилелевíцилор кáсе чѣтъцилор мошіей лор, мѫ
аг тꙋ́нте пꙋрꙋре вóрѳ левíцилор. Ші кáреле ва
рѳскꙋмпъра дéка левíць, ші ва ѣші вѫнзáре ка
селор чѣтъцин мошілор ѣ҃слобозíнїй, кăчі ка
селе чѣтъцилор левíцилор, мошіелор ѣ҃мінкă
ад кă ѳ҃нлор лꙋй ісраíль. Ші царинле чѣлe
сосе́бите чѣтъцилор лор, нꙋ сéбер вінде, пéнтрꙋ
ле кă мошіе вéчнікă а҃сте а҃ха́тăлор. І҃ар
дéка стрéїн фра́телꙋй чѳ а҃сте кꙋ тíне, ші
ва слăбі кꙋ мі́нделе лíнгă тíне, сăл а҃ї́ꙋ
прé ел ка прé ѳꙋ́н вінетічнос, ші нем
аѕ ші ва трăї фра́телꙋй кꙋ тíне. Сă нꙋ
ăй дéка дóбе́дă камі́ще нічѳ а҃ла мꙋлцíме,
ші сă тé темі де дмнезъ́ꙋлтăꙋ, ел дмнезъ́ꙋл,
ші ва трăї фра́телꙋй ѫпрéꙋнă кꙋ тíне.
аѕ Арґинтꙋл тăꙋ сă нꙋ́л дай ліі прé камі́ще,
ші прé а҃дáосъ сă нꙋ дай лꙋй бꙋкăтíле тале.
ăн Ел дмнезъ́ꙋл дмнезъ́ꙋл вóстрꙋ, чел чеа́м скос
прé вóн дін пѫмѫ́нтꙋл е҃гѵпетꙋлꙋй, сă фіу ла
вóаѳ пѫмѫ́нтꙋл ха́наáнꙋ, ка сă фіу вóаѳ
ад дмнезъ́ꙋ. І҃ар дéка сміре́ ціе фра́телꙋй
а҃лтꙋíнеле, ші сева вінде ціе сă нꙋ́ꙋ сắлꙋжă
аі сă слꙋже́ască дрóб. Ка́ă кắмінă сăу ка
мі́ринă сăу́ а҃лтꙋíнеле, пă сă ăй ла ăнꙋл ло
аѳ зосíнцен, ва слꙋжі ла тíне. Ші ва ѣші
кꙋ слобозíнїй, ші фечорїй лꙋй ѫпрéꙋнă кꙋ дмй
сăл, ші ва мі́ргe ла рꙋдá лꙋй, ші ла мошіа
аі ле пърінтéскă ва а҃лéгă. Пéнтрꙋ кă ро
бíй сắнт мі́е а҃чéщă, прé карїй ăм скóс дéн
пѫмѫ́нтꙋл е҃гѵпетꙋлꙋй, сă нꙋ сă вінză ѫнсă
аі ка робí. Сă нꙋ сă стíнзи прé ел ѫ

că al mieu iaste pământul, că nemêrnici și vinetici sînteț voi înaintea mea.

24. Și în tot pământul moștenirii voastre mîntuiri veț da pământului.

25. Iară de va sărăci frate-tău ce e cu tine și va vinde den moșiia lui și va veni cel ce să rudêște, ce iaste aproape de el, și va mîntui vînzarea fratelui lui.

26. Iară de nu va fi la neștine rudenie și va avea la mînă și se va afla lui de ajunsu răscumpărări lui,

27. Și va socoti anii vînzării lui și va da ce prisosêște omului căruia au vîndut pre dînsul lui și se va învîrteji la moșiia lui.

28. Iară de nu-i va fi îndemînă de ajunsu ca să-i dea lui și va fi vînzarea a cumpărătoriului ei pănă la al șaselea an al slobozirii, și va ieși în slobozire și se va învîrteji la moșiia lui.

29. Iară de va vinde neștine casă lăcuită într-o cetate zidită, și va fi mîntuirea ei pănă se va umplea anul zilelor, va fi răscumpărarea ei.

30. Iară de nu se va răscumpăra pănă se va plini un an de tot, se va adeveri casa carea iaste în cetatea ce are zidiu adevărat celuia ce au cumpărat pre ea întru rudele lui și nu va ieși la slobozenie.

31. Iară casele de pre în sate, cărora nu iaste penprejur zid cătră țarina pămîntului, se vor socoti, răscumpărătoare pururea vor fi acêstea și în slobozenie vor ieși.

32. Și cetățile leviților, case cetăților moșici lor mîntuite pururea vor fi leviților.

33. Și carele va răscumpăra de la leviț și va ieși vînzarea caselor cetății moșiilor în slobozenie, căce casele cetăților leviților, moșie lor, în mijlocul fiilor lui Israil.

34. Și țarinile cêle osebite cetăților lor nu se vor vinde, pentru că moșie vêcinică iaste aceasta lor.

35. Iară de va sărăci frate-tău ce iaste cu tine și va slăbi cu mîinele lîngă tine, să-l ajuț pre el ca pre un venetic și nemêrnic și va trăi frate-tău cu tine.

36. Să nu iai de la dînsul camătă nice la mulțime și să te temi de Dumnezăul tău. Eu. Domnul. Și va trăi frate-tău împreună cu tine.

37. Argintul tău să nu-l dai lui pre camătă și pre adaos să nu dai lui bucatele tale.

38. Eu, Domnul Dumnezăul vostru, cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului să vă dau voao pămîntul Hanaán ca să vă fiu voao Dumnezău.

39. Iară de se va smeri ție frate-tău lîngă tine și se va vinde ție, să nu-ț slujască slujbă de rob.

40. Ca un năimit sau nemêrnic să fie lîngă tine, pănă la anul slobozeniei va sluji la tine.

41. Și va ieși cu slobozenie și feciorii lui împreună cu dînsul și va mêrge la ruda lui și la moșiia cea părintească va alerga.

42. Pentru că robi-m sînt mie aceștia pre carii i-am scos den pămîntul Eghipetului să nu să vînză în vînzare de robu.

43. Să nu-l întinzi pre el în/chinuire și să te temi de

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

pentru că nemêrnici și vinetici voi sînteți înnaintea mea.

24. Și întru tot pămîntul moștenirei voastre mîntuitoare veți da pămîntului.

25. Iar de va fi mêser fratele tău ce-i cu tine și va vinde den moșiia lui și va veni cel ce să rudêște, cel ce iaste aproape de el, și va mîntui vîndzarea fratelui lui.

26. Iar de nu va fi la neștine rudenie și să va îndemîna și i să va afla lui de agiunsu răscumpărare lui,

27. Și va socoti anii vîndzării lui și va da ce prisosêște omului, căruia au vîndut pre însul lui, și să va învîrteji la moșiia lui.

28. Iar să nu să va îndemîna de agiunsu ca să-i dea lui și va fi vîndzarea a cumpărătorîului lor păn-înn-al 6-lea an al slobodzirei, și va ieși întru slobodzire și să va învîrteji la moșiia lui.

29. Iar de va vinde neștine casă lăcuită întru cetate zidită, și va fi mîntuirea ei pînă va înplea anul de dzile, și va fi răscumpărarea ei.

30. Iar de nu să va răscumpăra păn-să va plini un an de tot, să va adeveri casa carea iaste în cetate zidită[2] adevărată celuia ce au cumpărat pre ea întru rudele lui și nu va ieși la slobozenie.

31. Iar casele de pren sate, cărora nu iaste prenpregiur zid către țarina pămîntului, să vor socoti, răscumpărătoare pururea vor fi acêstea și întru slobodzenie vor ieși.

32. Și cetățile popilor case cetăților moșiei lor mîntuite pururea vor fi pururea popilor.

33. Și carele va răscumpăra de la popi și va ieși vîndzarea caselor cetății moșiei lor întru slobodzenie, căce casele cetăților popilor, moșiei lor în mijlocul fiilor Israil[1].

34. Și țarinile cêle usăbite cetăților lor nu să vor vinde, pentru că moșie vêcinică aceasta lor iaste.

35. Iar de va fi mêser fratele tău ce iaste cu tine și va slăbi mînule lîngă tine, să-l agiutorești pre el ca pre un nemêrnic și vinetic și va trăi fratele tău înpreună cu tine.

36. Să nu iai de la el camătă nice la mulțime și să te temi de Dumnedzăul tău. Eu, Domnul. Și va trăi fratele tău înpreună cu tine.

27. Argîntul tău să nu-l dai lui pre camătă și pre adaos să nu dai lui bucatele tale.

38. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, cela ce v-au scos pre voi den pămîntul Eghiptului și să vă dau voao pămîntul lui Hanaan ca să vă fiu voaoă Dumnedzău.

39. Iar de să va smeri fratele tău lîngă tine și să va vinde ție, să nu-ți slujască ție slujbă de rob.

40. Ca un năimit sau nemêrnic să fie lîngă tine, păn-la anul slobodzeniei va sluji lîngă tine.

41. Și va ieși cu slobodzenia și feciorii lui înpreună cu însul și va mêrge la ruda lui și la moșiia cêea a tătîne-său va alerga.

42. Pentru căce robi-mi sîntu mie aceștia, pre carii i-am scos den pămîntul Eghiptului, să nu să vîndză în vîndzare de rob.

43. Să nu-l întîndzi pre el într-un / chin

vinetici sînteț înaintea mea.

24. Și în tot pămîntul moștinării voastre răscumpărare să daț pămîntului.

25. Iar de va sărăci frate-tău carele iaste cu tine și va vinde moșiia lui, să vie ruda lui cea mai de aproape și să răscumpere vînzarea frățîne-său.

26. Iar de nu va avea nîștine rudenie și cela ce va cumpăra va putea mîna lui dendăsîul să-i ajungă,

27. Să socotească roada lui pre an și să se plătească de om de ce i-au fost dator și să se întoarcă la moșiia lui.

28. Iar de nu va ajunge mîna lui dendăsîul, să-i dea să fie moșiia aceasta a cumpărătoriului pînă la anul slobozirei, iar deaca va ieși anul slobozirei, să vie la moșiia sa.

29. Iar de va vinde cinevaș casă de lăcuință zidită în cetate, să fie răscumpărarea ei pînă se va umplea un an de zile.

30. De-acii, deaca nu se va răscumpăra pînă se va umplea un an tocma, să se ție casa care va fi în cetate și va avea zidire întru moștinare celuia ce o au cîștigat și neamului lui și să nu se întoarcă la slobozire.

31. Iar casele de pre la sate, care n-au împrejurul lor ziduri către cîmpurile pămîntului, să se socotească, răscumpărarea lor fieștecînd va fi și întru slobozire se vor întoarce.

32. Iar cetățile preoților și casele moșiilor lor în toată vrêmea să le răscumpere preoții.

33. Și oricine va răscumpăra de la preoț să iasă vînzarea curților cetăților ținuturilor lor întru slobozire, că curțile cetăților preoților, moșiilor lor între feciorii lui Israil.

34. Și țarinile cêle usebite întru cetățile lor să nu se vînză, că iaste lor moșie vêcinică.

35. Iar de va sărăci frate-tău care iaste cu tine și va slăbi cu mâinile la tine, ajută-i ca unui vinetic și ca unui strein ca să trăiască fratele tău cu tine.

36. Să nu iai de la dînsul camătă[3], nici mai mult decît i-ai dat, ce să te temi de Dumnezeul tău. Eu, Domnul. Ca să poată trăi fratele tău cu tine.

37. Banii tăi să nu dai lui în camătă și bucatele tale să nu le dai lui în adaos.

38. Eu, Domnul Dumnezeul vostru, carele v-am scos den țara Eghipetului să vă dau țara Hanaanului ca să fiu eu Dumnezeul vostru [4].

39. Iar de va sărăci fratele tău la tine și se va vinde ție, să nu-ț lucrêze lucru ca robii.

40. Ce ca un argat sau ca un vinetic să fie la tine și să lucrêze ție pînă la anul slobozirei.

41. De-acii în anul slobozirei să iasă de la tine el și feciorii lui cu dînsul și să se ducă în rudenîia lui și în ținutul moșiei lui.

42. Că robii mici sînt aceștea și eu i-am scos den țara Eghipetului, să nu se vînză cu vînzare de rob.

43. Să nu-l năcăjăști/cu osteneală, ce să te

străini și oaspeți pentru mine.

24. De aceea, în orice țară pe care o veți stăpîni, să îngăduiți răscumpărarea pămîntului.

25. Iar dacă fratele tău va sărăci și-și va vinde o parte din moșia lui, atunci să vină ruda cea mai apropiată și să răscumpere ceea ce a vîndut fratele său.

26. Dar dacă cineva nu are nici o rudă apropiată (care să aibă dreptul de răscumpărare), în schimb îi dă mîna și găsește îndeajuns pentru răscumpărare,

27. Atunci să socotească anii de la vînzare, să înapoieze cumpărătorului ceea ce prisosește și să se întoarcă la moșia lui.

28. Dar dacă nu va avea la îndemînă îndeajuns (pentru răscumpărare), atunci pămîntul vîndut să rămînă la cumpărător, pînă la anul jubileu ; în anul jubileu cumpărătorul să plece, iar el să se întoarcă la moșia sa.

29. Dacă va vinde cineva o casă de locuit într-o cetate înconjurată cu ziduri, să poată aduce răscumpărarea pînă se va împlini un an de zile ; putința de răscumpărare va ține un an.

30. Dar dacă nu va fi răscumpărată înainte de a se împlini un an întreg, casa care se află într-o cetate împrejmuită de ziduri să rămînă pe veci celui care a cumpărat-o și urmașilor săi ; în anul jubileu să nu plece din ea.

31. Însă casele de prin satele care nu sînt împrejmuite cu ziduri să fie socotite asemenea ogoarelor țării ; ele vor putea fi răscumpărate oricînd, iar (cumpărătorul) să plece din ele în anul jubileu.

32. Cît privește cetățile leviților și casele pe care ei le moștenesc în aceste cetăți, să aibă leviții dreptul de a le răscumpăra oricînd.

33. Cine va răscumpăra de la leviți o casă să plece în anul jubileu din casa vîndută și din cetatea unde stăpînea, căci casele din cetățile leviților le sînt acestora singura lor avere în mijlocul neamului lui Israel.

34. Nici ogoarele din jurul cetăților lor nu pot fi vîndute, pentru că ele se află în stăpînirea lor veșnică.

35. Iar dacă va sărăci fratele tău și nu va mai avea mijloace de trai lîngă tine, să-l ajuți ca pe un străin sau un oaspete, ca să trăiască alături de tine.

36. Să nu iei de la el camătă sau mai mult decît i-ai dat, ci să te temi de Dumnezeul tău. Eu sînt Domnul, iar fratele tău să trăiască împreună cu tine.

37. Argîntul tău să nu i-l împrumuți cu camătă și să nu-i dai bucate (cerîndu-i-le înapoi) cu dobîndă.

38. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, care v-am scos pe voi din țara Egiptului, ca să vă dau vouă țara Canaan și ca să fiu Dumnezeul vostru.

39. Iar dacă va sărăci fratele tău, care locuiește cu tine, și ți se va vinde, să nu-l silești la o muncă de rob.

40. El să stea pe lîngă tine asemenea unei slugi sau unui oaspete ; să îți slujească pînă la anul jubileu.

41. Atunci el să plece liber, împreună cu frații săi, să se întoarcă la familia sa și să meargă la moșia părinților.

42. Căci ei sînt robii mei, pe care i-am scos din pămîntul Egiptului ; să nu fie vînduți precum se vînd robii.

43. Să nu-l stăpînești/cu cruzime și să

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 90, col. II

Domnul Dumnezăul tău.

44. Și slugă și slujnică, cît se vor face ție dentru limbi, cîți sînt pe împrejurul tău, dentr-înșii să agonisiți rob și roabă.

45. Și den fiii nemêrnicilor carii sînt între voi, dentr-înșii veți agonisi și den rudele lor cîți se vor naște în pămîntul vostru vor fi voao întru moșie.

46. Și veți împărți pre dînșii fecíorilor voștri după voi și vor fi voao ținuți în vêci, iară den frații voștri, den fiii lui Israil, fieșcarele pe fratele lui să nu-l întîndză pre el în chinuri.

47. Iară de va afla mîna nemêrnicului au celui venetic de lîngă tine și, sărăcind fratele tău, se va vinde nemernicului au veneticului ce e lîngă tine au celui den naștere nemêrnic,

48. După ce se va vinde el, răscumpărare va fi lui, unul den frații lui va răscumpăra pre el.

49. Fratele tătîni-său au fiiul fratelui tătîni-său va mîntui pre dînsul, au den casele trupurilor den neamul lui va mîntui pre el. Iară de va avea cu mîinele lui se va răscumpăra pre sine,

50. Și se va socoti cătră cela ce l-au răscumpărat pre el den anul care au vîndut pre sine lui pănă la anul slobozirii și va fi argintul vînzării lui ca o zi de năimit, an den an va fi cu el.

51. Iară de va fi la nișt̂ine mai mult den ani decît prețul, va da răscumpărarea lui den argintul vînzării lui.

52. Iară de va rămînea puțintel den ani la anul iertării, și va socoti lui după anii lui.

53. Și va da răscumpărarea lui ca un năimit, an den an va fi împreună cu dînsul, nu-l vei întinde pre el cu osteneală înaintea ta.

54. Iară de nu se va răscumpăra după aceasta, și va ieși în anul slobozeniii el cu copiii lui împreună cu dînsul.

55. Pentru că ai miei sînt fiii lui Israil, robi, slugi mie aceștia sînt carii i-am scos den pămîntul Eghipetului.

CAP 26

1. Că eu, Domnul Dumnezăul vostru, să nu faceți voao singuri făcute de mînă, nice cioplite, nice stîlpu să nu rădicați voao, nice piatră sămnu să puneți în pămîntul vostru ca să vă închinați lui. Eu sînt Domnul Dumnezăul vostru.

2. Simbetele mêle să le păziți și de sfintele mêle să vătêmeți Eu sînt Domnul.

3. De veți umbla întru poruncile mêle și învățăturile mêle veți păzi și le le veți face pre dînsele,

4. Și voiu da ploaie voao în vrêmea ei și pămîntul va da roadele lui și lêmnele cîmpilor vor da roada lor.

5. Și va apuca voao treirișul culesul și culesul va apuca sămînța și veți mînca pîinea voastră în sațiu și veți lăcui cu întemeiêre pre pămîntul vostru și războiu nu va trêce pren /pămîntul vostru,

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

și să temi de Domnul Dumnedzăul tău.

44. Și slugă și slujnică, cîți să vor face ție den[3] întru limbi, cîte sîntu prenpregiurul tău, dentru înșii să agonisiți rob și roabă.

45. Și den fiii nemêrnicilor carii sîntu întru voi, dentru înșii veți agonisi și dentru rudele lor, cîți să vor naște întru pămîntul vostru fie voao întru mosie.

46. Și veți împărți pre înșii ficiorilor voștri după voi și vor fi voao ținuți în vêci, iar dentru frații voștri, den fiii lui Israil, careș pre fratele său să nu-l întindză pre el întru chinuri.

47. Iar să va afla mîna nemêrnicului acelui vinetic de lîngă tine, și, lipsindu-să fratele tău, să va vinde nemêrnicului au vineticului ce-i lîngă tine au celui den naștere vinetic,

48. După ce să va vinde el, răscumpărare va fi lui, unul dentru frații lui va răscumpăra pre el.

49. Fratele tătîne-său au feciorul fratelui tătîne-său va răscumpăra pre el, au den casele trupurilor den neamul lui va răscumpăra pre el. Iar de să va îndemîna cu mîinele lui va răscumpăra pre sine,

50. Și să va socoti către cela ce l-au cumpărat pre el den anul carele s-au vîndut pre sine lui păn-la anul slobodzirei și va fi argîntul vîndzării lui ca o dzi de năimit, an den an va fi cu el.

51. Iar de va fi la neștine mai multu den ani decît prețul, va da răscumpărarea lui den argîntul vîndzării lui.

52. Iar să va rămînea puțin den anii la anul iertării, și va socoti lui după anii lui.

53. Și va da răscumpărarea lui ca un năimit, an de an va fi împreună cu însă, nu-l vei întinde pre el cu osteneală înnaintea ta.

54. Iar de nu să va răscumpăra după aceasta, și va ieși întru anul slobodzeniei el și copiii lui împreună cu însul.

55. Pentru că ai miei sîntu fiii lui Israil, robi, slugi mie aceștia sîntu carii am scos den pămîntul Eghiptului.

CAP 26

1. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, să nu faceți voao singuri făcute de mîni, nice cioplite, nice stîlpu să nu rădicați voao, nice piiatră sămnu să puneți în pămîntul vostru ca să vă închinați lui. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru.

2. Simbetile mêle să le păziți și de sfintele mêle să vă têmeți. Eu sîntu Domnul.

3. Întru porîncele mêle să îmblați și porîncele mêle să le cruțați, și să le faceți pre înse,

4. Și voi da ploaie voao întru vrêmea ei și pămîntul va da roadele lui și lêmnele cîmpilor vor da roada lor.

5. Și va apuca voaă trierul culesul și culesul va apuca sămînța și veți mînca pîinea voastră întru saț și veți lăcui cu întemeiêre pre pămîntul vostru și războĭ nu va trêce pren/pămîntul vostru.

temi de Domnul Dumnezeul tău.

44. Robul tău și roaba ta carea va fi den limbi la tine den cei ce sînt împrejurul tău să dobîndești.

45. Și den feciorii vineticilor carei lăcuiesc întru voi încă să dobîndești și den semințiia lor, [46] și orcît vor fi în țara voastră să fie voaoă întru moștinare.

46. Și să-i împărțiț feciorilor voștri după voi și să fie voaoă întru moștinare vêcinică, iar pre frații voștri, pre feciorii lui Israil, nimeni să nu năcăjască pre fratele[5] lui cu ostenințe.

47. Iar de va ajunge mîna vineticului și a celui de alt neam care iaste la tine, iar fratele tău va sărăci și se va vinde veneticului sau celui de alt neam care iaste la tine sau vineticului care lăcuiește la tine sau lăcuitoriului carele se-au născut la tine,

48[47]. De se va vinde, să se răscumpere [48]. Și să-l răscumpere fratele tătîne-său

49. Sau feciorul fratelui tătîne-său să-l răscumpere sau dentr-alt neam den rudeniie trupului lui să-l răscumpere; iar de va putea el însuș să se răscumpere,

50. Să se socotească cu cele ce l-au cumpărat den anul care i se-au vîndut pînă în anul slobozirei și banii pre carei se-au vîndut el ca zile[le] ale argatului să se socotească.

51. De vor fi ani mai mulți, împotriva anilor să se socotească mai mult.

52. Iar de vor fi ani mai puțini pînă la anul slobozirei, mai puțin se va socoti.

53. Și să i se socotească pre ani și să dea răscumpărarea lui pre an—pre an, ca a argatului, și să nu-l năcăjăști cu osteneală înaintea ta.

54. Iar de nu se va răscumpăra, să iasă după aceasta în anul slobozirei el și feciorii lui cu dînsul.

55. Că fecoirii[5] lui Israil sînt robii miei, robii miei sînt aceștea carii i-am scos den țara Eghipetului.

CAP 26

1. Eu, Domnul Dumnezeul vostru, să nu faceț voaoă chip facere de mîini, nice cioplit, nice stîlp să nu puneț voaoă, nice să să nu puneț semn de piiatră cioplit în țara voastră, nice să vă închinaț lor, că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

2. Simbetele mêle să le păziț și de sfintele mêle să vă têmeț. Eu, Domnul.

3. De veț umbla în porîncile mêle și veț păzi lêgea mea și o veț face,

4[3] Da-voiu voaoă ploaie în vrêmea sa [4] și pămîntul va da roada sa și pomii cîmpurilor vor da roada[1] lor.

5. Și pre treieriș îl va apuca culesul și pre cules îl va apuca sămănătoarea și pîinea voastră o veț mînca întru saț și veț lăcui în țara voastră fără de frică și războĭu nu va trêce pren/țara voastră[2].

te temi de Dumnezeul tău.

44. Robul și roaba de care ai nevoie să-i iei de la neamurile care locuiesc împrejurul tău; de la ei să cumpărați slugi și slujnice.

45. Să cumpărați de asemnea dintre fiii străinilor care locuiesc împreună cu voi și dintre urmașii lor care se vor naște în țara voastră; aceștia să fie în stăpînirea voastră.

46. Să-i lăsați moștenire fiilor voștri după voi și să-i stăpîniți în veci; însă dintre frații voștri, dintre fiii lui Israel, nimeni să nu-l stăpînească pe fratele său cu cruzime.

47. Iar dacă un străin sau un oaspete care locuiește cu tine se va înstări, iar fratele tău va sărăci și se va vinde străinului, oaspetelui care locuiește cu tine sau vreunui urmaș al străinului,

48. El să aibă drept de răscumpărare după ce s-a vîndut; unul dintre frații lui să-l răscumpere.

49. Unchiul său ori fiul unchiului său să-l răscumpere pe el sau cineva dintre rudele sale apropiate să-l răscumpere; iar dacă va dobîndi mijloace, să se răscumpere singur.

50. Și să se socotească cu acela care l-a răscumpărat, începînd cu anul în care i s-a vîndut și pînă în anul jubileu; prețul vînzării lui să-l înapoieze potrivit cu numărul anilor, ziua (petrecută la cumpărător socotind-o) asemenea celei a unei slugi plătite.

51. Dacă i-au rămas cuiva mai mulți ani (pînă la anul jubileu), să dea înapoi ca răscumpărare o parte din prețul cu care a fost vîndut.

52. Iar dacă i-au mai rămas puțini ani pînă la anul jubileu, să se facă socoteala potrivit acestor ani și astfel să se plătească răscumpărarea.

53. El să stea asemenea unei slugi plătite, an de an, la stăpînul său; iar acesta să nu-i stăpînească cu cruzime înaintea ochilor tăi.

54. Iar dacă nu va fi răscumpărat în acest chip, să iasă (de la stăpîn) în anul jubileu, el împreună cu copiii săi.

55. Pentru că fiii lui Izrael sînt robii mei; slugile mele sînt ei, pe care i-am scos din țara Egiptului.

CAP. 26

Răsplăți și pedepse

1. Căci eu sînt Domnul Dumnezeul vostru. Să nu vă faceți vouă idoli, nici chipuri cioplite, și să nu vă ridicați stîlpi; să nu așezați în țara voastră nici o piatră cioplită, ca să vă închinați ei. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

2. Să păziți zilele mele de odihnă și să cinstiți sfîntul meu lăcaș. Eu sînt Domnul.

3. Dacă veți umbla după poruncile mele, dacă veți păzi învățăturile mele și le veți împlini,

4. Atunci eu vă voi da ploaie la vremea potrivită, iar pămîntul vă va da roadele lui și pomii de pe cîmpuri vă vor da fructele lor.

5. Și va ajunge treierișul vostru pînă la culesul viilor, iar culesul va ajunge pînă la semănat; și veți mînca pîinea voastră pe săturate, veți locui în siguranță în țara voastră și războiul nu va trece prin/țara voastră.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 91, col. I

ѕ пшмжнтѹ̀ вэ̀стрѵ . Шѝ вон дѧ̀ вѧ́че ѧ̂пъ
мжнтѹ̀ вэ̀стрѵ, шѝ вѣцѝ дорѣ́мѝ, шѝ нѹ̀кафѝ
кѧ́реле сѣ спѧ́ прѐ вон, шѝ вон пѹ̑ѧрде хѷ̈ѧрѣ, рѣ
ле дѝн пшмжнтѹ̀ вэ̀стрѵ, шѝ рѣ̀збон нѹ̀кастрѣ
ѕ че прѣ̀ѝ пшмжнтѹ̀ вэ̀стрѵ . Шѝ вѣцѝ гонѝ
прѣ̀ врѣжмѧ́шѝ вѡ̀шрѝ, шѝ вэ̀ръ кѫдѣ ѧ̂наѝнтъ
и вэ̀стрѣ нѵ̀ ѹ̑нтѣрѣ . Шѝ вѧ гонѝ дѝн вон
чѝѝнѝ прѣ̀ вэ̀сѹтъ, шѝ вэ̀сѹтъ дѝн вон вэ̀ръ гонѝ
ѕ̑ѣче мѝѝ, шѝ вэ̀ръ кѫдѣ нипрѝ̈тенѣ̀ѝ вѡ̀шрѝ ѧ̂
ѳ наѝнтъ вэ̀стрѣ ѧ̂свѣ̈ . Шѝ вон къ
ѹ̑тѧ̀ прѣ̀стѣ вон, шѝ вон вѧ́кѝ прѣ̀ вон,
шѝ вон крѣ̑ще прѣ̀ вон, шѝ вон ѧ̂мѫ̀ѯ
цѝпрѣ̀ вон, шѝ вон ѧ̂търѝ фѣгъдѹ́ѝнцѧ мѣ нѵ̀
і вон . Шѝ вѣцѝ мжнѝкѧ вѣкѝ, шѝ вѣкѝлѣ вѣкѝ
лорь, шѝ вѣкѝ дѣ́н фѧ́цѧ че́лорь нѡ́лѡ вѣцѝ сѡ́ѳ̀ле.
ѳ Шѝ вон пѹ̑не фѣгъдѹ́ѝнцѧ мѣ ѧ̂трѵ̀ вон, шѝ
ѕ нѹ̀кѧ ѹ̑рѣ̀ ѣ̑ѳѳѝѯѹ̀ль мѣ̈ѣ̀ прѣ̀ вон . Шѝ вон
ѹ̑мѣ̀кѧ ѧ̂трѵ̀ вон, шѝ вон фѝ̀ вѡ̀лѡ дмнѯѣ̑ѯ, ѿ
ѕ вон вѣцфѝ мѣ̀ нородь . Ѿ̑ѯ дмнѯѣ̑ль дмнѯѣ̑ѯ
вэ̀стрѵ че ѧ́мъ сѡ́сѡ прѣ̀ вон дѣ́н пѣмжнѝѯѹ̀ль е̑гѵ̀
петѹ̀ѧ̑нр фѝ̀нѣдь вон ро́вн, шѝ ѧ́мъ ѯдро́бѝтъ ле
гътѹ̀рѧ нѹ̀гѹ̀ѧ̑ѝ вэ̀стрѵ, шѝ ѧ́мъ ѧ̂дѹ̀сѡ прѣ̀ вѡ̀
ѕ̑ѳ нѵ̀ ф̑ѧ́лъ . Ѿ̑ръ дѣ́нѵ̀ мъвѣцѧ ѧ̂скѹ̀лтѧ̀, нѝчѳ
ѕ̑ѳ вѣцѝ ф̑ѧ́че порѹ̑ѝчѝле мѣ̀ѣ̀ ѧ̂чѣ̈тъ . Чевѣцѝ
нѣ̀скѹ̀лтѧ̀ дѣ дѫ́ѝселе, шѝ нѹ̀девѣ̑цѝлесѣ мѣ̀ѣ̀ ,
сѣвѧ̀ ѳ̑грѣ̑ѯѧ̀ сѹ̀флетѹ̀ѧ̑ вэ̀стрѵ, кѧвѡ́ѝ сѣнѣ̀ ф̑ѧ́
чѣцѝ тѡ́лте порѹ̑ѝчѝле мѣ̀ѣ̀, ка съвръсѝпѝцѝ ф̑ъ
ѕ̑ѳ гъдѹ́ѝнцѧ мѣ̀ . Шѝ ѳ̑ѵ̀ вон ф̑ѧ́че ѧ̑ѝшѧ̀ вѡ́лѡ,
шѝ вон пѹ̑не прѣ̀ вон лѝпѣ̀ѧ, шѝ рѣ̀ѧ шѝ гъ́лѣе
нѧ́рѣ ѿ̑рѣ̑ѝнѣь ѡ̑кѣ̈ вѡ̀шрѝ, шѝ сѹ̀флетѹ̀ѧ̑ вэ̀стрѵ
топѝнѣь, шѝ вѣцѝ гъмѣ̀нѧ ѧ̂ѯдѧ́рь семѝ́нцѝле
вэ̀стрѣ, шѝ лѣ̀кѡ́рь мжнѝкѧ ѧ̂потрѝвнѝчѣ̈ѝ вѡ̀шрѝ.
ѕ̑ѳ Шѝ вон ѧ̂търѝ ф̑ѧ́ца мѣ̀ прѣ̀ѣ̀ вон, шѝ вѣцѝ къ
дѣ нѧ́ѝнтъ врѣжмѧ́шѝлорь вѡ̀шрѝ, шѝ вэ̀рь гонѝ
прѣ̀ вон чѣ̀ѧ че гонѣ́ѝсѹ̀ прѣ̀ вон, шѝ вѣцѝ фѹ̑ѝ не
ѯ гонѝ́нѯѹ̀ѯъ нѝмѣнѣ прѣ̀ вон . Шѝ дѣ нѹ̀мвѣцѝ
ѧ̂скѹ̀лтѧ̀ нѝчѳ пъѯъ ѧ̂трѧ̀ѯѧ̀ шѝ вон ѧ̂дѧ́сѡ̑ѯе
ѧ̂въчѣ̈тѧ̀ прѣ̀ вѡ̀ кѹ̀рѧ́не, дѣ ѕ, сѡ̑ѝ пѣ́нѯѹ̀ пъкѧ́те
ѯ дѣ вэ̀стрѣ . Шѝ вон ѣ̑ѯрѧ̀ семѝцѣ́ѧ мжѝ
дрѣ̈ѣ̀ вэ̀стрѣ, шѝ вон пѹ̑не вѡ́лѡ че́рнѧ ка дѣхѣ̑ѣ̀,
ѯ шѝ пшмжнтѹ̀ль вэ̀стрѵ ка дѣ ѧ̑рѧ́мъ . Шѝ
кафѝ ѧ̂дѣшѣ̑рть вѣ̑рѣ̈тъ вэ̀стрѣ, шѝ нѹ̀кѧ дѧ̀
пшмжнтѹ̀ль вэ̀стрѵ стѡмжнѝца лѹ̑ѝ, шѝ лѣ̀мнѹ̀ль
ѯа ц̑рнѝѝ вэ̀стрѣ нѵ̀ вѧ̀дѧ̀ ро́ѧ̀ѧ лѹ̑ѝ . Шѝ дѵ̀
пъ ѧ̂чѧ́ста дѣ вѣцѝ мѣ̑ѣ̀ ѧ̂кѹ̑ѣ̀мѣ̑ѯѝшь, шѝ нѵ̀
вѣцѝ вѣ̑рѣ̀ сѣмъ ѧ̂скѹ̀лтѧ̀цѝ, вон ѧ̂дѧ́сѡ̑ѯе вѡ́лѡ
ѯѯ шѧ́пте ра́не, дѵ̀пъ пъкѧ́теле вэ̀стрѣ . Шѝ
вон трѝмѝте прѣ̀ѣ̀ вон ѓа́дѝнѝле че́ле сѣбѧ́те
че ѧ̀ле пѣмжнтѹ̀ѧ̑ѯ, шѝ вѣ̑рмжнѝ̈ прѣ̀ вон, шѝ ѳ̑
топѝ̈ добѝтѧ́чѣле вэ̀стрѣ, шѝ пѹ̑ѝнѝ вон ф̑ѧ́
че прѣ̀ вон, шѝ пѹ̑стѝ́ѝ вѣ̑рф̑ѝ кѣ̈ѝле вэ̀стрѣ .
ѯѳ Ши нѵ̀ ѧ̂чѣ̈тъ дѣ нѹ̀вѣцѝ пѣдепсѝ̀, че вѣцѝ
ѯѧ мѣ̑ѣ̀ кѹ̀рѣ̀ мѝне ѧ̂кѹ̑ѣ̀мѣ̑ѯѝшь . Вон мѣ̑ѣ̀
ѣ̑ ши ѣ̑ѵ̀ нѹ̀сѡ́ѝ нѵ̀ мжнѝе ѧ̂кѹ̑ѣ̀мѣ̑ѯѝшѧ̀тъ, шѝ
вон лѣкѝ ши ѣ̑ѵ̀ прѣ̀ вон, дѣ ѕ, сѡ̑ѝ пѣ́нѯѹ̀ пъ
ѯѧ кѧ́теле вэ̀стрѣ . Ши вон ѧ̂дѹ̀че прѣ̀ѣ̀ вон
кѧ́ѣ̈, ѝ̑зкѧ̀ѝнѝнду, ѝ̑зкѧ̀ѝнда фѣгъдѹ́ѝнцѣ̈ѝ ,
шѝ вѣцѝ фѹ̑ѝ ѧ̂чѣ̈тѧ̑цѝле вэ̀стрѣ, шѝ вон трѝ
мѝте мо̑ѯте прѣ̀стѣ вон, шѝ вѣвѣцѝ дѧ ѧ̂мжѝ

6. Şi voiu da pace în pământul vostru şi veţi dormi şi nu va fi carele să spaie pre voi şi voiu pierde hiară rêle den pământul vostru şi războiu nu va trêce pren pământul vostru.

7. Şi veţi goni pre vrăjmaşii voştri şi vor cădea înaintea voastră cu ucidere.

8. Şi va goni den voi cinci pre o sută şi o sută den voi vor goni zêce mii şi vor cădea nepriêtenii voştri înaintea voastră în sabie.

9. Şi voiu căuta preste voi şi voiu blagoslovi pre voi şi voiu crêşte pre voi şi voiu înmulţi pre voi şi voiu întări făgăduinţa mea cu voi.

10. Şi veţi mînca vechi şi vechile vechilor şi vechi den faţa celor noao veţi scoate.

11. Şi voiu pune făgăduinţa mea întru voi şi nu va urî sufletul mieu pre voi.

12. Şi voiu umbla întru voi şi voiu fi voao Dumnezău şi voi veţ fi mie norod.

13. Eu, Domnul Dumnezăul vostru, ce v-am scos pre voi den pământul Eghipetului, fiind voi robi, şi am zdrobit legătura jugului vostru şi v-am adus pre voi cu fală.

14. Iară de nu mă veţi asculta, nice veţi face poruncile mêle acêstea,

15. Ce veţi neasculta de dînsele şi judecăţilor mêle, se va îngreuia sufletul vostru ca voi să nu faceţi toate poruncile mêle ca să răsipiţi făgăduinţa mea,

16. Şi eu voiu face aşa voao şi voiu pune pre voi lipsa, şi rîia, şi gălbenarea, orbind ochii voştri şi sufletul vostru topind. Şi veţi sămăna în zadar seminţile voastre şi le vor mînca împotrivnicii voştri.

17. Şi voiu întări faţa mea preste voi şi veţi cădea naintea vrăjmaşilor voştri şi vor goni pre voi ceia ce gonescu pre voi şi veţi fugi negonindu-vă nimenea pre voi.

18. Şi de nu-m veţi asculta nice până într-atîta, şi voiu adaoge a vă certa pre voi cu rane de 7 ori pentru păcatele voastre.

19. Şi voiu surpa semeţiia mîndriei voastre şi voiu pune voao ceriul ca de hier şi pămîntul vostru ca de aramă.

20. Şi va fi în deşărt vîrtutea voastră şi nu va da pământul vostru sămînţa lui şi lemnul ţarinii voastre nu va da roada lui.

21. Şi după aceasta, de veţi mêrge în curmeziş şi nu veţi vrea să mă ascultaţi, voiu adaoge voao şapte rane după păcatele voastre.

22. Şi voiu trimite preste voi gadinile cêle sălbatece ale pământului şi vor mînca pre voi şi vor topi dobitoacele voastre şi puţini voiu face pre voi şi pustii vor fi căile voastre.

23. Şi cu acêstea de nu vă veţi pedepsi, ce veţi mêrge cătră mine în curmeziş,

24. Voiu mêrge şi eu cu voi cu mînie încurmezişată şi voiu lovi şi eu pre voi de 7 ori pentru păcatele voastre.

25. Şi voiu aduce preste voi sabie izbîndind izbînda făgăduinţei şi veţi fugi în cetăţile voastre şi voiu trimite moarte preste voi şi vă veţi da în mîni/le vrăjmaşilor voştri.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

6. Și voi da pace întru pământul vostru și veți dormi și nu va fi carele să spăimîntădze pre voi și voi plêrde jiganii rêle den pământul vostru și războĭ nu va trêce pren pământul vostru.

7. Și veți goni pre nepriêtenii voștri și vor cădea înnaintea voastră cu ucidere.

8. Și vor goni dentru voi 5 pre 100 și 100 dentru voi vor goni 10 000 și vor cădea nepriêtenii voștri înnaintea voastră cu sabie.

9. Și voi socoti preste voi și voi blagoslovi pre voi și voi crêște pre voi și voi înmulți pre voi și voi întări făgăduința mea cu voi.

10. Și veți minca vechi și vechi a vechilor și vechi den fața tinerilor veți scoate.

11. Și voi pune făgăduința mea întru voi și nu va urî sufletul mieu pre voi.

12. Și voi înbla întru voi și voi fi voaă Dumnedzău și voi veți fi mie nărodu.

13. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, ce v-am scos pre voi den pământul Eghiptului, fiind voi robi, și am zdrobit legătura jugului vostru și v-am adus pre voi cu fală.

14. Iar de nu mă veți asculta, nice veți face porincele mêle acêstea,

15. Ci veți neasculta lor și judêțelor mêle, să va dojeni sufletul vostru ca voi să nu faceți toate învățăturile mêle ca să răschirați făgăduința mea,

16. Și eu voi face așa voao-și voi pune pre voi lipsa, și rîia, și gălbănariul, putredzind ochii voștri și sufletul vostru topindu. Și veți sămăna în zadar săminţele voastre și vor minca nepriêtenii voștri.

17. Și voi întări fața mea preste voi și veți cădea înnaintea nepriêtenilor voștri și vor goni pre voi ceia ci vă urăscu pre voi și veți fugi negonindu-vă nimerilea pre voi.

18. Și de nu veți asculta nice păn-într-atîta, și voi adaoge a vă certa pre voi cu rane de șeapte ori pentru păcatele voastre.

19. Și voi surpa semeția mîndriei voastre și voi pune voao ceriul ca de her și pământul vostru[1] ca de aramă.

20. Și va fi întru deșărtu virtutea voastră și nu va da pământul vostru sămința lui și emnul țarenii voastre nu va da roada lui.

21. Și după aceasta, de veți mêrge în curmedziș și nu veți vrea să mă ascultați voi adaoge voao rene 7 după păcatele vostre.

22. Și voi trimite pre voi jiganiile cêle sălbatice a pământului și vor minca pre voi și vor topi dobitoacele voastre și puțin voi face pre voi și pustii vor fi căile voastre.

23. Și cu acêstea de nu <vă>[2] veți certa, ce veți mêrge cătră mine în curmedziș,

24. Voi mêrge și eu înpreună cu voi cu mănie încurmedzișată și voi lovi pre voi și eu de 7 ori pentru păcatele voastre.

25. Și voi aduce spre voi cuțit izbîndind giudeț a făgăduinții, și veți fugi în cetățile voastre, și voi trimite moarte preste voi și veți da în mîna/nepriêtenilor voștri.

6. Și voiu da în țara vonstră pace și veț adormi și nu va fi cine să vă spaie și fierile cêle cumplite le voiu piêrde den țara voastră și războiu nu va trêce pren țara voastră.

7. Și veț goni pre vrăjmașii voștri și vor cădea înaintea voastră uciș.

8. Și vor goni 5 de ai voștri pre 100, iar 100 de ai voștri vor goni pre 10 000 și vor cădea vrăjmașii voștri înaintea voastră de sabie.

9. Și voiu căuta spre voi și vă voiu blagoslovi și vă voiu crêște și vă voiu înmulți și voiu pune [3] făgăduința mea cu voi.

10. Și veț minca cêle vechi și vechile celor vechi și den fața celor noaoă veț scoate cêle vechi.

11. Și voiu pune făgăduința mea întru voi și sufletul mieu nu va urî pre voi.

12. Și voiu umbla întru voi și voiu fi voaoă Dumnezeu, iar voi veț fi oamenii miei.

13. Eu, Domnul Dumnezeul vostru, cela ce v-am scos den țara Eghipetului, fiind voi robi, și am sfărîmat legăturile jugului vostru și v-am scos cu putêre.

14. Iar de nu mă veț asculta și nu veț face acêste porinci ale mêle, ce vă veț pune în ponciș mie,

15. Și judecățile mêle nu vor plăcea sufletului vostru ca să nu faceț voi toate porincile mêle și să răsipiț făgăduința mea,

16. Și eu așijderea voiu face voaoă și voiu pune pre voi lipsă, și rane, și rîie, și gălbenare carea va putrezi ochii voștri și va usca sufletul vostru. Și veț sămăna sămănăturile voastre în zadar, că le vor minca vrăjmașii voștri[4].

17. Și voiu pune fața mea spre voi și veț cădea înaintea vrăjmașilor voștri și vă vor goni ceia ce vă vor urî și veț fugi nefiind goniț de nimini.

18. De-acii, deaca nu mă veț asculta nice până într-atîta, voiu mai adaoge a vă căzni încă cu 7 rane pentru păcatele voastre.

19. Și voiu surpa semeția mîndriei voastre și voiu pune ceriul de va fi desupra voastră ca de fier și pământul ca de aramă.

20. Și virtutea voastră va fi în deșărt și pământul vostru nu va da sămănătura sa și pomii livezilor voastre nu vor da roada lor.

21. De-acii, după aceasta, de veț umbla în ponciș și nu veț vrea să mă ascultați, voiu pune pre voi 7 rane pentru păcatele voastre.

22. Și voiu slobozi pre voi fiiarăle pământului cêle cumplite și vă vor minca și vor piêrde dobitoacele voastre și vă voiu împuțina și căile voastre vor fi pustii.

23. Iar de nu vă veț învăța nice cu acestea ce veț umbla spre mine în nedireptate,

24. Voiu mêrge și eu împotriva voastră cu urgiia mea cea desăvîrșită și vă voiu piêrde de 7 ori pentru păcatele voastre.

25. Și voiu aduce pre voi sabie carea va izbîndi judecata făgăduinței, iar de veț fugi pren cetățile voastre, voiu trimite întru voi moarte și veț cădea în mâini/le vrăjmașilor voștri.

6. Voi aduce pace în țara voastră și veți dormi fără să vă tulbure nimeni; voi izgoni fiarele cele rele din țară și războiul nu va trece prin țara voastră.

7. Îi veți izgoni pe vrăjmașii voștri și ei vor cădea de sabie înaintea voastră.

8. Cinci dintre voi vor fugări o sută și a sută dintre voi vor fugări zece mii; și v o cădea vrăjmașii voștri de sabie înainteo voastră.

9. Mă voi întoarce spre voi, vă voi face roditori și vă voi înmulți, și-mi voi întări legămîntul meu cu voi.

10. Veți minca din roadele cele vechi și le veți scoate afară pe cele vechi, pentru ca să înceapă cele noi.

11. Îmi voi așeza cortul în mijlocul vostru și sufletul meu nu se va scîrbi de voi.

12. Eu voi umbla în mijlocul vostru, vă voi fi vouă Dumnezeu și veți fi poporul meu.

13. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-am scos pe voi din țara Egiptului, ca să nu mai fiți robi; eu am zdrobit legăturile jugului vostru și v-am făcut să umblați cu fruntea sus.

14. Dar dacă nu mă veți asculta și nu veți îndeplini aceste porunci,

15. Dacă le veți nesocoti și dacă sufletul vostru se va împotrivi judecăților mele, ca să nu îndepliniți poruncile mele și să rupeți legămîntul meu,

16. Atunci iată ce vă voi face vouă: voi trimite peste voi spaima, oftica și frigurile, care vă vor orbi ochii și vă vor mistui sufletul. Veți semăna în zadar semințele voastre, căci le vor minca vrăjmașii voștri.

17. Eu îmi voi întoarce fața împotriva voastră și voi veți cădea înaintea vrăjmașilor voștri; cei ce vă urăsc vă vor izgoni și veți fugi chiar și fără să vă fugărească nimeni.

18. Dacă nu mă veți asculta nici măcar după aceasta, vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

19. Voi sfărîma semeția mîndriei voastre și voi face cerul vostru ca fierul și pământul vostru ca arama.

20. Puterea voastră se va irosi în zadar, pămîntul vostru nu vă va da roadele lui, iar pomii de pe cîmpuri nu vă vor da fructele lor.

21. Dacă și după aceasta vă veți pune de-a curmezișul și nu veți vrea să mă ascultați, voi înmulți de șapte ori pedepsele pentru păcatele voastre.

22. Voi trimite peste voi fiarele sălbatice ale cîmpului, care vă vor minca pe voi și vă vor nimici vitele; pe voi vă voi împuțina pînă într-atît, încît drumurile voastre vor rămîne pustii.

23. Dacă și după acestea nu vă veți învăța minte, ci îmi veți sta de-a curmezișul,

24. Atunci și eu mă voi pune vouă de-a curmezișul și vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

25. Și voi aduce împotriva voastră sabia răzbunătoare, pentru a răzbuna legămîntul meu; cînd vă veți ascunde în cetățile voastre, eu voi trimite moarte asupra voastră și singuri vă veți da pe mîna/vrăjmașilor voștri.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 91. col. II

26. Ca să vă năcăjăscu pre voi cu lipsă de pîine, şi vor coace 10 muieri pîinile voastre într-un cuptoriu şi vor da pîinile voastre cu cumpăna şi veţi mînca şi nu vă veţi sătura.

27. Iară de nu-m veţi asculta nice cu acêstea, ce veţi mêrge către mine în curmeziş,

28. Şi eu voiu mêrge cu voi cu mînie încurmezişată şi voiu certa şi eu pre voi de 7 ori după greşalele voastre.

29. Şi veţi mînca trupurile feciorilor voştri şi trupurile fêtelor voastre veţi mînca.

30. Şi voiu pustii stîlpii voştri şi voiu pîerde cêle de lemnu făcute de mînile voastre şi voiu pune oasele voastre peste oasele bozilor voştri şi să va supăra sufletul mieu voao.

31. Şi voiu pune cetăţile voastre pustii şi voiu pustii sfintele voastre şi nu voiu mirosi miroseniia jîrtvelor voastre.

32. Şi voiu pustii eu pămîntul vostru şi să vor mira pentru el vrăjmaşii voştri ceia ce lăcuiescu pre el.

33. Şi voiu sămăna pre voi în limbi şi va topi pre voi mergînd sabiia şi va fi pămîntul vostru pustiiu şi cetăţile voastre vor fi pustii.

34. Atunce bine va vrea pămîntul simbetele lui, toate zilele pustiirii lui. Şi voi veţi fi în pămîntul vrăjmaşilor voştri, atuncea va sîmbăta pămîntul şi bine va vrea simbetele lui.

35. Toate zilele pustiirii lui va sîmbăta carele n-au sîmbătat în simbetele voastre, cînd lăcuiaţi pre dînsul.

36. Şi celor rămaş den voi voiu aduce robime la inema lor, la pămîntul vrăjmaşilor lor, şi-i va goni pre dînşii glas de frunză mutîndu-se, şi vor fugi ca cînd ar fugi de la războiu şi vor cădea negoniţi de nimeni.

37. Şi va trêce cu vedêrea frate pe frate ca şi la războiu, negonind nimenea, şi nu veţi putea să staţi împotriva nepriêtinilor voştri.

38. Şi veţi peri întru limbi şi va mînca pre voi pămîntul vrăjmaşilor voştri.

39. Şi cei ce vor rămînea den voi se vor strica pentru păcatele lor şi pentru păcatele părinţilor lor, în pămîntul vrăjmaşilor lor să vor topi.

40. Şi vor răscumpăra păcatele lor şi păcatele părinţilor lor, pentru căce au călcat şi m-au trecut cu vedêrea pre mine, pentru căce au mersu înaintea mea în curmeziş.

41. Şi eu am mersu cu ei cu mînie încurmezişată şi-i voiu pierde pre dînşii în pămîntul vrăjmaşilor lor. Atuncea se va ruşina inima lor cea netăiată împrejur şi atuncea bine vor vrea păcatele lor.

42. Şi-m voiu aduce aminte de făgăduinţa lui Iacov şi de făgăduinţa lui Isaác şi de făgăduinţa lui Avraám îm voiu aduce aminte şi de pămînt îm voiu aduce aminte.

43. Şi pămîntul va rămînea de ei, atuncea va priimi pămîntul simbetele lui cînd se va pustii el de dînşii şi ei vor prii/mi ale lor nelegiuiri, pentru căci judecăţile mêle

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

26. Cîndu voi stringe pre voi cu lipsă de pâine, şi vor coace 10 muieri <pâinele voastre>[3] într-un cuptor şi vor da pâinele voastre cu cumpănă şi veţi minca şi nu veţi sătura.

27. Iar de nu veţi asculta nice cu acéstea, ce veţi mêrge cătră mine în curmedziş,

28. Şi eu voi mêrge cu voi cu mănie încurmedzişată şi voi certa şi eu pre voi de 7 ori după greşealele voastre.

29. Şi veţi minca trupurile ficiorilor voştr şi trupurile fételor voastre veţi minca.

30. Şi voi pustii stîlpii voştri şi voi piêrde cêle de lemnu făcute de min⟨i⟩ ale voastre şi voi pune oasele voastre preste oasele chipurilor voastre şi să va supăra sufletul mieu voao.

31. Şi voi pune cetăţile voastre pustii şi voi pustii sfintele voastre şi nu voi mirosi miroseniia jirtvelor voastre.

32. Şi voi pustii eu pământul vostru şi să vor miera pentru el nepriêtenii voştri ceia ce lăcuiescu într-ensul.

33. Şi voi sămăna pre voi într-un limbi şi va topi pre voi mergîndu sabiia şi va fi pământul vostru pustie şi cetăţile voastre vor fi pustii.

34. Atuncea a binevrea pământul simbetile lui, toate dzilele pustiirei lui. [35] Şi voi veţi fi într-un pământul nepriêtenilor voştri, atuncea va simbăta pământul şi va binevrea simbetile lui.

35. Toate dzilele pustiirii lui va simbăta carele n-au simbătat într-un simbetile voastre cîndu lăcuiaţi pre însă.

36. Şi celor rămaş dentru voi voi aduce robime la inima lor, la pământul nepriêtenilor lor, şi-i va goni pre înşii glas de frundză mutîndu-să, şi vor fugi ca cîndu are fugi de la războ [37] şi vor cădea negonîndu-i nimerile.

37. Şi va trêce fratele pre frate, ca şi la războ, negonîndu nimirile, şi nu veţi putea să staţi înpotriva nepriêtenilor voştri.

38. Şi veţi peri într-un limbi şi va minca pre voi pământul nepriêtenilor voştri.

39. Şi cei ce au rămas dentru voi să vor strica pentru păcatele lor şi pentru păcatele părinţilor lor, într-un pământul nepriêtenilor lor să vor topi.

40. Şi vor mîrturisi păcatele <lor şi păcatele >[3] părinţilor lor, pentru căce au călcat şi m-au privădzut pre mine şi pentru căce au mersu înnaintea mea în curdmeziş.

41. Şi cu am mersu cu ei cu mănila încurmedzişată şi voi piêrde pre înşi în pământul nepriêtinilor lor. Atunci să va ruşina inima lor cea netăiată şi atuncea vor binevrea păcatele lor.

42. Şi-m voi aduce aminte de făgăduinţa lui Iacov şi făgăduinţa lui Isaac şi făgăduinţa lui Avraam îm voi aduce aminte [43] şi de pământu îm voi aduce aminte.

43. Şi pământul va rămînea de ei, atuncea va priimi pământul simbetile lui cîndu să va pustii el pentru înşi şi ei vor prii/mi ale

26. Cînd voiu întrista pre voi cu lipsă de pâine, atunci vor coace 10 muieri pâinea voastră într-un cuptoriu şi vor da pâinea voastră cu cumpăna şi veţ minca şi nu vă veţ sătura.

27. Şi deaca nu mă veţ asculta nice cu aceasta, ce veţ mêrge împotriva mea în curmeziş,

28. Şi eu voiu mêrge împotriva voastră în urgie cu rivnă şi vă voiu căzni de 7 ori pentru păcatele voastre.

29. Şi veţ minca trupurile feciorilor voştri şi trupurile fételor voastre veţ minca[5].

30. Şi capiştea voastră voiu pustii şi voiu piêrde fâpturile măinilor voastre cêle de lemn şi voiu pune oasele voastre preste oasele idolilor voştri şi vă va urî sulfetul mieu.

31. Şi voiu pustii cetăţile voastre şi sfinţirile voastre le voiu răsipi şi nu voiu mirosi mirosul jărtvelor voastre.

32. Şi voiu pustii ţara voastră şi se vor mira de dînsa vrăjmaşii voştri ceia ce lăcuiesc într-însa.

33. Şi vă voiu răsipi prea limbi şi megînd sabila vă va potopi şi va fi ţara voastră pustie şi cetăţile voastre vor fi pustii.

34. Şi voi veţ fi pren ţările vrăjmaşilor voştri şi atunci va prăznui pământul [35] şi bine va voi praznicul lui.

35. În toate zilele pustiirei lui va sărba célea ce n-aţ sărbat într-un praznicele voastre, cînt aţ lăcuit într-însul.

36. Şi ceia ce vor rămînea dentru voi voiu pune frică în inimile lor în ţările vrăjmaşilor lor şi-i va goni sunetul frunzei cînd va fîlfîi[6] şi vor fugi ca cînd ară fi fugînd de războiu şi vor cădea nefiind goniţ de nimini.

37. Şi nu va băga seamă frate de frate ca şi la războiu şi nu vor fi goniţ de nimini şi nu veţ putea sta împotriva vrăjmaşilor voştri.

38. Şi veţ peri pren streini şi vă va topi pământul vrăjmaşilor voştri.

39. Şi cine va rămînea den voi se va strica pentru păcatele lor şi pentru păcatele părinţilor lor, în ţările vrăjmaşilor lor se vor strica.

40. Şi vor mărturisi păcatele lor şi păcatele părinţilor lor, că au călcat şi n-au grijit de mine şi au umblat în nedireptate înaintea mea.

41. Şi voiu umbla şi eu împotriva lor în mănie şi în urgie, cu streinătate, şi-i voiu duce în ţările vrăjmaşilor lor. Şi atunci se va smeri inima lor cea neplecată şi atunci vor cunoaşte nedireptăţile lor.

42. Şi-m voiu aduce aminte de făgăduinţa lui Iacov şi de făgăduinţa lui Isaac şi de făgăduinţa lui Avraam îm voiu aduce aminte şi-m voiu aduce aminte de pământ.

43. Şi deaca se va părăsi[7] pământul de dînşii, atunci-ş va priimi pământul simbetele lui cînd se va pustii de dînşii şi ei vor lua/

26. Cînd vă voi chinui cu lipsa de pîine, zece femei vor coace plinea voastră într-un singur cuptor şi vă vor da plinea voastră cu cîntarul; veţi minca, dar nu vă veţi sătura.

27. Dacă nici după aceasta nu-mi veţi da ascultare, ci îmi veţi sta de-a curmezişul,

28. Atunci şi eu vă voi urmări cu minie potrivinică şi vă voi pedepsi de şapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

29. Din carnea fiilor voştri veţi minca şi din carnea fiicelor voastre veţi minca.

30. Voi dărîma înălţimile voastre şi voi nimici altarele făcute de voi; voi îngrămădi osemintele voastre peste dărîmăturile idolilor voştri şi sufletul meu se va scîrbi de voi.

31. Voi face cetăţile voastre pustii, voi pustii sfintele voastre lăcaşe şi nu voi mirosi mireasma plăcută a jertfelor voastre.

32. Într-atît voi pustii ţara voastră, încît vor rămîne uimiţi şi vrăjmaşii voştri, care vor locui într-însa.

33. Vă voi împrăştia pe voi între neamuri şi sabia mea vă va urmări; ţara voastră va fi pustie şi cetăţile voastre vor fi pustii.

34. Atunci ţara se va bucura de anii săi de odihnă, în toate zilele cît va rămîne pustie, şi voi veţi fi în ţara vrăjmaşilor voştri; atunci ţara va ţine simbetele sale şi se va bucura de anii săi de odihnă.

35. În toate zilele cît va rămîne pustie, va ţine simbetele sale, pe care nu le-a ţinut în anii voştri de odihnă, cînd voi o locuiaţi.

36. Iar celora care vor rămîne dintre voi le voi trimite spaimă în inima lor, prin ţara vrăjmaşilor lor; îi va pune pe goană chiar şi foşnetul frunzelor care freamătă, vor fugi ca dinaintea războiului şi vor cădea fără să fie izgoniţi de nimeni.

37. Şi se vor călca în picioare unii pe alţii ca la război, fără să-i izgonească cineva, şi nu veţi putea să vă împotriviţi vrăjmaşilor voştri.

38. Şi veţi pieri dintre neamuri şi vă va înghiţi pământul vrăjmaşilor voştri.

39. Iar cei ce vor rămîne dintre voi se vor prăpădi datorită păcatelor lor, şi pentru păcatele părinţilor lor se vor mistui în pământul vrăjmaşilor lor.

40. Atunci ei vor mărturisi păcatele lor şi păcatele părinţilor lor, căci au arătat dispreţ împotriva mea şi mi-au stat de-a curmezişul.

41. Iar eu voi sta împotriva lor cu minie potrivnică şi-i voi strămuta pe ei în ţara vrăjmaşilor lor. Atunci se va smeri inima lor, cea netăiată împrejur, şi îşi vor recunoaşte păcatele lor.

42. Şi îmi voi aduce aminte de legământul meu cu Iacov, de legământul meu cu Isaac şi de legământul meu cu Avraam îmi voi aduce aminte; şi de ţara (făgăduinţei) îmi voi aduce aminte.

43. Ţara va fi părăsită de ei şi se va bucura de anii ei de odihnă, cînd se va goli de ei; iar ei vor recunoaşte/fărădelegile lor, pentru

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

ѵ҃в

Pag. 92, col. I

мн҃ а҃лелоⷭ нелѣ҇ѹнирн, пе҃нтрѫ кѫ҇ци ѫ҇хдекѫ҇цилае мѣ҇ле лѣ҇х трекѫ҇т кѫ сѡ҇кѣ҃н, ш҃н порѫ҇чиле мѣ҇ле
ѧ҃д ѧ҃хсѫпъра҇тъ ф҃сѫфлетѫ҇лъ лоⷭ. Ш҃н какѫ҇ждъ наⷭфн҃ е҃н ф҃пъмѫ҇нтѫ҇ вр҃тъмѫ҇шилоⷭ лоⷭ, нх҃ нѣ҇мъ трекѫ҇т кѫ сѡ҇кѣ҃н прее҃н, нн҃че а҃мъ сѫпра҇ лоⷭ касѣ҃н топе҇сѫ прее҃н, касъ ржипе҇сѫ ф҃тъ дѫ҇ница мѣ҇ чѣ҇де кътрѣ дн҃ѣ҃н, пе҃нтрѫ кѫ е҃ сн҃т дн҃ѫ҇лъ дн҃ѕъ҇лъ лоⷭ. Ш҃нмѣ҇н ѧ҃дѫ҇че а҃мн҃нте де ф҃тъдѫ҇ница лоⷭ чѣ҇ дн҃ѣ҃ тѣ҇н, кѫ҇де ѣ҃й сѣ҇ прее҃н дн҃ѣ҃ пъмѫ҇нтѫ҇лъ е҃гѵпетѫ҇лѫ҃й, дѣ кас҃ѣ҃ де ре҇е ф҃нн҃нтѣ҇ нмѣнилоⷭ, кас҃ѣ҃ф҃ѫ҇ лоⷭ дн҃ѕъ҇ѣ҃, е҃ѫ҃ дн҃ѫ҇лъ. Ѧ҃дѫ҇ктѣ҇ ѫ҇декѫ҇цие, ш҃н порѫ҇чиле, ш҃н лѣ҇ѹ҃ кар҃ѣ ѧ҃дѫ҇тъ дн҃ѫ҇лъ ф҃нн҃ѣ҃лоⷦ҇ѫ҃ лѫ҃й, ш҃н ф҃нн҃ѣ҃лоⷦ҇ѫ҃ фн҃лоⷭ лѫ҃й е҃сра҃нль ф҃лѫ҃нтеле сни҃ѣ҃й ф҃мѫ҇на лѫ҃й мѡ҇ѵсн.

К А П К З

ѧ҃ гр҃ѣ҃ дн҃ѫ҇лъ кътрѣ мѡ҇ѵсн зн҃ѫ҇дѣ. Гр҃ѣ҃ѫ҇ше ф҃нлоⷭ лѫ҃й е҃сра҃нль, ш҃н вей҃ зн҃ѵе кътрѣ дн҃ѣ҃й зн҃ѫ҇нде, о҃мъ кар҃ее се ва рѫ҇гà рѫ҇гъ, кас҃ѣ҃ф҃е пр҃ѣ҃цѫ҇лъ гѵ҃ф҃лѣ҃х лѫ҃й дн҃ѫ҇лъ҃й. Ваф҃н пр҃ѣ҃цѫ҇лъ че҇лѫ҃ чѣ҇е вѣ҇рсà дн҃ѣ҃ѕ, к҃, де҃ а҃нн пѣ҇нѣ҃ ѳ҃, ѕ҃, ваф҃н пр҃е҃цѫ҇лъ лѫ҃й, н҃, де҃нд҃рѫ҇хме де а҃рѵ҃нтъ кѫ кѫ҇м пѣ҇на чѣ҇е сфн҃тъ. Пр҃ѣ҃ а҃пъ҃рѣ҃цѣ҃й фѣмѣ҃е҃ѣ҃ш ваф҃н пр҃ѣ҃цѫ҇лъ, л҃, де҃нд҃рѫ҇хме. Пр҃ѣ҃ де ваф҃н де, ѕ҃, де҃ а҃нн пѣ҇нѣ҃ ѧ҃, к҃, де҃ а҃нн ваф҃н пр҃ѣ҃цѫ҇лъ вѣ҇рѫ҇тъ҃лѫ҃й, к҃, де҃нд҃рѫ҇хме, пр҃ѣ҃ а҃фѣмѣ҃й, г҃, дн҃ рѫ҇хме. Пр҃ѣ҃ дела сѫ҇лѫ҃ пѣ҇нѣ҃ ла, е҃, а҃нн ваф҃н пр҃ѣ҃цѫ҇лъ вѣ҇рѫ҇тъ҃лѫ҃й, е҃, дн҃дрѫ҇хме де а҃рѵ҃нтъ, пр҃ѣ҃ а҃лафѣмѣ҃й, г҃, дн҃дрѫ҇хме де а҃рѵ҃нт. Пр҃ѣ҃ деваф҃н де, ѕ҃, де҃ а҃нн ѳ҃ѣ҃х, деваф҃н вѣ҇ѣ҃, ваф҃н пр҃ѣ҃цѫ҇лъ лѫ҃й, ѳ҃, дн҃дрѫ҇хме де а҃рѵ҃нтъ, пр҃ѣ҃ а҃лафѣмѣ҃й, г҃, дн҃дрѫ҇хме. Пр҃ѣ҃ деваф҃н смерѣ҃тъ кѫ пр҃ѣ҃цѫ҇лъ лѫ҃й каста ф҃нн҃нтѣ҇ пре҃ѡтѫ҇лѫ҃й, ш҃н ка пр҃ѣ҃цѣ҃ пре҃ѡтѫ҇лъ дѫпъ кѫ҇м пѡ҇тъ мѫ҇на че҇лѫ҃й чесà рѫ҇гатъ, а҃ша҇ ка пр҃ѣ҃цѣ҃ пре҃ѡтѫ҇лъ, Пр҃ѣ҃ деваф҃н дн҃ѣ҃ доⷭнтоа҇целе, кар҃еле съ а҃дѫ҇кѣ҃ дн҃ѣ҃ѣ҃ дар дн҃ѫ҇лъ҃й, кар҃еле вада дн҃ѣ҃ а҃ле дн҃ѫ҇лъ҃й, ваф҃н сфн҃тъ. Сѣ҇нъ҃лъ скн҃мѣ҃е пр҃ѣ҃ѣ҃ѣ҃ вѣ҇не пр҃ѣ҃ рѣ҇ѣ҃, нн҃че рѣ҇ѣ҃ пр҃ѣ҃ вѣ҇не, Пр҃ѣ҃ дела скн҃мѣ҃ѣ҃ пр҃ѣ҃ѣ҃, сѣ҇ скн҃мѣ҃е доⷭнто҇ѣ҃ пр҃ѣ҃ доⷭнто҇ѣ҃, ваф҃н а҃чела ш҃н скн҃мѣ҃ѣ҃рѣ҃ сфн҃тъ. Пр҃ѣ҃ деваф҃н то҇тъ доⷭнто҇ѫ҃лъ нецѫ҇ра҇тъ дн҃ѫ҇ре нѫ҇ се а҃дѫ҇че дн҃ѣ҃ а҃ле дар дн҃ѫ҇лъ҃й, капѫ҇не до внто҇ѫ҃лъ ф҃нн҃нтѣ҇ пре҃ѡтѫ҇лъ҃й. Ш҃н ва пр҃ѣ҃цѫ҇н пре дн҃ѫ҇ѣ҃ пре҃ѡтѫ҇лъ, ф҃пре вѣ҇не, ш҃н ф҃пре рѣ҇ѣ҃, ш҃н дѫпре кѫ҇м ва пр҃ѣ҃цѫ҇н пре дн҃ѫ҇ѣ҃ пре҃ѡтѫ҇лъ а҃ша ва ста҇. Пр҃ѣ҃ де мѫ҇нтѫ҇нтъ ва мѫ҇нтѫ҇й предн҃ѣ҃ѫ҃, ва а҃дѫ҇ѫе а҃нн҃нтѣ҇ пе҃ Пр҃ѣ҃ пр҃ѣ҃цѫ҇лъ҃й. Ш҃н о҃мъ кар҃еле васфн҃цѣ҃ ка҇са лѫ҃й сфн҃тъ дн҃ѫ҇лъ҃й, ш҃н сѫ҇а пр҃ѣ҃цѫ҇н предн҃ѣ҃ѫ҃ ка пре҃ѡтѫ҇лъ ф҃тремн҃ѫ҇лъ де вѣ҇не, ш҃н ф҃тремн҃ѫ҇лоⷦ҇ дѣ҃ѣ҃ дѫпре кѫ҇м о҃ва пр҃ѣ҃цѫ҇н предн҃ѣ҃ѫ҃ пре҃ѡтѫ҇ а҃ша васта҇. Пр҃ѣ҃ де ела чѫ҇ѣ҃ сфн҃цѣ҃ предн҃ѣ҃ѫ҃ ва мѫ҇нтѫ҇н ка҇ѣ҃ѫ҃лъ҃й, ва а҃дѫ҇ѫе пр҃ѣ҃тѣ҇ а҃ѵн҃нчеле де а҃рѵ҃нтъ пр҃ѣ҃цѫ҇лъ҃й, ш҃н ваф҃н а҃лъ҃. Пр҃ѣ҃ деваф҃н дн҃ѣ҃ ца҇рина мошіе҃й лѫ҃й, ѣ҃ сфн҃цѣ҃ сѣ҇ о҃мъ҃лъ дн҃ѫ҇лъ҃й, ш҃н ваф҃н пр҃ѣ҃цѫ҇лъ дѫпъ сѣ мѫ҇нца лѫ҃й мѣ҇рѣ҃ де сѡ҇рѕ҃, н҃, дн҃дрѫ҇хме де

le-au trecut cu ochii şi poruncile mêle au supărat în sufletul lor.

44. Şi ca cînd n-ar fi ei în pămîntul vrăjmaşilor lor nu i-am trecut cu cu ochii pre ei, nice am supărat lor, ca să-i topescu pre ei, ca să risipescu făgăduinţa mea cea de cătră dinşii, pentru că eu sînt Domnul Dumnezăul lor.

45. Şi-m voiu aduce aminte de făgăduinţa lor cea dentăiu, cînd i-am scos pre ei den pămîntul Eghipetului, den casă de robie, înaintea limbilor, ca să le fiu lor Dumnezău, eu, Domnul»".

46. Acêstea-s judecăţile şi poruncile şi lêgea carea au dat Domnul în mijlocul lui şi în mijlocul fiilor lui Izrail, în muntele Sinaei, în mîna lui Moisi.

CAP 27

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

2. „Grăiêşte fiilor lui Izrail şi vei zice cătră dinşii zicînd : «Om carele se va ruga rugă ca să fie preţul sufletului Domnului

3. Va fi preţul celui ce e bărbat, den 20 de ani pănă în 60, va fi preţul lui 50 de didrahme de argint, cu cumpăna cea sfîntă,

4. Iară a părţii fămeieşti va fi preţul 30 de didrahme.

5. Iară de va fi de 5 ani pănă la 20 de ani, va fi preţul bărbatului 20 de didrahme, iară a fămeii 10 didrahme.

6. Iară de la o lună pănă la 5 ani, va fi preţul bărbatului 5 didrahme de argint, iară al fămeii 3 didrahme de de argint.

7. Iară de va fi de 60 de ani în sus, de va fi bărbat, va fi preţul lui 15 didrahme de argint, iară al fămeii 10 didrahme.

8. Iară de va fi smerit cu preţul lui, va sta înaintea preotului şi-l va preţui preotul după cum poate mîna celu ce s-au rugat ; aşa-l va preţui pre el preotul.

9. Iară de va fi den dobitoacele carele să aduc de ei dar Domnului, carele va da den êle Domnului, va fi sfînt.

10. Să nu-l schimbe pre el bun pre rău, nice rău pre bun, iară de-l va schimba pre el, să-l schimbe dobitoc pre dobitoc, va fi acela şi schimbarea sfîntă.

11. Iară ce va fi tot dobitocul necurat den care nu se aduce den êle dar Domnului, va pune dobitocul înaintea preotului

12. Şi va preţui pre dînsul preotul între bun şi între rău şi după cum va preţui pre dînsul preotul, aşa va sta.

13. Iară de mîntuit va mîntui pre dînsul, va adaoge a cincea cătră preţul lui.

14. Şi om carele va sfinţi casa lui sfîntă Domnului şi o va preţui pre dînsa preotul între mijloc de bună şi între mi loc de rea, după cum o va preţui pre dînsa preotul, aşa va sta.

15. Iară de cela ce-au sfinţit pre dînsa va mîntui casa lui, va adaoge preste ea a cincelea de argintul preţului şi va fi a lui.

16. Iară de va fi den ţarina moşiei lui, să sfinţească omul Domnului şi va fi preţul după sămînţa lui, măsură de orzu 50 de didrahme de/argint.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

lor fărdelegi, pentru căcie giudețele mêle le-au trecut cu ochii și porincele mêle au supărat intru sufletul lor.

44. Și ca cindu n-are fi ei intru pămintul nepriêtenilor lor nu i-am trecut cu ochii, nice am supărat lor, ca să-i topăscu pre ei ca să răşchir făgăduința mea de către înșii, pentru că eu sintu Domnul Dumnedzăul lor.

45. Și-m voi aduce aminte de făgăduința mea cea dentăiu, cindu i-am scos pre ei den pămintul Eghiptului, den casă de robie, innaintea limbilor, ca să le fiu lor Dumnedzău eu, Domnul.»"

46. Acêstea-s giudêțele și porincele și lêgea carea au dat Domnul intre mijocul lui și intre mijocul fiilor Israil[1], intru muntele Sinaiei, intru mina lui Moisi.

CAP 27

1. Și grăi Domnul către Moisi dzicindu:

2. „Grăiește fiilor Israil[1] și vei dzice către ei, dzicindu: «Om carele să va ruga rugă ca să fie prețul sufletului lui Domnului,

3. Va fi prețul celui ce-i bărbat den 20 ani păn-în 60, va fi prețul lui 50 drahmi de argintu cu cumpăna cea sfintă,

4. Iar a fămeii va fi prețul 30 de didrahmi.

5. Iar de va fi de 5 ani păn-la 20 ani, va fi prețul bă< rbatului 20 >[2] didrahmi, iar a fămeii 10 didrahmi.

6. Iar de la 1 lună păn-la 5 ani va fi prețul bărbatului 5 didrahmi de argintu, iar a fămeii 3 didrahmi argintu.

7. Iar de va fi de 60 ani în sus, de va fi bărbat, va fi prețul lui 15 didrahme de argintu iar a fămeii 10 didrahme.

8. Iar de va fi smerit cu prețul lui, va sta innaintea preutului și-l va prețui [prețui] pre el preutul după cum poate mina celui ce s-au rugat; așa îl va prețui preutul pre el.

9. Iar de va fi den dobitoacele carele să aduc de ei daru Domnului, carele va da dentru êle Domnului, va fi sfintu.

10. Să nu-l schimbi pre el bun pre rău, nice rău pre bun, iar de-l va schimba pre el, schimbe dobitoc pre dobitoc, va fi și acela și schimbarea sfintă.

11. Iar de va fi tot dobitocul necurat dentru carele nu să aduc dentru êle dar Domnului, va pune dobitocul innaintea preutului

12. Și-l va prețui pre însul preutul intru mijocul de rău și intru mijocul de bun, și după cum va prețui pre însă preutul, așea va sta.

13. Iar de mintuindu va mintui pre însă, va adaoge a cincea către prețul lui.

14. Și om carele va sfinți casa lui sfintă Domnului și o va prețui însă preutul intru mijocul de rea și intru mijocul de bună, după cum o va prețui pre însă preutul, așea va sta.

15. Iar de cela ce au sfințit pre însă va răscumpăra casa lui, va adaoge preste ea al cincilea a argintului a prețului și va fi lui.

16. Iar de va fi den țarina moșiei lui să sfințască omul Domnului și va fi prețul după sămința lui, măsură de ordzu 50 de didrahm i de/argintu.

fărădelegile lor drept acêea carei n-au băgat seamă de judecățile mêle și sufletele lor an urit porincile mêle.

41. Și ca cînd n-ară fi ei în țara vrăjmașilor lor și ca cînd n-aș fi băgat seamă de dînșii, nice nu i-aș fi supărat ca să-i pierz și să răsipesc făgăduința mea carea iaste cu dînșii. Eu sînt Domnul Dumnezeul lor.

45. Și-m aduș aminte de lêgea[8] mea cea dentăi, cînd i-am scos den țara Eghipetului, den casa robiei, înaintea limbilor, ca să le fiu eu Dumnezeu, Domnul»".

46. Acêstea sînt judecățile și porincile și lêgea care au dat Domnul între sine și între feciorii lui Israil, în muntele Sinaici cu mîna lui Moisei.

CAP 27

1. Și grăi Domnul către Moisei zicînd:

2. „G[ă]răiêște feciorilor lui Israil și să zic[i] către dînșii: «Omul carele se va ruga cu rugăciune Domnului pentru schimbul sufletului său

3. Să fie prețul părții bărbătești, de la 20 de ani pînă la 60 de ani, să fie prețul lui 50 de didrahme de argint, cu cumpăna cea sfintă.

4. Iar a părții muierești să-i fie prețul 30 de didrahme.

5. Iar de la 5 ani pînă la 20 de ani, să fie prețul părții bărbătești 20 de didrahme, iar al părții muierești 10 didrahme.

6. Iar de la o lună pînă la 5 ani, să fie prețul părții bărbătești 5 didrahme de argint, iar al părții muierești 3 didrahme de argint.

7. Iar de la 60 de ani în sus, de va fi parte bărbătească, să-i fie prețul 15 didrahme de argint, iar al părții muierești 10 didrahme.

8. Iară de va fi sărac, prețul lui să stea înaintea preotului și să-l prețuiască preotul după cum va putea mîna celuia ce se-au făgăduit; așa să-l prețuiască preotul.

9. Iar de va fi den dobitoc care se va aduce de la dînșii dar Domnului, orice va da dentr-acêstea Domnului sfintă va fi.

10. Să nu schimbe bun pentru rău, nice rău pentru bun, iar de vei schimba dobitoc pentru dobitoc, să fie și schimbul acela sfințit.

11. Iar de va fi tot dobitoc necurat den care nu se aduce dar Domnului, să puie dobitocul înaintea preotului

12. Și să-l prețuiască preotul între cel bun și între cel rău și cum va prețui preotul, așa va fi.

13. Iar de răscumpărînd îl va răscumpăra, să adaogă a cincea parte către prețul lui,

14. Și omul carele va sfinți casa lui cu sfințirea Domnului să o prețuiască preotul între bună și între rea și cum o va prețui preotul, așa să stea.

15. Iar de o va sfinți și va vrea să-ș răscumpere casa sa, să adaogă la dînsa a cincea parte de argint de prețul ei și va fi a lui.

16. Iar de va sfinți omul lui Dumnezeu den agrul moșiei sale, să fie prețul lui după sămănătura lui, măsură de orz ( )[1] și 50 de didrahme de/argint.

că au disprețuit judecățile mele și s-au scîrbit de poruncile mele în sufletul lor.

44. Dar chiar și cînd vor fi în țara vrăjmașilor lor, eu nu-i voi privi cu dispreț, nici nu mă voi scîrbi de ei pînă într-atît încît să-i nimicesc și să rup legămîntul meu cu ei; căci eu sînt Domnul Dumnezeul lor.

45. Și îmi voi aduce aminte de legămîntul meu cu strămoșii lor, prin care i-am scos pe ei din țara Egiptului, din casă de robie, înaintea neamurilor, ca să le fiu Dumnezeu; eu sînt Domnul.»"

46. Acestea sînt judecățile, poruncile și legea pe care le-a statornicit Domnu între sine și fiii lui Israel, pe muntele Sinai cu ajutorul lui Moise.

CAP. 27

Despre făgăduințe și zeciuieli

1. Domnul i-a vorbit lui Moise zicîndu-i:

2. „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Dacă cineva va face o făgăduință Domnului un suflet de om, acesta să fie al Domnului potrivit prețuirii tale.

3. Prețul unui bărbat în vîrstă de la douăzeci pînă la șaizeci de ani să fie de cincizeci de sicli de argint, potrivit siclului sfîntului lăcaș.

4. Iar pentru o femeie prețul să fie de treizeci de sicli.

5. Dacă vor fi în vîrstă de la cinci pînă la douăzeci de ani, prețul unui bărbat să fie de douăzeci de sicli, iar al unei femei de zece sicli.

6. Iar de la o lună pînă la cinci ani, prețul unui bărbat să fie de cinci sicli de argint, iar al unei femei de trei sicli de argint.

7. Dacă vor avea de la șaizeci de ani în sus, prețul pentru un bărbat să fie de cincisprezece sicli de argint, iar pentru o femeie de zece sicli de argint.

8. Dacă cineva este prea sărac față de prețul hotărît, atunci să se înfățișeze înaintea preotului și acesta să facă prețuirea după cum îi dă mîna celui care a făcut făgăduința: așa să-i facă preotul prețuirea.

9. Dacă va fi vorba despre vitele care se aduc în dar Domnului, oricare dintre ele va fi înfățișată Domnului să fie lucru sfînt

10. Să nu schimbe una bună pe una rea, nici una rea pe una bună; dacă totuși va fi să schimbe o vită pentru altă vită, atunci să fie sfinte și cea schimbată, și cea dată în schimb.

11. Iar dacă este vorba despre orice fel de animale necurate din care nu se pot aduce în dar Domnului,

12. Iar preotul îi va hotărî prețul după cît va fi vita de bună sau de rea, așa să rămînă, după cum a prețuit-o preotul.

13. Dacă vrea să o răscumpere, să adauge o cincime peste prețul hotărît.

14. Dacă vreun om își sfințește casa lui făgăduind-o Domnului, atunci să-i hotărască preotul prețul după cît va fi de bună sau de rea și, după cum o va prețui preotul, așa să rămînă.

15. Iar dacă acela care și-a sfințit casa va voi să și-o răscumpere, atunci să adauge o cincime din argintul prețului hotărît, ia casa să rămînă a lui.

16. Dacă va sfinți cineva întru Domnul un ogor din moșia sa, prețul să se hotărască potrivit seminței (trebuincioase pentru semănat), și anume cincizeci de sicli/de argint pentru un gomer de orz.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

Pag. 92, col. II

17. Iară de va fi den anul slobozirii va sfinți țarina lui, după prețul lui va sta.

18. Iară de mai pre urmă după slobozenie va sfinți țarina lui, va socoti lui preotul argintul preste ceialalți ani până la anul slobozirii și va scădea den prețul lui.

19. Și de va răscumpăra țarina cela ce o au sfințit pre dînsa, va adaoge a cincea argintului cătră prețul lui și va fi lui.

20. Iară de nu va răscumpăra țarina și va vinde țarina altui om, nu o va mai răscumpăra pre dînsa,

21. Ce va fi țarina trecînd slobozeniia sfîntă lăudată Domnului, ca și pămîntul cel osebit preotului va fi moșiia lui.

22. Iară de va fi den țarina care au cumpărat, care nu iaste den țarina moșiei lui, va sfinți Domnului,

23. Va socoti cătră dînsul preotul săvîrșitul prețului den anul slobozirii și va da prețul în zioa acêea sfîntă Domnului.

24. Și în anul slobozirii se va da țarina omului de la carele au cumpărat pre dînsa, căruia era moșiia pămîntului.

25. Și tot prețul va fi cu cumpenele cêle sfinte, 20 de bani va fi didrahmul.

26. Și tot dentăiu-născutul carele se va face în dobitoacele tale va fi Domnului și nu va sfinți pre dînsul nimeni ; de va fi viței, de va fi oaie, a Domnului iaste.

27. Iară de va fi den dobitoacele cêle necurate, va schimba după prețul lui și va adaoge al cincilea lui cătră dînsul și va fi lui, iară de nu se va răscumpăra, se va vinde după prețul lui.

28. Și toată daniia ce va da omul Domnului den toate den cîte are el, den om până în dobitoc și den țarina moșiei lui, nu se va da, nice se va răscumpăra. toată daniia sfîntă a sfintelor va fi Domnului.

29. Și toată punerea carea se va pune de la oameni nu se va răscumpăra, ce cu moarte se va omorî.

30. Toată a zêcea pămîntului den sămînța pămîntului și den roada lemnului a Domnului iaste, sfîntă Domnului.

31. Iară de va răscumpăra răscumpărînd omul zeciuiala lui, a cincea a lui va adaoge preste ea și va fi lui.

32. Și toată a zêcea den boi și den oi și tot ce se va petrêce supt toiag la număr a zêcea va fi sfîntă Domnului.

33. Să nu-l schimbi pre el bun cu rău, nice rău cu bun. Iară de vei schimba schimbînd acela, și schimbarea lui va fi sfîntă, nu de va răscumpăra»".

34. Acêstea sînt poruncile care au poruncit Domnul lui Moisi cătră fiii lui Izrail în muntele Sinaii.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)

17. Iar de va fi den anul slobodzirei va sfinți țarina lui, după prețul lui va sta.

18. Iar de va fi mai apoi după slobodzenie va sfinți țarina lui, va socoti lui preutul argintul preste ceialalți ani pân-la anul slobodzirei și să va scădea den prețul lui.

19. Și de va răscumpăra țarina cela ce au sfințitu-o pre însă, va adaoge a cincea argintului către prețul lui și va fi lui.

20. Iar de nu va răscumpăra țarina și va vinde țarina altui om, nu-l va mai răscumpăra pre însă,

21. Ce va fi țarina trecînd slobodzenia sfîntu lăudat Domnului, ca și pămîntul cel usăbit preutului va fi moșiia lui.

22. Iar să va fi den țarina carea arei carele nu iaste den țarina moșiiei lui, va sfînț Domnului,

23. Va so<coti>[2] către însul preutul săvîrșitul prețului den anul slobodzirei și va da prețul întru dzua acêea sfîntu Domnului.

24. Și întru anul slobozirei să va da țarina omului de la carele l-au cumpărat pre el, căruia era moșiia pămîntului.

25. Și tot prețul va fi cu cumpenile cêle sfinte, 20 de bani va fi de didrahmul.

26. Și tot dentăi-născutul carele să va face întru dobitoacele tale va fi Domnului și nu va sfinți pre însă nimirile; de va fi viță, de va fi oaie, a Domnului iaste.

27. Iar de va fi dentru dobitoacele cêll necurate, va schimba după prețul lui și a, cincile lui va adaoge către însul și-i va fi lui iar de nu va răscumpăra, să va vinde după prețul lui.

28. Și toată făgăduința ce va făgădui omul Domnului den toate den cîte are el, den om pân-în dobitoc și den țarina moșiei lui, nu să va da, nice va răscumpăra, toată punerea sfîntă a sfinților va fi Domnului.

29. Și toată punerea carea să va pune de la oameni nu să va răscumpăra, ce cu moarte să va omorî.

30. Toată a dzêcea pămîntului den sămința pămîntului și den roada lemnească a Domnului iaste, sfîntu Domnului.

31. Iar de va răscumpăra răscumpărindu omul, a dzêce lui, a cincea lui va adaoge preste el și va fi lui.

32. Și toată a dzêcea de oi și de boi și tot ce să va petrêce la număr suptu toiag a dzêce va fi sfîntu Domnului.

33. Să nu-l schimbi pre el bun cu rău, nice rău cu bun. Iar de veți schimba schimbîndu acela și schimbarea lui vor fi sfîntă, nu să vor răscumpăra.»“

34. Acêstea-s porîncele carele au porîncit Domnul lui Moisi către fiii lui Israil întru muntele Sinaiei.

17. Iar de va sfinți agrul său den anul slobozirei, după prețul lui va sta.

18. Iar de va sfinți agrul lui mai pre urmă de slobozenie, să-i socotească preotul banii preste cei 7 ani ce au rămas până la anul slobozirei și să scază den prețul lui.

19. Iar de va vrea să-ș răscumpere agrul cela ce l-au sfințit, să adaogă bani a cincea parte de preț și să fie al lui.

20. Iar de nu-ș va răscumpăra agrul ce-l va vinde altui om, apoi să nu-l mai răscumpere,

21. Ce, trecînd slobozirea, va fi agrul sfînt și lăudat Domnului, ca și pămîntul cel usebit al preotului va fi lui întru moștinare.

22. Iar de va sfinți den agrurile cêle agonisite, care nu sînt den cîmpurile moșiei lui, și va făgădui Domnului,

23. Să-i socotească preotul prețul deplin de la anul sloboziei și într-acea zi să dea prețul în sfințirea Domnului.

24. Și în anul slobozirei să se dea agrul omului celuia de la cine o au agonisit, a cui au fost moștinarea pămîntului.

25. Și tot prețul să fie în cumpăna cea sfîntă, didrahma să fie de 20 de măsuri [2].

26. Tot ce se va naște întăi den dobitocul tău să fie al Domnului și să nu-l sfințească nimini, or viței de va fi, ori oaie, că al Domnului iaste.

27. Iar de va fi den dobitoacele cêle necurate, să se schimbe după prețul lui și să adaogă către dînsul a cincea parte den prețul lui și să fie al lui, iar de nu se va răscumpăra, să se vînză după cumu-i va fi prețul.

28. Toată făgăduiala carea va făgădui omul Domnului den toate cîte vor fi ale lui, de la om până la dobitoc, și den locurile lui de arătură să nu se dea, nice să se răscumpere, ce toată făgăduința sfîntă sfinților să fie Domnului.

29. Și den toate făgăduințele cîte va făgădui omul, nu se va răscumpăra, ce cu moarte să moară.

30. Toată zeciuiala pămîntului den sămănătura pămîntului și den roada pomilor a Domnului iaste și sfîntă iaste Domnului.

31. Iar de va vrea omul să răscumpere cu răscumpărare zeciuiala sa, să adaogă către dînsa a cincea parte den preț și să fie a lui.

32. Și toată tzeciuiala den boi sau den oi și tot ce va trêce cu număr supt toiag zeciuiala să fie sfințită Domnului.

33. Să nu schimbi cel bun cu rău, nice cel rău cu bun. Iar de vei schimba cu schimb, atunci schimbul lui va fi sfînt, ce să nu se răscumpere».

34. Acêstea sînt porunciile care au porîncit Domnul lui Moisei și feciorilor lui Israil în muntele Sinaiei.

17. Iar dacă își va sfinți ogorul chiar în anul jubileu, prețul să rămînă cel hotărît.

18. Dacă însă omul își va sfinți ogorul după anul jubileu, preotul să hotărască prețul potrivit cu numărul anilor care rămîn pînă la (celălalt) an jubileu și să-l scadă din prețul său.

19. Dacă cel ce și-a sfințit ogorul va voi să-l răscumpere, atunci să adauge o cincime din prețul hotărît și ogorul să-i rămînă lui.

20. Dar dacă cineva nu-și va răscumpăra ogorul sau îl va vinde altui om, atunci să nu-l mai poată răscumpăra (niciodată),

21. Ci, după trecerea anului jubileu, ogorul să fie sfințit întru Domnul; ca ogor închinat, să rămînă în stăpînirea preotului.

22. Iar dacă cineva va sfinți întru Domnul un ogor pe care l-a cumpărat și care nu face parte dintre ogoarele moșiei sale,

23. Atunci preotul să-i socotească prețul potrivit vremii scurse de la anul jubileu, iar omul să plătească acel preț, în aceeași zi, ca închinare Domnului.

24. Iar în anul jubileu, ogorul să se întoarcă la omul care l-a răscumpărat și care avea în stăpînire pămîntul.

25. Toate prețurile să fie hotărîte potrivit siclului sfîntului lăcaș; un siclu să se socotească la douăzeci de ghere.

26. Orice întîi născut care se va ivi între dobitoacele tale este al Domnului, așa încît nimeni să nu-l sfințească (făgăduindu-l) Domnului; fie viței, fie miel este al Domnului.

27. Dar dacă este vorba de un animal necurat, să-l răscumpere potrivit prețului hotărît, adăugînd încă o cincime, și să-i rămînă lui; dacă nu va fi răscumpărat, atunci să fie vîndut potrivit prețului său.

28. Tot ceea ce un om va făgădui Domnului cu jurămînt din ceea ce are, fie un om (din familie), o vită sau un ogor din moșia lui, nu va putea nici vinde, nici răscumpăra; toate aceste lucruri închinate vor fi părți preasfinte pentru Domnul.

29. Oricine va fi făgăduit cu jurămînt Domnului dintre oameni nu se va putea răscumpăra, ci va fi dat morții.

30. Orice zeciuială a pămîntului, fie din sămînța de pe ogor, fie din fructele pomilor, să fie a Domnului; este o parte preasfîntă pentru Domnul.

31. Dacă va voi cineva să-și răscumpere din zeciuiala sa, atunci să adauge o cincime din preț și a lui să fie.

32. Orice zeciuială din cireada de vite și din turma de oi, ca și din tot ceea ce trece pe sub toiagul său la numărătoare, să fie zeciuială închinată Domnului.

33. Să nu schimbi o vită rea cu una bună, nici una bună cu una rea; dar dacă totuși le vei schimba una cu alta, atunci și cea schimbată, și cea primită în schimb vor fi sfinte și nu se vor putea răscumpăra.»

34. Acestea sînt poruncile pe care i le-a dat Domnul lui Moise pentru fiii lui Israel, pe muntele Sinai.

BDD-B790-07 © 1993 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.75 (2026-11-06 13:23:58 UTC)